

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

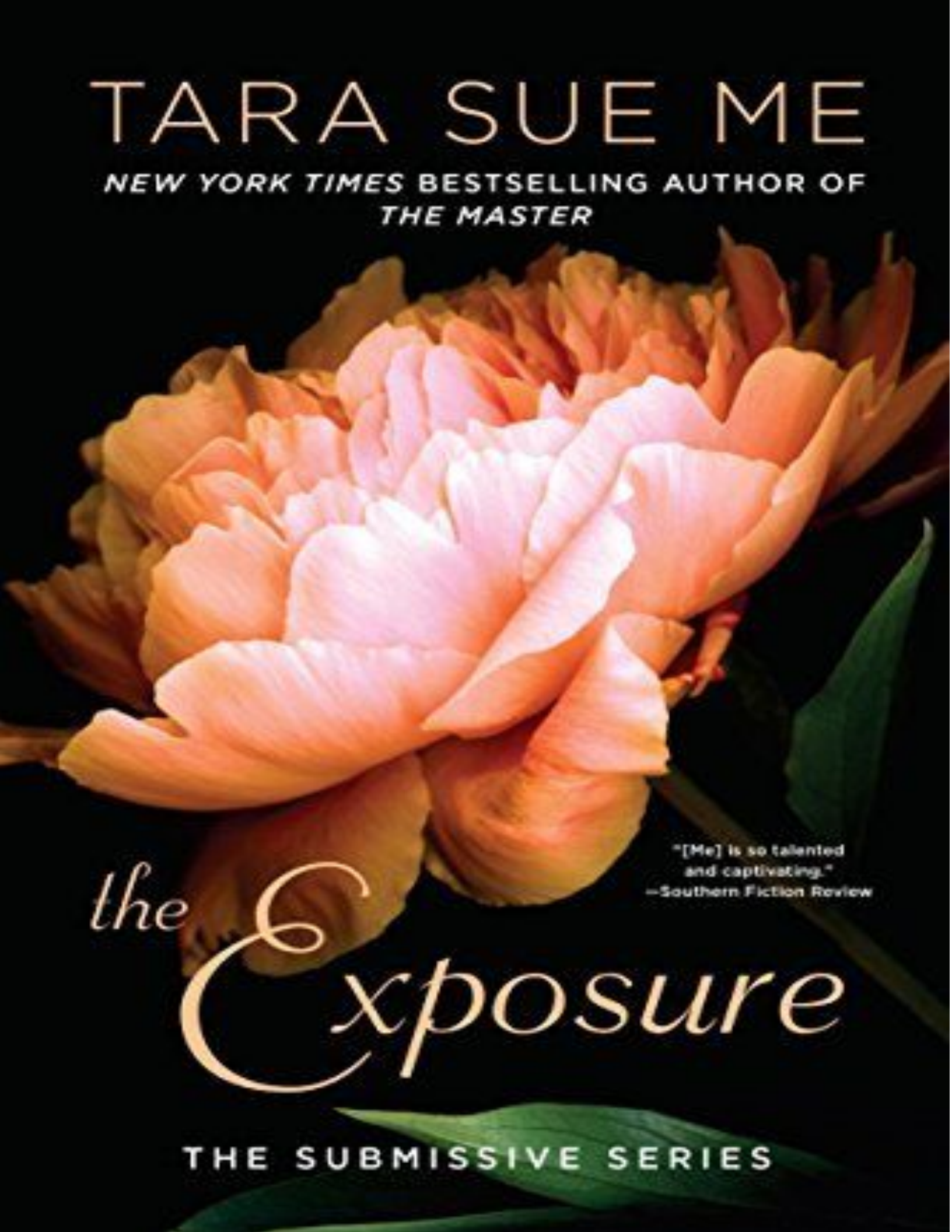
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

TARA SUE ME

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR OF
THE MASTER

the **Exposure**

"[Me] is so talented
and captivating."
—Southern Fiction Review

THE SUBMISSIVE SERIES

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

İTAATKÂR SERİSİ İÇİN ÖVGÜ

"E-okuyucularında biraz daha baharat özlemi çeken Elli Ton hayranları için."

-Los Angeles Times

"Erotik, derin sevgi dolu bir BDSM romantizmi. . . . Erotik romantizm hayranları bu romanın ateş ve kalp karışımından çok memnun kalacak."

-Publishers Weekly

"İtaatkâr Serisi her bölümde daha ateşli ve daha yoğun hale geliyor."

-RT Kitap Yorumları (4 Yıldız)

"Bu kitap size 'Neyin Elli Nesi' dedirtecek."

-Southern Fiction Review

"Mükemmel. . . Tara Sue Me'yi otomatik satın alma listesine ekliyorum."

-İşte Bundan Bahsediyorum

"Tara Sue Me'ye hayran kaldım... Zarafet ve üslupla yazılmış çok güçlü bir kitap."

-Guilty Pleasures Kitap Yorumları

"Bu, türü muhteşem kılan türden bir erotik yazı."

-Debbie'nin Kitap Çantası

"Yoğun ve çok, ÇOK H-O-T."

-Harlequin Junkie

"Gerçekten harika bir okuma. . . . Sırf bitirebilmek için kendimi sabahın üçüne kadar ayakta buldum."

-Louisa'nın Yorumları

"Buharlı. . . Derinliği karşısında şok oldum!"

-Kapakların Altında

"Çok baharatlı . . oldukça iyi yazılmış ve kesinlikle eğlenceli."

-Sevgili Yazar

"Harika bir şekilde yapılmış, duygu ve yoğunluk dolu ... piyasadaki pek çok örnekten farklı."

-İyi, Kötü ve Okunmamış

AYRICA TARA SUE ME TARAFINDAN

İtaatkar Dominant

Eğitim

Ateşin Baştan

Çıkardığı

Ayartma Yaka

Teşhirci Usta

E The

The Submissive Series

TARA SUE ME

BERKLEA

BERKLEY
An imprint of Penguin Random House LLC
375 Hudson Street, New York, New York 10014

Telif Hakkı © 2016 After Six Publishing Co.

The Chalet telif hakkı © 2014 by Tara Sue Me

Penguin Random House telif haklarını desteklemektedir. Telif hakkı yaratıcılığı besler, farklı sesleri teşvik eder, ifade özgürlüğünü destekler ve canlı bir kültür yaratır. Şunun yetkili bir baskısını satın aldığınız için teşekkür ederiz

Bu kitabın herhangi bir bölümünü izinsiz çoğaltmayarak, taramayarak veya dağıtmayarak telif hakkı yasalarına uyduğunuz için teşekkür ederiz. Yazarları destekliyor ve Penguin Random House'un her okuyucu için kitap yayınlamaya devam etmesini sağlıyorsunuz.

BERKLEY tescilli bir ticari markadır ve B kolofonu Penguin Random House LLC'nin ticari markasıdır.

Library of Congress Cataloging-in-Publication Data

İsimler: Ben, Tara Sue, yazar.

Başlık: İfşa/Tara Sue Me.

Açıklama: Birinci baskı. | New York, New York: Berkley, 2016. | Seri: İtaatkâr serisi Tanımlayıcılar: LCCN 2016012990 (basılı) | LCCN 2016019595 (e-kitap) | ISBN 9781101989319 (ciltli) | ISBN 9781101989326 (e-kitap)

Konular: | BISAC: FICTION/Romance/Contemporary. | FICTION/Romance/ General. | FICTION/Çağdaş Kadın. | GSAFD: Erotik kurgu.

Sınıflandırma: LCC PS3613.E123 E98 2016 (baskı) | LCC PS3613.E123 (e-kitap) | DDC 813/.6-dc23
LC kaydı <https://lcn.loc.gov/2016012990> adresinde mevcuttur

İlk Baskı Ekim 2016

Kapak resmi Madga Indigo/Moment/Getty Images

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır ve yaşayan ya da ölmüş gerçek kişilerle, ticari kuruluşlarla, olaylarla ya da yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Sürüm_1

Sevdiğim işi yapmamı sağlayan okuyucularıma.

Teşekkür

Bu, İtaatkâr Serisi'nin dokuzuncu kitabı. Biliyorum, bu karşılaştırmalı olarak çok fazla değil ama İtaatkâr'ın sadece bir yazma egzersizi olması gerekiyordu, Sanırım serinin bugünkü haline gelmesine kimsenin benim kadar şaşırmadığını söylemek yanlış olmaz.

Eleştirmen ortağım Elle Mason'a çok teşekkürler. beta okuyucu ve Cole Johnson hayran kulübünün başkanı ve temelde aklımı başımda tutuyor. Sensiz yapamazdım, Twin!

Penguin Random House'un tüm çalışanlarına: Claire, Jenn, Erin ve bu seriye dokunan herkes, hepiniz en iyisisiniz!

Babama özel teşekkürler, benim isteğim üzerine Kitaplarımı okudu, ama yine de bu kitaptaki şantaj bölümünü beyin fırtınası yapmama ve planlamama yardımcı olmada son derece faydalı oldu. Baba, taslağı yazarken, ince noktaların genellikle ilk tartışmalarımızdan saptığını keşfettim, ancak Karakterler bir şeyi değiştirmemi istediğinde tartışmamanın en iyisi olduğunu fark ettim.

Fiona, Christine ve Tina'ya sürekli destekleri ve beni gülümseten e-postaları için çok teşekkürler.

Bay Sue Me'ye her zamanki gibi teşekkürler. Sizin sayenizde ve desteğiniz sayesinde sevdiğim işi yapmaya devam edebiliyorum.

Son olarak, tüm okuyucularıma ve hikayelerimi okuyan sayısız kitap blog yazarına, kelimelerimi okumanız gerçekten bir onur ve ayrıcalık.

İçindekiler

[Tara Sue Me'nin İtaatkâr Serisi](#)
[için de Övgüler](#)
[Başlık Sayfası Telif](#)
[Hakkı İthaf](#)
[Teşekkür](#)

[Önsöz Birinci](#)
[Bölüm İkinci](#)
[Bölüm Üçüncü](#)
[Bölüm Dördüncü](#)
[Bölüm Beşinci](#)
[Bölüm Altıncı](#)
[Bölüm Yedinci](#)
[Bölüm Sekizinci](#)
[Bölüm](#)
[Dokuzuncu](#)
[Bölüm Onuncu](#)
[Bölüm Onbirinci](#)
[Bölüm Oniki](#)
[Bölüm](#)
[Onüçüncü](#)
[Bölüm](#)
[On Dördüncü](#)
[Bölüm Sonsöz](#)

[Usta Profesör'den alıntı Yazar](#)
[Hakkında](#)

Önsöz

ABBY

Meagan masasından başını kaldırdı. "Bunları nerede buldun?"

Başımı salladım. "Ben değildim. Cole ve Sasha'yı hatırlıyor musun? Luke'un evindeki açılış gecesinden?"

"Kısa siyah saçlı ve seksi İngiliz olan itaatkâr mı? Onu unutmak pek mümkün değil."

Güldüm - birçok insan Cole'a bu tepkiyi verdi. "Şu seksi İngiliz aslında onu birkaç ay önce yakalamış. Ayrıca yakın zamanda bir ev satın aldı ve tavan arasındaydılar.

Sasha bunlara rastladığında temizlik yapıyordum." Dergi yığınını işaret ettim.

Kapak modelini hemen tanıyamamıştım. Ön sayfadan bize bakan genç kadın

sarı saçları ve buz mavisi göz farı vardı. Şu anda karşımda oturan şık, düz saçlı ve doğal makyajlı kadından dünyalar kadar uzaktı.

onun özelliklerini geliştirdi.

"Bana baksana. O kadar genç olduğumu bile hatırlamıyorum." Meagan başını salladı. "Artık Luke'la olan geçmişimin bir kısmını biliyorsun. Bir ömür önce bir fotoğraf çekimi yapmıştık."

İçini çekti ve dergileri bir yığın halinde düzenledi. Masasının köşesine baktı ama hemen başını kaldırıp bakmadı. Ve bunu yaptığında gözlerinde bir şey gizleniyordu.

"Bunları getirdiğiniz için teşekkür ederim. Bir şekilde kopyalarımı kaybetmişim."

Onları bilerek yanlış yere koyduğu izlenimine kapıldım. "Özür dilerim," dedim. "Seni üzmemek istememiştim. Sadece onları bulduğumuzu bilmen gerektiğini düşündüm."

"Sorun değil. Sadece bunları görünce şok oldum. Çok uzun zaman oldu."

"Eskiden modellik yaptığını bilmiyordum." "Önemli bir parça olmaya alışkınım."

Bir adım geri çekildim ve onu inceledim. "Yine de görebiliyorum. Sende o bakış var. Daha önce hiç fark etmemiştim, ama şimdi? Kesinlikle fark ettim. Muhtemelen hâlâ yapabilirsin."

Meagan kaşını kaldırdı. "Model mi? Lütfen."

"Ya da haber sunuculuğu. Kamera önünde bir şey." "Hiç sanmıyorum," diye yanıtladı Meagan. "Ben çok mutluyum bir masanın arkasında oturmak. Ayrıca, modellik yapmanın getirdiği stres hakkında bir fikrin var mı? Ve eminim sadece son birkaç yılda daha da kötüleşti."

"Daha yaşlı ve bilge olduğunuzu ve artık daha iyi idare edebileceğinizi söyleyebiliriz."

"Ya da kendimi erkenden mezara götüreceğim de söylenebilir."

"Bence zaten sahip olduğun işle bu konuyu halletmiş durumdasın."

Meagan güldü. "Muhtemelen haklısın."

Konuyu değiştirdi ve ben de çok fazla burnumu sokmak istemediğim için ona uydum. Belli ki bu onun tartışmak istemedi.

Yine de iki hafta sonra ofisine uğradığımda dergiler hâlâ masasının köşesinde duruyordu.

Birinci Bölüm

MEagan Bishop kağıt kesliğini bir işaret olarak kabul etmeliydi. Yanıp sönen kırmızı ışıklı bir tabela. DAHA SONRA. Ama bunun yerine parmağını salladı ve ince keten kağıda kan bulaştırmadan davetiyeyi açmaya çalıştı. Ve zarfı açmakta ısrar ettiği için, içindekiler onu yumrukladığında gerçekten sadece kendini suçlayabilirdi bağırsakta.

Guy Ferguson Emmy'ye aday gösterilmişti ve onu kutlama yemeğine davet etmişti. Çünkü, kusursuz senaryosuna not düştüğü gibi, "Bunu yapamazdım sensiz."

Emmy ödüllerinden nefret ederdi.

Hayır, bu değildi. Guy Ferguson'un aday gösterilmesinden nefret ediyordu. Guy Ferguson, yıllar önce insan hakları konusunda muhabirlik yapması için yetiştirdiği adam.

ilgi çekici hikayeler. Zaten haberler için çalışıyordu. ve içten içe işi istemesine rağmen, bunun yerine üniversiteden tanıdığı Guy'a arayışında yardımcı oldu. Onun gülümsemesini ve kucaklamasını hatırlıyordu. Teklifi aldığı anda. Ve sonraki yıllarda, şirket merdivenlerinde bir basamak daha tırmandığında ona her zaman bir not bırakırdı.

Kendisine aynı medya kuruluşundaki yönetici pozisyonuna yerleştiğini söylüyordu ama gerçek şu ki, hala kamera önünde olmayı arzuluyordu.

Telefonu çaldı ve davetiyeyi masasının çekmecesine itip kim olduğuna bakmadan cevap verdi.

"Meagan Bishop."

"Bayan Bishop, ben resepsiyondan Memur Smyth. Bay DeVaani sizi görmek istiyor."

DeVaani . . . Luke burada mıydı? Onu görmek için mi?

Neredeyse güvenlik görevlisine çok meşgul olduğunu ve onu göndermesini söyleyecekti. Ama delicesine merak ediyordu.

Luke'un neden uğrayacağını.

"Onu yukarı gönder," dedi. Çantasından bir pudra çıkardı ve saçlarını kontrol etti, platin sarısı saç tellerini düzeltti ve dişlerinin arasında bir şey olmadığından emin oldu. Rujunu yeniden sürdü ve tüm bu süre boyunca kendini azarladı.

Adam kapısını çaldığında ağzına bir nane şekeri atmıştı.

"İçeri gel," dedi.

Kapıyı açtı ve içeri girdi. Her zaman olduğu gibi, onu görünce kalbi biraz daha hızlı atmaya başladı ve midem altüst oldu. O, elbette, hiç etkilenmiş görünmüyordu. Lanet olası adam. Kendini beğenmiş sırıtışı ve eğlenceyle dans eden gri gözleriyle orada öylece durup ona gülümsedi.

"Luke." Boş bir sandalyeye doğru el salladı. "Bugün seni buraya getiren nedir?"

"Beni kabul ettiğin için teşekkürler Meagan." Oturdu. "Biliyorum Meşgulsünüz ve boş muhabbetleri geride bıraktık. Çok fazla vaktinizi almayacağım."

"Bunu takdir ediyorum."

"Erotik sanatsal fotoğraflardan oluşan bir kitapta işbirliği yapmam istendi. Bir kahve masası kitabı. Umut verici bir proje, Ancak son zamanlarda kulüplerle oldukça meşgulüm ve eskisi gibi bağlantılarım yok."

Meagan, Luke'un erotik fotoğraflar çeken bir yan işi olduğunu biliyordu. Ondaki bir kitap yazmasının istenmesi şaşırtıcı değildi. Asıl soru, neden onun bilmesi gerektiğini düşünüyordu?

"Kulağa harika bir fırsat gibi geliyor," dedi.

"Böyle düşünmene sevindim. Benim modelim olmanı isterim."

O kadar gerçekçi, o kadar kendi halinde konuşmuştu ki, doğru duyduğundan emin olamadı. "Ne?"

"Seni sergilemek istiyorum. Fotoğraflarda model olmanı istiyorum."

İkinci kez söylediğinde artık bir anlam ifade etmiyordu.

"Aklını mı kaçırdın sen?" diye sordu. "Son kontrol ettiğimde değildi."

Sandalyesinde arkasına yaslandı ve ona ters ters baktı. "Sanırım Ofisime gelip senin için modellik yapmamı isteyecek kadar yüzüzsün. Yanılıyorsam düzelt ama bunu daha önce de denemiştik ve yapmamamız gerektiğini söyleyen sendin. tekrar."

"Bu on beş yıl önceydi, Meagan." "Bir kız bazı şeyleri unutmaz."

Vücudunun onunkine karşı sıcak ve sert olması gibi. Onun kulağına seksi şeyler fısıldayan yumuşak bir ses.

Ve günler sonra, sadece artık görüşemeyeceklerini değil, aynı zamanda yeni bir fotoğrafçı bulmasının en iyisi olacağı konusundaki ısrarı.

"Bu kadar uzun zaman önce olan bir şeye bu kadar sıkı tutunabileceğinizi bilmiyordum," dedi.

"Koyduğunuz sınırlara uymaya çalıştığım için beni bağışlayın."

"On beş yıl önce."

Ayağa kalktı. Luke onun zamanını yeterince tüketmişti. Bugün. "Başka bir şeyiniz yoksa, sizi geçirebilir miyim?"

Adam ayağa kalktı, gitmeye hazırdı, kadın bundan emindi ama sonra adam yere baktı ve dudakları kendini beğenmiş bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Sınırlar, ha? Bu kapağı yıllardır görmemiştim."

Abby'nin getirdiği şu lanet dergiler. Masasının köşesinde olduklarını unutmuştu. Tabii ki onları görmek. Elbette görecekti. Eğer zamanını rujunu tazelemek yerine masasını temizleyerek geçirseydi.

"Bunları Abby getirdi. Tanıdığı biri onları bulmuş ve beni tanımış."

Parmağı yüzünün görüntüsünde gezindi. "Bu doğru mu?"

"Evet, adın bile geçmedi." Şunu da ekledi

Sadece onu, ziyaretini ve fotoğrafçılık becerilerini ne kadar az düşündüğünü göstermek için.

Başını kaldırdı ve ağzının köşesinde başlayan sırtış tüm yüzüne yayıldı. "Hanımefendi çok fazla itiraz ediyor, sanırım."

"Neden bahsettiğini bilmiyorum, Shakespeare."

Hâlâ gülümseyerek masanın onun tarafına doğru ilerledi ve fazlasıyla yakın durdu. "Görüyorsun ya tatlım, ne zaman Sürekli bir şeyler söylediğinizde, sanki kendinizi bu gerçeğe ikna etmeye çalışıyormuşsunuz gibi görünür."

Gözlerini devirdi. "Unutmuşum. Sen sadece bir fotoğrafçı-aynı zamanda acayip bir zihin okuyucusunuz. Söyler misiniz, kamera arkasındaki deneyiminiz mi yoksa Dom olarak her şeyi bildiğinizi düşünmenize neden olan?"

Kıkırdadı ve sesi sıcak, davetkâr ve baştan çıkarıcıydı. "Şimdi, her şeyi bildiğimi iddia etmediğimi biliyorsun. Ama bunu biliyorum." Onun elmacık kemiğini okşadı. elinin tersiyle. "Hâlâ kanını hızlandırıyorum ve kalbini çarptırıyorum. Seninle bitmemiş bir işimiz var ve Bir gün bu işi tamamlayacağız."

Onu bu kadar iyi tanıdığı için ona lanet olsun. Sarsılarak uzaklaştı. "Daha iyi rüyalarından birinde, belki."

Onun iğnesini görmezden geldi. "Biliyorum çünkü sen benim Kanım hızlı akıyor, kalbim çarpıyor ve bunu sonsuza kadar görmezden gelmeyeceğim."

Onun yanından hızla geçip kapıyı açtı. "Ben sonsuza dek görmezden gelmenizi bekliyorum. Önümüzdeki elli yıl boyunca bunu görmezden gelmek benim için gayet uygun olacaktır."

"Kendine bunu söylemeye devam et, tatlım. Benimle gelmene gerek yok. Yolu biliyorum." Kapıda duraksadı ve geri döndü. "Bir zamanlar birlikte harikaydık, Meagan, ve

Açıkçası, şimdi daha da iyi olacağımızı düşünüyorum. Eğer fikrini değiştirirsen ..."

"Fikrimi değiştirirsem, kendimi teslim ettiririm."

Hayali bir şapka çıkardı ve gitti.

* * *

Bunun son duyusu olacağını düşündü, hatta Luke hakkında uzun süre düşündü. Artık onun kulübüne gitmemeye karar verdiğinden beri onu orada göremezdi ve gerçek şu ki, gerçekten de aynı sosyal çevrelerde dolaşmıyorlardı.

Ama onu görmemesine rağmen, bir şey yapamadı. Düşündüğü kadar kolay bir şekilde onu düşüncelerinden kovamıyordu. Uğradığı günden sonra, en uygunsuz zamanlarda aklına geliyordu. Mesela tesadüfen oynadığı Domlardan biri aradığında. O da ona Kendisi işle çok meşgul olduğu için onun oynama teklifini geri çevirmişti ama içten içe daha iyisini biliyordu. Luke yüzünden.

Onun erotik fotoğraflarını çekmekten bahsettiğinden beri, ne zaman biriyle oynamayı düşünse aklına onun görüntüsü geliyordu.

Onun ziyaretinden bir hafta sonra, nihayet dergileri kaldırmaya fırsat bulabildi.

Bu kadarına karar verdi.

Ancak iki gün sonra masasında oturmuş, titreyerek ekrandaki e-postayı beşinci kez okumuştı.

Hesaplaşma günü, sürük. Eminim bunca yıldan sonra, 17 yıl önce ne yaptığını kimsenin bilmediğini düşünmüşsündür. Ben de tam olarak böyle düşünmeni istedim. Ama şimdi ödeme zamanı ya da yalancı bir fahişe olduğun ortaya çıkacak.

Luke DeVaan'da istediğim bazı şeyler var ve sen onları benim için alacaksın. Nasıl yapacağın umurumda değil. Eminim senin gibi bir sürük bir şeyler düşünebilir.

Küçük bir testle kolay bir başlangıç yapacağız. Onun yerini bulun bir sonraki şantiyeye gidin ve bu e-postayı yanıtlayın. Üç gününüz var. Başarısız olursanız, cezalandırılacaksınız.

Sakin çuvallama,
Taskmaster

On yedi yıl önce mi? Yutkundu. O kadar
O yaz neler olduğunu sadece kardeşinin bildiği kesindi. E-postayı gönderen kişinin herhangi bir fikri varsa, bu sadece onun ve kardeşinin hayatına zarar vermekle kalmaz, aynı zamanda

Babasının uğruna çok çalıştığı itibarı.

E-posta adresi geneldi. Parmaklarını masasına vurdu ve e-postanın kime ait olduğunu gizlice araştırabilecek tanıdığı birini düşünmeye çalıştı. E-posta adresi Sorun şu ki, e-postayı okumalarına izin vermek zorunda kalacaktı ve o yaz neler olduğunu anlatmak istemiyordu On yedi yıl önce.

Lanet olsun.

Belli ki polise gitmeyecekti. Onsuz olmaz.
bunu daha fazla düşünmek. Ve taleplere boyun eğmek niyetinde değildi. Bu da onu hiçbir şey yapmadan bıraktı.

Bu muhtemelen bir tavuk oyunundan başka bir şey değildi ve oynamakla ilgilenmiyordu. Başını salladı ve birkaç hızlı tuşa basarak e-postayı sildi.

Takip eden günlerde bunu düşünmemeye çalıştı ama zordu. Kim olabileceklerini, tam olarak ne bildiklerini ve üç günün sonunda ne yapacaklarını merak edip durdu. Hep duymamış mıydı ki şantaj taleplerine boyun eğmemeleri mi gerekiyordu? İşlerin sadece kızışacağını mı?

Bazen bu düşünce onu doğru kararı verdiğine ikna etmeye yetiyordu. Ne yazık ki çoğu zaman durum böyle değildi.

E-postayı aldıktan sonraki üçüncü gün, hiçbir şeye odaklanamadığını itiraf etti. Her şeye atlıyordu. beklenmedik sesler çıkardı, sürekli omzunun üzerinden baktı ve

e-postasının yeni bir mesaj geldiğini gösterdiği her an dehşete düşüyordu.

Öğle yemeğinden kısa bir süre sonra telefonu çaldığında, neredeyse cevap vermedi. Ama ekrana hızlıca bir göz atınca arayanın Abby olduğunu anladı. Rahat bir nefes alarak BAĞLAN düğmesi.

"Selam kızım," dedi. "N'aber?"

"Tam olarak emin değilim." Abby'nin sesindeki bir şey, sözleriyle birlikte kendi iç alarmini da çalıştırdı. "Bu e-postayı yeni aldım."

Meagan'ın midesi yere düştü. Sormak istemiyordu ama sormak zorundaydı. "Ne tür bir e-posta?"

"Bu senin çıplak bir resmin."

Telefonu sıkıca kavradı. "Ne?"

"E-posta adresini tanımıyorum ve mesajda 'Patronun bir sürtük' yazıyor."

Meagan gözlerini kapattı. Kahretsin. "Bana doğru ilerle," diye çıkmayı başardı.

"Kimin gönderdiğini bulmaya çalışmamı ister misin? Eminim Nathaniel-"

"Hayır." Meagan, Abby'nin kız arkadaşını getirmeyi aklının ucundan bile geçiremiyordu.

kocasını bu işe bulaştırdı. Öncelikle, adam ondan hoşlanmıyordu. Ve onun kendisini çıplak görmesini istemesine imkân yoktu. Titredi. "Hayır, teşekkür ederim. Kim olduğunu bildiğimden oldukça eminim."

Yalanın dudaklarından bu kadar kolay dökülmesine şaşırdı. "Tamam." Abby ikna olmuş gibi görünmüyordu.

"Eğer eminsen."

"Evet, tamamen. Sadece bana iletin, ben ilgileneceğim."

"Ne bulduğunuzu bana bildirin."

"Yapacağım." Ama Meagan Abby'yi bu işe dahil etmek istediğinden emin değildi.

Abby hiç vakit kaybetmeden telefonu kapattı ve bağlantıyı kestikten birkaç saniye sonra e-posta Meagan'ın gelen kutusuna düştü. E-postaya baktı. ama açmak zorunda olduğunu biliyordu. İç çekerek tıkladı ve ekranında açılmasını izledi.

Abby'nin resimden söz etmesinden bu yana geçen kısa süre içinde, bunun ne tür bir çıplak resim olduğunu merak etmiş ve aynı anda cevaptan dehşetle korkmuştu. Bu

Luke ile hafta sonu, ilk ve tek, onun bazı fotoğraflarını çekmişti. O fotoğraflar artık var mıydı? Bilmiyordu ama kesinlikle öğrenecekti.

Gerçeği gördüğünde kalbi küt küt atmaya başladı. Bu kesinlikle oydu ve çıplaktı, ama en çok Fotoğrafla ilgili endişe verici bir şey var. Evindeymiş. Ve tarih damgasına bakılırsa, bu sabah çekilmiş. İşe hazır.

Polisi aramak için telefona uzandı ama parmakları numaraların üzerinde gezindi. Onlara olaydan bahsetmeden resmi nasıl ortaya çıkarabilirdi? Şantaj mı? Ve eğer şantajdan bahsederse, kardeşi hakkında itirafta bulunmak zorunda kalacaktı. Kahretsin. Yine de polise başvuramazdı.

Parmaklarını masasına vurarak bir sonraki adımda ne yapacağını düşünürken dizüstü bilgisayarından bir mesaj geldi.

Görüyorum ki bu işi zor yoldan halletmeye karar vermişsiniz. -The Taskmaster

Mesajın ötesinde, onu daha da korkutan şey, mesajın ofisler arası sohbet yoluyla gönderilmiş olmasıydı. Lanet olsun, şantajcı NNN için mi çalışıyordu? Parmakları klavyenin üzerinde uçtu.

Kimsin sen? Bu resmi nasıl aldın? Burada mı çalışıyorsun?

Cevap neredeyse anında geldi.

Soru soracak durumda olduğunuzu sanmıyorum.

Bir sonraki mesaj belirdiğinde bir cevap yazıyordu.

Bana bir sonraki kulübün yerini bulmak için 24 saatin var. Bu fotoğrafın kötü olduğunu düşünüyorsan, tüm ofisin senin fotoğraflarını görene kadar bekle.
aslında poz verdi.

Biliyordu ve resimleri vardı. Lanet olsun, Luke. Ama aslında kendine lanet ediyor olmalıydı. O bir Fotoğrafları çekmesine izin veren kişi.

Tamam. Sen kazandın, diye cevap verdi.

Ben her zaman yaparım.

Ofisler arası sohbet kutusu kayboldu ve Bilgi İşlem Departmanını aramak için telefonunu eline aldı.

"Merhaba, Bayan Bishop. Size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Bana hangi çalışanın sohbet adının Taskmaster olduğunu söyleyebilir misiniz?"

"Yönetim böyle lakaplara izin vermiyor."

Derin bir nefes aldı, böylece öfkesini telefonuna cevap verme şanssızlığına sahip olan zavallı adamdan çıkarmayacaktı. "Bunu biliyorum. Yine de hızlıca bir arama yapabilir misin?"

"Elbette, yapacak daha iyi bir şeyim yok. Bekle biraz."

Telefonun diğer ucundan yazı yazma sesi ve ardından sessizlik geldi.

"Hayır, hanımefendi. Taskmaster yok." Ben demiştim ses tonunu saklamaya çalışmadı.

"Teşekkür ederim," dedi ve telefonu kapattı.

Birinin şirketin bilgisayar sistemine girme olasılığı nedir? Mantıklı olurdu. Özellikle de sohbet mesajı neredeyse hemen sonra geldi e-postayı açtı. Yoksa biri bilgisayarına mı girmişti?

Her iki durumda da Luke'la tahmin ettiğinden daha erken konuşması gerekecek gibi görünüyordu. İç çekerek

telefonuna uzandı ve aradı. "Alo?"

"Alo, Luke?"

"Meagan?" Sesi güvensizlikle karıştı.

"On beş yıl önce çektiğin o fotoğraflarıma ne yaptın?"

Telefonun diğer ucundan sessizlik geliyordu. Ayağa kalktı ve ofisinin kapısını kapattı. "Bekliyorum."

"Hangi resimler?"

"Benim resimlerimi yapma. Çıplak olanları. Sende var mı?"

"Tanrım, Meagan. Bu da ne demek oluyor? Tabii ki bende."

"Biri onlara ulaşabilir mi?"

"Önce beni geçmedikleri sürece olmaz."

Verdiği güvence kadının paniğini yatıştırmadı. "Onları istiyorum."

"Tamam. Sorun değil." Devam etmeden önce durakladı.

"Her şey yolunda mı?"

Kalbinin çarpması durmuştu.

resimleri alabilirdi. Derin bir nefes aldı ve normal görünmeye çalıştı. "Evet, sadece tanıdığım birinin bazı fotoğrafları sızdırılmıştı ve ben de sizde olanları düşündüm."

"Onları ofisinize getireyim mi?"

"Hayır." Kararını çabucak verdi. Bu o kadar da zor bir karar değildi: Luke'la teklifi hakkında konuşmak mı yoksa kendi hayatı mı? "Neden bir araya gelip şu fotoğraf kitabı meselesini konuşmuyoruz? Onları o zaman getirebilirsin. Luke'la buluşabilir misin? bu gece?"

* * *

Luke telefonunu cebine geri koyarken başını iki yana salladı ama yüzündeki sırtışı engelleyemedi. Meagan aradı. Ve çekim hakkında konuşmak istediğini söyledi. Onun fikrini neyin değiştirdiğini anlayamıyordu ama

Buna sevindim. Daha önce hiç alamamasının bir nedeni olduğunu biliyordu.

Kitabı finanse eden ortağı Rick'e söylemeye, ilgilenmediğini ve başka bir model bulmaları gerektiğini söyledi.

Daha da iyisi, onu yemeğe davet etmişti. Kabul, o Bunun bir iş yemeği olduğu ve randevu olmadığı konusunda ısrar etti. "O yüzden aklına bir şey gelmesin," demişti.

Neredeyse ona boş sözler söyleyecekti. Söz konusu o olduğunda, fikirlerinden başka bir şeyi yoktu. Yine de, şimdilik, onun istediği gibi oynayacaktı. Önemli olan şu ki akşam yemeği yiyin ve en azından yaklaşan fotoğraf projesi. Gülümsedi. Ofisini ziyaret ettikten sonra düşünebileceğinden çok daha fazlasıydı.

Yıllar önce Meagan'la olan ilişkisinin bitiş şekli yüzünden kendini asla affetmemiştir. Genç ve nispeten deneyimsizdi, onun kapak fotoğraflarını çekmiş ve o gecenin ilerleyen saatlerinde onu akşam yemeğine davet etmişti.

ateşli ve ağır bir seks turundan sonra. Dünyanın zirvesindeydi: fotoğrafçılığı iyi gidiyordu ve Meagan onun yatağında. Meagan onun tüm fantezilerini gerçeğe dönüştürmüştü: zeki, seksi ve yatakta deneyler yapmaya istekli. Daha önce hiç aşık olmamıştı ama Meagan'la geçirdiği o kısa birkaç hafta boyunca, sert ve hızlı bir şekilde aşık olmuştu. O kadar ki, her şeyin ne kadar mükemmel olduğundan başka bir şey düşünmek için durmadı.

Ancak akıl hocası ve arkadaşı olarak gördüğü daha deneyimli bir fotoğrafçı, onunla olan ilişkisini öğrendi. Meagan ve Luke bu ilişkiye bir son vermesini şiddetle önerdiler. Luke ilişkiyi bitirdiği için pişman değildi. Şimdi geriye dönüp baktığında, bu hiç profesyonelce değildi ve herhangi birine yanlış mesaj göndermişti.

potansiyel modeller. Bununla birlikte, onun incinmiş olmasından üzüntü duyuyordu. Onun bakış açısından bakınca, birkaç gün içinde sıcaktan soğuğa dönmüştü.

Geçmişini değiştiremezdi; tek yapabileceği bugünü daha

iyi hale getirmekti.

En son gittiği BDSM kulübünün kapısını iterek açtı ve güvenlik görevlisine başıyla selam verdi. Nathaniel West

ona mesaj atıp kısa bir görüşme talep etti ve Luke telefonunun her an çalmasını bekliyordu. Tahmin etmesi gerekirse, iki adamın Wilmington, Delaware'de kurmayı planladıkları kulüple ilgili olduğunu varsayardı. Lanet olsun, umarım öyle değildir.

resimli kitaba müdahale edemezdi. Meagan'ın sadece konuşmak istediğini söylediğini biliyordu ama onunla bu konuda biraz daha konuşabilirse onu işi yapmaya ikna edebileceğini biliyordu.

Delaware'deki inşaat planlarını bozabilirdi. Masasına oturur oturmaz telefonu çaldı.

"Nathaniel, merhaba."

"Selam Luke. Bu kadar kısa sürede konuşmayı kabul ettiğin için teşekkürler. Bu öğleden sonra yola çıkıyoruz ve önümüzdeki hafta boyunca kolay erişilebilir olamayacağım."

"Abby ile eğlenceli bir yere mi gidiyorsun?"

"Ve çocuklar. İsviçre'deki dağ evimize gidiyoruz. Çocukları ilk kez götürüyoruz."

Bir kıskançlık pingi hissetti. Nathaniel muhteşem karısı ve itaatkârlıyla şanslı bir adamdı ve iki harika çocukları vardı. Ama aynı zamanda, sahip olmaya değer her şey gibi, Batıların da ilişkileri üzerinde çok çalıştıklarını biliyordu.

"Umarım Abby'yle biraz yalnız kalmayı başarırırsınız," diye yarı şaka yaptı.

"Uyku zamanı bunun içindir, dostum."

Luke güldü. "Seni duyuyorum. O zaman bana neler olduğunu anlat."

Nathaniel'in iç çektiğini ve arkasına yaslanırken bir sandalyenin gıcırdadığını duydu. "Fritz Brose'dan haber aldım."

Fritz, Delaware'deki Ortaklar Kulübü için istedikleri müteahhitti. Cole tarafından tavsiye edilmişti. Johnson, kıdemli grup üyelerinden biri. Luke, Fritz ile hiç çalışmamıştı ama adını duymuştu ve Fritz ile yüz yüze konuştuktan sonra hem o hem de Nathaniel onun

Bu işin adamı.

"Ne söylemek zorunda kaldı?"

"Programı, bırakın kulüpte başlamayı, en az altı ay daha Amerika'da kalmasına bile izin vermeyecek."

Luke rahat bir nefes aldı. "Dürüst olmak gerekirse, bu Benim için kötü haber. Potansiyel olarak zamanımın çoğunu alacak bir projem var. Altı ay bana tamamlayın."

"Benim için de öyle. New York'taki yönetici kadromu yeniden düzenliyorum ve buna odaklanmam gerekiyor. Ülkeye geri döndüğümde yani."

"Fritz'i geri aramamı ve zaman dilimi konusunda sorunumuz olmadığını söylememi ister misin?"

"Hayır, ben halledebilirim."

Nathaniel'le telefon görüşmesini bitirdikten sonra Luke sandalyesinde arkasına yaslandı ve gülümsedi. Şu an için her şey istediği gibi gidiyordu. Şimdi tek yapması gereken Meagan'ı ikna etmektir. . . .

* * *

O gece, Luke Manhattan'da bir şarküteride oturup Meagan'ın ortaya çıkmasını. Her şey onun fikriydi. tanıştıkları zamana, yere kadar. Luke'a kalsaydı, onu alır ve güzel bir restorana götürürdü.

Ama onun yerine Meagan'ın istediğini yapmasına izin verdi ve bu da Gecenin tüm havası "Bu bir randevu değil!" diye bağıırıyordu.

Sanki hatırlatmaya ihtiyacı varmış gibi.

En ufak bir yalan söylemediğini kanıtlama ihtiyacı hissetmiş olmalı, çünkü on dakika geç geldi, cep telefonu ile konuşuyordu ve onun varlığını zar zor kabul etti.

Onun orada olduğunu bildiğine dair hiçbir işaret vermeden, seçtiği köşedeki kabine kaydı, oturdu ve konuşmasına devam etti.

"Doğru," diyordu telefondaki kişiye. "Ben de bu açıdan bakmamız gerektiğini düşünmüştüm." Bir an durakladı.

diğer uçtaki kişinin konuşmasına izin verin. "Ama başka ne bekliyordunuz ki?"

Luke boğazını temizledi. İlk kez ona doğru baktı ve elini kaldırdı.

"Evet," diye devam etti. "Kabul ediyorum. Bunu konuşun ve beni tekrar arayın."

"Seni hiçbir şeyden alıkoymama izin verme," dedi Luke.

"Sen değilsin." Telefonu çantasına koydu ve ellerini kucağına yerleştirdi. "Benimle buluşmayı kabul ettiğiniz için teşekkür ederim."

"Bana ne zaman ihtiyacın olursa emrindeyim." Sadece ona mı öyle geliyordu yoksa kadın rahatsız mı görünüyordu? Oturduğu yerde kıpırdandı ve gözleri şarküteriye taradı. "İyi misin?" diye sordu.

"Evet. Özür dilerim. Garip bir hafta oldu. Önemli bir şey değil." Ona inanmamıştı. Bir şeyler oluyordu. Garip bir haftadan daha fazlası. Ama şimdilik bunu görmezden gelecekti.

"Aramana şaşırdım," dedi ve konuşmayı neden aynı masada oturduklarına getirdi kesinlikle randevu olmayan bir buluşmada. Onu geçti. Yıllar önce çektiği çıplak fotoğrafların olduğu zarfı verdi. "Hepsi bu kadar. Kopyaları bile yok. Şimdi, sanat projesi hakkında size ne gibi ek bilgiler verebilirim?"

"Bana resimler hakkında bir fikir verebilir misiniz? Yalnız mı olacağım yoksa sahnede benimle birlikte bir Dom olacak mı? Çıplak olacak mıyım? Kimliğimi gizlemenin bir yolu var mı? Ben gerçekten insanların bunu yaptığını bilmesini istemiyorum. Eğer kabul edersem tabii."

Luke gülmemek için kendini zor tuttu. "Her seferinde bir soru, tatlım."

Sandalyesinde geriye yaslandı ve kollarını kavuşturdu ama hiçbir şey söylemedi. Belli ki onun bir şey söylemesini bekliyordu.

"Bazı fotoğraflarda muhtemelen çıplak olacaksınız ama endişelenmeyin. Bu pornografi değil. Bu bir sanat kitabı.

Ve Őu an itibariyle bir Dom getirmeyi dűŐŐnműyorum, ama asla bilemezsiniz. İsminizin listede yer almadığı ve yüzünüzün görünmediğı bir Őekilde çalışabiliriz."

Başını salladı. "Zaman çerçeveniz nedir?"

"Projeyi önümüzdeki birkaç ay içinde tamamlamak istiyorum."

"Peki bunu kabul edersem, ne kadar sürecek ve bana ne zaman ihtiyacınız olacak?"

"Meşgul olduğunu ve zorlu bir işin olduğunu biliyorum. Bence sadece hafta sonları bir araya gelebiliriz. Belki cumartesileri?"

"İşim nedeniyle model olduğumun bilinmesini istemiyorum."

İsteğı çok mantıklıydı ve sorun olmamalıydı. Bir BDSM dergisine poz verdiği duyulursa işinin ne kadar zorlaşacağını ancak hayal edebilirdi. fotoğrafçılık kitabı. Ne kadar sanatsal olursa olsun. "Tabii ki, Meagan. Sana sorun yaratacak ya da seni rahatsız edecek bir Şey yapmak istemem."

Hemen cevap vermedi ama telefonunu çıkardı. Takvimini kontrol ettiğini düşündü. Çünkü onun dikkati başka bir yerdeydi, onu rahatsız hissetmeden inceleyebilirdi.

Baş döndürücü bir kadındı ve başını eğerek oturması saçlarının öne doğru sallanmasına neden oluyordu. Geç-Öğleden sonra güneş ışınları sarı saç tellerine dokunarak o kadar güzel tonlar ortaya çıkarıyordu ki, hepsinin bir adı olduğundan şüpheliydi. Parmakları fotoğraf makinesini alıp her Şeyi yakalamak için kaşınıyordu.

Birlikte geçirdikleri zaman kısa sürmüştü ama onda kalıcı bir etki bırakmıştı. Kız nispeten Birlikte olduklarında cinsel açıdan deneyimsizdi ve zaten BDSM sahnesine yoğun bir Şekilde dahil olmuştu. O da o hafta sonu ona sürpriz yapacağını düşündü. ipi çıkardı. Ama asıl sürpriz onun ve birlikte yaptıkları her Şeyden ne kadar keyif aldığının ortaya çıkması oldu. O da onun itaatkâr doğasını keşfettiğini görmek

tanık olduğu en güzel ve erotik şeylerden biriydi.

Kahretsin, onu terk etmekle aptallık etmişti.

Ondan o şekilde uzaklaşmakla hata etmişti. Ayrılmaları en iyisiydi ama bunu yanlış bir şekilde yapmıştı. Kız savunmasızdı, yeni keşfettiğı cinselliğıyle yüzleşmeye çalışıyordu. Artık bunu biliyordu. Kendisine Dom demiş olabilirdi ama hâlâ öğrenmesi gereken çok şey vardı.

"Tamam," dedi başını kaldırarak. "Ben olduğumu söylemiyorum kesinlikle yapacağım, ancak devam etmek isteyip istemediğimi görmek için bir seansı kabul edeceğim."

Başını salladı ve heyecanını gizlemeye çalıştı. Onu stüdyosuna götürecek ve elinden gelen her şeyi yapacaktı. Geri döneceğinden emin olmak için. "Bununla çalışabilirim."

"Bu hafta sonu başlayabilir misin yoksa kulübünle meşgul olacak mısın?"

"Bu hafta sonu başlayabilirim. New Jersey kulübü iyi gidiyor ve personel bensiz bir günü idare edebilir."

Başını öne eğdi. "Sanatla uğraşan biri olduğun için kulüp inşa etmeye başlamana biraz şaşırdım."

"Fotoğrafçılık benim için bir yan girişim oldu. Ben seviyorum kulüpleri yönetmek, insanlara güvenli bir şekilde oynamaları için alan sağlamak."

"Şu anda kaç tane var?"

"Bugün itibarıyla iki tane. Nathaniel ve ben Wilmington, Delaware'de bir tane inşa etmeyi planlıyoruz, ancak müteahhit

Şu anda mevcut, bu yüzden bunun için zaman çizelgeleri geriye çekildi."

"Bu, Ortaklar Grubu için iyi olacak. Bunun onlar için olduğunu varsayıyorum?"

"Evet, Nathaniel bir araya gelmek için bir yere ihtiyaçları olduğunu söyledi.

Görünüşe göre, şu anda normalde başka bir üyenin evinde bir araya geliyorlar." Luke onun Abby ile birlikte çalıştığını hatırladı; bunu hatırlaması gerekiyordu. Bir şey vardı. Abby'nin ilk zamanlarında iki kadın arasında

İstihdam. Bir araya getirebildiği parçalara bakılırsa, her ne olduyorsa tamamen Meagan'ın hatası değildi, ancak ihmalkâr davranmıştı. Bugüne kadar, Luke Nathaniel'in onu pek umursamadığını söyleyebilirdi.

"Yeni yeri bir an önce inşa etmek istemelerini anlayabiliyorum," dedi.

"Evet, bazı şeylere yardım edilemez." Ve Meagan'ı tekrar kamerasının karşısına geçirebileceği anlamına gelseydi, kulüp üzerinde çalışmayı yıllarca erteleyebilirdi.

"Bu hafta sonu yapmam ya da getirmem gereken özel bir şey var mı? Ve nerede çekim yapacağız?"

"İhtiyacımız olan her şeyi getirdim. Ve"- onu izledi
"Evimde bir stüdyom var. Eğer bu konuda rahatsan, her şeyi yapabiliriz. Orada."

Dudağının kenarını emdi ve ısırıldı. "Bu iyi olmalı."

"Eğer evimde buluşmak sizi rahatsız edecekse, bir stüdyo ayarlayabilirim." Bu pek uygun olmazdı ama onu elde etmek için bunu yapardı.

"Hayır, sorun değil. Her şey yoluna girecek." Sesi fısıltıya dönüştü. "Sana güveniyorum."

Sözleri onu tam göğsünden vurdu. Yıllar önce her şeyi yüzüne gözüne bulaştırdıktan sonra bile ona güvenebilmesi onu derinden etkilemişti. "Teşekkür ederim, Meagan."

* * *

Lanet olsun. Lanet olsun. Ve üçlü lanet. Meagan baktı dizüstü bilgisayarında zaman. Saat neredeyse gece yarısıydı ve e-postayı Taskmaster'a ulaştırması gerekiyordu. Çıplak bir fotoğrafının, kendisine ulaşabilecek herkese gönderilmesini istemiyordu. NNN'de çalıştım.

Doğrusu, bu kadar geç saatte dışarıda olacağını tahmin etmemişti. Luke'la akşam yemeği planladığından biraz daha uzun sürmüştü.

Bir seans yapmayı kabul ettikten ve Nathaniel'le birlikte kurdukları kulüp hakkında bilgi aldıktan sonra masadan kalkıp gidemezdi. Bunu kabul etmekten nefret ediyordu ama Luke o gün ofisine geldiğinde haklıydı. Aralarında bitmemiş bir iş vardı ve onunla en azından bir fotoğraf çekimi yapmak istiyordum.

Son görüşmeleriyle ilgili düşüncelerinin onu hâlâ nasıl etkilediğini inkâr etmek faydasız olurdu. Ona bakma şekli yoğunluğu o kadar güçlüydü ki ona dokunuyor bile olabilirdi. Sonra, ona dokunduğunda, sadece onu konumlandırmak . . . Tanrım, aptalın tekiydi ama onun ellerini tekrar üzerinde hissetmek istiyordu.

Akşam yemeğinden sonra, ertesi gün ofis dışında çalışmaya ve bir sonraki gün de Hamptons yakınlarındaki pansiyonu sık sık ziyaret ederdi. New York'tan ayrılmak istediğinde. Yine de trafik korkunçtu ve varması normal sürenin neredeyse iki katını almıştı.

Görev Yöneticisi'nin son e-postasına olabildiğince çabuk bir yanıt yazdı.

Bir sonraki kulüp Wilmington, Delaware'de. Zaman çizelgeleri ertelendi. Şu anda açılış tarihi yok.

Taskmaster lakabını kabul etmedi ya da Kendisi de dahil. Tekrar saate baktı: on bir otuz altı. Yaklaşmıştı ama başarmıştı.

Cevap neredeyse anında geldi.

Çok yaklaştın, değil mi?

Öfke damarlarında dolaşıyordu.

Gece yarısına kadar demiştin. İtaat ettim.

Cevap vermedi ve bu onu huzursuz etti. Aklını Taskmaster'dan uzak tutabilecek tek bir kişi vardı, o da Luke'tu. Sandalyeye geri oturdu ve gözlerini kapattı. Hatırlıyordu.

İkinci Bölüm

On beş yıl önce

H Son fotoğrafı çektikten kısa bir süre sonra onu yemeğe davet etti. Aslına bakarsan, o yemek yerken arkasından yaklaşmış.

makyajını çıkardı, gözleri aynada kilitlendi ve basitçe "Benimle akşam yemeği yer misin?" dedi. Ve böylece, bu altı kelimeyle, onu dünyaya bakışını sonsuza dek renklendirecek bir yola soktu.

Adam onu almadan saatler önce, yatak odasını dağıttı. Dolabını boşalttı, gördüğü hiçbir şeyi beğenmedi. Kıyafeti mükemmel olmalıydı. O bir fotoğrafçıydı, Tanrı aşkına. Her gün güzel kadınlara bakıyordu.

Yatağının üstündeki atılmış giysi yığını, her geçen saniye içinde büyüyen panikle eşleşerek gülünç yüksekliklere tırmandı. Randevu felaketle sonuçlanacaktı. Cidden, giyecek bir şey bile bulamıyordu. Adam gelecekti ve o çıplak olacaktı. Randevuya başlamak için mükemmel bir yol olmaz mıydı?

Soruyu oda arkadaşı Tessa'ya yöneltti, o da sadece gülümseyip başını salladı ve evet, bu ona mükemmel bir randevu gibi geldi, dedi. Meagan ona bir kazak fırlattı. Tessa sonunda kolundan tuttu ve onu koridordan odasına sürükledi.

"Bu kıyafeti özel bir randevu için saklıyordum." Tessa dolabını açtı. "Ama Lloyd ve ben ayrıldığımızdan beri

yakın zamanda gerçekleşecek, bu yüzden bu gece giymeni istiyorum. Fotoğrafınız için."

Meagan, Tessa'nın dolabında bu kadar güzel bir elbise olduğunu bilmiyordu. Kıyafetlerinin çoğu grunge tarzdaydı ama elinde tuttuğu elbise klasik şıklıkta siyah bir kılıftı.

Meagan parmağını V yakanın üzerinde gezdirdi. "Emin misin? Yani, çok isterim. Ama o kadar özelse ..."

"Hayır, değil. Lütfen. Zaten sana daha çok yakışıyor."

Elbiseyi giymeyi ne kadar çok istediğini belli etmek istemedi. "Eğer eminsen."

Tessa gülümsedi. "Olumlu. Sadece bir şartım var."

"Neymiş o?"

"Çıkarmasına izin vermelisin," dedi gözlerinde sinsi bir pırıltıyla.

Sanki öyle bir şey olacakmış gibi, demek istedi Meagan ama bunun yerine başını salladı. "Elbette."

Tessa elbiseyi ona doğru itti. "Git. Değiş. Muhteşem ol."

Oda arkadaşının tavsiyesi saatler sonra Luke'un dairesinde dururken kafasında tekrarlandı. Onu bir restorana götürmüştü.

Şehirdeki lüks bir et lokantasına gittiler ve yemeklerini bitirdiklerinde adam çok nazik bir şekilde kıza evine dönmek isteyip istemediğini sordu. "Tatlı için."

"Neye hizmet etmeyi planladığınıza bağlı," diye cevap verdi hafif bir gülümseme ve başını eğerek. O anda Dünyanın tepesindeydi ve kendini yenilmez hissediyordu. O bir tanrıçaydı ve dünya avucunun içindeydi. Son bir hafta içinde ilk kez

Bir derginin kapağı için fotoğraf çekiminde, gelecek vaat eden fotoğrafçı Luke DeVaan ona çıkma teklif etmişti. Herkes onun hakkında konuşuyordu ve onu evine davet etmişti.

Bunun yaşamak olduğuna karar verdi.

Ama gözlerinin içine bakıp "Sen" diye cevap verdiğinde, yaşamının ne olduğu hakkında hiçbir fikri olmadığını fark etti.

Sanki o gece doğmuş gibiydi. Ya da içinde bir şey doğmuştu. Elbette, daha önce de seks yapmıştı. Ama bu erkeklerle birlikte olmuştu, gerçekten, hepsi parmaklarını beceriyordu. Tatmin olup olmadığına bakmaya bile zahmet etmeyecek kadar boşalmaya hevesliydim. Nelerden hoşlandığını öğrenmeye çalışmak şöyle dursun.

Luke erkek değildi. Ve dürüst olmak gerekirse, erkek de ona uymuyordu. Hayır, Luke yüzde yüz erkekti. İlk seferinde onu yavaş ve sakın bir şekilde aldı. O kadar niyetliydi ki

Neredeyse ihtiyacıyla ilgilenmiyormuş gibi görünüyordu. Sorduğu her soru, elinin her dokunuşu onun hakkında. Burasını okşamasından hoşlanıyor muydu? Bu bölge hassas mıydı?

Bazen sanki o bir öğrenciymiş ve final sınavı da kendisiymiş gibi hissediyordu. Vücudu hakkında bilmediği şeyler öğrenmişti. Özellikle de ilk seferden sonra iyileştikten sonra.

Bütün hafta sonunu yatakta geçirdiler. Luke arayıp Pazartesi günkü toplantılarını iptal etti.

Telefon görüşmesini yaptıktan sonra yataktan kalktı, muhteşem bir şekilde çıplaktı ve hiç utanmıyordu. Çıplak olmanın verdiği rahatlık ve huzur bir şekilde yatıştırıcıydı. Bunun onun fotoğrafçı olmasıyla bir ilgisi olup olmadığını merak etti. Bu her neyse, onun da kendinden emin hissetmesini sağladı. Adam yataktan kalktığı anda, çıplak olduğunu bile umursamadan doğrulup oturdu. Göğüslerini örtmeye bile çalışmadı. Eğer

Luke bunu yapabilirdi, o da yapabilirdi.

Tuhaf. Daha önce, başka biriyle, her türlü hissetti Seksten sonra çıplak olmaktan rahatsızdı. Giysilerini yeterince hızlı giyemediği zamanlar oluyordu. Ve partnerleri de daha iyi değildi.

Evet, diye karar verdi. Luke gibi bir adama alışabilirdi.

Onun tuvalete gittiğini düşünmüştü ve Onun yerine yatak odasının kapısından çıkınca, bir bardak suya ya da başka bir şeye ihtiyacı olduğuna karar verdi. Neredeyse ona bir bardak getirmesi için seslendi, ama o bunu

yapamadan, adam elinde bir şeyle yatak odasına geri dönüyordu.

Elini uzattı ve kadının kalbi yerinden fırladı. Halat. "Bir şey denemek istiyorum," dedi. "Denemek zorunda değilsin. Zorlamayacağım ya da başka bir şey yapmayacağım. Ama birazcık denemeye açıksan, bence bundan gerçekten hoşlanacaksın."

Elbette haklıydı. İlk başta bağlanmak istediğinden emin değildi. Seks kendi başına inanılmazdı ve o her zaman bir şey bozulmadıysa onu düzeltmek için bir neden olmadığına inanan biri olmuştu. Çoğu zaman, bir şeyle gereksiz yere uğraşırsanız, bu sadece tahribat yaratırdı.

Ama Luke'la birlikte ip onun bir uzantısı haline geldi. Çok bilgiliydi ve mümkün görünmese de odaklanması daha da yoğunlaştı. Halatla çalışırken vücudunun etrafında, hiç kısıtlanmış hissetmedi. Kendini güvende ve emniyette hissediyordu. Adam çalışırken transa geçmiş gibi görünüyordu. İple hipnotik bir şekilde hareket ediyordu,

onu kendi zevki için bağlar.

Ona kımıldamamasını söyledi ve o da itaatsizlik etmeye cesaret edemedi. Eğer yaparsa duracağından korkuyordu ve bunu yapabileceğini sanmıyordu.

Buna katlanmak. Sonunda uzaklaşıp kendini görebilmesi için bir ayna tuttuğunda, neredeyse zevkle mırıldanacaktı.

Seksi ve yetişkin görünüyordu. Dahası, kendini seksi ve yetişkin. Bir kadın gibi. İp sarılmış Vücudunun üst kısmını sarıyor, göğüs uçlarını açıkta bırakacak şekilde göğüslerinin etrafından dolanıyor ve ardından askılı bir bluz gibi arkasına geçiyordu.

"Çok güzel, değil mi?" diye sordu.

Başını salladı ve parmaklarını yumuşak bobinlerin üzerinde gezdirdi. "Böyle bir şey için ip kullanılabileceğini hiç bilmiyordum."

"Daha yeni öğreniyorum," dedi.

"İnsanlar bu tür şeyleri öğretiyor mu?"

Küçük bir kahkaha attı ve kendini biraz aptal hissetti, hiç de kendine söylediği gibi sofistike bir kadın değildi. Of Tabii ki insanlar bu tür şeyleri öğretti. Bir şekilde öğrenmek zorundaydınız.

"Evet," dedi onun zaten karar vermiş olduğu şeyi onaylarcasına. "Ben bir kulübün üyesiyim ve bu gibi şeyleri öğreten özel sınıfları var." Gülümsemesi daha da genişledi.

"Onlara göre, seni az önce bağladığım için bana 'Efendim' demen gerekiyor."

Bunu düşününce burnunu kırıştırdı. "Bu bakış ne için?" diye sordu.

"Size 'Efendim' mi diyeyim? Gerçekten mi?" Başını iki yana salladı. "Asla. Bana babamı hatırlatıyor ve bu da keyfimi kaçırıyor."

"Mmm, anlıyorum." Bu konuda hiç düşünmemiş gibi görünüyordu. daha önce bu şekilde değildi. "Bir de şöyle bak. Bana efendim demen beni tahrik ediyor."

"Öyle mi?" Biraz daha düşündü. "Babammışsın gibi hissettirmiyor mu?"

"Hiçbir şekilde babanmışım gibi hissettirmiyor." Biraz daha yaklaştı, gülümsemesi hınzırlığı ima ediyordu. "Belki daha çok okulda aşık olduğun o seksi öğretmen gibi lise."

"Lisedeyken ateşli bir öğretmene aşık değildim." Aslında vardı ama bunu ona söylemeyecekti.

"Hayır mı?" Gözleri onun içini delip geçiyor gibiydi ve onun gerçeği anladığını biliyordu. "Sana inandığımı sanmıyorum. Bana onun kim olduğunu söyle."

Kollarını elinden geldiğince göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Hayır."

"Artık yalan söylediğini anlayabiliyorum." Gülümsemesi daha da büyüdü. "Bana yalan söyleyen kızlara şaplak atarım."

Ağzı açık kaldı. "Şaplak mı?" Artık onun bir baba fantezisi olduğundan emindi. "Babalık yapmadığını söylediğini sanıyordum."

"Bilmiyorum."

"Ama sen bana şaplak atmak ve sana efendim dememi istiyorsun." "Bunun baba fantezisiyle bir ilgisi yok."

"Ne alakası var o zaman?" "BDSM diye bir şey duydu mu?"

Ona hayır dedi ve sonraki yirmi dakika boyunca konuştular. Hâlâ her şeyi anladığından emin değildi ama her şey biraz daha anlamlıydı. Ve onun bu konuda konuşma şekli kulağa sıcak geliyordu.

Onu dizine yatırıp tokatladığında daha da ateşli hale geldi.

O gün kaç kez geldiğini unutmuştu. Ve Salı günü onun kollarında uyandığında, adam onu tekrar aldı. Meagan onu çağırdığında Tessa güldü. kahvaltı etti ve ona henüz eve gelmeyeceğini söyledi.

"Elbise işe yaramış gibi görünüyor," dedi Tessa.

Bir şeyler kesinlikle vardı, Meagan da aynı fikirdeydi. O da elbise olduğundan pek emin değildi. Muhtemelen ipten yapılmış gömlekti.

Sonunda ona kendisini tekrar bağlaması için yalvardı ve o da bunu memnuniyetle yaptı. Çarşamba günü, ipi ördü

Vücudunun alt kısmının etrafına. Adamın onu bağladığı o hipnotik süre boyunca, kadın geleceklerini hayal ettiler. Birlikte bir ekip olarak çalışabilirlerdi: Adam fotoğrafları çeker, kadın da modellik yapardı. Sonra geceleri, onu bağlar ve onunla hıncırca sevişirdi.

Ona efendim bile diyebilirdi.

Çok mükemmeldi. Çok doğru. Birlikte durdurulamaz olacaklardı. Dünyanın tepesinde olacaklardı. Heck, dünyanın sahibi olacaklardı.

Bir noktada "Neden bu kadar kocaman gülümsüyorsun?" diye sordu.

Ama henüz rüyasını paylaşmaya hazır değildi. Çok erken görünüyordu ve onu korkutmak istemiyordu. Belki bir ya da iki ay içinde. Ya da altı. Birlikte ne kadar iyi olduklarını görebileceği kadar uzun süre birlikte olduklarında. Ne kadar iyi olacaklarını. Sonra Konuşurlardı ve ne kadar mükemmel olduklarını kabul ederdi ve sonra sonsuza dek birlikte olurlardı.

Her şeyin ne kadar harika olacağını düşünmek bile başını döndürüyordu.

"Hiçbir şey," diye yanıtladı. "Sadece mutluyum."

"Ben de," dedi ve kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu çünkü Sanki ne kadar iyi olacaklarını görme yolunda ilerliyor gibiydi.

"Öp beni," diye fısıldadı, onu hissetmeye ihtiyacı vardı.

Onu kendine çekti ve tüm vücudunu elektriklendiren o öpücüklerden birini verdi. Bir sonraki fotoğraf çekimlerinde ekipten herhangi birinin bunu anlayıp anlayamayacağını merak etti.

Birlikteydiler.

"Başka bir iş ayarladın mı?" diye sordu adam geri çekildiğinde.

İpi sol ayak bileğinin etrafından geçirmeye devam etti. "İ Bu hafta içinde erteleyemeyeceğim birkaç toplantım var. Bir şey var mı?"

"Hayır." Hayır demedi ama çekimlerinden çıkacak fotoğrafların harika olacağını biliyordu. İnsanların kapısını çalması an meselesiydi. Sadece sabırlı olması gerekiyordu.

Yere baktı ve Luke'u ona bakarken yakaladı. Luke eğildi ve ayak bileği kemiğinin iç kısmını ısırdı. Gah. Bu iyi hissettirdi. Nefesini içine çekti ve başını geriye yasladı.

Sabırlı olmakla ilgili bir sorunu yoktu. Hayır, hem de hiç. Hele Luke burada dikkatini dağıtacakken.

Nihayet Perşembe günü dairesine geri dönebilmişti. Meagan küvette uzun ve sıcak bir duş almak için doğruca banyoya yöneldiğinde Tessa güldü ve başını salladı.

O hafta sonu aramadığında, kendi kendine bunun, bahsettiği tüm o toplantılar yüzünden olduğunu söyledi. Ve

bunların nasıl olabileceğini biliyordu. Bir grup yaratıcı insanı bir odada bir grup rakam cambazıyla bir araya getirdiğinizde yakın zamanda hiçbir şey yapılamazdı.

Yine de yakında arayacaktı. Bundan emindi.

Ertesi Pazartesi gecesi, çalıştığından emin olmak için telesekreterini kendisi aradı. Gerçekten meşgul olmalıydı, değil mi? Buna inanmak gittikçe zorlaşıyordu.

Cuma gecesi gelip de Tessa onu bir kulübe davet ettiğinde iki arada bir derede kalmıştı. Dışarı çıkmak istemedi. Ya o yokken Luke ararsa? Tessa'ya Luke'un geldiğini söyledi.

Grip olmuş ve evde kalıyormuş.

Tessa ona ne yaptığını görebiliyorum bakışı attığında Meagan dışarı çıkamayacağını çünkü boğazının kaşındığını ve tüm Manhattan'a mikrop yaymasının pek de sorumlu bir davranış olmayacağını söyledi, değil mi?

Ya Tessa karşı bir argüman bulamadı ya da gerçeği gördü ve zorlamak istemedi. O verdi Meagan'a sarıldı, beklememesini söyledi ve gitti.

O gider gitmez Meagan dondurucuyu yağmaladı ve çikolatalı kurabiye hamurunun tamamını mideye indirdi. Gözyaşları arasında, birlikte geçirdikleri zamanı düşündü ve neyi yanlış yaptığını bulmaya çalıştı. Aklına hiçbir şey gelmiyordu. Her şey çok harikaydı. Çok tatmin ediciydi. Ve konuşmak gibi aptalca bir şey yapmamıştı. gelecek hakkında.

Aklına gelen tek şey, onun esaret sahnesinde daha deneyimli birini istediğiydi. Muhtemelen ona "Efendim" demekten çekinmeyecek birini arıyordu. Bildiği kadarıyla, adam bunu yanlış anlamış olabilirdi. Baba fantezisini sordu. Bu sözülle belki de ona saygısızlık etmişti.

BDSM sahnesini daha fazla araştırmamıştı, Ona her şeyi öğretecek kişinin o olmasını umuyordu. Eğer onu gerçekten korkutmuşsa, konuyu kendisi daha fazla araştırmalı mıydı? Bu, peşinden gitmek isteyeceği bir şey miydi?

O olmadan mı?

Bunu daha sonra, adamın onu istemediği belli olduğunda düşünmeye karar verdi.

Kahretsin, bunu düşünmek bile kalbini acıtıyordu ve yanıldığına dair bir umut beslemekten başka bir şey yapamadı.

Yine de bir hafta sonra beklenmedik bir şekilde dairesine geldiğinde, kadın gerçeği biliyordu. O istemiyordu

onu. Kapıyı çalıp onu içeri aldığında da bu açıkça belli oluyordu. Daha konuşmadan önce gözleri her şeyi anlatıyordu. Tessa'nın hafta sonu için kız kardeşiyle birlikte gitmesine sevinmişti. Meagan'ın içinde bir his vardı. Luke gittiğinde çirkin bir şekilde ağlayacaktı ve bunun için yalnız kalmayı tercih etti.

Kadın tek kelime etmeden onu içeri aldı ve kadın kapıyı kapatana kadar ikisi de bir şey söylemedi.

"Meagan-" diye başladı ama Meagan onun sözünü kesti.

"Biliyorsun," dedi. Kahretsin, çok suçlu görünüyordu.

"Arayabilirdin. Ben büyük bir kızım."

"Öyle olduğunu biliyorum." Sanki ona bakmak istemiyormuş gibi başını öne eğdi. "Sadece o haftadan sonra ..."

Elini salladı ve kendi kendine sanki o günler ve geceler hep birlikte oluyormuş gibi davranmasını söyledi. Haftanın her gecesi ateşli ilişkiler yaşıyormuş gibi davranmak. "Lütfen, sadece seksti. Evlenme teklifi falan etmedin."

Başını şaşkınlıkla kaldırdı ve daha önce çok meraklı olan gözleriyle onu inceledi. Kadın yüz hatlarını düzeltti ve vücudunu nötr kalmaya zorladı. Bunu yapabiliirdi. Ona ne kadar incindiğini göstermeyi reddetti.

"Oh," dedi sonunda.

"Sen de aynı şeyi hissediyorsun, değil mi?" diye sordu. "Yani, ben sadece

öyle olduğunu düşündüm. Özellikle de senden haber alamadıktan sonra." Bir elini saçlarının arasında gezdirdi.

"Karmaşık bir durum."

Homurdandı ve sesi çok gerçekçiydi, kendisiyle gurur duyuyordu. kendisi. "Karmaşık mı? Hadi ama. Bir kaşıntıyı kaşıyan iki azgın insandık. Bunda karmaşık olan ne? Hiçbir şey."

Şaşkın görünüyordu. "Birlikte yaptığımız iş nedeniyle durum biraz karışık. Birlikte çalıştığımız insanlarla yatmak gibi bir şöhrete sahip olmak ikimize de iyi gelmez. Sana biraz yararı olabilir. Daha fazla teklif alırsın ama muhtemelen istediğin türden olmazlar ya da

...

Adam saçmalamaya devam etti ve kadın onu duymazdan geldi. Aslında sadece gülümsedi ve başını salladı. Tanrı'ya şükür, bu iş yürümeyecek konuşmasını ondan önce yapmıştı. O kadar mutluydu ki daha erken aradı. Ya aramış olsaydı ve o da ağzından aptalca bir şey kaçırırsaydı? Evet, böylesi çok daha iyiydi.

"Birlikte olmamızın ne kadar kötü olacağını anlamama yardım eden oydu." Luke hâlâ konuşuyordu. Doğrusu, ne söylediği ya da kimden bahsettiği hakkında hiçbir fikri yoktu.

Birden onun dairesinden çıkmasını istedi. Yeter artık. Olan olmuştu ve artık bunu kabullenip yoluna devam etmesinin zamanı gelmişti.

"Dinle," dedi, her ne söylüyorsa onun sözünü keserek. "Bunu kısa kesmek istemezdim ama hazırlanmam gerek."

Bir kaşını kaldırdı. "Dışarı mı çıkıyorsun?"

"Evet ve"-saatine baktı-"Biraz geç kalıyorum. Bu yüzden, kısa kestiğim için üzgünüm ama..."

"Tamam," dedi. "Ben gidiyorum."

Kapıya doğru yöneldi ve son anda, omzunun üzerinden baktı. Kısa bir an için sanki başka bir şey söyleyecekmiş gibi göründü, ama o sırada tek söylediği "Hoşça kal Meagan" oldu.

Kendini çelikleştirdi. Beş saniye sonra dışarıda olacaktı. Kapıya. O zaman yıkılabilirdi. Dört saniye. "Güle güle Luke."

Üç.

Kapıyı açtı. İki.

Dışarı çıktı.

Bir.

Kapı arkasından kapandı. Yerde dizlerinin üzerine çöktü ve gözyaşlarının düşmesine izin verdi.

Üçüncü Bölüm

Tkızgın ve huysuz, ertesi sabah uyandı ancak Taskmaster her kimse cevap vermediğini görmek için. İyi, diye düşündü, bırak öyle olsun. En azından orada çıplak bir fotoğrafı gönderilmeyecekti. Birkaç saat çalışmaya çalıştı ama Luke'u ve kamerayı düşünmek konsantre olmasına izin vermiyordu.

Bir gece önce yollarını ayırmadan önce, Luke Cumartesi gününün başlamak için çok mu erken olduğunu sordu. Hafta sonu için herhangi bir planı yoktu ve Taskmaster

Luke'tan daha fazla bilgi isteyeceğini ima edince, en iyisinin bir şeyler yapmak olduğunu düşündü. ilişkiyi biraz hızlandırabilirdi. Bu şekilde, bir sonraki siparişi geldiğinde Luke'a yaklaşmak o kadar da garip görünmeyecekti.

Kendisinin bu şekilde kullanılmasına izin vermekten nefret ediyordu. Ama başka seçeneği yoktu. Kendini ve kardeşini korumak istiyorsa yoktu. Luke'u kullandığı için de kendini kötü hissediyordu ama bu savaşta o sadece bir gerekli bir kayıptı. Ayrıca, ona herhangi bir şekilde zarar vermiyordu. Eğer olaya farklı bir açıdan bakarsa, aslında ona bir iyilik yapıyordu. Ne de olsa ona yaklaşan o olmuştu, tersi değil. Bu da Bundan sonra da böyle bakacaktı. Ona zarar verecek bir şey yapmıyordu. Yardım ediyordu.

Luke'un kendisini görmek için uğramasının hemen ardından gelen ilk e-postanın zamanlamasını bir an için merak etti. Acaba

ikisi bir şekilde ilişkili miydi? Luke'u Taskmaster olarak hayal etmeye çalıştı ama hiçbir şey buna uymuyordu.

Omuzlarını yuvarladı. İhtiyacı olan şey iyi bir Biriyle sert bir sahne. Ne yazık ki aklına gelen Dominantlardan hiçbirisiyle oynamak istemiyordu. O her zaman birlikte oynadığı kızlardan birini arayabilirdi, ama ihtiyacı olan şey kontrolü birinden almak değil ver. Ayrıca, dün geceki rüyadan sonra, ateşli ve rahatsızdı ve seks istiyordu. Üstüne çıktığı kızlardan biriyle oynarsa, kendi rahatlamasını sağlayamayacaktı. Elbette, bir başkasının zevkini kontrol etmek baş döndürücüydü ama bu gece

Birinin onu kontrol etmesini istiyordu.

Luke yıllar önce onu terk ettiğinde, cinsel doğası hakkında sahip olduğu yeni anlayış ve bilgiyle ne yapacağı konusunda hiçbir fikri yoktu. Kendisine bunun doğru olduğunu kanıtlamak istiyordu.

Luke'tan daha fazlasıydı, yerel bir kulübe gitmiş ve iki saat içinde Topping'den de hoşlandığını fark etmişti.

Bunu kendini keşfettiği bir yıl izledi ve Luke on iki ay boyunca hayatından çıktıktan sonra ihtiyacı olan şeyi bulmuştu. Erkeklerle oynarken itaatkâr olmayı arzuluyordu. Ama söz konusu kadınlar olduğunda, kırpmanın diğer tarafını tercih ediyordu. Kızlarla o

oynamasına rağmen, her zaman çok açık bir şekilde Topping yaparken seks yapmadılar. Birçoğu Bir kısmı acıdan, bir kısmı da sadece hizmet etme ihtiyacından dolayı serbest bırakıldı.

Onlara ihtiyaçları olanı verdi ve istediklerini aldı. ona teklif edecekti. Karşılıklı fayda sağlayan bir anlaşmaydı. Ama bugün arzuladığı şey bu değildi. Ne yazık ki istediğini elde edemeyeceğini biliyordu, bu yüzden Luke'u, seksi ve bu ikisinin herhangi bir kombinasyonunu aklından çıkarmak için elinden geleni yaptı.

Çarşamba gecesi bir şeyler yapması gerektiğini biliyordu. Luke varken kimseye boyun eğebileceğini sanmıyordu. siyah deri kıyafetini giydi ve yakındaki bir kulübe gitti.

Luke'un ki kadar güzel değildi ama bu gecelik idare ederdi.

"Mistress B," dedi kapıda çalışan fedai onu gördüğünde. "Sizi görmeyeli uzun zaman oldu. Nasılsınız? Sen?"

"Ben iyiyim, Efendi C. Umarım siz de iyisinizdir."

Uzun boylu, kaslı adam başını salladı ve onu bir aşağı bir yukarı süzdü. "Burada Top olarak olmasaydın daha iyi olurdu."

Meagan onunla bir kez oynamıştı ve bu kadarı yeterliydi. Yeterince becerikliydi ama onunla oynamakla ilgili bir şey ona göre değildi. Ne yazık ki aynı şeyi hissetmiyordu ve o zamandan beri, onunla başka bir sahnede oynaması için onu rahatsız ediyordu. Ona söylemişti

Birlikte oldukları zamanki havayı alamamıştı ama tekrar denerlerse onun da hissedeceğini düşünüyor gibiydi.

Sonunda, aynı şeyi tekrar tekrar söylemekten yoruldu. ve o kulübü sadece Top olarak ziyaret etmeye karar verdi. Şimdiye kadar işe yaramıştı ve Efendi C artık ondan oynamasını istemiyordu.

"Bazı geceler itaatkâr olmak ihtiyacım olan şey değil - ne demek istediğimi anlıyor musun?" diye sordu.

Başını iki yana salladı. "İtaatkâr olmak asla ihtiyacım olan şey değil."

"Belki bir ara sen de denemelisin," dedi. "Tanıdığım çoğu denizaltı, Dom'larının diğer tarafta olmasından hoşlanıyor."

Ona kendini beğenmiş bir gülümseme verdi. "Sanırım sadece önünde diz çökmemi istiyorsun."

Bu da onu hiç tanımadığını kanıtlıyordu. "Ben sadece kadınlarla oynarım, Efendi C. Erkeklerle oynarken tamamen itaatkâr olurum."

Arkasından başka biri daha geldi ve Efendi C dikkatini onlara çevirdi. Meagan işini bitirmeden önce kulübe koştu ve sohbete devam etmek istedi.

İçeri girdiğinde rahat bir nefes aldı ama bu kısa sürdü. Bunun kendisini daha iyi hissettirmeyeceğini anlamak için kulübe bir kez bakması yetti. Daha önce birlikte olduğu çeşitli kadınların gözlerinde bir sahne için onları seçeceği umuduyla ona doğru baktıklarını görmek, hiçbir şey hissetmemesine neden oldu.

Kendi kendine birkaç dakika beklemesini, ortaya çıktıktan hemen sonra ayrılırsa tuhaf görüneceğini söylemeye çalıştı. Bara doğru ilerledi ve bir içki sipariş etti; belki alkol onu bir olay çıkaracak havaya sokacak kadar gevşetirdi.

Ama öyle olmadı. Suçu, onu hiç gevşetmeyen içkiye atabilirdi. Ya da suçu Yeterince alkol kullanmadığı için barmen. Ama o bunların hiçbirini yapmadı. Bunun yerine kendini suçladı. Bu onun Aslında tam tersi olduğu halde, kontrolü elinde tutması gerektiğini düşündüğü için hata yaptı. Kendine bir söz verdi.

bir dahaki sefere kulübe gittiğinde yedek olarak gideceğini söyledi.

İçkisini bitirip gizlice ayrılmadan önce, arkadaşı olan bir Dom bara geldi ve yanına oturdu.

"Bayan B," dedi başını sallayarak, "nasılsınız?" "Hey, Efendi G. Dürüst olmak gerekirse, ben de tam eve gidiyorum."

Adamın onu tek başına otururken gördüğüne ve arkadaş istediğini düşündüğüne karar verdi. Kesinlikle istemiyordu, ve sadece yalnız görüldüğü için gelen birinin arkadaşlığını gerçekten istemiyordu.

Yakın bir arkadaş değildi; sadece o bu özel kulübü ziyaret etti. Yine de onun yaşlarındaydı ve Melissa'yı tanıyordu, onun tasmalı itaatkârını. Melissa Meagan'ın ara sıra gittiği pansiyonda yarı zamanlı çalışıyordu. Onu bulmaya çalışarak odanın etrafına bakındı. Efendi G ve Melissa normalde birlikteydiler. Meagan sonunda Melissa'yı odanın diğer tarafında konuşurken gördü. bir grup itaatkârla.

"Bu kadar erken mi gidiyorsun?" Usta G sordu. "Daha yeni geldin." "Biliyorum." Derin bir nefes aldı ve belki de ona doğruyu söylemeliyim. "Bu hafta aklımda çok şey vardı ve buraya gelmenin iyi bir fikir olacağını düşündüm. Ama bu gece Top için uygun kafa yapısında değilim."

Anlayışla başını salladı. "Bu mantıklı. Yine de çok kötü. Bazı bekâr itaatkâr hanımların Buraya gelmeyeli ne kadar uzun zaman olduğunu ve bu gece oynamak için onları seçmeni umduklarını fısıldıyorlardı."

Harika, diye düşündü. Şimdi her şeyin ötesinde, daha fazla insanı hayal kırıklığına uğrattıyorum.

"Bundan nefret ediyorum," diye itiraf etti. "Ama bu gece birinin üstüne çıkmak benim için gerçekten kötü bir fikir olur."

Hiçbir şey söylemedi ama Domların yaptığı gibi onu inceledi. Sanki onun gerçek benliğine ulaşmak için dünyaya gösterdiği maskenin katmanlarını yavaşça soyuyordu. Yüz hatlarını düzeltti, hiçbir şeyi ele vermemeye kararlıydı. Ama adam onu incelemeye devam etti ve o da başını eğdi.

"Bir keresinde anahtar olduğunu söylediğini duymuştum?" diye sordu.

"Evet," diye onayladı ve sonra konuşmanın gittiğini düşündüğü yöne doğru gitmesini engellemek için ekledi, "Ama ben burada boyun eğmiyorum. Ben sadece üstteyim."

Elini kaldırdı. "Sana denizaltı olmanı önermeyecektim. En azından burada. Yine de muhtemelen ihtiyacın olan şeyin bu olduğunu düşünüyorum."

Kendine kısa bir kahkaha atma izni verdi. "Bu kadar açık mı?" "Sadece gözleri olan bizler için."

"Oh, iyi, güzel. Geriye ... bir bakalım, hiç kimse kalmıyor."

"Ama onları gerçekten kullanmak zorundalar ve sizin de çok iyi bildiğiniz gibi, bu da epeyce kişiyi dışarıda bırakıyor."

O da başıyla onayladı. "Ne yazık ki, ben Bu gece yedek olarak giyindim ve eve gidip üstümü değiştirdikten sonra başka bir kulübe gidecek havada değilim."

"Biraz farklı bir şey önersem nasıl olur?"

Efendi G, Melissa'yı sık sık diğer Domlarla paylaşırdı. Meagan onun Melissa'ya bir şey teklif etmeyi düşündüğünü sanmıyordu.

Meagan'a. Yine de öyle olmamasını umuyordu. Şu anki ruh halini açıkladıktan sonra olmazdı.

Ama denizaltısına bir tür işaret vermiş olmalıydı, çünkü Meagan diğer kadının vücudunun dikkatini çekti ve birlikte olduğu gruba bir şeyler fısıldadı.

"Melissa'nın rol değiştirme konusunda biraz deneyim kazanmasını istiyorum. Bu isteğini dile getirdi ve ben de

"onun bir anahtar olduğunu sanmıyorum" -omuz silkti-
"daha önce de yanıldım."

"Ben bu denkleme nasıl dahil olacağım?" Meagan sordu.

"Eğer kabul edersen, özel bir oda tutabiliriz ve bu gece itaatkâr rolünü ben üstlenirim. Talimat verebilirsin Melissa birkaç aletin kullanımında."

Bu yeni bir şeydi. Meagan daha önce de yaşam tarzı konusunda sık sık tavsiyelerde bulunmuş ve diğer kadınlarla birlikte çalışmıştı.

Ancak, daha önce hiç Dom'unun üstüne çıkan bir itaatkârla çalışmamıştı.

Adam onun tereddüt ettiğini hissetmiş olmalı, çünkü şöyle cevap verdi

O bir kelime bile edemedi. "Bunu bana üstünlük taslamak olarak düşünme. İnan bana, olmayacaksın. Sorumlu ben olacağım. Ama bu bana gerçekten yardımcı olur. Ben teslim olurken ona talimat verebilirim ama bu zor olacak."

Kabul etmeliydi. Başkalarına bir şeyler öğretmekten her zaman zevk almıştı ve her ne kadar erkeklerin en iyisi olmasa da, Usta G'nin ona dürüst davranacağını biliyordu. şarj et. Bir sahnede oynamakla aynı şey değildi, ama belki bir şeyler yapmak için zihin yapısına yardımcı olabilirdi.

"Tamam," dedi, kararlıydı. "Ben de varım. Plan nedir?"

Efendi G'nin yüzünde gerçek bir gülümseme belirdi. O Belli ki ona hayır diyeceğini düşünmüştü. "Teşekkür ederim. Bunun büyük yardımı olacak." Melissa'ya yanına gelmesini işaret etti. "Sanırım bu gece için basit bir şey.

Belki bir kırbaç ya da kırbaç?"

Meagan'ın beyni, Efendi G'nin talimatlarını dinlerken ne yapacağını düşünmeye başlamıştı bile. Evet, diye düşündü. Yetkinin kimde olduğu konusunda hiçbir şüphe yoktu.

Melissa onlara yaklaştı ve Usta G.'nin önünde diz çöktü. "Beni siz çağırdınız, Usta."

Dom uzandı ve onun omzuna dokundu. İtaatkârın vücudu hemen gevşedi ve başını kaldırıp baktı.

"Evet, canım. Bayan B bize özel bir odada katılacak. Ondan seni bir Üst olmakla tanıştırmamıza yardım edip edemeyeceğini sordum. Onunla konuşmaktan ve aklına takılan soruları sormaktan çekinme. İtaatkâr olarak hareket ediyor olsam da, bunun hâlâ benim sahnem olduğunu aklından çıkarma. Anladın mı?"

Meagan Melissa'nın heyecanını bastırmak için çok uğraştığını görebiliyordu. Heyecan gözlerinde parlıyor ve tüm vücudunda nabız gibi atıyor gibiydi.

"Evet, Efendim," dedi Melissa. "Teşekkür ederim. Size de teşekkürler, Bayan B."

"Bir şey değil, canım." Ayağa kalktı. "Ben üst katta boş bir oda bulacağım. Siz hanımlar neden birkaç dakika konuşup saat on gibi benimle buluşmuyorsunuz?"

Meagan başını salladı.

Konuşmadan önce onun kulak mesafesinden uzaklaşmasını beklediler. Melissa, "Bunu yaptığınız için çok teşekkür ederim," dedi.

"Önemli bir şey değil," dedi Meagan. "Yardım edebildiğime sevindim."

"Bu uzun zamandır yapmak istediğim bir şeydi. Sonunda birkaç ay önce Usta'yla bu konuda konuşmaya cesaret edebildim."

"Gerçekten mi? Nasıl karşılayacağından korktuğun için mi yoksa denemene izin vermekle ilgilenmeyeceğini düşündüğün için mi?"

Melissa gergin bir kahkaha attı. "Sanırım ikisi de. Belki de statükoyu değiştirmekten biraz korkuyorum? Ama sonunda kendime karşı dürüst olmadığımı fark ettim. Bu da ona karşı dürüst olmadığım anlamına geliyordu. Bu beni ona söylemeye karar verdim."

"Ve gördün mü?" Meagan sordu. "İyi karşıladı, değil mi? Ve sizin de öğrenmenizi sağladı." "Size bir soru sorabilir miyim?"

"Tabii ki."

"Nereden biliyordun? Bir anahtar olduğunu mu?"

"BDSM yolculuğumda yeniydım. Kısa bir süre önce itaatkar olduğumu keşfettim. Bir kulübe gittim. Bunun aksine, yaşam tarzı hakkında daha fazla şey öğrenmek için. Yeni başlayanlar için bir eğitim sınıfı vardı ve ben de gittim. Bir şeyler koymak zorundaydık. en çok hangi rolle özdeşleştiğimizi belirledi. O zamana kadar tek bildiğim itaatkâr olmaktı ama eğitmen En azından her iki tarafı da deneyimlememizi istediler, ben de Üstte olduğum birkaç sahnede oynadım ve bundan keyif aldığımı fark ettim."

"Kontrolün bende olduğunu düşünmek beni biraz korkutuyor. Ya her şeyi berbat edersem?"

Meagan onun elini okşadı. "Yapacaksın. Bu kaçınılmaz." Melissa bu söz üzerine sanki nefesi kesilmiş gibi baktı ve Meagan hemen ekledi, "Devam et ve mükemmel olmadığın ve asla olamayacağın gerçeğini kabul et. Söyle kendiniz batıracaksınız. Kendinize hata yapma özgürlüğü verin."

"Bunu sevdim. Kendime işleri berbat etme özgürlüğü veriyorum." Birkaç derin nefes aldı ve sonra Meagan'a baktı. "Ben hazırım. Sanırım."

"Merak etmeyin. Kötü bir şey olmayacak. Efendi G bunu görecektir."

Efendisinden söz edilmesi Melissa'yı gülümsetti. "Bu konuda haklısın."

"Bu gece sadece birkaç aletin üzerinden geçeceğiz. Çok sert bir şey değil."

"Sanırım bununla başa çıkabilirim."

"Yapabileceğini biliyorum." Meagan ayağa kalktı. "Hadi gidelim."

Birkaç sahnenin yanından geçtiler. Kalabalık artıyordu ve Meagan kendini daha iyi hissetmeye başladı. Belki de kendi ortamında olmak yardımcı oluyordu. Başını salladı ve birkaç kişiyle konuştu.

Merdivenlerden çıkarken tanıdığı insanlar vardı. Melissa sessizdi, sadece Meagan'la konuşmasına izin verilmişti.

Merdivenlerin üstündeki koridorda birkaç özel oda bulunuyordu. Birkaçının kapısı kapalıydı, bu yüzden bunları görmezden geldi ve kapısı hafifçe aralık olan ilk odaya göz attı.

Efendi G diz çökmüş, yüzünü kapıya dönmüştü. Boxer külotu hariç tüm kıyafetlerini çıkarmıştı. Meagan Melissa'nın geçebilmesi için kapıyı biraz daha itti ama Melissa olduğu yerde donup kaldı.

Meagan birincil rollerinin tersine dönmesinin onun için ne kadar kötü bir his olduğunu hayal etmeye çalıştı. "Git önünde dur

"diye fısıldadı, ama Efendi G'nin duyabileceği kadar yüksek sesle. Melissa sessizce başını salladı ve odaya doğru ilerledi.

Meagan kapıyı arkalarından kapattı ve odanın ortasındaki çifte katıldı.

Meagan Melissa'ya "İşin tuhaflığı bir yana," dedi, "şu anda kendini nasıl hissediyorsun?"

Melissa hala onun eğik başına bakıyordu.

Usta. "Bu Bilmiyorum... çok fazla şey var." Derin bir nefes aldı. "Sanırım tek bir kelime seçmem gerekseydi alçakgönüllülikle. Şu anda kendimi çok alçakgönüllü hissediyorum." "Buna şaşırmış görünüyorsun," dedi Meagan.

"Öyleyim."

"Neden?"

"Bu çılgınca, biliyorum. Domların hep şöyle dediğini duymuşumdur. Teslimiyet bir hediyedir ama şu ana kadar farkına varmamıştım." Meagan'a baktı ve gözleri dökülmemiş yaşlarla doldu. "Gerçekten öyle, değil mi? O pozisyonda o kadar savunmasız ki. Ve benim için orada kalıyor. Benim için ona ne istediğimi. Vay canına."

Meagan, efendisinin önünde diz çöktüğünü görmenin Melissa'nın Top olmaya bakış açısını değiştirip değiştirmeyeceğini merak ediyordu. O Melissa'nın az önce yaşadığı duygusal farkındalığı ilk kez

yaşadığı zamanı hatırladı. Nasıl dönüştüğünü
birlikte olduğu itaatkârlara bakma ihtiyacı. İşte

Elbette bir kontrol unsuru vardı, ancak Melissa için olduğu gibi onun için de verdikleri güvenin önemsenmesini ve yerine getirilmesini sağlama özlemiydi.

Anlaşıldığı üzere, uzun süre merak etmesine gerek kalmamıştı. Melissa burnunu çekti. "Yapamam."

Meagan neredeyse duymuyordu, sesi çok kısıktı. "Ne?"

"Ben Top olamam."

Meagan Efendi G'ye baktı ama o kıpırdamadı. "Bunu senin olmayan biriyle yapabileceğini düşünüyor musun? Efendim?" diye sordu.

Melissa başını salladı. "Hiç sanmıyorum. Burada durup Usta'yı böyle görmek? Başka biriyle farklı olacağını sanmıyorum. Bu kadar sorumluluk istemiyorum. Bu çok fazla."

Meagan, Efendi G'nin akşamın erken saatlerinde Melissa'nın bir anahtar olduğunu düşünmediğini söylediğini hatırladı. Haklıymış gibi görünüyordu.

Melissa Meagan'a, "Zamanınızı boşa harcadığım için özür dilerim," dedi.

Meagan ona sarıldı. "Oh, tatlım, yapmadın. Benim rolüm görmem gereken şeyi görmene yardımcı olmaktı ve gördün de."

"Teşekkür ederim," dedi Melissa ama dikkati çoktan Meagan'ın üzerindeydi. Efendisinin yanında diz çöktü, kollarını

"Ve bunu bana zaten bildiğin şeyi göstermek için yaptığın için teşekkür ederim" diye fısıldadı.

Efendi G itaatkârını kollarına çekti ve kulağına kıkırdamasına neden olan bir şey fısıldadı. Aslında hiçbir şey yapmamış olmasına rağmen Meagan kendini biraz daha mutlu hissediyordu. Ve yerdeki çiftin öpüşme şekline bakılırsa, artık ona ihtiyaçları yoktu.

Döndü ve dışarı çıkmaya başladı.

"Meagan," dedi Efendi G arkasından. "Evet?"

"Teşekkür ederim. Bu gece burada olmanıza gerçekten çok sevindim."

Ve bir sahnenin ardından gelen mutluluk verici huzuru

hissetmeyeceğini bilse de, kulüpte olduğu için mutluydu,

O da. Merdivenlerden inerken düşünmek için acele etmedi.

Ya bu gece teslim olabilmek için kıyafetlerini değiştirdiyse? Gece henüz yeni başlamıştı ve Melissa ile Efendi G'nin sahnesi onu biraz canlandırmıştı. Kendini daha canlı hissetmesini sağlamıştı. Botlarını çıkarıp yalınayak yürüyebiliyordu. Bu uygun değildi, çünkü ayaklarının altındaki toprak hissinden nefret ediyordu, ama bir gece için bunu yapabiliirdi.

Eteği üzerinde kalabilir ve belki üstsüz olabilir ya da sadece sütyenini giyebilir. Evet, bu işe yarayabiliirdi. Daha hızlı hareket ederek aceleyle kadınların soyunma odasına gitti. Yolda giderken

Ön masanın yanında duran Efendi C'yi fark etti.

Lanet olsun.

Ona bu gece Top olarak burada olduğunu söylemişti. Eğer onu görürse oynamak isteyecekti ve eğer başka biriyle birlikteyse, ona yalan söylediğini düşünecekti.

O izlerken, bir çift kapıya yaklaştı. İkisinde de dikkat çekici bir şey yoktu ama adamda bir tuhaflık vardı. Sürekli Sanki birinin onu takip etmesini bekliyormuş gibi etrafına bakınıyordu.

Çok garip.

Adamın yanındaki kadın ona bir şey söyledi ve adam kadının kolunu öyle sıkı tuttu ki kadın irkildi. Adam başını eğdi ve her ne söylediye kadının başını sallamasına neden oldu. Meagan adamdan ilk görüşte hoşlanmamıştı. Tipik olarak Kendisinin iyi bir karakter yargıcı olduğunu düşünüyordu ve bu adamın her yerinde kötü haberler vardı.

Kapıya kadar gelmişlerdi ve Efendi C çok onları içeri almayı reddetti. Adam tartıştı, ancak Usta C kararından vazgeçmedi ve saniyeler içinde iki güvenlik görevlileri koşarak yanından geçti. Bir baktı ki iri ve yapılı güvenlik görevlileri ve adam geri çekildi. Usta C'ye bir şeyler bağırdı ama kadını yakaladı ve arabasına doğru yürüdü.

Efendi C ve muhafızlardan biri oldukları yerde kaldılar.

Onun uzak durmasını sağlaması gerekiyordu. Ama ikinci

güvenlik görevlisi içeri girdi.

Meagan o geçerken "Kimdi o?" diye sormaktan kendini alamadı.

"Bir baş belası, Hanımefendi," diye yanıtladı. "Bir süredir Bölgedeki her kulüpten kovuldu. Neden sürekli bir kulübe girmeye çalıştığını bilmiyorum.

bir kadının neden onunla birlikte olduğunu

anlayamıyorum." "Öyle mi?" Bir kaşını kaldırdı.

"Neden?"

"Söylentilere göre güvenli, akli başında ve rızaya dayalı kurallara uyan biri değilmiş."

Adamın yanındaki kadın gözünün önüne geldi. Neden onunla birlikte olsun ki? Aklına gelen cevaplardan hiçbirisi hoşuna gitmemişti.

"Yine de endişelenmenize gerek yok." Adam belli ki onun sessizliğini yanlış anladı. "Seni ve diğer herkesi güvende tutacağım. Yakın zamanda geri dönmeyecek."

Birden midesi bulandı ve daha önce hissettiği sevinç kayboldu. O anda gerçekten yapmak istediği tek şey eve gitmek, pijamalarını giymek ve dondurma yemekti.

"Yapacağını biliyorum," diye güvence verdi ona. "Ama uzun zamandır

ve artık havamda değilim. Ne demek istediğimi anlıyorsunuzdur."

"Evet, gerçekten." Omzunun üzerinden baktı. "Eminim çoktan gitmiştir, ama seninle arabana kadar yürümeme izin verirsen kendimi çok daha iyi hissederim."

"Çok memnun olurum. Teşekkür ederim."

* * *

Cumartesi günü Taskmaster'dan başka bir haber gelmedi ama Meagan hâlâ kendini keyifsiz hissediyordu. Kendine aptal olduğunu söylüyordu. Tek yaptığı Luke'a poz vermekti.

Bunu on beş yıldır yapmadığını istemeyerek de olsa kabul etti.

Adamın verdiği adresin garaj yoluna yanaştı ve aval aval eve baktı. Ya fotoğrafçılık ya da İnşaat kulüpleri ya da her ikisinin birleşimi ona iyi gelmişti. Evi büyük, çağdaş bir ahşap yapıydı. Yavaşça arabaya doğru ilerledi, bakımlı bahçenin olabildiğince çok ayrıntısına baktı.

Luke onu kapıda karşıladı.

Merhaba demek yerine, "Eviniz çok güzel," dedi.

"Ve sen buna şaşırdın mı?" diye sordu, dudaklarını gıdıklayan bir eğlenceyle.

"Hayır, şey, evet, yani ..." Derin bir nefes aldı. "BDSM kulüpleri kuran bir bekârın nasıl yaşayacağını hayal etmemiştim."

"O zaman içeri gel." Eğlenmesi artık bir ima bile değildi; sırtması tüm yüzünü kaplamıştı. "Benim Oturma odası harem olarak düzenlenmiş, yastıklı bir masa ve mutfağın olması gereken yerde Aziz Andrew Haçı var. Ama oraya ulaşmak için koridora serdiğim yatakların üzerinden geçmemiz gerekecek. ev sahibi."

"Sen tam bir pisliksin." Yoldan çekmek için göğsünü itti ve fuayeğe doğru adım attı.

Onun bileğini yakaladı. "Artık benim bölgemdesin, tatlım."

Bu üstü kapalı uyarının dizlerini nasıl titrettiğini ve kalbini nasıl hızlandırdığını görmesini istemiyordu.

"Fotoğraf çekmen için buradayım, başka bir şey için değil, o yüzden Dom tavrını bırak."

Başka bir şey söylemek ister gibi baktı ama bunun yerine başını salladı. "Sana nerede olduğunu göstereyim eşyalarını koyabilirsin. Sonra devam edebiliriz ve seni stüdyoya götüreceğim."

Ses tonuna bakılırsa, bu işi mümkün olduğunca çabuk bitirmek istiyordu. Güzel. Onun için de sorun yoktu. Onu yatakların değil, çömlek parçalarının ve tabloların bulunduğu bir koridorda takip etti.

bir sanat galerisi izlenimi veriyordu. Evin sahip olduğu çok sayıda pencere sayesinde doğal ışık çok etkileyiciydi. Adamın daha yavaş yürümesini diledi, böylece her şeyi içine çekebilecekti.

Ama o bir görev adamıydı ve koridorun sonuna gelene kadar durmadı. "İstediğim kıyafetleri aldım yatak odasında giymen için." Sağ tarafındaki kapıyı işaret etti. "Orada bir banyo var, banyoya girmek için kullanabilirsin.

Hazır. Giyindiğinde bu kapıdan çık ve verandaya git, ben de stüdyoda bekliyor olacağım."

Bunu söyledikten sonra dışarı çıktı. Meagan kelebekleri yatıştırmak için elini boş yere karnına götürdü.

Lanet olsun, bunu gerçekten yapacaktı. Derin bir nefes alarak yatak odasına yürüdü ve aceleyle yatağın yanına gidip onun ne giymesi için seçtiğini gördü.

Öylece durdu ve birkaç uzun saniye boyunca ona baktı. Sonra elinin bir hareketiyle onu aldı ve dışarıya, Luke'un stüdyosuna taşıdı.

"Bu da ne böyle?" diye sordu, parçalanmış kumaşı yüzüne doğru kaldırarak.

"Bunu giymeni istiyorum."

"Kıyafet demiştin. Bu kıyafet değil."

Uzun adımlarla ona doğru yürüdü, gözlerini onunkilerden hiç ayırmadı ve önünde durduğunda bileğini tuttu. "Bazı temel kurallar üzerinde anlaşalım, ne dersin?"

Konuşmaktan korkuyordu. Eğer bir şey söylemezse, Belki de sesinin tonunun ona ne yaptığını bilemezdi. Vücudunu saran lezzetli ürpertiye bastırmak için çenesini kaldırdı. "Ne olduklarına bağlı."

"İkimiz de burada benim itaatkârım olarak bulunmadığın konusunda hemfikiriz; ancak bu fotoğraf seanslarından sorumlu olan benim ve bu nedenle benim talimatlarımı dinleyecek ve uygulayacaksın."

"Bu kulağa pek de temel kurallar gibi gelmiyor. Belki de Daha çok sen bir şeyler geveliyorsun ve ben de körü körüne takip ediyorum."

"Nasıl adlandırmak istersen, tatlım." Başıyla eve doğru işaret etti. "Git üstünü değiştir."

Kımıldamadı. "Çok inatçısın." "Seni tahrik ediyor, değil mi?"

Gerçeği bildiği için ona lanet olsun. "Asla öğrenemeyeceksin." "Zaten biliyorum."

Buna nasıl cevap vereceğini bilmiyordu, o yüzden Onu daha fazla kıskırtmamak için üstünü değiştirmek üzere yatak odasına gitti. Oraya vardığında, içine tıktığı küçük yumaktan iç çamaşırını çıkardı ve önünde tuttuğunda bulduğu şey karşısında şok oldu.

Hassas ürünleriyle bilinen üst düzey bir markaydı. el yapımı dantel. İnce duygusallığı ona çarptı. Bu gerçekten muhteşem bir parça. Ama burada mıydı, yoksa onun için mi satın almıştı?

Bilmek istediğinden emin değildi.

Hızla hareket ederek yüzüne su sıçrattı ve ardından hafif bir makyaj yaptı, ellerinin titremesini görmezden gelmek için elinden geleni yaptı. Aptal sinirler. Saçlarını açık bırakmaya karar verdi, ama elektrikle kırılana kadar taradı. ve yumuşak bir şekilde omuzlarına düştü. Luke'un fotoğrafını çekmesi için hazırlanma süreciyle ilgili bir şey ona bir Dom ile bir sahneye hazırlanmayı hatırlattı ve bunun ritüeli endişesini hafifletti, geride sadece heyecan bıraktı. Kısa dantelli elbiseyi başından geçirip minik külotun içine girdiğinde kendini daha sakin hissediyordu.

Aslında o kadar sakin, o kadar hazırlıklı ve o kadar hazırды ki stüdyoya döndüğünde Luke'un önünde diz çökmek için kendini zor tuttu. Bu haliyle, sanki ısıyı on beş derece yükseltmiş gibi hissediyordu.

Adamın bunu fark ettiğinden emindi ama o sadece başını salladı. "Mükemmel görünüyorsun, Meagan." Ferforje bir bankı işaret etti. "Git otur da başlayalım."

Soğuk metal ısınan bedenini yatıştırdı ve onun ayak seslerini duymadan önce derin bir nefes almak için sadece bir dakikası vardı. Ona nasıl istediğine dair talimat vermedi.

poz vermesi için; onu kendisi hareket ettirdi. Birkaç dakika içinde kız bankta dimdik oturmuş, ellerini kucağında kavuşturmuş ve başını öne eğmişti.

"Gözlerini kapat." Fısıltısı sertti ama saçlarını sağ omzuna düşecek şekilde yana savururken elleri nazikti. "Bu renk sende muhteşem duruyor. Tıpkı düşündüğüm gibi."

Kalbi boğazına kadar fırladı. Bu onun için aldığı anlamına mı geliyordu?

"Pek çok insanın aklına siyah denince İç çamaşırı ve katılıyorum, onun da yeri var." Bir parmağını göğüslerini sıyıran dantelin üzerinde gezdirdi. "Ama ben bu tonu seviyorum. En soluk pembe. Teninizden sadece bir ton farklı. Masumiyet ve baştan çıkarıcılığın çekici bir birleşimi."

Adam ondan uzaklaştı ve kadın adamın kamerasını alıp almadığını merak etti.

"Elbisenin kendisi değil elbette," diye konuştu ve kadın kameradan hiçbir şey duyamıyordu. "Bu renk bazı kadınları soldurabilir ya da bazılarını çok genç gösterebilir. Ama sizde neredeyse muhteşem duruyor."

Elbette fotoğraf çekiyordu; orada durup sadece konuştuğunu hayal edemiyordu. Hele de çekmesi gereken fotoğraflar varken. Ama lanet olsun ki, onun ne zaman konuştuğunu hatırlamıyordu.

Onu daha önce de fotoğraflamıştı. O zamanlar standart bir fotoğrafçı gibiydi; yönetiyor ve çekiyordu. Şimdiki adamsa...

Hem onu hem de onun kendisini etkileme yeteneğini büyük ölçüde hafife almıştı. Ve bunun kendisi için büyük bir hata olduğunu hissediyordu.

"Bunları hem renkli hem de siyah beyaz basacağım." Konuşmaya devam etti.

günlük konuşma. "Bahse girerim siyah beyaz olduğunda neyin deri neyin ipek olduğunu görmek için çok yakından bakmanız gerekecek."

O konuştukça, kadın değiştiğini hissetti. Onun sözleriyle etrafını sararak, kendisinin ötesinde bir şeye dönüştü. O bir modelden daha fazlasıydı, bir

kadın; o bir ilham perisiydi. Daha da iyisi, o birkaç kısa an için onun ilham perisi olmuştu. Ve işin şaşırtıcı yanı, başka biri olmak istemiyordu.

Seansın bitmesini o da istemiyordu, çünkü bittiği anda Meagan Bishop olmaya geri döneceğini biliyordu.

"Başını kaldır ama gözlerini kapalı tut," diye daha yumuşak konuştu. Az da olsa onu etkilemeyi başardığını umuyordu. Bu sadece adil görünüyordu. "Başını biraz geriye eğ. Dudaklarını ayır. Hafifçe."

Onun yönlendirmelerini takip etmek zahmetsizdi. İçindeki ilham perisi nasıl görüldüğünü hayal etti ve memnun oldu.

"İşte bu kadar." Sesi daha sertti. Ondan kesinlikle rahatsız olmuştu. Onun sade Meagan olan tarafı Bishop gülümsedi. "Gözlerini kapalı tut ve yavaşça hareket et." Onun sözleriyle özgürleşen kadın yavaşça ve baştan çıkarıcı bir şekilde hareket etti.

İlham perisi bir büyücüye dönüştü. Luke konuşmadı ama Luke'un kamerasının hafif tıkırtılarını ve etrafında dolanırken çıkardığı ayak seslerini duydu. Birkaç dakika boyunca sanki tek bir vücut gibi hareket ettiler: o, Luke ve kamerası.

Bu şimdiye kadar yaptığı en şehvetli şeylerden biriydi. deneyimliydi ve onu incelemeyecek ya da anlamaya çalıştı. Kendini her türlü çekingenlikten kurtardı ve yarattığı sihrin sonsuza dek sürmesini dileyerek bedeninin bu hisle birlikte hareket etmesine izin verdi.

Ama tabii ki yapamadı ve çok geçmeden Luke'un ağır iç çekişini duydu. "Bugünlük bu kadar yeter."

Hayal mi görüyordu yoksa adam da bitmesini istemiyormuş gibi mi konuşuyordu?

Sanki kaçınılmaz olanı bir şekilde erteleyebilecekmiş gibi gözlerini açmakta acele etmedi. Luke'un da bir şeyler hissedip hissetmediğini ya da bunun sadece zihninde olup olmadığını anlamak için odayı taradı. Ama onu bulduğunda sırtı ona dönüktü.

Saklanıp saklanmadığını merak etti.

"Giyineyim mi?" diye sordu, sesinin ne kadar boğuk çıktığına şaşırmıştı.

"Evet, sorun değil."

Adamın dönüp dönmeyeceğini görmek için birkaç saniye bekledi. Böylece onun yüz ifadesinde nasıl hissettiğine dair bir ipucu bulabilecekti. Ama o bunu hiç yapmadı ve o da Sessiz an garipleşmeden önce ayrılın.

Kıyafetlerini değiştirip güzel elbisesini astıktan sonra yavaşça salona doğru ilerledi. Koridorda. Onu duymuş olmalı, çünkü "Mutfaktayım" diye seslendi.

Onun sesini takip ederek evin geniş mutfağında onunla buluştu. Luke ayakta durmuş, arka pencereden dışarı bakıyor, ancak o odaya girdiğinde dönüyordu. O da iki su şişesinin durduğu masaya başıyla işaret etti.

"Sana biraz su getirdim," dedi. İfadesi örtülüydü ve buna engel olamıyordu - bu onu kızdırmıştı.

"Fotoğraf seanslarınız için genellikle bakım sonrası hizmet veriyor musunuz?"

Söylediği yanlış bir şeydi; kelimeler ağzından çıkar çıkılmaz bunu anladı. Adam onun önünde durmak için hareket etti.

Onun ne kadar uzun olduğunu unutmuştu.

"Susamış olabileceğini düşündüm," dedi. "Bunun bakım sonrasıyla hiçbir ilgisi yok. Eğer bakım sonrası olsaydı, kollarımda olurdu, ikimiz de yaşadığımız ortak zevkin tadını çıkartıyor olurduk. Saçlarını okşuyor olurdu, sana nasıl

Beni çok memnun ettin ve tahrik ettin. Seni pebilirim bile. Dudaklarımı omuzlarında gezdirir, teninin tadına bakarım, Kalan tuzun tadını çıkarın." Bir şişe su aldı ve ona verdi.

"Bu sadece su. Bununla birlikte, bakım sonrası deneyimimi yaşamak isterseniz, ne olacağını daha fazla keşfetmek için karşılıklı olarak faydalı bir zaman arayabiliriz. dahil."

Ve böylece, mümkün olan en gerçekçi şekilde eldiveni aşağı atmıştı.

"Sanırım fotoğrafçılığa devam etsek daha iyi olacak," diye söze girmeyi başardı.

Başını salladı ve suyundan bir yudum aldı. "Bunu bir teklif olarak kabul edin."

Esprili cevapları yeni bitmişti. Muhtemelen çünkü fotoğraf çekimi ona ne olduğunu merak ettirdi. Bu yaşlı Luke ile bir BDSM seansı nasıl olurdu. Genç Luke ile yaşadıklarına hiç benzemeyeceğine dair bir his vardı ve bu muhteşemden başka bir şey değildi.

* * *

Meagan'ın arabası garaj yolundan çıkarken Luke rahat bir nefes aldı. Fotoğraf çekimi çok uzun sürmüştü. pazarlık ettiğinden daha yoğun. Belli ki Meagan da öyle düşünüyordu, yoksa bakım sonrası hakkında yaptığı yorum.

Kahretsin, ama onunla yaptıkları son çekimde işlerin bu kadar ateşli olduğunu hatırlamıyordu. Belki de öyleydi. Ne de olsa bir sonraki hafta sonunu yatakta geçirmişlerdi.

Suyundan büyük bir yudum aldı. Hayır, aralarındaki kimyanın bu kadar aşikâr olmasının imkânı yoktu. On beş yıl önce. Onca yıl önce kameraya bugünkü gibi oynamasına imkân yoktu. Biliyordu ki Onun için aldığı ipek ve dantellerin içinde inanılmaz görünüyordu, ama onun her şeyin vücut bulmuş hali olacağını bilmiyordu. fantezisi.

Kahretsin, bunu düşünmek bile onu sertleştirdi.

Soğuk bir duşta çok zaman geçirecekti eğer bugün gelecek seansların nasıl geçeceğinin bir göstergesiydi. Yapması gereken şey, aklını Meagan Bishop'tan ve onun neredeyse hiçbir şey olmayan küçücük bir parçaya nasıl sarılmış görüldüğünden başka bir şeye vermektir.

Telefonu tezgâhta bıraktığı yerde titredi ve memnuniyetle cevap vermeye gitti. Sonunda, hakkında konuşabilirdi Meagan olmayan bir şey.

Ancak kitabın arkasındaki beyefendi Rick Campbell'dı ve Luke onun bir güncelleme için arayacağını biliyordu. İtiraf etmeliydi ki Rick ona yaklaştığında şaşırmıştı.

Proje hakkında. Görünüşe göre Rick en son kulübün büyük açılışına katılmış ve Luke'un süslediği resimlerden büyülenmişti. Rick ertesi gün fotoğraflar hakkında bilgi almak için onu aramış ve fotoğrafçının Luke olduğunu öğrenince konuyu kitaba getirmişti.

Kitabın kendisi, kurgusal olmayan kahve masası kitaplarında uzmanlaşmış küçük bir yayınevi tarafından basılacaktı. Luke bir BDSM kitabının basılacağı düşüncesiyle kıs kıs gülmek istemişti.

bir kahve masası kitabı olarak düşündü, ama Rick tamamen ciddiydi.

"Merhaba Rick," dedi gülümseyerek. "Nasıl gidiyor?" "Harika. Seansın istediğim gibi geçip geçmediğini öğrenmek için aradım. bekleniyordu."

"Öyle oldu. Bayan Bishop size bahsettiğim her şeye ve daha fazlasına sahip. Kesinlikle bu iş için doğru model."

"O halde sizinle çalışmayı kabul etmesine sevindim. Bugün çekilen birkaç fotoğrafı gönderebilir misiniz?"

"Tabii ki. Az önce çıktı, o yüzden elimdekileri gözden geçirip göndermek üzere birkaç tane seçmem için bana birkaç saat verin."

Rick kabul etti ve bağlantı kesildikten sonra Luke inleyerek telefonu yerine bıraktı. Görünüşe bakılırsa Meagan'dan kurtulacaktı. Bunun yerine, geceyi onun zar zor çekilmiş görüntüleriyle geçirecekti. kapalı vücut.

Yine de her şeyin bir sırası olduğuna karar verdi. Ve ilk iş, vücuduna kimin patron olduğunu göstermek için buz gibi bir duş almaktı.

Meagan'ın üstünü değiştirdiği yatak odasının önünden geçerken, bıraktığı yerde asılı duran dar elbiseyi gördü.

İlk iş, uzundan da uzun buz gibi bir duş oldu.

O gecenin ilerleyen saatlerinde, Princeton'daki evinden sadece birkaç dakika uzaklıktaki New Jersey kulübünde

durdu ve manzaranın ve seslerin aklını Meagan'dan uzak tutmasına yardımcı olacağını umdu. Şimdiye kadar yardımcı olmamıştı. Neden olduğundan emin değildi. Cumartesi günüydü.

Gece ve mekan kalabalıktı. Görünüşe göre, Herkes harika vakit geçiriyordu. Birkaç kişiye gülümsedi ve başını salladı, ancak bir yerde yeterince uzun süre kalmadı. Bir sohbet başlatmak istiyordu, çünkü oturup konuşmak istemiyordu. Kendini huzursuz ve tedirgin hissediyordu.

Bunun için kısmen Meagan'ı, kısmen de kendisini suçladı. Ne de olsa, onu seçen oydu.

Lanet olası elbise. Ama içinde çok iyi görünmesi tamamen onun suçuydu.

İstekli bir itaatkâr bulmayı düşündü ve özel bir odaya kaçtı. Kendi kulübünde hiç çalmamıştı ama bu çalamayacağı anlamına gelmiyordu.

Belki de kafasını boşaltmak için ihtiyacı olan şey uzun ve sert bir seanstı. Check-in masasına doğru yürüdü, itaatkar listesine bakmayı planlıyordu. yumuşak, baştan çıkarıcı bir kahkaha yönünü değiştirmesine neden olduğunda, bu gece tek başına ortaya çıktı. Daha iyisini biliyordu, ama nedense Meagan'ın sesine benzediği için.

Büyük olasılıkla, o değil, onun zihniydi. Aklında çok yoğun olduğu için onu çağırıyordu. Ses yakındaki bir salondan geliyordu. O mümkün olduğunca hızlı bir şekilde ona doğru ilerledi ve durdu.

Cehenneme kadar yolu var. Meagan'dı.

Kadın onu görmedi ve adam neredeyse gülümsedi. O yapamazdı varlığını belli etmek için bekledi. Ama yaklaştıkça kadının kiminle konuştuğunu gördü ve dondu kaldı.

"Usta V" adını kullanan bir adam; üyelik listesinden çıkarılmış bir adam. Kendisi aylar önce Abby'nin Meagan'a dürüst davranmadığı gece neredeyse saldırıya uğruyordu. Luke'un bu adamla ilgili canını sıkan pek çok şey olsa da, şu anda iki tanesi kafasında en üst sırada yer alıyordu: Meagan neden bu pislikle konuşuyordu?

Pişmanlık, öfke ve kıskançlık içinde kaynıyordu ama hepsi ikinci sorusunun yanında sönük kalıyordu: Ne oldu da Efendi V'nin kulübünde ne işi vardı?

Hem Meagan hem de Efendi V onun yaklaştığını aynı anda duydular ve döndüler. Meagan şaşırmış görünüyordu ama Efendi V sadece kendini beğenmiş görünüyordu.

"İçeri nasıl girdin?" Luke şakalaşmak için bir neden görmeyerek sordu.

Sözde "Usta" kendinden emin bir şekilde "Onlara sadece ismimi verdim" diye cevap verdi.

Luke bir adım daha yaklaştı, diğer adamın yüzündeki ne yapacaksın ifadesi onu her saniye daha da sinirlendiriyordu. "Bu isim ne olabilir?"

Meagan iki adamın arasına girdi. "Luke, kabalık ediyorsun."

Luke elini kaldırdı. "Meagan, bu seni ilgilendirmez. Sen karışma."

"Beni ilgilendirmez de ne demek? Böldüğünüz benim konuşmamdı."

Onun biraz arkasında duran Efendi V keyifle homurdandı. Düzenlediği bir sahneden zevk mi alıyordu?

"Meagan," dedi Luke. "Sana bir kez daha söylüyorum."

"Yardıma ihtiyacın var mı patron?" Güvenlik ekibinin başı onun yanında belirdi.

Luke gözlerini önündeki çiftten ayırmadı.

Onu. "Efendi V'nin bu gece içeri girmek için hangi ismi kullandığını öğrenin." Sözde Efendi V'nin bu gece içeri girmesi için açık talimatlar vermişti.

V'nin kulübüne girmesine izin verilmeyecekti.

Çalışanlarının onu içeri almayacağını biliyordu. Adamın kulübe girmek için başka bir isim kullanması çok mantıklıydı.

Şimdi kendine kızgındı. Bir şekilde Veritabanındaki boşluk, üyelerin farklı isimler altında birden fazla kez listelenmesine izin veriyordu. Bu onun hatasıydı ve bunu kabul edecekti.

"Affedersiniz?" Meagan dedi ki.

Ancak güvenlik sorununu çözmeden önce Meagan'la ilgilenmesi gerekiyordu. Güvenlik şefine döndü. "Bırakayım da onunla sen ilgilen. Onu ben hallederim."

"Beni idare edecek misin? Beni idare etmek mi?" Sesi öfke doluydu. "Ne-"

"Yeter." Efendi V güvenlik tarafından götürülürken Luke Meagan'a yaklaştı. Luke kızın bileğini tutup havaya kaldırdı ve başparmağıyla kırmızı bileziği okşadı. "Tabii bu

Dikkatinizden kaçtı, bu gece burada bir itaatkâr olarak bulunuyorsunuz ve sadece bir Dom olarak değil, bana da saygısızlık ediyorsunuz, ama aynı zamanda kulüp sahibi olarak. İlk kez de değil, hatırlatırım."

Elini onunkinden çekti, ikisini de kalçasına koydu ve başını eğdi. "Ve?"

"Ve birlikte olduğun Dom artık burada olmadığına göre, disiplinin bana düşüyor."

Anlayış yüzüne yayıldı ve beti benzi attı. "Senden nefret ediyorum. Buraya neden geldiğimi bile bilmiyorum. Her Ne zaman ortaya çıksam, beni takip ediyorsun ve her şeyi berbat etmemi bekliyorsun. Sanki kıcımlı ellemek için bir neden arıyor gibisin."

"Neden buraya geliyorsun?" diye sordu. "Bir daha gelmeyeceğine yemin ettiğin en az beş kez hatırlıyorum ama yine de geliyorsun."

"Bu gece televizyonda hiçbir şey yoktu."

Onun bu ince kabadayılık girişimine neredeyse gülecekti. Neredeyse, ama yapmazdı; koruması gereken bir imajı vardı ve diğer itaatkârların herhangi bir fikre kapılmasını istemiyordu. "Başın bu kadar beladayken biraz daha saygılı olman gerekirdi."

"Ne anlamı var anlamıyorum. Ne yapıyorsan onu yapacaksın. zaten yapacaktım. Gerçekte nasıl hissettiğimi bilmene izin verebilirim."

"Hâlâ arkadan konuşuyor musun tatlım?" diye sordu. "Sanki elimi kıcına atmam için bir neden arıyor gibisin." Onun bu hafif sözlerine itiraz etmek için ağzını açtı. sözlerini tekrarlardı, ancak bir sonraki sözleri onu durdurdu daha fazlasını yapmaktan. "Ve inan bana, işimiz bittiğinde,

buradaki herkesin gerçekten nasıl hissettiğiniz konusunda hiçbir şüphesi kalmayacak."

Hatırlayabildiği kadarıyla ilk kez, Meagan ne yapacağından ya da ne söyleyeceğinden emin görünmüyordu. Endişelenme, dedi kendi kendine. Bundan sonra ne kadar sürerse sürsün, ne yapacağı ya da ne söyleyeceği konusunda endişelenmesine gerek yoktu. O olacaktı onu yönlendirecek biri. Ve her şey tek bir kelimeyle başladı. Gözlerini ona dikti. "Diz çök."

* * *

Meagan dizlerinin üzerine çökerken gözlerini Luke'tan ayırmadı. Başının yeterince belada olduğunu fark etti. Ona daha fazla itaatsizlik ediyordu ama gözlerini görmesini istiyordu. Öfkesini hissetmesini.

Gerçi gerçekten de sadece kendini suçluyordu. Luke'a karşı saygısızca davranmıştı. Birçok kez. Ve bu geceki davranışıyla onu köşeye sıkıştırmıştı. Ta ki yaptığı şeyi yapmaktan başka çaresi kalmayana kadar. Daha iyisini biliyordu, ama lanet olsun, sanki Varlığı onu teşvik etti.

Tabii adam haklıysa ve kadın gerçekten onun ellerini üzerinde istiyorsa o başka.

Şu anda o yolda yürüyecek gibi hissetmiyordu. Yemekten sonra dairesine döndüğünde fotoğraf çekimi seansında, daha önceki huzursuzluğunun dağıldığını ve kendisini sakin ve rahat bıraktığını görünce şaşırmıştı. Sanki son birkaç saatini sadece fotoğraflanmak yerine gerçek bir sahnede geçirmiş gibiydi.

Sonra Taskmaster'dan bir e-posta daha geldi ve tüm sakinliği bozuldu.

Beni hayal kırıklığına uğratmayacağınızı biliyordum. İyi iş çıkarmaya devam edin, ben de sizinle irtibatta olacağım.

Meçhul adam onun evinde fotoğraflarını çekmişti; öğleden sonrasını nasıl geçirdiğini bilmesinin onu neden şok ettiğini bilmiyordu. Ama öyle oldu ve kendini huzursuz ve keyifsiz buldu. Efendi V arayıp kendisiyle kulüpte buluşmasını istediğinde, bu teklife balıklama atladı. Bir şans. Kulüpteki o uğursuz geceden beri onunla konuşmamıştı ve ona göre sonunda gerçekte ne olduğu hakkında onu sorguya çekme şansı. Elbette Luke'un kulübüydü ama evden çıkma ihtiyacı, bir daha asla onun kulüplerinden birine adım atmayacağına dair ettiği yemini tutma ihtiyacını aşıyordu.

İçeri girdiğinde Efendi V'nin kendisini beklediğini gördü, bu yüzden hangi isimle girdiğini bilmiyordu. İtiraf etmeliydi ki, farklı isimlerle iki kez listeye girdiyse Luke'un üzölmek için her türlü sebebi vardı. Doğrusunu söylemek gerekirse Bu gece onunla buluşur buluşmaz bunun bir hata olduğunu anladı. Adamın konuşmaya hiç niyeti yoktu ve o da oynamaya hiç niyeti yoktu. Yine de Luke konuşmalarını böldüğünde tek düşünebildiği şey Bütün akşam muazzam bir zaman kaybıydı ve birlikte sahneye çıkmak istediği kimseyi bulamamıştı.

Tabii ki, şimdi farklı türde bir sahne ile karşılaşacaktı.

Geçmişte Luke'la geçirdiği kısa süre, ona bir şey yapma fırsatı vermemişti.

ceza seansı. Ve onu bir demoda ya da halka açık bir ortamda oynarken izlediği birkaç kez, her zaman zevkli sahnelere katılıyordu.

Komik, yıllar boyunca onunla oynamayı hayal etmiş olsa da, bu hiç düşünmediği bir senaryoydu.

Adam onun önünde durmuş, sanki aklını okumaya çalışıyormuş gibi sorgulayan gözlerle onu izliyordu.

"Söylemek istediğiniz bir şey var mı?" diye sordu.

"Size saygısızlık ettiğim için özür dilerim efendim."

Tartışmadığı için rahatlamış görünüyordu. Elbette onu daha iyi tanıyordu. Ama yine de, onu daha önce

Onu itaatkâr olarak gördüğü birkaç seferin en iyi tarafıydı. Bu düşünceyle birlikte, ne olursa olsun, Onun verdiği cezayı çekecek ve şimdiye kadar terbiye ettiği en iyi itaatkâr olacaktı.

Başını eğdi. "Teşekkür ederim, Meagan."

Kendisi de ara sıra Top yaptığı için Domların karşılaştığı kararlara aşınaydı. Luke'la bir sorunu yoktu. onu saygısızlığından dolayı aramaya ve düzeltmeye karar verdim.

Öte yandan, onun ayaklarının dibinde diz çökerek tahrik olduğu için hain bedenine kızgındı.

"Ayağa kalk ve soyun," dedi.

Onun gözlerinin içine bakamıyordu. komutunu verdi ve kıyafetlerini düzgünce katladı. Fotoğraf seansından sonra bunu yapmak çok samimi gelmişti ve eğer onu stüdyoda çıplak yakalasaydı aynı şeyi hissedip hissetmeyeceğini merak ediyordu.

Kahretsin, onun önünde çıplak olmak onu tahrik ediyordu.

"Çok güzel, Meagan," dedi ama sesi gergindi. "Şimdi git barda otur. Seninle yakında orada buluşuruz."

Barda oturmak mı? Ne oluyor lan?

Yine de kendine en iyisi olacağını söylemişti. Bu yüzden bara doğru ilerledi ve taburelerden birine oturdu. Neredeyse bütün gözler onun üzerindeydi ama Luke'a olan saygısından dolayı, onun dönmesini beklerken kimse ona dokunmadı ya da onunla konuşmadı.

Adamın arkasından geldiğini duymadı ve önüne bir dizüstü bilgisayar koyduğunda sıçradı. Belki de Bir şeyler çekecek misin?

"Cezana karar verdim, barda çıplak oturacaksın ve kulüp üyeliği, sizin gibi kopyaları aramak Arkadaş V. Her şeyin çapraz kontrolünü istiyorum: isimler, numaralar, işverenler, fotoğraflar. Mükerrerleri bulun ve bana iletin."

Ne yapmasını istiyordu?

"Bunu başarmanın daha hızlı yolları var efendim." O tartışmak istemiyordu ama bu saçmalık sınırındaydı. Yüklebileceği bir yazılım vardı. Çalıştırabileceği programlar. Önerdiği yol dışında her şey olabilirdi. "Bu şekilde yapmak sonsuza kadar sürer."

"Bunun farkındayım ama bu şekilde yapmanı istiyorum. Ve eğer bu gece bitiremezsen, yarın buraya dönmeni istiyorum.

Çıplak ve çalışıyor. İşin bitene ve ben onaylayana kadar burada oturup veritabanımı kontrol edeceksin. iş."

Gülünçlük sınırını unutun; tamamen gülünçlük sınırını aşmıştı. Bunun ne kadar süreceğini görevin tamamlanması için gereken süre. "Bana şaplak atmanı tercih ederim." "Eminim yaparsın. Ne kadar tahrik olduğumu görmediğimi mi sanıyorsun? önümde çıplak duruyordun? Ama bana veritabanı kontrol etti, yani yapacağın şey bu." Eğildi ve kızın kulağına fısıldadı.

Sana da şaplak atacağım. Ama şunu bil Meagan. Eğer ellerimi kıcına koyarsam, seni ellerin ve dizlerin üzerinde, bacaklarını açmış, seni becermem için bana yalvarana kadar durmam."

Sıcakmış. Lanet olsun. Ve. Evet. Efendim. Sözlerinin akla getirdiği görüntü baştan çıkarıcıydı. Şu anda dört gözle beklemek zorunda olduğu şeyden çok daha cazipti. Gözlerini kapatırsa, onu neredeyse arkasında hissedebileceğine yemin etti, onun sıcaklığını ona doğru bastırıyordu. Bir inilti yuttu.

Kıkırdadı. "İşe koyulun."

Kararlı bir iç çekişle dikkatini arkasındaki adamdan uzaklaştırdı ve üyelerin listesini açtı, kafasında her şeyi kontrol etmenin en iyi yolunun ne olacağını bulmaya çalışıyordu. İkinci ismi bulup bulamayacağını görmek için önce V'nin bilgilerine bakmaya karar verdi altında listelenmişti.

Birkaç dakika çalıştıktan sonra Luke uzaklaştı. Onun varlığını özlediğini fark edince şaşırdı. Bunun üzerinde

durmamaya kararlı bir şekilde, yeniden işine odaklandı.

Önünde bir tablo vardı ama kendini samanlıkta iğne arıyormuş gibi hissediyordu.

Adres listesinde gezindi. V de aynı adresi listelemiş olabilir miydi? Birkaç dakika baktıktan sonra öyle görünmüyordu.

"Meagan?"

Bilgisayara o kadar dikkatle odaklanmıştı ki, adının duyulmasıyla yerinden sıçradı. "Kahretsin, efendim." Kesintiyle yüzleşmek için döndü. "Ödümü kopardınız."

"Özür dilerim. Beni duyduğunuzu sanmıştım." Bir kâğıt uzattı. "İşte içeri girmek için kullandığı isim. Düşündüm ki yardımcı olabilir."

"Evet, teşekkür ederim." Kâğıda baktı ve kaşlarını çatı. Bilgilerin hiçbirini tanıımıyordu. İlginçti. Ama bilgisayardaki alternatif ismi açınca bağlantıyı gördü. "İşte bulduk."

"Ne?" Luke onun omzunun üzerinden baktı.

"Referans olarak gerçek adını verdi. 'Senin de güvenlik sisteminin de canı cehenneme'."

"Kahretsin."

"Doğru mu?" Bilgilerin geri kalanına tıkladı.

V gerçekten de iğrenç bir domuzdu. Kendini daha da kötü hissetti. Bu gece onunla birlikte olmayı kabul etmeden önce. Bunu düşünmek için kendine zaman tanımadan önce Luke'un isteğini yerine getirmesi gerekiyordu. "Ve mesele şu ki, senin personelin asla yakalayabilirdi. Başka hiçbir şey uyuşmuyor. Ehliyet bilgilerini toplamaya başlaman gerekecek, Sosyal Güvenlik numaraları ya da başka bir şey."

Onun yanındaki tabureyi çekti. "Bu düşündüğümde de kötü."

"Bunu söylemek zorundayım ve inanın bana, kendimi bir şeylerden sıyırmaya çalıştığımın değil, ama bunu düzeltmek için benden çok daha fazla bilgi ve deneyime sahip birine ihtiyacınız var."

"Yeniden açıldığımızda güvenliği hallettiğimizi sanıyordum."

"Üyelerin yeniden başvurmasını sağlamadınız ya da en azından benden istenmedi. Geçmiş araştırması yaptırdınız mı?"

Parmaklarını saçlarının arasında gezdirdi. "Henüz değil. Jeff Parks'tan bir ay kadar sonra bunu yapmasını isteyecektim."

"Bunu daha sonra değil de bir an önce yapmasını önerebilir miyim?"

"Evet. Kesinlikle." Başını iki yana salladı. "Ben bunun Neredeyse herkes uzun süredir üye olduğu için beklemekte bir sakınca yoktu. Ama görüyorum ki şimdi temiz bir temizlik yapmak gerekiyor."

Başını salladı. Düşündüğü zaman korkuyordu. Eğer daha önce hiç kimse geçmişini araştırmamışsa...

Bunun üzerinde durmak istemedi.

"Meagan," dedi ve başını kaldırdığında onun bir bornoz uzattığını gördü. "İstersen giyinebilirsin. I daha fazla bir şey yapmanıza gerek yok."

"Teşekkür ederim." Tabureden kayarak indi ve bornozunu giydi. "Ve efendim, davranışım için özür dilerim. Gerçekten. Daha önce de bir sahnede yer almıştım. Ben de bu tavrıma katlanamazdım."

"Bunu söylediğin için minnettarım." Başını salladı. "Düşünüyordum da. Gelecek hafta sonu çekimlere başlamadan önce öğle yemeği yemek için vaktin var mı?"

Kız bir kaşını kaldırdı ve adam güldü.

"Dürüst olmak gerekirse, sadece konuşmamızın iyi bir fikir olacağını düşündüm.

Birbirinizi tanıyın." Ona doğru el salladı. "İkimizin de kıyafetleri üzerimizdeyken."

Davetini kabul etmek tehlikeli olabilirdi. O güne geri dönmenin ne kadar kolay olacağını şimdiden görebiliyordu. Yıllar önce ona aşık olmuştu. Peki bu yetişkin Luke ona daha ne kadar çekici gelecekti?

Ama öte yandan, Luke'la fotoğrafçılık dışında bir yolla yakınlaşmak onun için iyi bir fikir olabilirdi. Ne de olsa hâlâ düşünmesi gereken Taskmaster vardı. O bu sefer Luke'la birlikte olmanın bir amaç olduğunu unutmamalıydı. Daha fazlası değil. Bunu yaparsa

onunla duygularını karıştırmadan yemek yiyebilmelisin.

Yine de umut ediyordu. "Sanırım bu iyi olur. Bir yerde buluşalım mı?"

"Eve gelebilirsin. Daha kolay olabilir bir yere gitmek ve sonra benim evime gitmek zorunda kalmak. Hepsini tek bir yerde yapın."

"Bir şartla yaparım." "Neymiş o?"

"Bana evinizi gezdirmelisiniz. Büyüleyici görünüyordu." Gülmesi kolaydı. "Anlaştık."

* * *

Luke iyi bir aşçı olmadığı için hep pişmanlık duyardı. Denemediği için değil; denemişti. Sadece öyle görünüyordu ki

Yine de pişirdiği her şeyin tadı karton gibiydi.

Yemek yapmak basit olmalıydı. Tek yapması gereken tarifi takip etmektir. Ama hiçbir zaman o kadar kolay olmadı.

Cumartesi günü Meagan gelmeden önce yerel çiftçi pazarından salata için taze ürünler aldı. Evinde yemekten kalan biraz pişmiş tavuk vardı. bir gece önce. Hızlı bir öğle yemeği için hepsini bir araya getirecekti. Zaten çok ağır bir şey yemek de iyi bir fikir değildi.

Meagan tam zamanında geldi, arabadan indi ve inanılmaz görünüyordu. Elinde olmadan, bir önceki hafta sonu onun önünde nasıl çıplak ve muhtaç görüldüğünü hatırladı.

Ona dokunmayı çok istemişti ama kendini cezalandırmak için onunla birlikte, ona çalışması için o gülünç hesap çizelgesini vermişti.

Başını salladı ve onun kapıya doğru yürümesini izledi. Saçlarını at kuyruğu yapmıştı. İlginç bir seçim. Ona saçının nasıl olduğu hakkında hiçbir şey söylememiştir.

saçını toplamasını istedi ama at kuyruğu işe yaradı. Bugün için planladığı şey için mükemmeldi. Ve geçen haftanın aksine, hiç makyaj yapmamıştı. Mükemmeldi. Gerçi o

yemekten sonra ona kırmızı ruj sürdürebileceğini düşündü.

Kapıyı açtı, onun gülümsediğini görmeyi bekliyordu ama kaşlarının çatılmasıyla hazırlıksız yakalandı.

"Her şey yolunda mı?" diye sordu.

"Özür dilerim. Ne oldu?"

"Dalgın görünüyorsun ve kaşlarını çatıyorsun. Her şey yolunda mı?" Yanından geçip eve girmesine izin vermek için yana doğru hareket etti.

"Evet, sadece yolda gelen bir mesaj. Sorun değil. Ben halledebilirim." Telefonu gelen bir mesajla çaldı ve okumak için durdu.

Kapıyı kapattı ve kızın cevap yazmasını izledi.

"Meagan," dedi usulca.

"Hmm." Kafasını kaldırıp bakmadı.

"Meagan," dedi aynı yumuşaklıkla, ama o mesajlaşmaya devam etti. "Telefonu bana ver."

Başını kaldırdı. "Ne?"

Elini uzattı. "Telefonu bana ver." "Artık işim bitti."

"Evet, öyle. Onu bana ver ve gitmeden önce geri alacaksın."

"Sorun değil. Ben iyiyim."

Elini sıktı. "Ver onu." İçini çekti, ama elini telefon elindeydi. Telefonu kapattı. "Teşekkür ederim. İnanması zor biliyorum ama dünyanın sonu gelmeyecek. "Meagan Bishop önümüzdeki birkaç saat boyunca telefonuna cevap vermezse ya da bir mesaja cevap vermezse dur."

"Bunu biliyorum, biliyorsun."

"Eminim biliyorsundur, ama ben kıskanç bir adamım." O aralarındaki mesafeyi kapattı ve çenesini kaldırarak

gözleriyle buluştu. Tanrım, kadın muhteşemdi. "Sadece birkaç saatliğine yanımdasın. Beni paylaşmaya zorlama."

Gözlerini kırptırdı ve yanakları açık pembeye döndü, bu da onu daha çekici hale getirdi. "Çok açgözlü," dedi sesi boğuklaşarak.

Ona bu şekilde dokunmamalıydı. Ondan ne istediği ve ne istemediği konusunda çok netti. Ama şu anda gözleri karanlıktı ve dudakları

hafifçe ayrılmıştı. Kız ona bu şekilde baktığında, adam ellerini ondan uzak tutamıyordu. "Her zaman," dedi başparmağını kızın alt dudağında gezdirdi.

Parmağını ağzına götürdü ve adamın parmak ucunu ısırdı, bu sırada adamın gözlerinin içine bakıyordu.

Kahretsin, ama eğer bu vücudunda kıvılcımlar çaktırmadıysa ve sikini daha fazlası için yalvartmadıysa. "Vixen," dedi ama parmağını oynatmadı.

"Göt."

Kıkırdadı ve elini bıraktı. "Belki de söylediğimiz bir şeyi yapmadan önce seni gezdirsem iyi olacak. yapmamalısın."

Kız öyle hayal kırıklığına uğramış görünüyordu ki, adam öğleden sonraki planlarını değiştirmeyi ciddi ciddi düşündü ve

Ona tam olarak ikisinin de istediği şeyi veriyordu. Ama bu düşünce aklına gelir gelmez, onu göz ardı etti. Yapmak için Bu kadar radikal bir şey, yıllar önce onlara kalp kırıklığı getiren yolu takip etmek olurdu. O istedi ki yeni bir başlangıç için.

Bu da ona evini gezdirmesi gerektiği anlamına geliyordu. "Hadi, sana evi gezdireyim."

Hayal kırıklığı kayboldu, yerini merak aldı ve onu koridora götürdü. "Geçen hafta gördüğün evin bu kısmı." Üstünü değiştirdiği yatak odasının önünden geçti, yatak odasını işaret etti ve oturma odasına doğru ilerledi.

İçeri girer girmez, adamın uzak duvarın ortasında sergilediği iki yağlıboya tabloya doğru ilerledi. "Geçen hafta bunların bir kısmını görmüştüm ve görmek için sabırsızlanıyordum.

onları yakından. Belli ki gerçekler." Başını kaldırıp ona baktı. "Maxfield Parrish."

Adam şaşkınlıkla ona baktı. "Onu tanıyor musun?"

Başını salladı. "Sanat minör. Sana şu iki parçayı söyleyebilirim bir müzeye ya da sanat galerisine ait, ama bunu bildiğinize dair bir his var içimde."

"Evet. Aslında, bunlar son birkaç haftayı galerisine götürdüm. Alıcı bulmaya çalışmadan önce tadını çıkarabilmek için onları eve getirdim."

Döndü, açıkça şaşırmıştı. "Onları satacak mısınız?"

"Evet, beğendiğim o kadar çok sanat eseri var ki, hepsini saklasam ön kapıdan içeri giremezsiniz."

Kadının kahkahası onu şaşırttı. Daha önce hiç söylediği bir şeye gülmüş müydü? Emin değildi ama onun durmasını hiç istemiyordu.

Ama adamın kendisine baktığını fark edince anladı. "Ne?"

"Gülüşün."

"Ne olmuş ona?"

"Bunu daha sık duymak isterim."

"Sanırım ben çok gülen bir insan değilim." Yüzünde tuhaf bir ifade belirdi. "Nedenini bilmiyorum."

Lanet olsun. Ona gülüşünü sevdiğini söylemek nasıl olur da yüzündeki tüm neşenin gitmesine neden olabilirdi?

Niyeti bu değildi. "Hey, bir şey mi söyledim? Onu üzmem istememiştim.

sen."

"Önemli bir şey değil." Nefes verdi ve ona hüzünlü bir gülümseme verdi. "Keşke çok gülen bir insan olsaydım, hepsi bu."

"Belki de öylesinizdir ve sadece yanlış insanlarla takılıyorsunuzdur."

"Bu kesin bir olasılık."

"Size evin geri kalanını göstereyim." Kadına kendisini takip etmesini işaret etti. Daha evin içine adım atar atmaz

koridorda ekmek için kurduğu mutfak zamanlayıcısı çaldı.
"Önce gezip sonra mı yiyelim, yoksa yiyip sonra mı
gezelim?"

"Ye ve sonra gez."

"Kalbimin peşinde bir kadın. Hadi gidelim."

Mutfağa geri döndüler ve kız masayı hazırlamasına
yardım etmesi için ısrar etti. Adam tartışacak durumda
değildi.

Onunla birlikte olmak ve onun evinde evcimen olması
hoşuna gidiyordu. Sanki eve aitmiş gibi görünüyordu ve bu
düşünce onu gülümsetti.

Masaya iki kase koydu. "Bana tuhaf bakıyorsun."

"Öyle miyim?"

"Mm-hmm."

"Nasıl?"

"Sanki sen bir köpeksin ve ben de sana yeni verilmiş
bir kemikmişim gibi."

"Sana asla bir kemikmişsin gibi bakmam." Tezgâha
yaslandı ve kollarını kavuşturdu. "Belki sulu bir
biftek."

Kadın gülümsedi ve adam bir kıkırdama duyduğunu
sandı. Bu bir ilerlemeydi. Belki de rutin olarak tam
teşekküllü kahkahalar atması çok uzun sürmeyecekti. Bunu
bir hedef haline getirmeli, onu haftada bir kez güldürmeli,
gerçekten güldürmeliydi.

"Sanırım sulu bir biftek bir kemikten daha iyidir," dedi.
"Yine de çok fazla hayal edemiyorum."

"Öyle, güven bana." Tezgahtan geriye doğru itti.

"Yemeğimizi yiyelim ve sen de bana kapak modelliğinden
TV yöneticiliğine nasıl geçtiğini anlatırsın."

"Gerçekten mi?" Adam salataları getirdiğinde kadın
oturdu. "Neden bu kadar sıkıcı bir şey hakkında konuşmak
istiyorsun ki?"

"Kamera seni seviyor ve bir zamanlar oldukça
modelliğe tutkuyla bağlıyım. Masa başında oturmaktan
nasıl memnun olduğunu anlamaya çalışıyorum."

Salatadan bir ısırık aldı ve yuttuktan sonra, "Memnun
olduğumu nereden çıkardın?" diye sordu.

Kadının sözleri, muhtemelen onun da bildiği gibi, adamın kalbine çarptı. "Öyle değil mi?"

"Çoğu gün, evet." Marulunu kâsenin etrafına kürekle koydu. "Ama sonra diğerleri Mesela şu davetiyeyi al Geçenlerde elime ulaştı. NNN sunucularından biri Emmy'ye aday gösterilmişti ve beni evine davet etti.

kutlama yemeği. Yıllar önce, ben üniversiteden yeni mezun olmuşken, onun işe girmesine yardım etmiştim. Davetiye aldığım günler gibi mi? O zaman pek tatmin olmuyorum. Hissediyorum.

huzursuz."

"Neden?"

"Çünkü başka seçimler yapmış olsaydım hayatımın nasıl olacağını merak ediyorum. Eğer ona yardım etmemeye karar verseydim.

Her koyun kendi bacağından asılır. Eğer iş için gitmiş olsaydım bunun için ona koçluk yapıyorum. Masa başında oturmak yerine kamera karşısına geçseydim."

"Onun işini istiyor musun?"

"Ben olsam geri çevirmezdim. Davet beni bu şekilde rahatsız etmemeliydi. O iyi bir iş çıkardı. Bunun için takdir edilmeli. Ama dediğim gibi, çoğu gün memnunum. Gerçekten."

Hayatta sadece mutlu olmaktan çok daha fazlası vardı, özellikle de oturduğu yerden, kendini öyle olduğuna bile ikna etmeye çalıştığından beri. Ona bunu söyleyecekti. bir gün, ama şimdi zamanı değildi. "Kutlama yemeğine gidecek misin?"

"Evet, yapacağım. Çok istediğim için değil, yapmazsam duyguları incineceği için. Geçmişte hep onun yanında oldum. Bu büyük bir mesele. Gitmeliyim. Ayrıca, eğer gitmezsem, insanlar benim ne kadar kıskanç olduğumu konuşacak.

Berbat bir yemeğe gidecek kadar gururumu ayaklar altına alamadım." "Kulağa tam bir korku gibi geliyor."

"Öyle olacak." Yemeğini karıştırmayı bıraktı ve başını eğdi. "Benimle gelir misin?"

Sözcükler ağzından çıkar çıkmaz dudaklarını kapattı, sanki bu soruyu sorduğuna inanamıyormuş gibi

Soru.

"Kesinlikle korkunç kutlama yemeğine mi?" Bir kaşını kaldırdı. "Gitmemi istediğine emin misin?"

"Evet." Başını salladı, görünüşe göre bir şey yapmamaya karar vermişti.

teklifini geri çevirdi. "Sen yanımda olursan çok daha iyi olur. Böyle etkinliklere yalnız gitmekten nefret ediyorum."

Aralarındaki husumet azalmış olsa da, kızın ona gerçek bir randevu teklif etmediğini biliyordu. Hayır, sadece yalnız gelmek istemiyordu. Ona destek olacaktı, randevusu değil. Açıkçası, dűşündü ki

Kendi başına yeterince zaman geçirmişti; daha fazla dışarı çıkması gerekiyordu. Hayatın tadını ıkarmalıydı.

"Ne zaman?" diye sordu.

"Gelecek Cumartesi gecesı. Oh, dűşünmüyordum. Bu bir Cumartesi. Manhattan'da. Lanet olsun. Seansımızı öne almamız gerekebilir, böylece ben ... biz ... gidebiliriz. Eğer senin için de uygunsa."

Kadının sözleri hayal gücünün aşırı hızlanmasına neden oldu. Daha önceki seansı unutmuştu. Tek dűşünebildiđi Meagan ay ışığında. Önce gece elbisesi ve

Sonra tamamen çıplak, binlerce yıldızın ışığıyla yıkanmış.

"Evet, seninle geleceğim." Sesi kaba geliyordu ve boğazını temizledi. "Ancak seansı daha sonra dışarıda yapacağız."

Dördüncü Bölüm

Meagan banyo kapısının arkasındaki boy aynasındaki yansımasına baktı ve kaşlarını çatı. Kötü görüldüğü için değil, ama aslında neye benzediğini önemsiyordu. Ama bundan daha fazlasıydı. Onun ne düşüneceğini bilmek istiyordu. Seçtiği elbiseyi beğenecek miydi?

Normalde bu tür etkinliklerde herkes siyah giyerdi. Arada bir gümüş ya da kırmızı giyen kadınlar olurdu. Aslında kendisi de gümüş rengi bir elbise giymeyi planlamıştı. Ama o vitrinlere bakıyordu ve bu elbise gözüne çarpmıştı. Mağazaya girmiş ve kendi bedeninde istemiş, Kendine her zaman bunun onunla bir ilgisi olmadığını söylüyordu. Luke.

Ama elbette içten içe bunun Luke'la ilgili olduğunu biliyordu. Ellerini yanlarında gezdirdi ve derin bir nefes aldı; sonra tekrar kendine baktı.

Elbise soluk pembeydi, narin şeffaf kumaşı vardı. bir omzunu örtüyordu. Elbisenin alt kısmı topuklarının üst kısmına zar zor değse de, sol tarafında tehlikeli bir şekilde kalçasına kadar yükselen bir yırtmaç vardı. Luke haklıydı, rengi ona çok yakışmıştı.

Arkasına dönüp baktı ve tam kapı zili çalarken memnuniyetle başını salladı. Luke'a söylemişti. onunla partide buluşabileceğini söylemişti, ama o hayır demişti, dairesine gelip onu alacaktı. İçeride,

Ona kaşlarını çatıp "Peki" dese de gizliden gizliye heyecanlanmıştı.

Kapıya doğru ilerlerken kalbi hızla çarptı ve elbisesine ter bulaşmaması için ellerini salladı. Gergin olması çok saçmaydı. O yetişkin bir kadındı.

Bir erkekle bir akşam yemeğine katılmak onu doldurmamalı midemde kelebekler uçuşuyor. Ama belki de başka bir adam olsaydı, kelebekler uçuşmazdı.

Derin bir nefes aldı ve kapıyı açtı.

Luke'un gözleri önce şokla sonra da başka bir şey. Gözleri kızın vücudunda gezinirken hiçbir şey söylemedi. Kadın başını biraz kaldırarak adamın kendi payını görmesine izin verdi.

"Tanrım, Meagan," dedi sonunda. "Muhteşemsin."

Hoşuna gitti. Görünüşe bakılırsa, fazlasıyla hoşuna gitmişti. "Teşekkür ederim. Biri bana bu rengin yakıştığını söylemişti."

"Birinin iyi bir gözü var."

Ona yukarıdan aşağıya baktı, daha önce hiç görmediğinden emin değildi.

takım elbise giymiş ve kravat takmıştı. Çok seksi görünüyordu. "Birinin her şeyi güzelmiş."

İnleme ile hırlama arasında bir sese benzeyen bir ses çıkardı. Ona bir adım daha yaklaştı ama Dokun ona. "Üzerindeki elbiseyi yırtıp sana ne kadar iyi olduğumu göstermeden önce yola çıksak iyi olur. her şey."

Söz mü? Dudaklarında dans etti ama ısırdı. "Çantamı alayım."

Eşyalarını almak için döndüğünde, adam gülümsemekten kendini alamadığı alçak bir inilti çıkardı.

Evet, elbisenin arka kısmı neredeyse yok gibiydi.

* * *

Guy bu akşam için tüm restorani kiralamıştı ve Luke'la birlikte birkaç dakika erken gelmiş olmalarına rağmen, İçeri adım attıklarında, orada bulunan insanların sayısı onu şaşırttı. Herkes burnunu havaya kaldırmış, sanki sessizce etraflarındaki insanları yargılıyorlardı. Dekor çağdaş ve yavandı. Söyleyebildiği kadarıyla, akşam yemeği de aynı şekilde havasız geçecek gibi görünüyordu. ve korktuğu kadar sıkıcıydı. En azından akşamını renklendirecek Luke vardı.

Ceketini aldı ve kontrol etmesi için hostese verdi; sonra elini sırtının alt kısmına, tam deriyle birleştii yere koydu. kumaşı. Onun dokunuşunun sıcaklığı iyi geldi ve vücudu gevşedi. Evet, onu davet etmek son birkaç ayda verdiği en iyi karardı.

"Bu insanların hepsini tanıyor musun?" diye sordu fısıltıyla. "Sadece yüzde on beşini."

Odanın diğeri ucundaki Guy onu gördü ve el salladı. Sahte gülümsemesini takındı ve el sallayarak karşılık verdi, yanında duran insanlarla kısaca konuşup ona doğru yöneldiğinde hafifçe inledi yol.

"Ne?" diye sordu. Luke sordu ama ona bir şey söyleyecek zaman yoktu çünkü saniyeler içinde Guy önlerinde durdu.

"Meagan." Guy onun yanağına bir hava öpücüğü kondurdu ve ona baktı. "Vay canına, harika görünüyorsun. Peki bu kim?" diye ekledi Luke'a doğru başını sallayarak.

"Ben Luke DeVaan, Meagan'ın eski bir arkadaşı," diye cevap verdi, Meagan bir şey söyleyemedi.

Luke, Guy'ın iki metre boyundan yaklaşık on santim daha uzundu ama Guy yine de sevgilisini değerlendirmek için bir aşağı bir yukarı baktı.

"Eski arkadaş mı? Ben Meagan'ın eski arkadaşlarından biriyim ve onun sizden bahsettiğini hiç hatırlamıyorum."

"Komik değil mi?" Luke cevap vermek için sordu. "Daha önce senden bahsettiğini de hatırlamıyorum."

İki adam sessizce birbirlerine bakmaya devam ettiler. onu en uzun süredir kimin tanıdığını bulmaya çalışıyordu. Meagan gözlerini devirdi. Erkekler. Gerçekten.

"Luke, Guy ve ben üniversitede tanıştık," dedi. Guy'ın gülümsemesi, kız onu bir çentik aşağı indirmeden saniyeler önce daha da büyüdü.

"Guy, Luke ve ben liseden mezun olduktan kısa bir süre sonra tanıştık."

Gülümseme sırası Luke'a gelmişti ve Meagan yemeğin o kadar da sıkıcı olmayacağına karar verdi.

Guy'a döndü. "Sana Luke'tan hiç bahsetmedim çünkü sadece kısa bir süre çıktık. Aslına bakarsan, ben

Son birkaç yıldır onu görmezden gelmenin

bir yolunu buldum." "Ama ben ısrarcıyım," diye ekledi Luke.

"Öylesin."

Guy başını eğdi. "Gelebilmenize sevindim," dedi ama sesi bunu kastetmiş gibi çıkmadı.

Luke sadece başparmağıyla sırtını ovmaya başladı ve zevk içinde mırıldanabilirdi. Onun ellerinin ne kadar iyi hissettirdiğini nasıl unutmuştu? Daha da önemlisi, bu kadar uzun süre onsuz yaşamayı nasıl başarmıştı?

"Adaylığınız için tebrikler," diye ekledi Luke. "Teşekkür ederim." Guy Meagan'ın çıplak ayaklarını hafifçe okşadı. omuz. "Meagan olmasaydı burada olamazdım."

Luke onun yanında gerildi. Guy ona dokunduğu için mi? Bunu aşmak zorundaydı; ne de olsa bir kulüpte değillerdi. Kimse onunla etkileşime geçmek için ondan izin almak zorunda değildi.

"Şimdi, Guy," diye azarladı. "Ben sadece seni ittim. Bütün zor işi kendin yaptın."

"Bunu söylemen çok nazikçe. Ne iş yapıyorsun, Luke?"

"Şehir merkezinde bir sanat galerisi ve birkaç kulüp işletiyorum."

"Oh, çeşitlendirilmiş. İlginç. Ne tür kulüpler? Belki bir tanesine gitmişimdir."

"Güven bana. Yapmadın."

Guy cevap vermek için ağzını açtı ama Meagan ondan önce davrandı. "Luke, benimle Bay Black'le tanışmaya gel.

Kendisi

CEO."

Onu birkaç adım öteye sürükledi. "Ne yapıyorsun? Neydi o?"

"Ne neydi? Ona sadece benim kulüplerimden birine gitmiş olmasının mümkün olmadığını söyledim."

"Olabilir. Asla bilemezsin."

"Yapmadı. Ben biliyorum."

Her neyse. Kavga etmeye değmezdi ve geceyi mahvetmek istemiyordu. Eğer bu onların küçük ilişkilerini testosteron savaşı, o yapardı. Bay Black'i bulmaya çalışarak kalabalığa baktı ama o kadar kısaydı ki sık sık grupların arasında kayboluyordu. "Şey, görünüşe göre patron."

"Endişelenme. Gidip Guy'a biraz daha sataşabiliriz." "Hayır, yapamayız. Cidden, sana ne oldu böyle?"

"Sana bakışını ve sonra dokunuşunu beğenmedim. Dahası, yanağını öpmesine izin verdin. Sen bunu yapmama bile izin vermediniz."

"Bu bir hava öpücüğüydü. Bana bir hava öpücüğü vermek ister misin?" Başını hafifçe kaldırarak ona yanağını uzattı.

Sanki teklifini kabul edecekmiş gibi başını eğdi, ama onun yerine sadece fısıldadı, "Hayır, teşekkürler tatlım. Gözlerimi farklı bir öpücüğe dikmiş durumdayım. O zamana kadar zamanımı bekleyeceğim."

"Kendinizden emin görünüyorsunuz, Bay DeVaan."

"Bana Bay DeVaan demen hoşuma gidiyor." Adamın kızın belindeki tutuşu daha da sertleşti. "Ve ben-"

"Meagan Bishop, seni sinsi köpek. Kim varmış burada?"

Meagan iç geçirdi ve ofis flörtüne doğru döndü. "Robin, bu benim eski dostum Luke DeVaan. Luke, bu da -"

"Robin Skye." Kıvrık saçları ıslak kum renginde olan minyon kadın elini uzattı. "Tanıştığımıza memnun oldum."

"O zevk bana ait."

"Henüz değil, ama gece daha yeni başlıyor."

Meagan öksürdü. Robin kirpiklerini kırpıştırdı. Luke hafifçe eğlenmiş görünüyordu.

Meagan, Luke'a bir şeyler içmeye gitmelerini önermeye hazırlanıyordu ki bir garson elinde bir tepsi karidesle geldi. Robin bir tane aldı ve diğer elini altına koyarak Luke'un dudaklarına götürdü. Sıradan bir gözlemciye göre dökülmeleri engelliyor gibi görünse de aslında muhtemelen Luke ağzını açtığı anda ona dokunmaya hazırlanıyordu.

"Bir ısırik ister misin?" diye sordu, çok daha fazlasını teklif ettiğini gösteren bir şekilde.

Meagan aynaya baksa kulaklarından buhar çıkacağından emindi. Cidden mi? Bu kadın sarhoş muydu yoksa sadece olgunlaşmamış ve aptal mıydı? Ve Luke, onun aklından neler geçiyordu?

"Hayır, teşekkür ederim." Başını çevirdi, sesi düzdü. "Kabuklu deniz ürünleri alerjisi. Yine de bir kadeh şaraba hayır demem." Meagan'a elini uzattı. "Benimle gelir misin?"

Elini Robin'in elinin içine koydu ve Robin bir sonraki kurbanına yönelirken onun rahat bir iç çekişini duydu.

"Kahretsin, Meagan. Birlikte çalıştığın bu insanlar kim?" diye sordu bara yaklaşırlarken. "İlk önce kolay dudaklara ve sonra da her şeyi kolay olan kadına."

"Televizyon tuhaf bir iş."

"Birden fazla kink kulübü işletiyorum. Televizyon tuhaf değil, tacizin sınırında."

"Adam sadece çekici olmaya çalışıyordu. Robin ... şey, Robin."

Misafirler hakkında başka bir şey söylemedi. İki kadeh şarap söyledi, birini Meagan'a uzattı ve kendi kadehini üç yudumda bitirdi.

Akşam yemeğinin havasız ve sıkıcı olacağını düşünmüştü.

"Bir tane daha ister misin?" Meagan boş tabağa bakarak ona sordu

Şarap kadehi, sesindeki kahkahayı zar zor tutabiliyordu.

"Hayır, şimdi iyiyim."

Kahretsin, ama çok daha sakın bir akşam geçireceğini tahmin etmişti. Meagan'ı gözüne kestirdiği belli olan adamla, ne kadar çekici olduğu konusunda hiç şüphe bırakmayan minyon kadın arasında Onu istiyordu, gece ilginç bir hal almaya başlamıştı.

"Aslında ne zaman yemek yiyeceğiz?" diye sordu.

Restoranın arka tarafında masalar vardı. Durduğu yerden, her koltukta isim kartları olduğu anlaşılıyordu. İnsanların neden bu kadar isim kartları gerekliydi. Hepsi yetişkin değil miydi? Kendi koltuklarını seçmeleri için onlara güvenilemez miydi?

Meagan saatine baktı. "Muhtemelen otuz dakika içinde."

"Misafiriniz olarak geleceğimi kimseye söylediniz mi?" "Hayır."

İçten içe inledi. "Harika." "Ne?"

"Masalarda isim kartları var. Eğer geleceğimi kimseye söylemediysen ya yerim yoktur ya da onun yanına oturmuşumdur." Onları izleyen Robin'e gülümsedi. Elini kaldırdı ve el salladı.

"Gerçekten de ölümden beter bir kader," dedi Meagan donuk bir sesle.

"Tatlım, yemekte senin yanında oturmak istemeseydim, bu gece gelmeyi kabul etmezdim." Parmak eklemlerinin arkasıyla onun yanağını okşadı. "Sana bakıyordum "Bütün hafta bunu bekledim, beni oyalamayın."

Gözlerini kapadı ve onun dokunuşuna doğru eğildi. Kendi kendine bunun muhtemelen alkolden olduğunu söyledi, gerçi gerçekten de sadece bir kadeh içmişti.

"Bir fikrim var," diye fısıldadı.

"Neymiş o?"

"Hadi gidelim."

"Yemekten önce mi?" Kız başını sallayınca, "Skandal" diye cevap verdi.

Gözlerini açtı. "Sen varsan ben de varım."

"Sence bizi özleyen olur mu?"

"Robin."

"Hadi gidelim."

Kız kıkırdadı ve paltosunu almak için ilerlerken adam onun elini tuttu.

"Kabuklu deniz ürünlerine karşı gerçekten alerjin yok, değil mi?" diye sordu.

Dışarı çıktılar ve adam kızın kollarını kolların içine sokmasına yardım etti. "Hayır, sadece ondan kurtulmanın en hızlı yolu bu gibi görünüyordu. Çoğu insan bir kadınla tartışmaz.

gıda alerjisi."

"Senin açından hızlı düşünme."

"Hızlı düşünmekten bahsetmişken, yemek yememiz lazım. Hızlıca bir şeyler kapıp parkta yiyelim."

"Central Park'ta piknik mi?" Kaşını kaldırdı. "Bu kıyafetle mi?"

"Macera duygun nerede?"

Bunun onu yakalayacağını biliyordu. Ona ne yaptığını biliyorum bakışı attı ama "Hadi yapalım" diye cevap verdi.

"Mükemmel. Tam yerini biliyorum. Batı Elli Yedinci Cadde'nin hemen dışında, buradan çok uzakta değil."

Kızın kolunu ona yaslayarak yola koyuldular. Ama tabii ki kızın kafası sorularla doluydu.

"Yere mi oturacağız? Gerçekten kirlenmek istemiyorum. Battaniye alsak mı? Nereden bulabiliriz? Belki de pikniği atlayıp senin evine dönmeliyiz. Bugün yine de bir seans yapmak istiyordun, değil mi?"

Onu yaya trafiğinin akışından çekip çıkardı ve ikisini de durma noktasına getirdi. "Meagan. Bunun eğlenceli olması gerekiyordu. Bu konuda stres yapmayı bırak ve detayları bana bırak. Tüm detayları. Bana." Meagan bir şeyler söylemeye başladı ama adam parmağını dudaklarına götürerek onu susturdu. "I

Ciddiyim. Seni burada dizlerimin üzerine yatıracağım."

Gözleri arzuyla kararmış olsa da sadece başını salladı. Ama o daha fazlasını istiyordu.

"Evet, efendim" de.

Tüm yüzü tatlı bir teslimiyete dönüştü. "Evet, efendim."

Kahretsin, bu iki kelime onun ağzından çıktığında ona ne yaptı. Onu kollarına almak istedi ve dudaklarını onunkilere bastırdı. Onun dudaklarını ve öpücüğünü o kadar çok istiyordu ki tadını alabiliyordu. Ve merak etti, onun için değil dudaklarının tadı hala aynıysa.

Lanet olsun, öğrenecekti. Hemen şimdi değil. Belki bu gece bile değil, ama yakında. Yakında, onun öpücüğünü tekrar tadacaktı.

Toplayabildiği tüm öz disiplini ve öz denetimi kullanarak başını eğdi, dudaklarını atladi ve kulağına fısıldadı, "Teşekkür ederim, Meagan. Daha önce hiç bu kadar tatlı sözler duymamıştım."

Hayal mi görüyordu yoksa onu öpmediği için hayal kırıklığına mı uğramıştı?

Ne olursa olsun, ona istediği türden bir öpücük vermenin ne yeri ne de zamanıydı, bu yüzden bir kez daha onun elini tuttu ve en sevdiği pizzacıya doğru yürümeye başladı.

Burası bir

Uzun bir yürüyüşü ama kanını soğutacak ve onu istemediği bir şey yapmaktan alıkoyacak kadar uzun olduğu için minnettardı. yapmaya hazırım.

Meagan onlar yürürken hiçbir şey söylemedi. Daha fazla Muhtemelen onu dizinin üstüne çöktürmekle tehdit ettiği için öfkeliydi, ama gerçekten umurunda değildi. Kendini bir anahtar olarak tanımlayabilirdi ama onu alt edemeyeceğini anlaması gerekiyordu.

Pizzacının sahibi aceleyle dükkânın önüne geldi.

Luke'un girdiğini görür görmez restorana gitti. Sadece bir selam verdi.

Luke'un omzuna yumruk atmadan önce kıyafetlerine şöyle bir göz attı.

"Seni görmek güzel, DeVaun. Bu gece senin için ne yapabilirim?"

"Ben de seni gördüğüme sevindim Angeleno." Luke bir kaşını kaldırdı. "Meagan mı?"

"İnce hamur. Bütün sebzeler."

"Bize tüm sebzelerle birlikte büyük bir ince, bir şişe ev kırmızısı ve bir masa örtüsü verin. Gidelim."

Angeleno parmaklarını şıklattı. "Tamamdır. Bana on beş dakika verin."

Luke tekrar Meagan'a döndü. Central Park'ta doğaçlama bir piknik yapmak istemediğine karar vermesi için on beş dakika yeterince uzun bir süreydi. Ama Meagan onu izliyordu.

Meraklı gözlerinde bir kahkaha tonu vardı ve Luke gülümsemekten kendini alamadı.

"Ne?" diye sordu.

"Bunu sık sık yapar mısın?" "Aslında ilk kez."

Angeleno geri döndüğünde ona sorabileceğini söyleyecekti ama kadın onun cevabından tatmin olmuş görünüyordu.

"Buranın önünden geçtim ama hiç durmadım," dedi etrafına bakarak.

Luke içeri ilk kez girdiğini hayal etmeye çalıştı. Zordu; bu küçük restorana yıllar boyunca sık sık gelmişti ve sahipleri ikinci ailesi gibiydi. Ona göre tüm mekân sıcak ve rahatlatıcı bir hava veriyordu. Yumuşak mum ışığı, gevrek masa örtüleri ve tuğla fırında pişmiş pizzanın davetkâr aroması. "Eğer burada pizza yemediyseniz, henüz gerçek pizza yememişsiniz demektir."

"Tadına bakmadan karar vermeyeceğim." "Gece bittiğinde övgüler yağdırıyor olacaksın. bitti."

Kalabalık bir aile geldi ve hepsi küçük alana o kadar doluydu ki, artık konuşmak için pek fırsat kalmamıştı. Grup tam oturmuşken Angeleno elinde pizza ve iki poşetle çıkageldi.

Luke'a telefon ederken, "Çantalarda ihtiyacın olan her şey var," dedi. "Ve Teresa cannoli göndermek için ısrar etti. Müesseseden."

"Gerçekten bir melek evlenmişsin. Benim adıma ona teşekkür etmeyi unutma."

Yaşlı adam sırttı. "Kesinlikle öyle yapacağım. Şimdi siz ikiniz gidin ve eğlenin."

Tekrar dışarı çıkıp parka doğru yöneldiklerinde Meagan, "Gerçekten iyi birine benziyor," dedi.

"Yemin ederim o yarı aziz. O ve Teresa her zaman yanımda oldular. Sadece dinleyecek birine ihtiyaç duyduğunuzda harikalar."

Bunu söylemek istememişti; öylece ağzından kaçiverdi. Umarım, tatlı çiftin konuşmasını dinlediği şey hakkında daha fazla bilgi edinmek istemez ve zorlamazdı. Yani çünkü oydu. Ayrılıklarını takip eden o korkunç günlerde onları dinlemiş ve yargılamamışlardı.

Belki de Meagan bunu anlayabiliyordu, çünkü daha fazla devam etmedi. "Pikniği nerede yapalım?"

"Sanırım parkın hemen içinde," dedi, onun dile getirilmemiş arzusunu anladığı için minnettar olmuştu.

"Çok daha büyük olasılıkla

Eğer yakınlarda insanlar varsa ve görülme ihtimalimiz varsa davranmamı söyledi."

Muhtemelen alay mı ettiğini yoksa doğruyu mu söylediğini anlamak için gözlerini ona dikti. Gerçeğe ne kadar yakın olduğunu bilmesini istemediği için, yüz ifadesinin hiçbir şey ele vermediğinden emin oldu.

Şansları yaver gitmişti. Hava piknik yapmak için mükemmeldi ve kendileriyle aynı fikre sahip birkaç çift ve aile olmasına rağmen Luke bir piknik alanı bulmayı başardı. biraz تنها bir yer. Kutuyu ve çantaları Meagan'a verdi ve masa örtüsünü yere serdi.

Eşyaları kırmızı-beyaz kareli kumaşın üzerine yerleştirdi ve ardından olabildiğince zarif bir şekilde oturmak için kendini aşağı indirdi. "Bunu yaptığımıza inanamıyorum."

Central Park'ı ziyaret eden arkadaşlarından epeyce çift bakış alıyorlardı. Bırak baksınlar. Luke, yanlarından geçen her erkeğin, o kişinin kendisi olmasını dilediğini hayal ediyordu.

Meagan'ın karşısında oturuyordu. Angeleno birkaç kâğıt tabak getirmişti, Luke da bir tane alıp üzerine iki dilim pizza koydu ve Meagan'a uzattı.

"Teşekkürler." İlk parçasını ısırdı ve gözleri neredeyse başının arkasına yuvarlanıyordu. "Mmm, kahretsin. Bu çok cidden iyi."

Luke "Ben demiştim" demekten kaçındı. "Bahse girerim Guy'ın menüsündekinden daha iyidir."

"Şüphesiz, ama Robin erken ayrıldığımız için üzülecek. Sanırım Bu akşamki menüsünde sen de vardın."

"Pizzayla gitmeli. Olma ihtimali çok daha yüksek."

Meagan kıs kıs güldü.

"Herkes karşı böyle midir?" diye sordu.

"Sadece gerçekten seksi olan erkekler." Durdu ve başını öne eğdi. "Hayır, onu geç. Penisi olan herkese karşı böyle davranır."

"Dünyadaki tüm erkekler için korkuyorum."

Birkaç dakika boyunca sessizce yemek yediler ve insanlar geçiyordu. Anne ve babasıyla birlikte yürüyen küçük bir kız onları gördü ve anne babasını durdurdu.

"Anne, bak. Baba, bak." Sesi fısıltıya dönüştü. "Bu bir prenses."

Luke duyup duymadığını anlamak için Meagan'a baktı. Duymuştu. Çocuğa el salladı, sonra ona bir öpücük kondurdu ve el salladı.

Küçük kız sevinçle ciyakladı ve el salladı. "Çok güzelsin."

Meagan gülümsedi ve onaylarcasına başını salladı, tıpkı kendisine benzetilen prenses gibi görünüyordu. Anne eğildi ve kızının kulağına fısıldadı. çocuk coşkuyla başını salladı.

"Güle güle prenses." Anne ve babası onu kaldırımdan aşağıya doğru götürürken el salladı.

Üçlü gözden kaybolduğunda Luke, "Çok tatlı," dedi.

"Öyleydi," dedi Meagan hüzünle. "Çocukları seviyorum Dünyayı iyi yönleriyle görmek ve her şeyin sihirle dolu olduğuna inanmak."

"Birinin büyümek zorunda kalması utanç verici."

"Seni hiç Peter Pan tipi olarak hayal etmemiştim."

"Çocuk kalmak istemiyorum ama böyle küçük bir çocuk gördüğünüzde? O merak duygusunu kaybettiklerini görmekten nefret ediyorum."

"Bu oldukça açıklayıcı." Başka bir parçaya uzandı.
"Seninkini ne zaman kaybettin?"

"On yaşındaydım."

"Ne oldu?"

"Annemle babam boşandı."

Meagan başını salladı. "Bu işe yarar. Sizin için en önemli iki insanın artık birbirlerine katlanamayacaklarına karar vermeleri gibisi yoktur."

"Sanırım her yaşta herkes için zordur ama ben tamamen gafil avlanmış gibi hissettim."

"Artık onları çok görüyor musun?"

Angeleno'nun şarap için onlara verdiği plastik bardağı çevirdi. "Annem altı yıl önce göğüs kanserinden öldü. Babam yeniden evlendi ve Teksas'ta yaşıyor. Onu pek sık görmüyorum." Konuşmak istemediği bir başka konu daha.
"Peki ya sen? Ailen nasıl?"

"Babam bir itfaiyeciydi ve görev başında öldü. Annem de bir daha eskisi gibi olmadı ve birkaç yıl önce öldü."

Kadının sesinde duyduğu keder yüzünden kalbi sızladı.
"Çok üzgünüm."

Silkindi. "Şimdi, babamın ailesi hala hayatta. Seksen yıldır evliler."

Luke alçak sesle ıslık çaldı. "Seksen yıl mı?"

"Çok etkilenme. Sadece birbirlerini kızdırmak için evli kaldıklarına eminim."

"Umurumda değil. Evli kalmak için çok uzun bir süre. Kin yüzünden. Konuyu değiştirmeliyiz - bu iç karartıcı" dedi.

Meagan pizzadan bir dilim daha aldı. "New York'ta bu kadar uzun süre yaşayıp da bu pizzayı hiç denememiş olmamın nasıl mümkün olabileceği hakkında konuşalım."

"Cannoli'miz olduğunu
unutma." "Tatlıyı asla
unutmam."

Elindeki dilimi bitirene kadar bekledi.
hamur işinin bulunduğu kabı açmadan önce elini uzattı.
Ama kız elini uzattığında, adam başını salladı. "Hayır. Bırak Ben."

Gözlerini hafifçe kıstı ama dudaklarını araladı. "İşte oldu," dedi ve ağzına soktu.

"Oh, adamım. Bu pizzadan daha iyi ve bunun mümkün olabileceğini düşünmemiştim." Dili dışarı fırladı ve dudaklarını yalayarak orada biriken şekeri yakaladı. Mutlu bir iç geçirdi ve adam da ona katılmayı diledi, ama onun görüntüsü

Dudaklarını yalaması, ona katılmasını ve memnunmuş gibi davranmasını çok zorlaştırdı.

"Bu akşamki seans ne olacak bilmiyorum," dedi. "Tüm bu karbonhidratlar."

"İyi olacaksın." Uzanıp baş ve işaret parmaklarıyla kızın bileğini sardı. "Ayrıca, çok zayıfsın. Üzerindeki karbonhidratları fark etmeyeceksin bile."

"Eminim yaparım."

Başparmağıyla bileğini okşadı. "Eminim sana tüm bunları unutturabilirim."

* * *

Meagan, Luke'un teniyle kurduğu hafif temastan ürperdi. Parmaklarının hassas teninde hareket edişi Bileğinin alt tarafındaki bölge, vücudunun diğer kısımlarında nasıl hissedeceklerine dair ona yeterince ipucu verdi. Bundan daha fazlası, onun dokunuşunu istemesine neden oldu. Onu istemesine.

Gözlerini kaparsa, onun parmaklarının yıllar önce nasıl hissettirdiğini hafızasından çıkarabilirdi. O zaman, dokunuşu kesinlikle bilgiliydi, ama belli bir güvenden yoksundu.

şimdi açıkça sahipti. İçinden bir his, her ne kadar Yıllar önce dünyasını sarsan bu adam, şimdi de onu öyle bir sarsacaktı ki, bir daha asla toparlanamayabilirdi.

Yanına oturmuş, o gözlemci bakışlarıyla onu izliyordu. Hiçbir şeyi kaçırmayan Dom gözleri. Onun gözlerinin karardığını fark etmekten kendini alamadı. Ona dokunmak onu da en az onun kadar etkilemişti. Parmakları bileğini tamamen terk edene kadar dokunuşu gittikçe hafifledi.

"Yemeğini bitirdin mi?" diye sordu, sesi boğuktu.

"Evet," diye cevap verdi ve başka bir şeyi kabul ettiği gibi garip bir hisse kapıldı.

Adam ayağa kalktı ve kadının ayağa kalkmasına yardım etti; sonra ikisi de çöpleri topladı. Luke masa örtüsünü katlayıp kolunun altına sıkıştırdı ve daha sonra Angeleno'ya geri vereceğini söyledi. Alan temizlendiğinde ve parktan ayrıldıklarında hava kararmıştı.

Luke'un evine vardıklarında hava kararmıştı ama gökyüzünün açık olması dolunayın kendini göstermesine izin veriyordu.

Luke sağladığı ışıktan memnun görünüyordu. O arabadan indi ve başıyla onayladı. Adam ona yardım ederken "Mükemmel" diye mırıldandığını duyduğunu sandı.

Seansı dışarıda yapacaklarını söylediği için, onun kendisine talimat vermesini bekledi.

"İçeri girip ekipmanlarımı alacağım. Burada beklemenin bir sakıncası var mı?" diye sordu.

"Burada iyi olacağım," dedi. "Bu gece çok güzel."

Gitmesi uzun sürmedi. Döndüğünde ceketini ve kravatını çıkarmıştı. Üst düğmesi açılmış, boynu ve göğsü ortaya çıkmıştı. Kahretsin, ona dokunmak istedi. Gömleğinin düğmelerini açmak, omuzlarından sıyırmak ve ellerini göğsünde gezdirmek istiyordu.

Ya onun arzusunu fark etmemişti ya da görmezden gelmeyi seçmişti. "Tam orada dur," dedi kamerayı kurarken. "Ay mükemmel bir açıda."

Açılar ve ışıklandırma hakkında hiçbir şey bilmiyordu ama adam bundan memnunsa, o da memnundu. Birkaç dakika boyunca ay ışığında sallandı, saçlarını geriye taradı ve gökyüzüne baktı. Daha önce hiç

Daha önce dışarıda fotoğraf çektirmiştim, hele geceleri. Orada

neredeyse gerçeküstü bir şeydi. Eğer böyle şeylere inansaydı, büyümlü kelimesi daha uygun olurdu. Ne olursa olsun yaşadığını hissetti.

"Elbisenin fermuarını tek başına açabilir misin?" diye sordu. "Tek başıma giydim," diye hatırlattı ona.

"Tahmin etmiştim," dedi. "Sadece yardıma ihtiyacın olup olmadığını bilmiyordum."

"Eğer yardım etseydiniz, muhtemelen bu gece başka fotoğraf çektiremezdik."

"Oyalanıyor musun?"

Belki de öyleydi. Onu daha önce çıplak görmüştü. Hatta son zamanlarda. Ama bu bir şekilde farklı görünüyordu. Daha kişisel. Daha yoğun. Sadece daha fazla.

Yalnız oldukları için mi? Yoksa o zamandan beri birbirlerini daha iyi tanıdıkları için mi?

Sırtı ona dönük olacak şekilde döndü ve omzunun üzerinden sinsice bakarak yavaşça arkasına uzandı ve fermuarını indirdi.

Onun fotoğrafçısı olmasının tek olumsuz yanı gözlerini görememektir. Elbette, belki de bu

En iyisi buydu, çünkü bu şekilde yüz ifadesi istediği her şeyi ifade ediyormuş gibi davranabilirdi. Evet. Bu gece onun mehtaplı ilham perisini oynayacaktı ve bu yüzden onu sevecekti.

Elbise yavaşça kayarken yan tarafına baktı. omuzlarından indirdi ve ne yapacağından emin değilmiş gibi dudağını ısırdı.

yapıyordu. Zihninde ve kamera için başka biri olmuştu.

Yavaş yavaş deneyimsiz bir siren oldu.

erkekler üzerinde sahip olduğu gücün farkına varmak etrafını sardı. Vücudunu yavaşça çevirdi, saçlarını omuzlarının üzerinden fırçaladı ve kalçalarını bükerek elbisenin düşmesini sağladı.

yumuşakça yere.

Erkekler üzerinde güç sahibi olmayı unutun, onun önemseydiği tek bir erkek vardı. Luke.

Çalışırken sessizdi, ama sonunda çıplak kaldığında keskin

nefes alışını yanlış anlamadı ve onunla tamamen yüzleştı. O zaman bile kameraya bakmazdı.

İkisinin de ördüğü büyüü bozacağından korktuğu için gözlerini kaçırdı.

Birlikte ay ışığında, "Ay Işığı "nın yaratıcıları oldular. anlatılmamış bir hikâye. Kadının vücudunu hareket ettirme biçimi ve onun objektifinden gördüklerini yakalama şekliyle sihir yapıyordu. Çalışırlarken hiçbir kelime konuşulmadı. Buna gerek de yoktu. Her ne sebeple olursa olsun, objektifini eline aldığında ve ona odakladı, birlikte hareket ettiler. O vardı Daha önce de böyleydi ve yıllar bunu azaltmamıştı.

Onu izlememesine rağmen, ne zaman durdu ve kamerayı yere bıraktı. Adamın bitirmesine şaşırmıştı; zaman akıp gitmiş gibiydi. Ama daha da fazlası Şaşırtıcı olan, gecenin bitmesine hazır olmadığının farkına varmasıydı.

Adam kamerayı kaldırırken hışırtılar duydu.

"İstersen giyinebilirsin," diyerek sessizliği bozdu ama büyüü bozmadı. "Ya da gidip sana bir bornoz getirebilirim."

"Hayır."

"Bornoz istemiyor musun?"

Yüzünü ona döndü. Ay bir ağacın arkasına kaymıştı; onu seçmek zordu. "Bir daha giyinmiş."

"Meagan?"

Onu daha önce bu kadar kendinden emin duyduğundan emin değildi. "Bana gel, Luke."

Adam çırpınıyordu; kadın durduğu yerden bunu hissedebiliyordu. Erkek beyefendiye karşı. Dom, profesyonel fotoğrafçıya karşı.

"Kamerayı indirmişsin," dedi ona. "Sadece biz varız. Meagan ve Luke."

Bir yanı onu kışkırtmaması gerektiğini biliyordu. Bu daha önce yaptıklarına çok benziyordu. Ama artık daha yaşlıydı ve bu kez duygularının işe karışmasına izin vermeyecekti. O yetişkin bir kadındı, bir kız değil. Ne isterse onu alırdı ve bu gece Luke'u istiyordu.

"Sadece bu gecelik," diye fısıldadı. "Yarın iş ortağı olmaya geri dönebiliriz. Bu gece sadece iki kişiyiz. Birbirini isteyen ve sonunda bunu yapan insanlar. Bu konuda bir şeyler yap." Başını öne eğdi. "Beni istiyorsun, değil mi?"

Cevap vermedi ama hızlı adımlarla aralarındaki mesafeyi geçerek kadının önünde durdu. Orada sadece Gözlerindeki arzuyu seçmesine yetecek kadar ışık vardı. "Evet, seni istiyorum."

"O zaman ne bekliyorsun?"

"Hiçbir şey." Kadının yüzünü çerçeveledi. "Hiçbir şey beklemiyorum."

Onu öptü ve dudaklarının dokunuşuyla her şey ona geri geldi. Onun tadı. Onun hükmedici varlığı. Onun sanatkarlık. Hepsi öpücüğünde mevcuttu ve yine de Onları hatırlıyordu ama tam olarak böyle olduklarını hatırlamıyordu. Çok ezici. Tamamen sarhoş edici. Kesinlikle, Daha önce bu kadar iyi değildi.

Başını kaldırdı, sadece tenine karşı mırıldanacak kadar uzun süre. "Bir gün daha bekleyebileceğimi sanmıyorum sana sahip olmadan." Onun boynunu yaladı. "Senin tadın. Hiç unutmadım. Çok güzel."

Dudakları onun üzerinde gezinirken zevkle mırıldandı. Köprücük kemiği ve elleri aşağıya inerek tam kıcının üzerinde durdu. Onu kendine çekti, sertçe bastırdı ve Onu istediğine dair aklında hiçbir şüphe bırakmadı.

"Bana ne yaptığını hissediyor musun?" diye sordu hırılayarak. "Ay ışığında seni izlemek bana ne yaptı?"

İlham aldığını hissederek adamın omuzlarını itti ve adam şaşkınlıkla geriye doğru bir adım attı. "Ne oluyor, Meagan?"

Yavaşça sallandı. İleri geri sallandı. Onun için dans ediyordu. "Ay ışığında beni izlemek hoşuna gidiyor mu?"

"Tanrım, evet."

Ellerini kalçalarında gezdirdi. Göğüslerini avuçladı. "Gördüklerini beğendin mi?"

"Bak sana ne diyeceğim," dedi ve yüzündeki sırıtma ses tonundan belli oluyordu. "Burada istediğini yapabilirsin ama o eşiği geçtikten sonra ben ne dersem onu yapacaksın."

Cevap verdiğinde hâlâ baştan çıkarıcı bir şekilde hareket ediyordu. "Ya içeri girmek istemezsem?"

"Seni dışarıda becermeyeceğim."

"Neden olmasın? Sorumluluğu üstlenirsem ne olacağından mı korkuyorsunuz?"

Beğeneceğinden mi korkuyorsun?"

"Hayır. Ayılardan korkuyorum. Ben senin içindeyken habersizce üzerime gelip beni öldüresiye parçalamalarından korkuyorum."

Güldü. "Ama gitmek için ne yol ama."

"Tüm zamanınızı konuşarak mı geçirmeyi planlıyorsunuz?"

"Otoriter. Otoriter. Otoriter." Dans etmeyi bıraktı ve ellerini adamın omuzlarına koydu. "Sanırım seni soyarak başlayacağım. Bakalım tüm o kıyafetlerin altında ne varmış."

"Onu gördün."

"Birkaç dakika önce bana doğru bastırıldığında daha büyük hissettirdi."

Kıkırdadı. "Önümüzdeki on dakika boyunca seninim."

"On dakikadan sonra ne olacak?"

"O zaman sıra bende."

Daha fazla zaman kaybetmedi. Hızlı parmaklarıyla gömleğinin düğmelerini açtı ve omuzlarından aşağı itti. Gömleği çıkarıldığında muhteşemdi. "Tüm bu kıyafetler çok güzel bir vücudu gizliyor. Çok çalışıyorsun."

Bu bir soru değildi ama yine de cevapladı. "Neredeyse her gün."

Minnettar bir eli adamın pazularının üzerinde gezdirdi. "Şınav mı?"

"Evet. Yani altımda sen varken vücudum üzerinde tam bir kontrolüm var. Bacaklarını açarak bana erişim. Amın ıslak ve hazır. Göğüslerin çakıllı ve ağzımı bekliyor."

"Bunların hepsi şınavdan mı?"

"Belki de size göstersem iyi

olur."

"Henüz değil. Hâlâ on dakikam var."

"Şimdi. On dakika beklemeyeceğim."

Beşinci Bölüm

"D amn," dedi Meagan. "Hâlâ patronluk taslıyorsun."
Luke kahkahasını yuttu. "Ve hâlâ hoşuna gidiyor."

"Bir şartla içeri gireceğim."

"Pazarlık mı yapıyorsun?"

"İçeri girmeyi ne kadar çok istiyorsun?"

Bir parmağını karnından aşağıya doğru sürükledi ve bacaklarının tepe noktasının hemen üzerinde durdu. "İçine girmeyi çok ama çok istiyorum."

Hakkını yemeyelim, elini sopayla uzaklaştırmadı ya da daha aşağı indirmeye çalışmadı. "O zaman bana on dakika borçlu olduğunu kabul etmelisin. Benim seçtiğim bir zamanda tahsil edilmek üzere."

"Anlaştık. Şimdi içeri."

"Beni nerede istiyorsun?"

Doğru soru onu nerede istemediği idi çünkü onu her yerde istiyordu. "Başlayacağız geleneksel olarak. Yatak

odasında." "Yatakta mı?"

"O kadar geleneksel değil. Yatağın üzerinde eğilmeni istiyorum." İç çekti. "Pantolonunu bile çıkaramadım."

"İçeri. Şimdi. Tek kelime daha etme."

"Burada istediğimi yapabileceğimi söylemiştin."

Evet, eğlenceli olacaktı. Küstah bir itaatkârı severdi. "Bu on kelimeydi. On şaplak yersin. I

Sessiz olmanı ve istediğim gibi gidip beni beklemeni öneririm."

Kadın dönüp eve doğru yöneldi ama adam onun "Dominantlar" diye mırıldandığını duydu.

"On bir oldu." Kız içeri kaçarken adam güldü.

Hemen onun peşinden gitti, gitmezse fikrini değiştirdi ve fikrini değiştirmek istemiyordu. Yıllar önce ne yaptıysa şimdi de aynısını yapıyordu. kalbini kırmıştı. Ama bu farklıydı, değil mi? Sadece bu gece için olduğunda ısrar etmişti ve o da ona inanmıştı. Ne de olsa, onunla bir ilişki yaşamayı ne kadar isterse istesin, çoğu zaman onun kendisinden hoşlandığından bile emin değildi. zaman. Bu gece kaşıntısı için kullanışlı bir kaşıntıydı. Fazla analiz etmeye gerek yok.

Odasına girdiğinde onu beklediğini gördü, tam da istediği gibi, ve herhangi bir şeyi analiz etme yeteneği onu terk etti. Onu kulüpte ve hatta birkaç dakika önce ay ışığında çıplak görmüştü. Ama lanet olsun. Onu odasında görmek,

yatağının üzerine eğilmiş, onun emriyle, onu nefessiz bıraktı.

Adam ona yaklaşırken kılını bile kıpırdatmadı. Elini hafifçe üzerinde gezdirdiğinde hiçbir tepki vermedi. Göt. O anda aklına geldi, en son birlikte olduklarında, itaatkâr yolculuğunda yeniydi ve onu bir sahnede hiç gözlemlememişti. Bu deneyimli İtaatkâr Meagan tamamen yeni biriydi.

Onu tanımak için sabırsızlanıyordu.

"Çok güzel," dedi ve kadının arka tarafındaki eti sıktı. Sırf canı istediği için. "Sana on bir şaplak borcum var ve bunu on ikiye tamamlayacağım. Ama içeri girdikten sonra emirlerimi çok iyi yerine getirdiğin için, aleti senin seçmene izin vereceğim."

"Eğer sizi memnun edecekse, efendim, alet kullanmamanızı tercih ederim. Elinizi kullanmanızı tercih ederim."

Sesindeki şaşkınlığı gizleyemedi. "Nedenmiş o?" "Çünkü ellerinizin üzerimdeki hissini seviyorum, efendim."

Onu reddetmesi aptallıktan da öte olurdu. Çılgın bir aptal olurdu.

"Bu beni çok memnun eder. Ellerim senin üzerinde olmayı seviyor." Adam onun arkasındaki pozisyona geçti. "Saymaya gerek yok."

Hemen başlamak yerine, bir parmağını bacaklarının arasına kaydırđı. Kahretsin, sırlıklam olmuştı. "Birisi ellerimin üzerinde olmasından gerçekten hoşlanıyor."

Onu diken üstünde tutmak için biraz daha kızdırmaya karar verdi. "Sana nasıl şaplak atacağıma karar vermeye çalışıyorum. Yavaş ve metodik mi, böylece her vuruşu hissedersin? Yoksa sert ve hızlı mı?

nefesinizi keser miyim? Kıcını yavaşça pembeye mi çeviririm yoksa bir seferde etine hakim olup gerçekten kimin patron?"

Bacakları biraz titremeye başladı. "Şimdi bunu düşünüyorsun, değil mi? Ne yapacağımı merak ediyorsun. Nasıl yapacağımı. Her iki senaryoyu da hayal ediyorsun, karar vermeye çalışıyorsun.

Hangisini istersen. Bak ne diyeceğim. Ben hissediyorum Bu gece olağanüstü cömertsin, o yüzden kararı sana bırakıyorum. Ya sana yavaş şaplak atıp hızlı sikeceğim ya da hızlı şaplak atıp yavaş sikeceğim. Karar senin. Karar vermek için beş saniyen var ve eğer karar vermezsen, şaplak atarım ama sikmem."

Kelimeleri ancak söyleyebilmişti ki kadın cevap verdi. "Hızlı şaplak. Yavaş sikiş, efendim."

Hayal kırıklığına uğratmamak için hızla hareket etti. Yağmur yağdırmadan önce ona nefes alma şansı bile vermedi.

En sertlerinden on ikisini kızın solgun arka tarafına indirdi. Her birinden sonra kız acı/zevk dolu bir nefes verdi, bu da onu o kadar sertleştirdi ki, daha başlamadan boşalacağından korktu.

"Vay anasını," diye soludu adam işini bitirdiğinde. Kıcı alev alev yanıyordu ve adamın eli acıyordu.

"Bu kutsal bir sikiş, efendim." Bu kez açıkta kalan amcığına son bir acı tokat attı ve arzu dolu bir iniltiyle ödüllendirildi.

"Lanet olsun, efendim."

"Bu daha iyi. Şimdi önümde diz çök." Devam etmeden önce kızın pozisyonunu almasını bekledi. "Sen Daha önce pantolonumu çıkarmak istemiştin. Şimdi

yapmana izin vereceğim. Sonra da sikimi emerek şaplak için bana teşekkür edeceksin. Umarım nasıl derin boğaz yapılacağını biliyorsundur.

Çünkü ağızının açık olmasını ve gırtlakının sikimin her santimini almasını istiyorum."

Onu soyup ereksiyonunun büyüklüğünü görene kadar hızlı ve tereddüt etmeden hareket etti. Sonra onun Gözleri ona ihanet etti ve ilk kez onda bir belirsizlik hissetti.

Kendini çekti. "Hepsi senin için, tatlım. İyice aç ve o acıyan kığın için bana teşekkür et."

Ellerini adamın kalçalarına koydu ve ağızını açtı.

"Kendi hızında yapmana izin vereceğim, ama devam etmiyoruz. hepsini alana kadar. Ve eğer durursan, liderliği ben alacağım ve yavaş ya da nazik olmayacağım."

Acele etmedi ama hakkını yemeyelim, durmadı. Kendini onun görüntüsünden başka bir yere bakamaz halde buldu. sikini ağızına alıyordu. Onun arkasına ulaştı

Boğazını sıktı ve kadın gevşediğinde, adam sonuna kadar içeri girdi. "Lanet olsun. Tam istediğim gibi her şeyimi aldın. Öyle hissettiriyor ki

seni gırtlakından sikmek istiyorum. Tek sorun o tatlı amcığın bütün gece benimle dalga geçmesi ve kendimi iliklerime kadar içine gömmek için sabırsızlanıyorum."

Aşağı uzandı, sarı saçlarından bir tutam yakaladı ve başını kaldırdı, böylece onun gözlerinin içine bakmaktan başka çaresi kalmadı. "Sikimi ağızında hissetmek hoşuna gidiyor mu? Sen

Vücudunun başka bir yerine girdiğimde nasıl hissedeceğini hayal ediyor musun?"

Kadın, adamın sikinin etrafında başını salladı. Adam içinden çıkmadan önce hafifçe yanağına bir tokat attı.

"Yatağa geri dön. Ne kadar esneksin?"

"Gumby değilim, ama hafif sıklet de değilim, efendim." "Yeterince iyi. Yüzüstü yat. Dizler kenara yakın

ve ayak bileklerini tutmak için arkana uzanmanı istiyorum."

Bu pozisyonda, kollarını kaldıraç olarak kullanabilmesini sağlayan ek bir avantajla birlikte, onun için tamamen yayılmış olacaktı. Kadın kendini ayarladıktan sonra bile bekledi.

Sorduğu şekilde, böylece savunmasızlığını hissedebiliyordu. Onun dokunuşuna ihtiyacı vardı; vücudu bastırılmış arzuyla titriyordu.

Ve onun içine girip ikisini de tamamlamaktan başka bir şey istemese de, acele etmek için çok uzun zaman olmuştu.

Bu yüzden kendi dürtülerine karşı, sadece bacaklarını okşadı. İç kısmındaki yumuşak deriyi. Uyluklarının birleştiği hassas bölgeyi. Sonra, mümkün olan en hafif dokunuşla klitorisini fırçaladı.

"Oh, Tanrım. Lütfen, efendim!" "Lütfen efendim, ne?"

"Lütfen efendim, bir şeyler yapın."

Klitorisine zar zor bir fırça daha attı. "Bu bir şey değil mi?"

"Daha fazlasını kastetmiştim."

"Başka bir şey?" Onun kışını tokatladı. "Bence sen O kadar çok Top oynuyorsun ki bu gece kimin yetkili olduğunu unuttun. Bir kez daha en alttan en üste çıkmaya çalışın."

"Yapacağın tek şey kendimi boşaltmamı izlemek." Bir şeyler mırıldandı.

"Neydi o?"

"Efendim. Evet, efendim."

Doğru. Sanki buna inandı. Onu tekrar tokatladı. "İ Söylediğin şeyin bu olduğuna bir an bile inanmıyorum ama sonuçlarını anladığın sürece peşini bırakacağım."

Kadın akıllıca davranarak başka bir şey söylemedi. Üfledi Kışının kızarmış derisi titremesine neden oldu ve onu bu pozisyonda sevmesine rağmen, ilk seferinde onu bu şekilde almak istemediğini fark etti. Lanet olsun ki eğer sadece bir gece olsaydı, onu birden fazla kez alırdı.

"Sırt üstü dön," dedi. Onu ele geçirirken yüzünü görmek istiyordu. Bundan da öte, kendisinininkini görmesini istiyordu. Geçmişini değiştirmesinin bir yolu yoktu ama belki de ona ne yaptığını görürse şimdiki zamanla ilgili düşüncelerini hafifletebilirdi.

Hızla döndü ve gözlerini onun vücudunda gezdirdi, dudaklarında belli belirsiz bir gülümseme vardı. Onu bulduğuna memnun olmuştu ona bakıyordu. Sonuçta, bu adil görünüyordu; ona kesinlikle kendi payına düşeni bakmıştı.

"Gördüklerini beğendin mi?" diye sormadan edemedi.

"Evet, efendim," diye cevap verdi, dürüstlüğüyle onu şok ederek. "Hem de çok."

"Bu ikimizi de yapar. Her santimin çok güzel."

"Teşekkür ederim, efendim."

Ona şimdi yıllar öncesinden daha güzel olduğunu söylemek istedi ama geçmişten bahsetmenin muhtemelen kendi yararına olmayacağını düşünerek bunu yapmadı. Şimdiye odaklan, dedi kendi kendine. Geçmiş değiştirilemezdi, gelecek ise belirsizdi. Şu anda kontrol edebildiği tek şey şimdiki zamandı ve bundan en iyi şekilde yararlanacaktı.

"Benim için hazır mısınız?" diye sordu prezervatifi takarken. "Seni becermeme hazır mısınız, nasıl seçtin? Yavaş mı?"

"Çok hazırım efendim."

"Benim için bacaklarını aç."

Kadın kalçalarını açtığı anda adam kalçalarının arasına girdi. Nefesini tutmuş ilk penetrasyonu bekliyordu ama adam onu yatıştırmadı. Onun yerine sikiyle klitorisini tokatladı.

"Çok sikilebilir görünüyorsun. Bacaklarını açmışsın. Amın parlıyor. Klitorisin dokunulmak için can atıyor."

Dişlerini sıktı ve adamın siki tekrar o noktaya çarptığında tısladı.

"Eminim seni bu şekilde boşaltabilirim."

"Eminim siz de yapabilirsiniz, efendim." Hassas etinin devam eden işkencesine karşı sırtını dikleştirdi.

"Belki bunu daha sonra deneriz. Bir gece için anlaşmıştık, ama bunun seninle geçireceğim bir gece olmasını sağlayacağıma inansan iyi olur.

unutmayacağım. Aslında, umarım yarın için planınız yoktur, çünkü bütün geceyi alacağım. By

Sabah kendi adını bilmeyeceksin ama bedeninin benimkini unutmayacak."

Bunu kanıtlamak için kalçalarını oynattı ve uzun, yavaş bir hamleyle kızın içine girdi.

Gözleri dalgalandı. "Aman Tanrım. Büyüdün mü?"

Bu o kadar beklenmedik bir şeydi ki kıkırdadı. "Bildiğim kadarıyla hayır."

Geri çekildi ve kalçalarıyla eziyet verici bir ritim tutturmaya başladı. En azından onun için eziyet vericiydi. O onu nasıl alacağı konusunda ona bir seçenek sunmayı düşünmeliydi. Kalçalarını kaldırmaya devam etmesine rağmen,

Onu kendine çekmeye çalışırken, kendi kararını da sorguluyordu.

"Ah, evet," diye yalan söyledi. "Bunu bütün gece yapabilirim." Kadın inledi.

"İnanılmaz hissediyorsun. Çok sıcak ve sıkı ve"- sözlerini sert bir hamleyle noktaladı-"iyi."

Biraz daha hızlı hareket etmeye başladı. "Bacaklarını belime dola." Onun beline sarıldığını hissetmeye ihtiyacı vardı.

vücudunu. Onun etrafına daha sıkı sarılması hissini seviyordu.

Topuklarını poposunda hisseder hissetmez hata yaptığını anladı. Her itişinde, bacakları Etrafında gerildi, onu daha hızlı götürmesi için sessizce yalvararak ilerlemeye teşvik etti.

Vücudunun haykırdığı ihtiyaca boyun eğmeden önce birkaç kez daha onun içinde hareket etti.

"Yavaş sikeyim."

"Oh, kahretsin, evet," dedi, adam ona daha sert ve daha hızlı girerken. İkisinin de ihtiyaç duydukları şeye doğru ilerlemelerine izin verdi. "Efendim."

Elini vücutlarının arasından geçirdi. Daha önce hiç hayatında daha önce de birinci gelmişti, ama yakında ona yetişemezse, bu rekoru kıracaktı.

"Ne kadar yakın?" diye sordu. "Çok, efendim."

Onun klitorisini okşadı. "Bırak gitsin."

Sözlü bir cevap vermedi ama başını salladı ve gözlerini kapattı. Birkaç hamle daha yaptı ve vücudu onun etrafında kasıldı. Normalde, kendi zevkini almasına izin vermeden önce ona ikinci bir orgazm yaşatırdı. Ama biliyordu ki asla o kadar uzun süre dayanamazdı. Bu kadar uzun süre dayanması bir mucizeydi.

Kendi doruğuna ulaşmadan önce kadının her iç çekişini, sızlanışını ve inleyişini çekerek itişlerini yavaşlatmayı başardı üzerine çöktü ve onun zevk seslerini kendi sesleriyle bastırdı.

* * *

Meagan hareket etmek için yeterli enerjiyi toplayabileceğinden emin değildi. Yine de, her şey düşünüldüğünde, bir daha hiç hareket etmese, muhtemelen şikayet edecek gücü kendinde bulamazdı. Vay anasını. Luke'la seksin bu kadar iyi olduğunu hatırlamıyordu.

Kabul etmek gerekirse, oldukça harika olduğunu hatırlıyordu, ama o kadar harika olmasına imkân yoktu.

"Seni eziyorum," dedi, ondan uzaklaşarak.

O muydu? Umurunda değildi. Aslında onun ağırlığını üzerinde hissetmek hoşuna gitmişti. Garip, normalde hoşlanmazdı. O yapmadı

Onun çok uzaklaşmasını istemiyordu, bu yüzden bir elini omzunda tutacak gücü buldu.

Sert, terden kayganlaşmış omzunu. Sadece onun üzerinde nasıl görüldüğünü hatırlıyorum, kasları

Ona vurdukça esniyordu.

Sikeyim.

Onu tekrar istedi.

Ve bu, profesyonel olarak birlikte çalıştıkları gerçeğiyle başlayan bir dizi nedenden ötürü Çok Kötü Bir İşaretti. Daha önce de bu yollardan geçmişlerdi. Bu sonu iyi bitmedi.

İkinci neden aklına geldiğinde vücudu buz kesti.
Taskmaster.

Her şeyin canı cehenneme. O bile düşünmemiştir
Bütün gece şantajcının peşindeydi. Luke'la geçirdiği o
harika zamandan sonra neden doğrudan onun kafasına
atlamak zorundaydı?

Çünkü neler olup bittiğini bilen herkes
Luke'la sadece ona yakın olmak için yattığını varsayıyordu.
Onun da şu anki durumuna böyle bakacağını biliyordu.
Luke'un ne diyeceğini düşünmek bile istemiyordu.
Ne olursa olsun, onun asla öğrenmemesini sağlamak
zorundaydı.

Sanki Taskmaster'dan zaten yeterince nefret etmiyormuş
gibi, bu da sayıyı artırdı. O sadece bir fırlatmayı başardı
en mükemmel seksin üzerine ıslak bir örtü örttü.

Onun bu kadar güce sahip olmasına izin vermeyi
reddetti. Kendini Luke'a vermeye karar verdiği o tek
gecede olmazdı. Sadece bir gecenin akıllıca olmasının bir
nedeni daha. Ve eğer sadece
bir gece, onu boşa harcamayacaktı.

"Hey," dedi, Luke'la yüzleşmek için yan tarafına
dönerek. Luke onun bir tutam saçını kulağının
arkasına sıkıştırdı. "Selam,
kendin."

Gerindi. "Bu inanılmazdı."

"Katılıyorum."

Omzunun üzerinden çalar saati görebilmek için kendini
bir dirseğinin üzerine kaldırdı. "Gece daha yeni başlıyor."

"Bu ince bir ipucu mu, Meagan Bishop?"

"Oh hayır." Onun kalkık kaşının izini sürdü. "Bu konuda
kurnazlık yapmak gibi bir niyetim yoktu."

Güldü ve onu sırt üstü çevirdi. "Harika olmaya devam
etmemi istiyorsan, iyileşmem gerekecek."

"Kız olmak güzel."

"Sözüne güveniyorum." Doğrulup oturdu. "Gidip şu
prezervatiften kurtulacağım ve döndüğümde seni kız
olduğun için daha da mutlu edip edemeyeceğimi
göreceğiz."

"Dört gözle bekliyorum efendim."

Sadece birkaç dakikalığına gitmişti, ama bu süre içinde geniş yatağında kendini tamamen yalnız hissetti. Nedenini anlayamıyordu.

Bunu atfedebileceği tek şey Taskmaster'dı.

Tanrım, o adamdan nefret ediyordu. En azından onun bir erkek olduğunu düşünüyordu. Hayır, daha fazlasıydı; her kim olursa olsun hissettiği şey nefretin de ötesindeydi.

Sadece ona yaptıkları için değil,

Ama şimdi muhteşem bir geceye gölge düşürdükleri için.

"İyi misin?" Luke yatağa tırmandı ve onu kendine çekti.

Kendi kendini azarlayarak onun kollarında rahatladı. Onun herhangi bir şeyden pişman olduğunu düşünmesini istemiyordu. Ve kesinlikle

o yokken Taskmaster'ı bu kadar çok düşünmesi hoşuna gitmemiştir. "Sadece sensiz yalnızım."

"En fazla beş dakikalığına

gitmiştim." "Çok daha uzun sürdü."

Konuşmaya başladı, sonra duraksadı.

"Ne?" diye sordu.

"Sadece geceyi burada geçirmenin senin için sorun olup olmadığından emin olmak istedim."

Öyle miydi? Tabii ki evet. Ama bu akıllıca olur muydu? Aceleyle bir gece için anlaşmışlardı elbette, ama yapmalı mıydı? Nerede

Bu onları sabaha bırakır mı?

"Bu gece evine dönmezsen kimse endişelenir mi?"

Güldü. "Bitkilerim."

Onun kulağını ısırdı. "Daha önce söylediklerimde ciddiydim. Eğer sadece bu gecemiz varsa, bütün geceyi değerlendirmeliyiz."

"Mmm." Böyle devam ederse asla gitmeyecekti. "Ne zaman bu kadar zeki oldun?"

"Akşam yemeği davetini kabul ettiğimde." Parmakları kızın ensesini okşadı. Kahretsin, hatırlamıştı. Her şeyi O yıllar boyunca onu nasıl delirteceğini unutmamıştı.

"Efendim," diye sızlandı, kalçalarını ona doğru iterek. "Lütfen, lütfen, lütfen bana yeterince iyileştiğinizi söyleyin." Hissettiği şişkinlik ona bir şey anlattıysa anlatmıştı.

"Muhtemelen," dedi ama hareket etmedi.

Eee? Geri çekildi.

"Muhtemelen var, ama önce yapmak istediğim bir şey var."

Çıplak kaldığı ve yataktan çıkmadığı sürece ne isterse yapabilirdi. "Ne?"

"Tadının hatırladığım kadar güzel olup olmadığını görmek istiyorum."

Adam kendini bacaklarının arasına indirdiğinde inledi. Sabaha kadar hayatta kalamayabilirdi.

Altıncı Bölüm

T Ertesi Cuma gecesi Meagan, daha çok bir av kulübesine benzeyen gözlerden uzak eve baktı ve sonra

Abby'ye döndüm. "Burada olmamın sorun olmadığından emin misin?"

Arabadan indiklerinde Abby gözlerini devirdi. "Sorun değil. Daha fazla dışarı çıkman gerektiğini söyleyen de sendin."

"Yatak ve kahvaltıya gidebilirim." Abby onu "Kızlar Gecesi "ne davet etmeden önce yapmayı planladığı şey buydu.

"Tek başına olursun. Bu da dışarı çıkmanın amacını boşa çıkarır."

"Dena'nın kocası tüm bu kadınların evinde uyumasına aldırmıyor mu?"

"Sen, ben, Julie ve Sasha 'tüm bu kadınlar' sayılmaz. Ayrıca, Dena Jeff'in geceyi Daniel'de geçirmekten çok mutlu olduğunu söyledi."

"Eğer eminseniz."

"Öyleyim." Abby arkalarında duran arabaya el salladı. "Bak, Sasha orada."

Diğer kadın park edip arabasını alırken beklediler. Gecelik çanta. Gülümsedi. "Hey, Abby, ve Meagan, değil mi?" "Evet, doğru." Meagan Sasha'yı en son gördüğünde Akşam, yakında efendisi olacak kişinin izinsiz geldiği için onu cezalandırmasıyla sona ermişti. Ama şimdi, yardım edemezdi ama esmerin taktığı muhteşem yakaya dikkat edin

Son seferinde taktığı ince deri bandı. "Tasmanı sevdim."

Sasha'nın yüzünü tam bir mutluluk ifadesi kapladı ve kolyeyi izlemek için bir elini kaldırdı. "Teşekkür ederim."

Ah, yeni aşk. Hiç böyle görünmüş müydü? "Ateşli Britanyalını dinlemek için sabırsızlanıyorum."

Ön kapıya doğru ilerlerken Abby, "Cole'un bu gece kaçmana izin vermesine şaşırdım," dedi. "Siz ikiniz Cuma günü daha düzenli zaman geçirmeye başlamıyor musunuz?"

Sasha başını eğdi ama Meagan onun yanaklarının kızardığını görmeden önce değil. "Evet, ama bu gece New York'a gidip editörü ve bazı kişilerle buluşması gerekiyordu.

getirdi. Geç olacağını, bu yüzden gece kalıp sabah eve geleceğini söyledi. Yoksa sadece birkaç saat kalmayı planlıyordum."

Sesi biraz hüzünlüydü, sanki gerçekten olmak istiyormuş gibi Ama kendine Jeff ve Dena'da kalmasının sorun olmadığını söylemeye çalışıyordu. Hayır, Meagan karar verdi, Daha önce hiç böyle bir şey yaşamamıştı.

Kapıyı nazık bir gülümsemeye sahip siyah saçlı bir adam açtı. "Merhaba hanımlar. İçeri buyurun. Julie çoktan odaya döndü.

Dena ile yatak odası." Bakışları Meagan'da durdu ve ona elini uzattı. "Jeff Parks."

Dokunuşu güçlü ve emindi. "Tanıştığımıza memnun oldum Jeff. Meagan Bishop. Abby'nin bir arkadaşıyım."

"Teknik olarak," dedi Abby. "O benim patronum ama bu gece için sadece arkadaşız."

Jeff'in yüzünde anlayış ifadesi belirdi. "Onun patronu, sen-"

"Haydi, gidip Dena'yı görelim," diye araya giren Abby, Meagan'ın elinden tutup Jeff'ten önce onu koridora çekti. cümlesini bitirebildi. "Güle güle, Jeff."

Ön kapıda çatık kaşlı bir Jeff bıraktılar. Meagan omzunun üzerinden baktı. Kollarını kavuşturmuş, onları izliyordu. "Abby. Jeff pek mutlu görünmüyor."

"O kulüpte neler olduğu konusuna girmeyeceğim.
Bu aylar önceydi."

"Orada mıydı?" Abby'nin ilk haberi haber merkezinde yayınlandığında, eşi benzeri görülmemiş bir başarı elde etmiş ve Meagan onu kutlamak için bir BDSM kulübüne götürmüştü. Eski bir Dom

Arkadaşı Meagan'dan dans etmesini ve sonra da oynamasını istedi. O da

kabul etti çünkü Abby'nin icabına bakacağına dair ona güvence vermişti. Ama bakmamıştı ve Abby neredeyse saldırıya uğruyordu.

"Beni kurtaran oydu," dedi Abby. "Ve artık bunun hakkında konuşmuyorum."

Yatak odasına ulaşmışlardı, burada muhteşem ve Çok hamile sarışın yatakta oturmuş, etrafı yastıklarla çevriliydi ve yanındaki esmerin söylediği bir şeye kıkırdıyordu. Girişte başlarını kaldırıp baktılar.

"Selam çocuklar," dedi Abby. "Bu benim arkadaşım Meagan. Meagan, yataktaki Dena ve yanındaki Julie. Julie, Sasha ile birlikte Petal Pushers'ın sahibi."

Meagan başını salladı ve merhaba dedi ama kendini yerinde hissetmiyordu. Bu hanımların hepsi birbirini tanıyordu ve ortak bir geçmişleri vardı. Yatak ve kahvaltıya gitmeliydi.

Jeff yatak odasına girdiğinde bundan daha da emin oldu. Dena'ya doğru ilerledi ve yatakta onun yanına oturdu. "Ben Daniel'lara gidiyorum. Bir şey olursa bana haber ver."

Dena hafifçe yanağını okşadı ve ona tatlı bir gülümseme verdi. "Evet, şimdi git ve eğlenmene bak. Küçük hanım ve ben iyiyiz."

Öne doğru eğildi ve onu öptü. "Seni seviyorum." Karnını öptü. "Ben de seni seviyorum. Birkaç hafta daha burada kal."

Ayağa kalktığı anda Abby ile konuştu. "Hapşırırsa beni ara."

Arkasından Dena bir yastık aldı ve kafasına doğrulttu.

"Seni görüyorum," dedi.

"Kahretsin, kafanın arkasında gözlerin var," dedi Dena ama yastığı yere bıraktı.

"Hayır, sadece iyi yerleştirilmiş bir ayna." Başıyla uzak duvarı işaret etti. Yine de gitmek yerine Meagan'a döndü. "Abby'nin her arkadaşı benim de arkadaşımıdır. Eğer barış yaptıysa

geçmiş de sana karşı kullanmayacağım." O gidene kadar kimse bir şey söylemedi.

"Bu çok şifreli oldu," diye ilk konuşan Sasha oldu. "Bunun hakkında konuşmuyorum," dedi Abby.

"Gitmeliyim." Meagan başını iki yana salladı. "Bu kötü bir fikirdi."

"Hayır," dedi dört kadın da aynı anda.

Meagan tereddüt etti. Kızlar gecesinin bir parçası olmak güzel olurdu. "Bilmiyorum."

"Senin yerine ben karar veriyorum," dedi Abby. "Sen kalıyorsun."

Meagan Domme yüzünü ona çevirdi ama Abby sadece güldü. "Hiç de bile."

Grup bu tartışma üzerine düşünüyor gibiydi. Sasha yatağa doğru yürüdü. "Kaç haftalıksın?"

Dena karnını ovuşturdu. "Yirmi sekiz."

"Hamile olmayı özlüyorum."

Bütün gözler Abby'ye çevrildi. Ellerini havaya kaldırdı. "Bunu değiştirmek için bir şey yaptığımızdan değil. Yani yapıyoruz ama hamile kalmak için falan değil. Ben sadece, bilirsin işte, hamile olmaktan keyif aldım."

"Üçüncü bir tane almalısın," dedi Julie.

"Senin için söylemesi kolay," diye cevap verdi Abby.

"Senin bir tane bile yok."

"Henüz değil."

"Sen . . ." Sasha başladı.

"Hayır, ama son zamanlarda bunun hakkında konuştuk."

Herkes bunun Gerçekten İyi Bir Şey olduğu konusunda hemfikirdi ve Meagan ne olduğunu anlamadan

kendini grubun kahkahalarına ve alaylarına kaptırdı.

İki saat sonra Abby, Meagan ve Julie ikinci şişe şaraplarını da bitirmişlerdi. Dena bilinen nedenlerden dolayı hiç içmedi. Sasha, Cole'un izni olmadan içemeyeceğini ve Cole'un gönderdiği mesaja cevap vermediğini söyledi.

Meagan, Sasha'nın kaşlarını çatarak oturduğu yere baktı. Sessiz telefon. "İnsanın taşaklarından tutup bir güzel çekiştiresi geliyor, değil mi?"

Sasha güldü. "Evet, ama Cole'un taşaklarını çekmek? Hayır. Asla olmayacak. Ama en azından cevap verse iyi olurdu."

"Muhtemelen bir toplantıdadır ya da araba kullanıyordur." Julie başını salladı. "Ama evet. Top çekmeye hayır demenin cehenneme kadar yolu var."

Meagan Luke'un kiyle oynadığını hayal etmeye çalıştı ve aynı fikirde olmak zorunda kaldı. "Doğru, kötü kelime seçimi. Evet, bunu ... ile yaptığımı hayal edebiliyorum."

Dört çift göz ona doğru bakınca sözlerini yarıda kesti.

"Biriyle ilişkin olduğunu bilmiyordum," dedi Abby usulca.

"Ben değilim. Yani, sadece bir geceydi." Bir tutam saçını gözlerinden uzaklaştırdı. "Gerçekten, gerçekten harika bir geceydi."

"Fotoğrafçı mı?" Sasha sordu.

Meagan başını salladı, Abby'nin ona eski dergileri bulanın Sasha olduğunu söylediğini hatırlıyordu.

"Aman Tanrım!" dedi Abby. Meagan onun ne kadar solgun görüldüğüne şaşırmıştı.

"Abby?" Meagan sordu.

"Sadece ona geri döneceğini hiç düşünmemiştim." İnledi. "Kahretsin."

"Ne oldu?"

"Sana sonra anlatırım. Daha az şarap içtiğimde."

"İşte oldu." Sasha iç çekerek telefonunu yere bıraktı.

"Hayır dedi. Kafamın temiz olmasını istiyor. Gerçi nedenini bilmiyorum. O burada değil ki."

"Julie," dedi Dena. "Unutmadan söyleyeyim, Bo ve Ace çıktı mı? Gece için bir kez daha dışarı çıkmaları gerekiyor."

"Elbette." Julie zıpladı. Şaraptan önceki kadar zarif değildi ama yine de sağlamdı.

"Sasha," dedi Abby. "İyi misin? Bir sorun mu var?"

"Hatırlıyor musun, bir keresinde bana Domların bir nedeni olduğunu söylemiştin. yaptıkları her şeyi?" Sasha sordu.

"Evet."

Sasha ayağa kalktı ve ellerini kalçalarına koydu. "Bu gece içmeme izin vermemesinin sebebi ne olabilir? Demek istediğim, o burada değil ve ben de sizinle çok fazla birlikte. Sanki bunu sadece baş belası olmak için yapıyormuş gibi geliyor."

"Baş belası olduğundan şüpheliyim," dedi Abby.

"Belki bir bardak içerim. O asla bilmeyecek ve siz de söylemeyeceksiniz."

Dena güldü. "Kızım, her zaman öğrenirler."

Sasha içini çekti. "Doğru. Ugh. Sanki Dom ESP'si falan var."

Julie köpekleri dışarı saldıktan sonra döndü ama yalnız değildi. Cole onun arkasında duruyordu ve ikisi de Sasha'nın arkasındaydı ama onu görmemişti. Meagan Sasha'nın dikkatini çekmeye çalıştı ama Cole parmağını dudaklarına götürdü. Meagan'ın itaat etmesini sağlayacak kadar gergin görünüyordu.

"Cidden, Noel Baba'dan bile kötü. Ben olsam Elfleri casus olarak her yere yerleştirdiğini öğrenince şaşırdım." Öfkeyle yerine oturdu.

"Bu durumda, neden gelip kucağıma oturmuyorsun? bana yaramazlık mı yoksa iyilik mi yaptığını söyleyebilir misin?" Cole yüzünde eğlenen bir ifadeyle sordu.

Sasha'nın nefesi kesildi ve Cole ona yaklaşırken diz çöküp başını eğdi. "Efendim. Sizi beklemiyordum."

"Belli ki." Parmaklarını kızın saçlarında gezdirdi. "I geceyi şehirde geçirmek istemediğime karar verdim. Geldim. İlk başta planladığımız gibi eve gitmek isteyip istemediğinizi görmek için. Eğer istemiyorsanız, kalıp içebilirsiniz."

"Bu yüzden mi bir içki almama izin vermedin?"

"Biz hiç sarhoş oynamadık. Bu gece de başlamayacağız." Topuklarının üzerinde geriye doğru sallandı. "Tabii eve gelersen."

Her ne kadar kızlarla birlikte gecelemeden memnun görünse de Meagan, Sasha'nın yüz ifadesindeki, hatta tüm varlığındaki sevinci görmeden edemiyordu. Cole ile eve gitme ihtimali.

"Eşyalarımı alayım." Ayağa kalktı ve onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Beni eve götür Cole," dedi pek de fısıltıyla olmayan bir sesle.

"Kalmak istemiyor musun? Arkadaşlarınla ziyaret etmek?" "Seni istiyorum."

Ona boğucu bir sırtış attı ve sonra sürpriz bir hareketle onu belinden kavradı ve aşağı indirerek uzun ve tutkulu bir öpücük verdi. "Bununla tartışmayacağım," dedi onu tekrar dik konuma getirdiğinde. Dena'ya baktı. "Jeff'e yarın gelip arabasını alacağımızı söyle."

Dena sustu ve elini çifte doğru salladı. "Lanet olası hamilelik hormonları. Gidin hadi. Araba için endişelenmeyin."

Sasha hemen herkese veda edip iyi geceler diledi ve diğer kadınlar ona sarılıp iyi olduklarını söylediler de Onun için mutlu olan Meagan, Sasha'nın aklında tek bir şey olduğunu söyleyebilirdi: Cole'la eve dönmek. Kenarda duruyordu,

Eşyalarını toplarken sabırla bekliyordu. Sasha Julie'ye uzun uzun sarıldı ve Julie'nin söylediği bir şeyi başıyla onayladı.

dedi. Sonra da bulaşıcı bir gülümsemeyle Cole'a döndü.

"Hadi eve gidelim, efendim."

Bir kolunu kızın beline dolayarak onu kendine çekti ve gruba seslenmeden önce hızlı bir öpücük verdi,

"İyi geceler hanımlar. Sasha'yı kaçırdığım için üzgün olduğumu söyledim ama değilim."

Ön kapının kapandığını duyduklarında Julie sessizliği bozdu. "Milyon yıl geçse aklıma gelmezdi Birlikte iyi olurlardı ama onları her gördüğümde başka biriyle hayal edemiyorum."

"Onu yatıştırıyor," dedi Dena. "Onu Daniel kadar uzun zamandır tanımıyorum ama daha iyi bir kelime bulamadığım için onu yatıştırıyor. Daha önce hiç sahip olmadığı bir huzur var onda. Kate'le bile."

Abby Meagan'a, "Kate ve Cole sekiz yıl boyunca yirmi dört/yedi bir ilişki yaşadılar," dedi.

Julie, "Bence bunun nedeni onun kim olduğunu kabul etmesi ve onu değiştirmeye ya da olmadığı bir şey yapmaya çalışmaması," dedi. "O da aynı şeyi onun için yapıyor."

"Bu çok önemli," dedi Abby. "Eğer bir yere girersen O kişiyi değiştirmeye çalışan bir ilişkide asla tatmin olamazsınız."

Bu basit bir gerçektir, Meagan'ın daha önce defalarca duyduğu bir gerçek. Ama nedense Abby'nin bunu söylediğini duymak tamamen yeni bir ışığa itti. Kaç kere bu zihniyetle bir ilişkiye girdiniz mi? Kabul ediyorum, hiçbir zaman "O iyi. XYZ'yi düzeltmemi izin ver ve mükemmel olacak," ama niyet oradaydı.

Ve kaç kez bir ilişki yaşamıştı da adam onu değiştirmeye çalışmıştı? Sayılamayacak kadar çok.

Eğer Sasha ve Cole diğer kişide kendilerini kabul eden birini bulmuşlarsa, çok heyecanlanmıştı. Ve kışkırdı.

Telefonu çaldı ve cebinden çıkardı.

Luke. Ona pansiyona gideceğini söylemiş ama planlarındaki değişiklikten bahsetmemişti.

"Hey," dedi cevap verirken.

"Hey." Sesi doğru gelmiyordu. Kızgın gibi değildi ama sesinde bir şeylerin izi vardı.

"Bir sorun mu var? Sesin kötü geliyor." Taskmaster'ı öğrenmemiş olması için sessizce dua etti.

"Birinin bana geleceğini söylediği pansiyonda elimde bir şişe şarap, peynir, kraker ve bir iple duruyorum. Tahmin et kim burada değil?"

"Pansiyona beni görmeye mi gittin?" Meagan başını kaldırıp baktı ve kimsenin konuşmadığını gördü; daha ziyade

hepsi ona bakıyordu. "Planlarımı değiştirdim. Abby beni kızlar gecesine davet etti. Jeff Parks'ın evindeyim."

"Abby West mi?" "Evet."

"Çok tatlı biri. Ve seni şaşırttığım için çok teşekkürler." Meagan'ın kafası hızla döndü, onunla nasıl buluşabileceğini anlamaya çalıştı ama bir yol bulamadı.

"Eğer oraya gitmenin bir yolunu bulsaydım, seninle buluşmaya gelirdim." İç çekişini tutamadı. "Beni Abby bıraktı."

"Sorun değil. Belki başka bir zaman yaparız."

Sadece bir gece için anlaşmış olmalarına rağmen neden pansiyona gidiyordu? Kendisini baştan çıkarma planıyla ilgili olarak ona takılmak istiyordu ama tüm kulaklar onu dinlerken bunu yapmaktan çekiniyordu.

"Yarın için hâlâ anlaştık mı?" diye sordu.

"Evet."

Bu, birlikte yattıklarından beri ilk seansları olacaktı. Onu hâlâ ne kadar çok istediğini itiraf etmese yalan söylemiş olurdu. Ama bu, hakkında konuşacağı bir şey değildi.

Özellikle de seyirci varken.

"Dört gözle bekliyorum." Ellerinin vücudunda olmasını dört gözle bekliyor. Ona bir emir verdiğinde dizlerinin jöleye dönüşmesini dört gözle bekliyorum. Ertesi gün aniden

yeterince erken gelemezdi.

* * *

Meagan ertesi sabah neredeyse on bire kadar eve varamadı. Sekiz gibi dönmeyi planlamıştı ama Jeff yedi gibi geldi ve herkes için kahvaltı hazırladı. O da

Dena iyi olduğu için çok rahatlamış görünüyordu ve herkesin yemeğe kalması için ısrar etti. Abby'ye baktı ve ikisi de

onu geri çevirecek yürekleri vardı.

Bu da Luke'la yapacağı seansa hazırlanmak için fazla zamanı olmadığı anlamına geliyordu. Gerçi teknik olarak

zihinsel durumu dışında hazırlanacak pek bir şey yoktu. Adamın dün gece pansiyona gelmiş olması onu hâlâ şaşırtıyordu.

Luke için hazırlanmadan önce e-postalarını kontrol etmesi gerekiyordu. Gece şarj aletini unutmuştu. ve gece yarısından kısa bir süre önce telefonu kapandı.

Eve vardığında, fişi prize taktı ve dizüstü bilgisayarını açtı. Guy'dan bir e-posta vardı.

Hey, Meagan,

Geçen hafta sonu konuşmaya fırsat bulamadan gittin. Önümüzdeki hafta programın nasıl? Öğle yemeği yiyelim!

Ugh. Yapmayalım. Çıkmak için tıkladı ama silmedi. Daha sonra reddetmek için bir neden düşünecekti.

Sırada işle ilgili birkaç konu vardı. O okudu ama cevap vermedi. Bir sonraki e-posta onu fiziksel olarak hasta etti.

Merhaba, sürtük,

Görünüşe göre ben haklıymışım ve senin tavsiyeye ihtiyacın yokmuş. Luke'a yaklaşmak. Madem bu kadar iyi gidiyorsun, bir kez daha benim için bir şey yapmanın zamanı geldi. Luke'un resimlerini nerede sakladığını bulmanı istiyorum.

Öğrenmek için bir haftan var.

Hayır demeyi aklından bile geçirme. Senden daha iri ve güçlüyüm ve nerede yaşadığını biliyorum.

Taskmaster

E-maili okumayı bitirdiğinde tüm vücudu titredi. Buna bir son vermeliydi. Bunu yapamazdı. Başlarken Yeni bir kulüp hakkında bilgi almak bir şeydi. Ama kişisel eşyalarını karıştırmak? Aklına bir şey gelmiyordu. Nerede sakladığını sormak için meşru bir sebep. Ve onun haberi olmadan aramaya gitmeyecekti. Bu yanlış olurdu.

Ama resimleri Luke'a sorsa bile, Luke ona şantaj yapıldığını öğrenirse ondan nefret ederdi. Sadece onunla çıktığını, sadece onunla yattığını düşünürdü. ona yaklaşmak için. Onun böyle düşünmesine dayanamazdı. Bunu asla öğrenmemesini sağlamak zorundaydı.

Ve bu kişi neden Luke'a ulaşmaya karar vermişti? onun içinden mi? Sandalyesinde geriye yaslandı. Üçü arasında bir bağlantı olmalıydı. Taskmaster'ın onu ve Luke'u şahsen tanıdığı kesin miydi? Bu korkutucuydu.

Başı ağrıyana kadar mümkün olan her yöne çevirdi ama bir tanesinden başka cevap bulamadı. Bu öğleden sonra Luke'un bir şeyler döndüğünü düşünmesi için hiçbir neden olmadığından emin olmalıydı.

* * *

"Tamam," dedi Luke saatler sonra. "Bana neler olduğunu anlat."

Bir saatten fazla bir süredir ilk esaret sahnesi çekimi üzerinde çalışıyorlardı ve şu ana kadar kullanabileceği hiçbir şey yoktu.

Hiçbir şey yoktu. Her şey mükemmeldi ve olması gerektiği gibi çalışıyordu. Meagan hariç her şey. Onu gördüğü anda bir şeylerin ters gittiğini anlamıştı.

Oh, saklamaya çalıştı ve belki de zamanının büyük bir kısmını harcamayan birini kandırabilirdi.

insanları izlemek. Ama insanları bir fotoğrafçı olarak objektifinden, bir işletme sahibi olarak kulübünden ve Bir yandan da Dom olarak zevk alıyordu. Meagan'la üçünü de yaptığına göre, onun daha iyisini bilmediğini düşünüyorsa sadece kendine yalan söylüyordu.

Ellerini arkasında kavuşturmuş diz çöktüğü yerden başını kaldırdı. "Sana bir şey olduğunu düşündüren ne?"

"Yalan söyleyerek durumu daha da kötüleştirme."

Derin bir nefes aldı. "Özür dilerim. Bugün kafam pek yerinde değil. Dün gece pek uyuyamadım."

Dün gece Wilmington'dan bazı bayanlar ve Abby ile Dena'nın evindeyken.

Abby.

Lanet olsun. Sorun da buydu. Bütün gece Abby'yle birlikteydi ve diğer itaatkârlarla birlikte muhtemelen sahneler hakkında konuşmaya başlamışlardı. Ve onun adının geçmesi hiçbir şey olmazdı. Özellikle de Nathaniel ve Abby ile birçok kez oynamıştı. Şu ana kadar West'lerin oyun odasına davet edildiği zamanları hiç düşünmemişti bile.

Meagan muhtemelen bunu ondan bilerek sakladığını düşünüyordu. Abby'nin patronu olduğu aklından çıkmıştı.

İç çekerek kamerayı yere bıraktı ve onu çözmeye başladı.

"Bekle," dedi. "Ne yapıyorsunuz? Daha işimiz bitmedi, değil mi?"

"Şimdilik öyleyiz," dedi. "Hadi konuşalım."

Yüzü doğal olmayan bir şekilde solgunlaştı. Kahretsin, Abby ne yapmıştı?

söyledi mi? Adam başıyla uzak duvara dayalı bir koltuğu işaret etti ve o bir şey söylemeden ayağa kalkıp koltuğa doğru yürüdü. Başını eğmiş, tırnaklarını karıştırarak oturuyordu. Adam ona yakın bir yere oturdu ama dokunmadı.

"Wests ile oynayacağımı sana daha önce söylemediğim için özür dilerim," dedi. "Bunu benden duymak zorunda kalmamalıydın."

Abby."

Başını kaldırdı ve dudaklarının şaşkınlıkla çıkardığı "O" sesine bakılırsa, onu rahatsız eden her neyse artık yoktu. Abby ve onunla ilgili her şeyi.

"Kahretsin," dedi. "Aklından geçen bu değildi, değil mi?"

"Abby ile mi oynadın? Ve Nathaniel'le?"

"Ee, umm." Hepsine lanet olsun. Bu harika değil miydi? O şimdi inkar edemezdi, değil mi? "Evet, birkaç kez. Sıradan bir sahne gibi değildi. Nathaniel paylaşmayı seven biri değil. Ama evet, Abby'ye hükmettim. Sadece onunla hiç seks yapmadım."

Meagan bunu düşünüyör gibi görünüyordu. "Bu, Abby'nin senden bahsettiğimde neden bu kadar telaşlandığını açıklıyor."

Ama Abby ona hiçbir şey söylemedi. Söylemedi. Bunu kendi başına halletmişti.

"Umarım bu aranızdaki ilişkiyi garipleştirmez," dedi.

Başını öne eğdi. "Hayır, öyle olacağını sanmıyorum. Hepimiz yetişkiniz."

"Güzel. Bir çalışanınızla aranıza girmekten nefret ederim."

"Senin için garip olacak mı?" diye sordu.

"Hayır, hiç sanmıyorum." Parmağını dizine vurdu. "Aslında bu kitabın kapısını istemeden de olsa açan Abby oldu."

"Nasıl yani?"

"Aylar önce onun ve Nathaniel'in bazı fotoğraflarını çektim ve kim olduklarını göstermeyen birkaç tanesini yayınlamama izin verdiler. Rick onları gördü ve yayınlamakta olduğu kitapla ilgilenip ilgilenmeyeceğimi sordu."

"Abby'nin model olmasını mı istedi?"

"Hayır, bana bu iş için en uygun kişinin kim olduğunu sordu ve ilk tercihim sendin."

"Neden ben?" diye sordu.

Ona yalan söyleyemezdi, bu yüzden gerçeği söyledi. "Sen kamera önünde olmak için yaratılmışsın. Fotoğrafını ilk çektiğimde bunu biliyordum ve yıllar bunu değıştirmede."

Bu bilgi bütün gün yüzündeki karanlık ifadeyi hafifletti. Ama ne yazık ki, seans sırasında onu ve Abby'yi düşünmediyse, onu rahatsız eden başka bir şey vardı.

"Aklını okumayı beceremediğime göre," diye takıldı, "neden bana az önceki sahnede seni neyin rahatsız ettiğini söylemiyorsun?"

Derin bir nefes aldı ve kendini dikleştirdi. "İşle ilgili şeyler. Şimdi bunu düşünmeyeceğim. İşe gitmeye hazırım."

Ona tam olarak inandığından emin değildi. Belki de bir şeyleri değiştirmesi ve zihnini ona odaklanmaya zorlaması gerekiyordu.

onu yalnız bıraktı. "Evet, hadi yaptığımız işe geri dönelim." Ayağa kalktı.

"Otur."

Yüzünde bir şaşkınlık ifadesi belirdi ama yine de oturdu.

"Çekim için başka bir şey deneyeceğim. Kitap sanatsal BDSM üzerine, eğer kabul ederseniz, bunu bir fotoğraf seansından ziyade bir sahne gibi yürüteceğim."

Sözsüzce başını salladı.

"Eğer kabul edersen, soyun ve odanın ortasına doğru sürün ve dizlerinin üzerinde beni bekle."

Gözlerinde şehvet parladı ve hızla soyunup sürünmeye başlamak için yere düştü. Luke açının avantajını kullanarak onun kıcının birkaç fotoğrafını çekti. O da bunu başardı.

Odanın ortasına geçip dizlerinin üzerinde bekledi. Uygun zihin yapısına kavuşması için bir süre orada kalmasına izin verdi; sonra fotoğraf makinesini aldı ve ona katıldı.

"Önümüzdeki bir saat kadar benim kontrolümdesin," dedi. "Kabul ediyor musun?"

"Evet, efendim."

Güzel bir kadındı, buna şüphe yok. Ama dizlerinin üzerinde, kendisine hükmedilmesine izin verirken, büyüleyiciydi.

"Güvenli kelimen nedir?"

"Kırmızı."

"Not edildi." Fotoğraf makinesini yere bıraktı ve ipek bir ip aldı. Gerçek bir sahne için kullanacağı bir şey değildi ama fotoğraflar için işe yarıyordu. "Ellerinizi arkada ayağa kalkın."

Ayağa kalktı. Onun itaati tetiklemiş olmalı Aklında bir şeyler vardı, çünkü artık sıkıntılı görünmüyordu. Daha önceki tüm endişe belirtilerinin yerini huzur ve memnuniyet ifadesi almıştı. İkisi arasında ne yaşanırsa yaşansın

Gelecekte, ne yaparlarsa yapsınlar ya da ne yapmazlarsa yapsınlar, bu sefer, şu an için, o kız onundu. Yüzündeki mutluluk ifadesine bakılırsa, başka türlüünü de istemezdi.

İpi kızın kollarına dolamak için acele etmedi. Doğru yapıldığında, esaret bir sanattı ve kitap için iyi resimler istese de, bundan daha fazlasını istiyordu. Meagan'ın bedenini elinden geldiğince süsleyerek ve zapt ederek ona saygı gösterir.

Yıllar önce onu esaretle tanıştırdığında ve onun itaatkâr tarafının ortaya çıkışını izlediğinde onun hayranlık uyandırıcı olduğunu düşündü. Ama kollarını arkadan bağladıktan sonra geri adım attığında ve itaatkâr hale geldiğinde, daha da şaşırdı.

Etrafında dolaşmak için zaman ayırdı, kamerasıyla onun teslimiyetindeki güzelliğin sadece bir dokunuşunu yakalamaya çalıştı, ancak bunun asla olamayacak kadar büyük olduğunu biliyordu. sadece bir fotoğrafla aktarılabilir.

Durmak istemediğini fark etti. Onun hepsini iplerinde istiyordu. Ama anlaştıkları zaman sınırına ulaşmıştı.

"Meagan." Karar onun olacaktı. "Bugünlük zamanımız bu kadar ve çok güzel fotoğraflar çektim. İstersen seni çözerim ve toparlanırsın. Ya da, eğer kabul edersen, devam etmek ve geri kalanının nasıl görüldüğünü görmek istiyorum. el."

"Daha fazlasını istiyorum, efendim."

"Eğer eminseniz," dedi.

"Bundan keyif alıyorum. Bu şekilde bulunacak çok fazla özgürlük var. Zihnimi kapatabiliyorum. Bu çok ferahlatıcı. düşünmek zorundayım."

Sözlü bir cevap yerine, dudaklarını kendi dudaklarıyla kapatarak cevap verdi. Bu tamamen kontrol ettiği bir öpücüktü. Aldığı bir öpücük. Elleri bağlı olduğu için ona dokunamadı ve bir adım geri atabilecekken bunu yapmadı. Kıpırdamadan durdu, onun kendisini öpmesine izin verdi ve nasıl öptüğünü bilmesini sağladı. Onu öperek bunu ne kadar istediğini gösterdi.

Öpüşmeyi bitirdi ve arka cebinden siyah bir göz bağı çıkardı. "Zihnini kapatmana daha fazla yardımcı olmak için."

Başını salladı ama buna gerek yoktu. Sadece güvenli sözcüğünü söylediğinde duracağını biliyordu. Göz bağını sabitledi

başının etrafına doladı ve geri adım attı.

"Teşekkür ederim efendim," dedi nefes nefese bir iç çekişle. "Gözlerini senden almam hoşuna gidiyor mu?" "Evet, efendim. Bu beni daha da özgürleştiriyor."

Evet. Çok etkileyiciydi.

Ellerini onun vücudunda gezdirdi. "Sana bu şekilde dokunmamın sakıncası var mı?"

"Peki efendim."

Gülümsedi ve ellerini vücudunda gezdirmeye devam etti. "Bu muhteşem vücudunu iplerimle süsleyeceğim. İpek olduğu için teninde çok iyi hissedeceksin. Ve işim bittiğinde, muhteşem görünecek."

Daha önce olduğu gibi, onu yavaşça bağladı ve çalışırken fısıldadı. Ona ne kadar seksi görüldüğünü, ne kadar ve onu düzgün bir şekilde bağlamasının ne kadar uzun süreceğini anlatırdı.

muhtemelen yarın da ipeğini vücudunda hissedecekti.

"Göğüslerinin etrafında döndüklerini hissedebiliyor musun?" diye sordu. "Evet, efendim."

"İpleri ellerimin bir uzantısı olarak düşün. Eğer yapabilseydim, bu ipek gibi olurum, her yerine dokunurdum.

Vücudunun her yerinde beni hissettiğinden emin olmak. Dokunmayacağım bir yer yok." Bir elini bacaklarının arasına soktu. "Siktir, sıırıslık olmuştun."

"Mm, esareti gerçekten çok seviyorum, efendim."

"Söyleyeceğim." Onun klitorisini okşadı. "Neyse ki seni bağlamaktan gerçekten çok hoşlanıyorum."

Vücudunun üst kısmını bitirdikten sonra, daha fazla ip aldı ve alt yarısına başladı.

"Bulunduğun pozisyonda iyi misin?" diye sordu.

"Evet, efendim."

Ayakta olduğu için bacaklarını vahşi ve çılgın pozisyonlara sokmayacaktı. Bunu sonraya saklayacaktı. Onu tekrar yatağına aldığıında.

Oh evet, onu kesinlikle tekrar yatağına alacaktı. Onu oraya götürmek için elinden geleni ardına koymayacaktı. Sadece bir gece istediğini söylemiş olması önemli değildi. Bir gece yeterli değildi.

İpeği bacaklarının etrafında dolaştırırken, kalçalarına öpücükler kondurdu ve teninin tüyler ürpertici bir şekilde diken diken olmasından memnuniyet duydu.

"Bu ipeğin içinde bir tanrıça gibi görünüyorsun."

"Teşekkür ederim efendim, ama iyi görünüyorsam, bu sadece siz beni öyle yaptığınız içindir." Adamın dudakları kalçasıyla gövdesinin birleştiğı yere yaklaştıkça nefesini içine çekti ama adam geri çekilince sızlandı.

"Henüz değil," dedi. "Bu kadar iyi bir kız olduğun için seni ödüllendirmeye henüz hazır değilim."

Bacaklarındaki ip işini bitirdi, sonra bakmak için geri çekildi. Haklıydı. Esaret altındayken bambaşka biriydi. Yumuşak ve esnek. Sertleşmiş TV yöneticisi gitmişti ve onun yerine en şaşırtıcı itaatkâr gelmişti. birlikte çalışmıştı.

Kızın görünüşünden memnun olan adam ve fotoğraf çekti. Fotoğraf üstüne fotoğraf çekerken, çekimin ikinci kısmının berbat başlangıcı telafi etmek için. Ama fotoğrafçı yanı çektiğı fotoğrafların kalitesine sevinirken, Dom yanı daha büyük bir zafer elde ettiğini biliyordu.

Meagan kolay kolay teslim olacak biri değildi. Korunaklıydı ve bu değerli hediye konusunda sadece birkaç kişiye güvenirdi. Hiç bu kadarını söylememişti ama Meagan söylenmeden de biliyordu. Ona bu kadar mükemmel ve kolay bir şekilde boyun eğdiği gerçeğı baş döndürücü bir bilgiydi. Bir erkek bu bilgiyle sarhoş olabilirdi. Ve bir Dom, onu ele geçirene kadar rahat etmezdi.

Tamamen.

Saatler sonra Luke uyandığında Meagan'ın kıpırdadığını hissetti. Onu çözdükten sonra yatak odasına götürdü. kollarını ona doladı ve uyumasını söyledi. Yarım ağızla birkaç itirazda bulunmuştu ama o bile araba kullanacak durumda olmadığını biliyordu. Birkaç dakika içinde horlamaya başladı.

Luke her zaman hafif bir uykucuydu, bu yüzden Meagan kendini onun kollarından kurtardığında anında uyanması onu şaşırttı. Onu şaşırtan şey oturduğu ve yatağın kenarına doğru hareket ettiği gerçeği. Her ne kadar mantıklı beyni onun sadece Tuvaleti kullanmak için ayağa kalktığında, sezgileri ona daha fazlası olduğunu söyledi. Nefesini derin tuttu ve öyle bile olsa onun hala uyuduğunu sanırdı.

Yatak hafifçe kaydı ve onun bakışlarının ağırlığını hissetti. Onu izliyordu. Uyuyup uyumadığını mı anlamaya çalışıyordu? Nefes alış verişine odaklandı ve vücudunun hareket etmemesini istedi. Birkaç saniye sonra kadın ayağa kalkarken yatak tekrar kaydı. Gidiyor muydu?

Tek gözünü araladı. Kıyafetlerini giymiyordu ve bunun için minnettardı. Gerçekten istemiyordu Uyandığında olması gereken yerde bir not bulacaktı. Ayrıca, şafak sökmeden ayrılacak ve hiçbir şey söylemeyecek bir kadın gibi görünmüyordu.

En son geceyi burada geçirdiğinde, ertesi sabah onun eski bir bornozuna sarınmıştı. O hala İp sahnesinden sonra çırılçıplaktı ve adam ona hiçbir şey giydirmemişti, parmak uçlarında yürüyerek ana banyoya gitti

ve bornozu asılı olduğu kancadan aldı. Sonra da yatak odasından geçip koridora çıktı. Muhtemelen bir şeyler atıştırmak için mutfığa gidiyordu.

Sırıttı. O da kendini biraz aç hissediyordu. Ama bu onu tatmin edecek bir yemek değildi. Gizlice içeri girecekti

mutfak ve ona masaları çevirmek. Belki de onu Masaya. Evet. Gece yarısı açlık sancılarını gidermenin en iyi yolu buydu. Aleti de aynı fikirdeydi ve canlandı.

Üzerine bir şey giyme zahmetine katlanmadan yataktan kaydı. Ne de olsa üzerinde sadece bir bornoz vardı ve onu da daha fazla giymesini planlamıyordu. Her şeyi kafasında planlamıştı.

Buzdolabının kapağını açık bırakırdı. Yukarı gelirdi. ve kollarını ona doladı. O da arkasını dönerdi. Ve sonra masanın üzerine çıkardı. Daha hızlı yürürdü.

Ama koridora adım attığında, mutfağa değil, ofisine girdiğini gördü.

Ofisi mi?

Onu fark edilmeden izleyebilmek için ofisin yakınındaki odaya girdi. Masasını karıştırıyordu.

çekmecelerde bir şey arıyordu. Belli ki aradığını bulamayınca dosya dolabına saldırdı.

Her ne arıyorsa, bir görevdeydi. Hayır.

Bir kez olsun yokluğunun fark edilip edilmediğini görmek için başını kaldırıp bakmadı.

Son çekmeceyi kapatırken iç çekti. Sırtı Hâlâ kapının önündeydi ve omzunun üzerinden bakmasını bekliyordu ama o hiç bakmadı. Yakalanmak mı istiyordu? Yoksa istediği şeyi aramaya bu kadar niyetli miydi?

Kadının neyin peşinde olduğunu tahmin edemiyordu ve tam ona ne halt ettiğini sormak için bir adım atmıştı ki, kadın küçük bir ses çıkardı ve masasının arkasındaki rafta duran fotoğraf kutularına doğru hamle yaptı.

Fotoğraf mı? Ne oluyor lan?

Kadın arkasını döndüğü anda odaya geri girdi. Beş saniye boyunca hareketsiz kaldı ve tekrar baktı, onun resimlerini inceliyordu. Onun Başı eğikti ve kutudaki desteyi karıştırırken onu daha önce hiç görmediği kadar odaklanmıştı. Olmak Yakalanmanın aklındaki son düşünce olduğu açıktı. Olabildiğince sessizce yatak odasına geri döndü ve sürünerek yatağa girdi. Yan döndüğünden emin oldu, böylece

geri döndüğünde onunla yüzleşmek. Az önce neye tanık olmuştu?

Yatağının yanındaki saate göre, sadece beş dakika yatağına dönmeden önce geçti. Onunla yüzleşmesi gerektiğini biliyordu ama beklemek istedi. Hangi resimleri aradığını tespit edip edemeyeceğini görmek istiyordu. Belki de sadece onun çektiklerini görmek istiyordu. Tamamen uyanık bir şekilde yatarken, ona çekimlerden hiçbirini göstermediğini fark etti.

Öyle olmalı.

Tam da kendini buna ikna etmişti ki kadının sesini duydu. Kıpırdamadan durdu, belki de yanlış duyduğunu düşündü. Ama hayır, kadın yatakta iki büküm olmuş ve nefes alış verişinden anlaşıldığı kadarıyla ona sırtını dönmüştü. Sesini bastırmaya çalışsa da belli ki ağlıyordu.

Sikeyim.

Kızgınlık, üzüntü ve endişe arasında gidip geliyordu. Burası onun için tamamen yeni bir yerdi ve bununla nasıl başa çıkacağını bilmiyordu. Yatağına dönmesi onu uyandırmış gibi davranabilirdi ama o anki ruh haliyle başarabileceğinden şüpheliydi.

Onunla yüzleşebilirdi. Ona ne halt olduğunu sorabilirdi. sabahın ikisinde ofisinde dolaşılıyor. Ama belki de bu konuda mantıklı bir şekilde konuşamayacak kadar üzgün olduğunu hissetti.

ve o zaten gözyaşları içindeyken, muhtemelen işleri daha da kötüleştirecekti. Onu daha yeni hayatına almıştı; onu kendinden uzaklaştırmak istemiyordu.

Sonunda hiçbir şey yapmadı. Yatağın kendi tarafında kaldı, onun pek de sessiz olmayan gözyaşlarını dinledi ve az önce ne olduğunu merak etti.

Ve öğrendiğinde ne yapacağını.

* * *

Artık ağlamak yok, dedi Meagan kendine. Dün gece bunu yeterince yapmıştı. Neyse ki Luke o sırada uyuyordu ve gözleri artık şiş ve kırmızı değildi.

kalktılar ve kahvaltı ettiler. Daha sonra Luke'un evinde uzun süre kalmadı. Onun yanında olmak bile kendisini olduğundan daha suçlu hissetmesine neden oluyordu.

Dairesine dönerken, dolambaçlı bir yoldan gitti.

Bu gecenin ilerleyen saatlerinde Görev Yöneticisi'ne bir e-posta gönderecekti ama önce yapmamayı tercih ettiği bir şeyi yapması gerekiyordu: kardeşini ziyaret etmek. Birkaç ayda bir onu kontrol etmek için uğramaya çalışıyordu ama bunun bir zorunluluktan çok, bir görev olduğunu kabul ediyordu.

başka bir şey. Son ziyaretinden bu yana dört ay geçmişti ve ölmeden önce babasına bir daha gelmeyeceğine dair söz vermişti.

gözünü ondan ayırma.

Kardeşini görmekten korkmamalıydı. Aileler böyle alışmamalıydı. Ne yazık ki, bu Jake ile olduğu gibi.

Kendisinden bir yaş küçüktü ve büyükanne ve b y kbabasına göre "oops" bir bebektir. Küçükken, onun herkesten gördüğü ilgiyi sık sık kıskanırdı. Yaşı ilerledikçe, kendi kendine bunun sadece ailenin bebeği olduğunu söyledi. Ama yine de kıskanmaya devam etti. Ancak şimdi, kıskanmadığı için şükrediyordu.

kendisine davranıldığı gibi davranıldı. Tek kelimeyle, işe yaramazdı.

Adamın yaşadığı köhne apartman dairesine yanaştı. O aramaya zahmet etmemişti. Ne de olsa pazar öğleden sonraydı. Futbol izliyor olacaktı.

Televizyondan spikerin sesini duydu kapalı kapıdan. Ve eğer yanılmıyorsa, başka erkek sesleri de vardı. Harika, şimdi sadece beleşi kardeşiyle uğraşmak zorunda kalmayacaktı; onun beleşi arkadaşlarıyla da uğraşmak zorunda kalacaktı. Arkasını dönmeyi düşündü.

ve onu görmeden eve dönmek istiyordu ama bu Taskmaster'a e-posta göndermesi gerektiği anlamına

geliyordu ve

mmkn olduğunca erteledi. İ çekerek kapı zilini çaldı.

Ses kısıldı ve ayak sesleri kapıya yaklaştı.

"Mutlu musun? Teklifi geri çevirdim," dedi kardeşi, kapıyı açtı. Onu görünce bir an duraksadı. "Meagan. Burada ne işin var?"

"Ben de seni gördüğüme sevindim Jake."

Yataktan yeni kalkmış gibi görünüyordu. Ve kokusuna bakılırsa, duş almalı birkaç gün olmuştu.

"Evet, her neyse," dedi. "Neden buradasın?"

"Nasıl olduğunu görmek için geldim. Beni içeri almayacak mısın?"

Bunu yapmak istemediği, bakışlarından ve kapı aralığından çıkmayı reddetmesinden belliydi. Ama o bu oyunu iyi biliyordu, bu yüzden yerinde durdu ve bir kaşını kaldırdı.

Abartılı bir i çekişle yoldan çekildi. "Dağınıklık hakkında bir şey söyleme."

Dudaklarını birbirine bastırdı ama eşikten geçip onun dairesi olan domuz ahırına adımını atarken hiçbir şey söylemedi. Girişin hemen içinde, giysi yığınları Odanın bir köşesi doluydu, fast-food paketleri ve poşetleri her yere saçılmıştı ve havada kf kokusu vardı.

Tanrım, bu şekilde yaşamaya nasıl dayanabiliyordu? Cildi kaşınıyordu. Eve varır varmaz duş alacağını biliyordu.

Tanımadığı bir adam yırtık pırtık bir kanepede oturuyordu, televizyon izliyordu. Ona başıyla selam verdi ama başka hiçbir şekilde onu onaylamadı.

"Ray, bu benim kız kardeşim, TV yöneticisi. Meagan, bu da oda arkadaşım Ray."

"Memnun oldum," dedi ve adam sadece homurdandı.

Bugün gelmesi bir hataydı. Ray etraftayken konuşmak istemiyordu ve kesinlikle oturmayacaktı.

bir şey üzerinde.

"İşler nasıl gidiyor?" diye sordu Jake'e. Geçen sefer Onunla konuştuğumda market alışverişi yapıyordu, ama bu dört ay önceydi ve nadiren bir işte çalışıyordu.

o kadar uzun. "Hala bakkalda mısın?"

"Hayır," dedi göğsünü kaşıyarak. "İstifa ettim. Benim programıma göre çalışmadılar."

"Ne programı?"

"Sana söyledim, bir kitap yazıyorum. İlham perisi tüm bu yapı ve saçmalıklarla benimle konuşmaz. Özgür olmalıyım."

Yapı falan mı? Hayat mı demek istedi? Başını iki yana salladı. Geçmişte ona para vermişti ama bunu yıllar önce bırakmıştı. "Peki nerede çalışıyorsun?"

"Sana söyledim, yazıyorum."

"Sana avans verecek birini mi buldun?" O bunun pek olası olmadığını düşündü. Birincisi, fikri muhtemelen maymun insanlarla savaşan uzaylılar hakkında saçma bir şeydi ve ikincisi, bir bok için yazamazdı.

"Hayır, ama yapacağım. Sadece bitirmek için zamana ihtiyacım var." Parmaklarını şıklattı. "Hey, kira için bana biraz borç verebilir misin? Ray masrafların çoğunu karşılıyor. Ben de payıma düşeni yapmak istiyorum."

"Ve senin payın kız kardeşinden borç mu istiyor? Bir fikrim var. Neden bir işe girmiyorsun? Anlamlı bir şey yap."

"Bir kitap yazıyorum."

"Beş yıl boyunca."

"Sanat zaman alır." Oda arkadaşına baktı. "Bunu anlıyorsun, değil mi Ray?"

Ray birasından bir yudum aldı ve geçirdi. "Kız kardeşin çok seksi." Burnunu kırıştırdı. "Lütfen."

"Aslında." Ray elini kasıklarına götürdü ve kendine yavaşça vurdu. "Eğer kardeşinin payına katkıda bulunmak istersen, eminim bir şeyler ayarlayabiliriz."

Evet, yanlış hesaplamıştı. Taskmaster daha iyi bir seçenek olabilirdi. Ray'e en iyi

Domme glare. "Böyle bir şeyi bir daha benim ve ben de taşaklarını sikinin etrafında düğümleyeceğim."

"Meagan, gerçekten mi?" Jake sordu.

"Cidden benimle bu şekilde konuşmasına izin mi vereceksin?" "Birçok kız ondan hoşlanıyor."

Kadın şok içinde ona baktı. "Sen bir pisliksin." Omuz silkti. "Gerçek bu."

"Belli ki seninle konuşmam söz konusu değil." Çantasını vücuduna yaklaştırdı ve arkasını döndü. "Ben kendim çıkarım."

Kapı arkasından kapanmadan önce Jake'in Ray'e, "O her zaman kibirli bir kaltak olmuştur," dediğini duydu.

Arabasına doğru yürürken "Seni pislik," diye mırıldandı. "Seni polisin almasına izin vermeliydim."

Eve dönerken o yaz yaşadıklarını düşündü.

Yedinci Bölüm

On yedi yıl önce

"T Dün gece yine yangın çıktı." Meagan'ın babası gazeteyi masaya bıraktı ve kahvesinden uzun bir yudum aldı. "Henüz kimse yaralanmadı ama bu sadece bir zaman meselesi. Bunu her kim yapıyorsa tırmandırıyor."

"Öyle mi düşünüyorsun?" Meagan sordu.

"Bu sefer şanslıydı, daha doğrusu ev sahipleri şanslıydı. Görevde olmayan bir itfaiyeci yangını gördü ve bir ekip göndermeyi başardı. Eğer o orada olmasaydı . . ."

"Bu çok korkutucu." Meagan titredi. "Bunu düşünmek bile istemiyorum."

"Bu sefer daha kötüydü. Aile içerideydi. Umarım bunu kimin yaptığını bulabiliriz."

"İpucu yok mu?" Babası itfaiyede çalıştığına göre biliyordur.

"Konuşabileceğim bir şey değil." "Kim olduğunu bulacaksın."

"Belki de olmaz," dedi Jake, duştan yeni çıkmış saçları hâlâ ıslak bir halde mutfığa girerken. "Eğer iyilerse olmaz. Eğer iyi değillerse.

"sakın sıcıp batırma."

Babası Jake'e sert bir bakış attı. "Konuşmana dikkat et."

Jake gözlerini devirdi. "Her neyse. Gerçek şu ki, bahse girerim onu asla bulamayacaksınız."

"Hıyarlık etme. Tabii ki yapacaklar," dedi Meagan. "Dil," diye tekrarladı babası.

Babasını görmezden gelmeye karar verdi. "Jake, ben gidiyorum. üç dakika içinde okulda olacak. Yürümek istemiyorsanız, kışınızı kaldırıp arabaya binmenizi öneririm."

Babası iç çekti. "Meagan."

Garaja giderken masanın önünden geçerken gözleri atılmış gazeteye takıldı. "Aman Tanrım. O evi biliyorum." Gazeteyi eline aldı. "Jake, bu Melissa Coop'un evi değil mi?"

Jake kilerden bir granola aldı ve gözlerini kısarak gazeteye baktı. "Olabilir."

"Öyle! Aman Tanrım."

"Meagan, sakın ol." Babası gazeteyi geri aldı. "Aile iyiydi. Bunun arkasında kimin olduğunu bulacağımıza söz veriyorum."

Arabaya binip okula doğru yola çıktığında hâlâ sarsılmıştı. Jake alışılmadık derecede sessizdi, onun müzik zevkinden ya da araba kullanma şeklinden şikâyet etmiyordu. Davulunu çaldı. parmaklarını kapı koluna dayadı ve sonra tırnaklarının arasından bir şey çıkardı.

Liseye giden yolu yarıladıklarında, "Birinin Melissa'nın evini ateşe verdiği inanamıyorum," dedi. "Yani, Ne düşünüyorsun? Ona çıkma teklif etmedin mi?" "Evet, ama o beni reddetti."

"Acaba bugün okulda olacak mı?"

"Bilmiyorum. Dediğim gibi, beni geri çevirdi. Ona çıkma teklif ettim. Orada olup olmayacağını gerçekten bilmiyorum."

"Bunun tanıdığınız birinin başına gelmiş olması sizi rahatsız etmiyor mu? Sevdiğin birinin?"

"Pek sayılmaz. Yani, o iyi, değil mi?"

"Gazetede zamanında çıktıkları yazıyor. Yaralı olup olmadığından bahsetmiyor."

"Eğer öyle olsaydı, gazeteler yazardı. Böyle bir para kazanma fırsatının ellerinden kaçmasına izin vermezler."

"Yaralı olduğu gerçeği nasıl bir sürü gazete sattıracak?"

Ama Jake konuşmayı bitirmişti. Muhtemelen kendi düşünceleri içinde kaybolmuş bir halde geçen manzaraya odaklanmıştı. Baktı hâlâ arabanın koluna vuran parmaklarına baktı. "Tanrım, Jake! Eline ne oldu?" Uzun kırmızı bir Elinin üst kısmında birkaç küçük kesikle çevrili bir yara vardı.

"Ah, şu." Parmağını çizgi boyunca gezdirdi. "Dün gece garajda kendimi kestim."

"Ne yapıyorsun?"

"Siktir git. Seni ilgilendirmez."

"Önemsediğim için özür dilerim. Dikişe ihtiyacınız varmış gibi görünüyor." "Şey, benim yok." Ceketinin kolunu aşağı doğru çekerek yarayı kapatmak için.

Lanet olsun. Bir de kadınlar huysuzdur derlerdi.

Okula giden yolculuğun geri kalanı sessizlik içinde geçti ve Arabayı park ettiğinde Jake dışarı fırladı ve aceleyle ana binaya girdi. Meagan onun kalabalığın içinde kayboluşunu izlerken başını salladı.

"Melissa'nın evini duydun mu?"

Döndüğünde arkadaşlarından biri olan Penelope'nin kendisine doğru yürüdüğünü gördü.

"Evet," dedi Meagan, Penelope'nin Coop'ların karşısındaki sokakta oturduğunu hatırlayarak. "Bu sabah gazetede gördüm. Korkunçtu."

"Her şeylerini kaybettiklerini duydum."

"Umarım bunu yapan piçi bulurlar." "Ben de öyle."

Jake'in bir şey görüp görmediğini biliyor musun?"

Meagan kaşlarını kırıştırdı. "Jake neden bir şey görmüş olsun ki?"

"Dün gece erken saatlerde onu dışarıda gördüm. Bir şey duymuş ya da görmüş olabileceğini düşündüm."

Ailesi evde olmayana kadar beklemeyi planladı.

Ama o gece dışarıda olmalarına rağmen Jake de dışarıdaydı. Ertesi gece hep birlikte oturuyorlardı. akşam yemeğine inerken başka bir yangın ihbarı geldi. Babası karakola gitmek için aceleyle dışarı çıktı ve bir dahaki sefere

Onu gördüğünde hastanedeydi ve çağrı sonucunda aldığı yaralar nedeniyle ölümüne saatler kalmıştı.

Ondan sonra başka garip yangınlar olmadı. Yine de onları durdurmak için babasını kaybetmesi gerekti. Bunun adil bir takas olduğunu hiç düşünmemişti.

Sekizinci Bölüm

BMeagan dairesinde uzun ve sıcak bir duş aldıktan sonra tüm haberleri içeren dosyasını çıkardı. çözülemeyen yangınlarla ilgili makaleler.

Yıllar önce kardeşini korumakla doğru şeyi yaptığından o kadar emindi ki. O zamanlar, polise giderse, babasının suçluymuş gibi görüneceğini söylemişti.

Kötü. Son on sekiz aydır bahsettiği terfiyi alamayacağı kesindi.

Ve bir yanı da kardeşine yardım etmek istiyordu. Eğer sessiz kalırsa, belki de kendisine ikinci bir şans verildiğini anlayacak ve kendine çeki düzen verecekti. O da Babası dışında kimsenin zarar görmediğini ve bunun sadece maddi hasar olduğunu düşündü. Ayrıca, babası ondan söylememesini istemişti.

Bunca yıl kardeşinin sırrını sakladı ve Zaman geçtikçe, daha fazla öne çıkamayacağını hissetti. Artık çok geçti. Dürüst olmak gerekirse, artık o da en az onun kadar suçluydu. Zaten bunun ona hiçbir yararı olmamıştı;

Belli ki birisi başından beri biliyordu. Bu da şu soruyu tekrar gündeme getirdi: Taskmaster nasıl biliyordu?

Ve yine cevaplayamadığı sorular geldi: Her zaman biliyor muydu yoksa kardeşi son konuşmalarında ağzından bir şey mi kaçırmıştı? Olay olduğunda o da orada mıydı? Eğer öyleyse, o da en az onlar kadar suçlu değil miydi? Onu rahat bırakmayan tek sorudan bahsetmiyorum bile: Luke'tan ne istiyordu?

Ne yapması gerektiğini biliyordu ve daha yapamadan Fikrini değiştirdi, dizüstü bilgisayarını açtı ve Taskmaster'a bir e-posta yazdı.

Fotoğraflarını nerede sakladığını biliyorum ama bunun bir önemi yok çünkü artık senin için başka bir şey yapmayacağım. Benden bu kadar. D.O.N.E. Bitti. Ne yaptığın, ne söylediğin ya da ne tehdit ettiğin umurumda değil. Pis işlerini yaptıracak başka birini bul, bu kaltağın işi bitti.

Cevap neredeyse anında geldi.

HAHAHAHAHAHA.

Bu da onu sadece sinirlendirdi. Bir cevap yazdı, ancak daha iyi düşündü ve göndermeden önce sildi. O onu kızdırmak istedi. Bir tepki istiyordu. Ona bu zevki tattırırsa lanetlenirdi.

Onun yerine Luke'a hızlıca bir mesaj yazdı.

Yarın akşam benim evimde akşam yemeği?

Cevabı neredeyse anında geldi.

Sevgiler. Saat kaçta?

7 tamam mı?

Görüşürüz o zaman.

Telefonunu yere bırakırken gülümsedi. İşte. Bu, onu mahvedebilecek bir adamın üzerine gitmekten çok daha iyiydi. Luke'la akşam yemeği. İki hafta önce, asla mümkün olduğunu düşünmüştü. Özellikle de kendini onun bir pislik olduğuna ve onunla hiçbir şey yapmak istemediğine ikna etmişken.

Şimdi itiraf edebilirdi ki, bir daha asla onu yıllar önce unutmuştu. Muhtemelen Taskmaster'a onunla yeniden bağlantı kurmaya zorladığı için teşekkür etmelidir. O olmasaydı, Luke'la hâlâ Yabancılar. Onun ne kadar inanılmaz bir adama dönüştüğünü keşfetme fırsatını tamamen kaçırmış olacaktı.

Delicesine iyi seksten bahsetmiyorum bile.

Lafı açılmışken, odasını düzeltmesi gerekiyordu. ve yatağına temiz çarşaflar serdi. Ve yarın akşam yemeği için ne yapacağını düşündü.

Bir daha düşündüm de, boş ver. Yemekleri nereden aldığını bulması gerekiyordu.

* * *

Ertesi gün Luke yediye beş kala kızın dairesine geldi. Tabii ki dakikti, tabii ki öyleydi. Meagan hâlâ etrafta koşturup duruyordu.

Hangi gömleği giyeceğimi.

"Geliyorum!" diye bağırdı kapıyı çaldığında, kısa kollu ipek bluzunu başının üzerinden sürükleyerek. "Hemen geliyorum."

Kadın kapıyı açtığında gülümsüyordu.

"Merhaba," dedi. Mavi kotu ve tişörtüyle şeytani bir yakışıklılığa sahipti.

"İçeri gel." Adamın geçebilmesi için kapıyı ardına kadar açtı.

Eşikten adımını atmadan önce kızın yanağına bir öpücük kondurdu. "Bu gece beni ağırladığınız için teşekkür ederim."

Olası çifte anlam karşısında gülümsedi. "Sadece Bir önceki gece beni nasıl yakaladığınızı düşününce adil görünüyordu."

Yumuşak bir şekilde güldü. "Güzel yer."

Meagan sanki ilk kez görüyormuş gibi dairesine baktı. Temiz ve düzenliydi, belki de gereğinden fazla. Ama o böyleydi işte. Bir eğilimi vardı

stres-temizlik. Kardeşi Luke ve Taskmaster arasında epey bir temizlik yapılmıştı. Dekor gelenekselden çok ağdaştı, ancak ısrar ettiği tek şey rahat mobilyalardı.

Evi çok büyük değildi, bu yüzden ona her şeyi göstermek sadece birkaç dakika sürdü. Turu mutfakta sonlandırdı, burada seçtiği lazanyanın taze pişmiş kokuları yerel bir İtalyan restoranından yükselen

koku havayı doldurdu. "Bir şeyler güzel kokuyor," dedi Luke.

"Lazanya."

"Lazanya mı yaptın?"

"Ben yapmadım, yakındaki bir restorandan aldım ve yeniden ısıttım."

"Her halükarda, nefis kokuyor."

Bir kez daha çekici ve gerçekçiydi. Rahat, soğukkanlı bir havası vardı. Bu hoşuna gitmişti; bu onun daha A tipi olan kişiliğini tamponluyordu. Akşam yemeğinde aileleri, mevcut kariyerleri ve nerede çalıştıkları hakkında konuştular. Beş yıl içinde olmak istediğim yer.

Yemeklerini bitirirlerken Luke ciddileşti. "Onca yıl önce olanlar için özür dilemem gerektiğini hissediyorum."

"Yapmak zorunda değilsin," dedi Meagan. "Anlıyorum. O zaman benden hoşlanmamıştın."

"Ne oluyor be? Senden hoşlanmıyor muydum? Senden çok hoşlandım." Homurdandı.

"Yapma bunu. Beni dinle." Luke derin bir nefes aldı ve başladı. "Geçirdiğimiz o olağanüstü hafta sonundan sonra Birlikte, yakın bir arkadaşımla konuştum. O daha yaşlı ve tecrbeliydi ve ona güvendim. O hafta sonundan sonra çok mutluydum ve seninle birlikte olmayı çok istiyordum. Çok genç ve saftım, hep böyle olacağımızı sanıyordum."

O anlattıkça, o zamanın anıları gözünün önüne geldi. O zamanki sevinç ve mutluluğu hatırladı.

hafta sonunu birlikte geçirmişlerdi. Ve bunu bitirdiğinde yaşadığı kalp kırıklığı ve umutsuzluk.

"Ama arkadaşım bana ince buz üzerinde yürüdüğümü söyledi. Çekimimdeki modelle bir ilişki yaşamak mı? Özellikle de ilk modellerimden biriyle? O gün ve saatte, bana sadece belanı arıyorsun."

Ayrıldıkları zamanı hatırlıyordu. Hatırlıyordu. yoluna devam edeceğini düşündü ama günler sonra farklı bir fotoğrafçıyla başka bir çekime gitti. Kendini gülümsemeye, kıkırdamaya ve mutlu olmaya zorlamıştı ama bir şeylerin doğru olmadığını anlaması uzun sürmedi. Adam farklıydı, mesafeliydi, neredeyse soğuktu, kayıtsızlığın sınırındaydı.

Meagan, kendine olan güvensizliği yüzünden yanlış bir şey yaptığını düşündü. Çekim süresince. ne olabileceğini merak etti. Tuhaf mı davranıyordu? Adam sadece kötü bir gün mü geçiriyordu? Yoksa daha fazlası mı vardı? Luke ve onun hakkında söylentiler mi yayılmıştı?

Kalbi küt küt atıyordu. Fotoğrafçı onunla yatmasını mı bekliyordu? Bu yüzden bu kadar garip davranıyordu. Sonra muhtemelen hep böyle olacağını fark etti. Birlikte çalıştığı erkekler onunla yatacağını düşüneceklerdi. Birdenbire mankenlik artık ona çekici gelmemeye başladı. Daha önce Luke için ağladığını düşünse de, o gece uyuyana kadar ağladığını hatırlıyordu ve çok daha fazlası gelecek. Modellik kariyerinin kaybı olarak gördüğü şeyin yasını tuttu.

"Özür dileme." Masanın öbür ucuna uzandı ve onun elini tuttu. "Evet, beni incittin ama bu büyümenin bir parçası. Gerçek şu ki, benden aldığınızdan çok daha fazlasını bana bıraktınız."

"Nasıl yani?"

"O hafta sonu olmasaydı, itaatkâr tarafımı asla keşfedemeyecektim. Bunun için teşekkür ederim." Bu

Daha önce bunun için ona hiç teşekkür etmediğini fark etti. "Sen çok iyisin, Meagan."

"Hayır, pek sayılmaz."

"Ne yapmak istediğimi biliyor musun?" diye sordu.

"Bütün bulaşıkları benim için yıkar mısın?" diye takıldı, çünkü onun gülümsemesini görmek hoşuna gidiyordu.

"Pek sayılmaz. Ama birlikte ne olabileceğimizi görmek isterim." Sanki onun sözünü kesmesini bekliyormuş gibi hızlı konuştu. "Sonsuza dek sürmesini istemiyorum. Hatta kesin bir taahhüt bile istemiyorum. Sadece birlikte çalıştığımız şu birkaç hafta. Bizi keşfetmek istiyorum."

Luke'la karşılıksız eğlence mi? Hiç yoktan iyiydi ve alabileceğini almamak için aptal olmak gerekirdi. "İşin içinde seks de olacak mı?"

Gözleri karardı. Kadın hâlâ onun elini tutuyordu ve adam parmaklarını sıktı. "Buna güven."

"Ben de varım."

Kızın elini ağzına götürdü ve dudakları kızın elini okşadı. tenine karşı. Nefesini içine çekti. "Bulaşıkları yıkayalım mı artık?" diye sordu.

Onun da kendisine sataştığını düşündü. Onun da kendisiyle alay ettiğini umuyordu. Dudaklarını elinin üzerinde ileri geri gezdirmeye devam etti. Dudaklarının her geçişi şok dalgaları gönderdi

Vücudunun her yerinde şehvet vardı. Ağzının onun üzerinde nasıl bir etki yarattığını biliyormuş gibi dikkatle onu izliyordu. Ve o da

Bulaşıkları mı soruyorsun?

Neredeyse ona evet diyecekti, sırf eğlenmek ve gülmek için ve soru çok gülünç olduğu için

Aynı şekilde gülünç bir cevap. Ama o tam da Cevap vermek için ağzını açtığı anda, başparmağının dibindeki avucunun etli tümseğini ısırды, ısırды ve gitti.

"Tabii ki hayır," dedi ve adam kıkırdadı.

"Onları bekletmek yerine şimdi yıkamak daha iyi olmaz mı?" diye sordu ama hâlâ elini tutuyordu.

"Bulaşık makinesi bunun için var," diye çıkmayı başardı ve sonra adamın dişleri camı kazıyınca bir inilti bastırdı.

Elinin iç kısmındaki narin et. "Siktir." "En azından onları lavaboya koyalım," dedi.

"Gerçekten, bulaşıklarla mı ilgileniyorsun?"

"Yapış yapış olurlarsa kötü olur."

"Yapışkanlık iyi olabilir."

"Bu nasıl?" Dişleri kızın elini terk etmişti ve şimdi kolunu kemiriyordu.

"Biraz karamel alıp sikine sürsem ve sonra yalasam."

Gözlerinde yaramazlık dans ediyordu. Adam kızın elini bıraktı ve mutfak dolabının çekmecelerini karıştırmaya başladı. Ne yaptığını görmek için omzunun üzerinden bakmaya çalıştı ama adamın omuzları çok genişti. "Ne arıyorsun? ne için?"

Arkasını döndü ve elinde ince bir kumaş peçete vardı. "Bu."

"Peçete mi?"

"Ya da geçici bir göz bağı."

"Sapıkça."

"Henüz değil ama bana birkaç dakika ver. Arkanı dön."

Bu eğlenceli olabilir, diye düşündü Meagan. Kendi mutfağında gözleri bağlı olmak. Bu gece yanında hiç oyuncak getirmemişti ve onunkilerin nerede olduğunu da sormamıştı. Ellerini kullanmayı planlıyor olmalıydı. Ya da belki yaratıcı olacak ve bazı mutfak eşyaları. Her şeye rağmen çok meraklıydı, bu yüzden arkasını döndü.

Saniyeler içinde geçici göz bağı gözlerini kapatmıştı ve hiçbir şey göremiyordu.

Kadının omuzlarını itti. "Dizlerinin üzerine çök."

Dikkatlice yere doğru ilerledi, kısa bir süre önce paspasladığı için şükreliyordu. Neredeyse gülecekti. Luke'un önünde diz çöktüğünde yerleri paspaslıyordu.

"Tamam," dedi Luke. "Ağzını açmanı ve dilini uzat. Sana tatman için bir şey vereceğim ve eğer doğru cevap verirsen, bir ödül alacaksın. Yanlış cevap? Bunu göreceğiz."

Onun buzdolabını karıştırdığını duydu ve zihni çılgınca çalışarak ne yaptığını hatırlamaya çalıştı.

orada vardı. Pek bir şey yoktu. Pek yemek yapmazdı, o yüzden çoğu

sadece atıştırma lıklar içindi. Buzdolabının kapısı kapandı ve Luke'un önünde durmak için yürüdüğünü duydu.

"Aç."

Ağzını açtı ve dilini dışarı çıkardı. İçine soğuk, yuvarlak bir nesne yerleştirildi.

"Isır."

Üzüm ağzında patladı, nefis tatlıydı ve içinde bulunduğu pozisyon nedeniyle bir şekilde daha da iyiydi.

"Böyle mi?" diye sordu.

"Evet, efendim."

"Aç."

Bu kez ağzını açtığında yemekle değil, başparmağıyla doluydu. Ağzının derinliklerine kadar emdi.

"İşte böyle, tatlım. Başparmağını em." Sesi ihtiyaçla kalınlaşmıştı. "Kahretsin, çok iyi hissediyorsun. Çok ateşli. O başparmağı emmek, benim aletimmiş gibi davranmak hoşuna gidiyor mu?"

Başparmağı ağzındayken konuşamazdı, bu yüzden sadece başını salladı.

"Ben de öyle düşünmüştüm," dedi. "İyi emersen sikimin tadına bakmana izin verebilirim."

İnledi, onu istiyordu, hem de çok istiyordu. Dilini adamın başparmağının ucunda gezdirdi ve onun yumuşak Cevap olarak inledi. Ona zevk vermeyi ne kadar da seviyordu. O da Bu güçlü adamı alıp tahrik edebileceğini, sadece dilini parmağının etrafında döndürerek onu inletebileceğini biliyor muydu? Baş döndürücü bir şey.

Dişlerinin kenarıyla derisini sıyırdığında "Siktir," dedi.

Adamın geri çekilmesini ve pantolonunu indirmesini bekledi. Ne de olsa başparmağını ağzına sokmasının amacının bu olduğunu düşünmüştü. Ama görünüşe göre, ya bu

ya da fikrini değiştirdi.

Bir dakika önce, başparmağı ağzındayken yerde diz çökmüştü ve bir dakika sonra onu tezgahın üzerine kaldırmıştı. Adamın bu kadar hızlı hareket edebileceğini hiç düşünmemişti. Kadın

Adamın elleri kadının belindeydi ve pantolonunun üst düğmesini açtığında nerede olduğunu ancak fark edebildi.

"Benim için soyunmanı izlemekten hoşlandığım zamanlar oluyor. Narin teninin yavaşça ortaya çıkışını görmek. Sonra şöyle zamanlar var

Bugün seni kendim için soymak istediğimde." Pantolonunun fermuarını açtı. "Gelmiş geçmiş en güzel Noel hediyesini açmak gibi. Daha da iyi çünkü seni neyin beklediğini biliyorum.

altı tamamen benim."

Sert bir çekiştirme yaptı ve pantolonu çıktı. Keşke gözleri bağlı olmasaydı da adamın yüz ifadesini görebilseydi. Her şey

Belden aşağısı artık minik bir dantel tangadan ibaretti.

"Vay anasını," diye fısıldadı, parmağını tanganın üzerinde gezdirirken.

üst kenar. "Çok seksi görünüyorsun."

"Teşekkür ederim, efendim."

Bir parmağını dantelin çizgileri boyunca sürükleyerek bacaklarının arasındaki kenarı takip etti. Ne kadar ıslak olduğunu anlamak için gözlerine ihtiyacı yoktu. Bunu hissedebiliyordu. Ve görünüşe göre, onun uyarılmışlığının kanıtı onu tahrik ediyordu.

"Birileri mutfakta kirlenmeyi seviyor," dedi.

Onunla aynı fikirde olmak için ağzını açtığında, parmağı ipek kumaşın üzerindeki nemin üzerinde ileri geri sürtünmeye başladı ve söyleyeceği her şey boğazında öldü. Adamın parmaklarını istediği yere götürmek için kalçalarını oynattı.

Kızın kalçasına bir tokat attı. "Yaramaz kız.

Parmaklarımı nereye sokacağımı biliyorum. Kıpırdamadan dur ve sana vermeyi seçtiğim şeyi al."

Hayal kırıklığı içinde homurdandı. Artık onu ne kadar çok istediğini bildiğine göre, bunu ona vermek için acele etmeyecekti.

"Şimdi bunların hiçbirisi yok." Parmaklarını tanganın bacaklarına geçirdi ve yavaşça aşağı çekip çıkardı. "Seni iyi hissettireceğimi biliyorsun."

Sesini buldu. "Evet, efendim. Yapacağınızı biliyorum.

Sadece beni daha ne kadar bekleteceğinizi merak ediyorum.

yaparsın."

"Böyle bir tavırla seni bütün gece kızdırabilirim. Bu konuda ne düşünüyorsun?"

"Sanırım aşırı zevk yüklemesinden öleceğim, efendim."

"Hiç kimsenin aşırı zevk yüklemesinden öldüğünü sanmıyorum." "Bütün gece boyunca kaç kişiyle dalga geçtin?" "Sen ilk olursun."

"İşte böyle. Bütün gece beni kızdırırsan, bu senin hatan olur. bayıldığım zaman. Bunu polise açıklamak biraz utanç verici olur, sence de öyle değil mi?"

O güldü. Kendi rollerinde bile birlikte bu kadar kaygısız olabilmelerini seviyordu. Geçmişte birlikte oynadığı pek çok Dominant her şeyi çok fazla ciddiye almıştı. Luke öyle değildi. Ciddi olabiliyordu ama aynı zamanda eğlenceli ve komikti.

"Ne düşündüğümü biliyor musun?" diye sordu, klitorisinin hemen üzerinde daireler çizerek.

Ne düşündüğümü biliyorum. Sanırım parmaklarını biraz daha aşağıda istiyorum. "Sormaya korkuyorum, efendim."

"Bence çok fazla konuşuyorsun."

Dudaklarını birbirine kenetledi, Luke'un gevezeliği yüzünden üzerine gelmesini bekliyordu. Şakacı Luke için çok fazla.

"Evet," dedi. "Çok fazla konuşuyorsun. Sanırım sessiz olmana yardımcı olacak bir dikkat dağıtıcıya ihtiyacın var."

Bununla ne demek istediğini anlamak için onu fazla bekletmedi. Düşünmeye fırsat bulamadan, onun hareket ettiğini hissetti.

bacaklarının arasındaydı ve ağzı onun üzerindeydi. O kadar şaşırmıştı ki, durduramadan bir çığlık attı.

"Mmm, tam olarak sessiz değil, ama kesinlikle gevezelik yok." Nefesi kızın teninde sıcaktı. Bir gün önce ağda yaptırmıştı.

ve orası aşırı duyarlıydı. Yumruğunu sıkarak adamın saçını tutmasını ve onu itmesini engelledi.

onun olmasını istediği yerde.

Derin nefes al, dedi kendi kendine. Bunu kendi başına yapabileceğinden daha iyi yapacağını biliyorsun. Bir nefes

daha aldı ve vücudunun daha da gevşediğini hissetti.

"Teslimiyetiniz öyle kolay teslim edilecek bir şey değil," dedi. "Bana güvendiğiniz için teşekkür ederim."

Çok seksiydi ama böyle şeyler söylediğinde kalbini çalmaya çok yaklaşıyordu. Anlamı ve Adamın sözlerinin ve kim olduğunun gerçekliği onu sardı ve onun kendi iyiliğini düşündüğünü bilerek daha da rahatladı. Sadece onun zevkini istediğini.

"Seni böyle seviyorum." Çenesi kızın teninde sertleşmişti. "Çok kabullenici ve uyumlu."

"Buna alışmayın efendim" diye cevap verirken kendini tutamadı.

Kahkahası, az önce klitorisini ağzına almış olmasıyla daha da artmıştı. Boşalmamak için gösterdiği çabayla vücudu gerildi.

Geri çekildi. "Bu gece kendini tutma. Tüm seslerini duymak istiyorum ve olabildiğince çok boşalmanı istiyorum. yapabiliyorsun."

"Beni öldüreceksiniz, efendim."

Cevap vermedi ama ağzıyla yaptığı yavaş, alaycı işkenceye geri döndü. Serbest kalmasını engellemek zorunda kalmaktan kurtulmuş, orgazmının onu süpürmesine izin vermişti. O zaman duracağını düşündü, ama görünüşe göre işi bitmemişti. O orgazm olana kadar ikinci kez geldi ve geri çekildi.

"Gömleğini kaldır. O muhteşem göğüslerini göreyim," dedi.

Tezgâhın üzerindeki yerinden sırtını dikleştirdi ve tişörtünü yukarı kaydırды. Keşke onu görebilseydi, gözlerini görebilseydi. Böylece onun ne düşündüğünü bilebilirdi.

Muhtemelen bu yüzden gözlerini bağlamıştı. Düşünmesin diye. Şu anda düşünmek ona düşmezdi.

Ellerini göğsünde gezdirerek, "O kadar muhteşemsin ki," dedi. "Seninle ziyafet çekebilirim."

Meme uçlarına soğuk bir şey damladığında sarsıldı.

"Mmm," dedi. "İşte bu lezzetli görünüyor."

Üzerine sürdüğü şeyin ne olduğunu merak etti. Buzdolabında ne olduğunu hatırlamaya çalıştı ve Son kullanma tarihinin geçmemiş olmasını umuyordu. Bu hiç iyi olmazdı.

"Efendim?"

"Evet."

"O her neyse son kullanma tarihini kontrol etmek isteyebilirsin." Kahretsin, bunu itiraf etmek utanç vericiydi.

"Buzdolabınızda son kullanma tarihi geçmiş yiyecekler mi var?"

"Buzdolabımda son kullanma tarihi geçmiş gıdaların bulunma ihtimalinin var olduğunu söylüyorum."

Birkaç saniye sessiz kaldı. Tanrım, ne düşünüyor olabilirdi? Buzdolabına mı bakıyordu? Yine orada ne olabileceğini düşünmeye çalıştı. kullanmış olabilir.

"Tamam," dedi. "Yapacağımız şey şu. Ben Bu karamel sosun son kullanma tarihine bakacağım, ve eğer iyiyse devam ederiz. Eğer kötüyse, son kullanma tarihi geçmiş yiyeceklerin tehlikeleri hakkında bir kompozisyon yazmanı isteyeceğim. Ve muhtemelen seni tokatlarım."

Karamel sosu. Ne zamandır oradaydı? Uzun süredir orada olduğunu düşünüyordu, ama bu şeylerin uzun bir kullanım süresi yok muydu? Bir deneme yazmak kulağa çok sıkıcı geliyordu.

Buzdolabının tekrar açıldığını duydu. Bir kez daha gözlerinin bağlı olmamasını diledi. Neler olduğunu görebilmeyi. Sonra buzdolabı kapandı.

"Şanslısın. Her şey yolunda." Bir meme ucunu yaladı. "Ama Beni böyle endişelendirdiğin için hâlâ çok yaramaz bir kızsın."

Adam göğüslerine saldırmaya devam ederken kadın sırtını dikleştirdi. Sözüne sadık kaldı ve ona bir ziyafet çekti. Dişleri, dili ve dudakları. Her yerdeydiler ama yine de yetmiyorlardı.

"Hâlâ yapış yapışsın," dedi. "Seni becerdikten sonra duş aldıracağım. Belki seni duşta alırım. Ya da belki bana sakso çekmeni sağlarım."

Şu anda, kendisine dokunmaya devam ederse neredeyse her şeyi kabul edebilirdi.

"Ama şimdilik ..."

Başka bir şey söylemedi; sadece onu yatağa çekti. Tezgâhın kenarına oturdu, bacaklarını iki yana açtı ve sert bir hamleyle içine girdi. Ele geçirilmiş olma hissi, görememekle daha da yoğunlaşmıştı. Her şey Ne yaptığını Luke kadar iyi bilen bir Dom'la birlikte olmayalı çok uzun zaman olmuştu.

Hareketlerini sert ve derin ile yavaş ve sığ arasında değiştirdi. Bunu yaparken, kızın bazı yerlerine vurdu. olduğunu bilmiyordu. Ve lekeler, onları bulduğu için çok ama çok mutluydu.

"Kahretsin, evet," diye mırıldandı adam özellikle hassas bir bölgeye vurduğunda.

Vuruşları neredeyse cezalandırıcı bir hal alana kadar çabalarını iki katına çıkardı. Ve hâlâ daha fazlasını istiyordu. Ona asla doyamayacağını düşünüyordu ve bu onu Biraz endişeliydi ama şu anda bunu düşünecek durumda değildi.

Bir elini aralarına sokup klitorisinin etrafında dolaştırdı. Bu Tamamen çözülmesi için parmaklarının hassas bölgede sadece iki kez gezinmesi yetti. Çıglık attı Son bir sert hamle yapıp kendi hamlesine teslim olurken serbest bıraktı.

Uzandı ve göz bağını çözdü. Ellerini kızın vücudunda gezdirdi ve kız ayakta durup kendisine yaslanana kadar onu tezgahdan aşağı çekti.

"Nefesimi kesmeye devam etmen nasıl mümkün olabilir? Uzaklaşmak mı?" diye fısıldadı ve yumuşak bir öpüşmeyle başlayan ama her ikisi de daha fazlası için nefes nefese kalana kadar yoğunluğu artan bir öpüşmeyle dudaklarını onunkilere bastırdı.

"Bilmiyorum," dedi. "Ama sen de bana aynısını yapıyorsun."

"Mutfağınız berbat durumda."

"Umurumda değil," dedi öpücüklerin arasında. "Duş mu?"

"Evet, biri beni yapış yapış yaptı."

"Hiç şikayet duymadım." Başını eğdi ve meme ucunu yaladı. "Mmm, karamel benim favorim."

"Bir dahaki sefere her tarafına karamel sürerim."

Kıkırdadı. "Bunu görmemiz gerekecek. Tuvalet ne tarafta?"

Elini uzattı. "Benimle gel."

Stresle temizlik yapma eğilimine hiç bu kadar şükretmemiştir.

Banyo. Banyo kirli olsaydı ne kadar utanç verici olurdu. Neyse ki o gelmeden önce hem banyo hem de mutfak iyice temizlenmişti.

"Güzel yermiş." İçeri girdiklerinde Luke banyonun etrafına bakındı.

Banyosunu çok seviyordu. Şehirde normalde bulabileceğinizden daha büyük olan bu mekanı yeniden yaptırmıştı.

büyük bir duş ve çift lavabo içeriyor. Uzun bir iş gününün ardından rahatlatıcı olacağı düşüncesiyle burayı bir spa merkezinden esinlenerek tasarladı. Doğrusu, içine bir erkek davet etmeyi hiç düşünmemiştir.

Her zamanki gibi Dom olan Luke kendini evinde gibi hissetti, suyu açtı ve havlu askısından iki havlu alarak yakındaki kancalara yerleştirdi.

Duşun içine göz attı. "Eminim sadece kız sabunun vardır, değil mi?"

"Alternatif olarak, duşuma erkeklerin girmesini olağan bir durum haline getirmemi öneriyorlar."

Adamın gözlerinde kısa bir an için beliren kıskançlık parıltısını kaçırmadı.

"Sen öyle söyleyince." Omuz silkti.

"Bir tür kız sabunu gibi, değil mi?"

"Gül gibi koktuğum için hiç bu kadar mutlu olmamıştım," dedi sırtarak.

Dolabının çekmecelerini karıştırdı ve bir
Bir otelden aldığı nötr bir kokuydu. "şanslısın, gülüm
kalmadı."

"Tanrı seni korusun."

"İtiraf etmeliyim ki erkeğimin gül gibi kokmasından pek
hoşlanmıyorum."

Sırıtışı daha da büyüdü. "Senin adamın mı?"

Bunu o mu söyledi? Üzgün müydü? Üzgün görünmüyordu
ama bazı erkeklerde bunu anlamak zordu.

"Yani, bilirsin işte. Öyle mi dedim?"

Hayır, hiç de üzgün görünmüyordu. Aslında, o görünüyordu
Üzüntünün tam tersi. Ona doğru yürümeye başladı ve
hareketleri ona bir zamanlar hayvanat bahçesinde gördüğü
bir kaplanı hatırlattı: kendinden emin ve biraz da ukala.
Ağzının köşesi yukarı kalktı. "Ah evet. Kesinlikle söyledin."

Hızlı bir hareketle onu kollarının arasına aldı.
"Erkeğim dedin."

İnkâr etmek için dilinin ucuna gelmişti ama o bunu
yapamadan, adam onun ağzını kendi ağzıyla kapattı.

"Beni çok tahrik ediyor

Bunu söylediğini duymak çok güzel," dedi hava almak için
öpüşmeyi kestiğinde. "Seni kadının olarak düşünmek."

O anda sabunla ilgili tüm düşünceler, daireyi temizlemek
ve onu hiçbir şeyden mahrum bırakmamak gibi düşünceler
pencereden uçup gitti. Ve o anda, onun kadını ve hatta
daha çok itaatkârı olmak istedi.

Zihninin bir köşesinde, ona, "The Theodore" ile hiçbir şey
olamayacağını söyleyen dırdırcı bir ses vardı.

Aralarında Taskmaster vardı. Ama Luke'un kollarındayken,
onu öperken, onun ellerini tutarken bu konu üzerinde
durmayı reddetti.

her türlü şehvetli zevki vaat ediyordu. O istedi

Zamanı dondurun ve sonsuza dek bu anın içinde kalın,
çünkü kesinlikle hiçbir şey buharlı banyosundaki çıplak
Luke'u yenemez.

Geri çekildi. "Sıcak suyun bitmesini istemiyorsak
duşa girsek iyi olur."

"Her zaman çok pratik."

"Bu pratik olmanın ötesinde bir şey. Sizi mümkün olduğunca uzun süre çıplak ve ıslak tutmakla ilgili."

"Anlıyorum. Yani gerçekten sapık olan sen misin?" "Bunun retorik bir soru olduğunu varsayıyorum."

Aralarındaki şakalaşmanın tadını çıkararak güldü ve gecenin geri kalanında bir saniye bile Taskmaster'ı düşünmeyeceğine karar verdi. Şu anda düşüncelerinde sadece Luke'a yer vardı.

Ve şu anda onun duşuna giriyordu ve kıcı çok güzel görünüyordu. . .

"Kıcıma bakıyorsun, değil mi?" diye sordu.

"Neden böyle düşündüğünü anlamıyorum." Adamın onun ne yaptığını bilmesinden sadece biraz rahatsız olmuştu.

"Sesinin tonundan haklı olduğumu anlayabiliyorum."

"Her zaman haklı olmak zorunda değilsin, biliyorsun. Ya da son sözü söylemek."

"Meagan?"

"Evet?"

"Kıcını buraya getir."

Birkaç saniye boyunca onun ne kadar otoriter olduğu hakkında gönülsüzce mırıldandı, ama duşa adımını atar atmaz adam onu bir öpücükle durdurdu. Dudakları aceleliydi, sanki

onu mutfakta yeterince görmemişti. O sadece Üzerini yıkayan sıcak suyun belli belirsiz farkındaydı. Luke zihnine girmiş, başka bir şey için çok az yer bırakmıştı.

"Suyla kaplı çok seksi görünüyorsun." Bakışları vücudunda bir aşağı bir yukarı dolaştı. "Seni süresiz olarak duşta tutabilirim."

"Bu kameranız ve ekipmanınız için cehennem olur."

Dudakları tekrar kızın üzerindeydi ve kız başını eğerek aşağıya doğru kemirirken ona daha fazla erişim sağladı. "Seni çıplak ve ıslak bir şekilde elimde tutarken kameralara kimin ihtiyacı var ki?

silahlar?"

"Daha da iyisi ne biliyor musun?"

"Hiçbir şey."

Güldü. "Ben çıplak, ıslak ve seni yıkarken."

"Bu beni içeri atabilir," dedi ama dürüst olmak gerekirse kendisi de oldukça ateşli görünüyordu.

"Bakalım, olur mu?"

Temiz bir bez aldı ve otelin vücut yıkama suyunu köpürttü. Boynundan başlayarak acele etmedi, sabunlu suyu omuzlarına sıktı ve ovaladı. Şaşırtıcı bir şekilde, adam hareketsiz kaldı ve yıkarken vücudunu keşfetmesine izin verdi.

"Arkanı dön," dedi.

Onun sırtını sevmiştir. Tamamen güçlü ve kaslıydı ve onun tadına bakmadan edemiyordu. Onu yaladı. kürek kemikleri arasına vurdu ve karşılığında çıkardığı iniltiden zevk aldı.

"Böyle mi?" diye sordu.

"Kahretsin, evet," diye inledi, kadın bir adım daha ileri gittiğinde ve tırnaklarıyla onu hafifçe kaşdı. Onun tüm tepkilerini katalogladı, hoşlandığı her şeyi hafızasına kaydetmek istiyordu. Daha önce birlikte olduklarında, o kadar kapılmıştı ki

Onun içinde yükselirken ve ilk kez boyun eğmeyi deneyimlerken, vücuduna pek dikkat etmemiştir.

Şimdi, aniden fark etti ki, yapabiliyordu. Özellikle de Üst olarak edindiği deneyimle. Luke'la doğaçlama duşa girene kadar, itaatkâr olarak hizmetini geliştirmek için Domme tarafını kullanmayı hiç düşünmemiştir. Komik, diye düşündü, çünkü başkalarına itaatkâr olmanın Üst'e nasıl yardımcı olduğunu anlatmakta her zaman hızlı davranmıştı.

Luke arkasını dönene ve onu yıkamayı bıraktığını fark edene kadar yüksek sesle güldüğünün farkında değildi.

"Kıçım komik mi?" diye sordu. Arkasına bakmaya çalıştı. "Yani, her zaman ortalama görünümlü olduğunu düşünmüştüm ama şimdi endişeleniyorum. Özellikle de Başka bir şey yapmanın tam ortasında iken sizi güldürüyor."

"Oh, hayır." Başını iki yana salladı. "Senin kıçına gülmüyordum."

Ona doğru bir adım attı ve onu karo duş duvarına doğru bastırdı. "Şükürler olsun. Bu kadar komik olan neydi? o zaman?"

Ellerini göğsünde gezdirdi ve adamın nefesini içine çekişinden zevk aldı. "Aşırı mizahi değil. Sadece ilginç bulduğum bir şey."

Adam kızın kulağını ısırdı. "Söyle bana, sıcak suyumuz bitmeden."

"Seni çoktan yıkadım. Eğer suyumuz biterse, sana bir şey olmaz. Hala yapış yapış olan ben olacağım."

"Anlaşıldı. Sen konuşurken ben seni yıkayacağım." Beklemedi, vücut losyonunu köpürttü ve kadının omuzlarını yıkamaya başladı.

"Biliyor musun, sen bunu yaparken ne düşündüğümü hatırlamak gerçekten zor."

Göğüs ucunu okşadı. "Çok kötü. Konuş."

Luke ellerini vücudunun her yerinde gezdirmeden önce düşündüğü şeye konsantre olmaya çalışarak Derin bir nefes. "Hani hep derler ya, bir Dominant'ın bir denizaltı olarak deneyim kazanması iyidir diye?"

"Evet."

"Meraktan soruyorum, hiç itaatkâr oldunuz mu?"

"Evet." Başını salladı ama tamamen onu yıkama işine odaklanmış görünüyordu. "Eğitimimin başlarında, biraz zaman geçirdim bir Domme ile."

İlginç. Belki daha detaylı sorular sorardı. daha sonra konuşuruz. "Bunun daha iyi bir Dominant olmanıza yardımcı olduğunu düşünüyor musunuz?"

"Evet, kesinlikle."

"Ben de aynı şeyi hissediyorum. Aslında, Dominantlara sık sık itaatkâr olarak birkaç sahnede yer almaları gerektiğini söyledim."

Vücut yıkayıcısını sırtında gezdirdi ve kadın uzun bir süre durakladı, sadece çevrenin ve olup bitenlerin tadını çıkardı. Buhar. Sıcak su. Luke. Mükemmel bir andı ve keşke daha uzun sürmesi için zamanı durdurabilir.

"Seni güldüren şey hakkında düşündüğün şey bu muydu?" diye sordu. Adam kızın saçlarına yönelmişti ve kız Adam kafa derisine masaj yaparken gözlerini kapattı.

"Bu çok iyi hissettiriyor," dedi yarım bir mırıltıyla.

"Ben de bunu hedefliyorum."

Saçlarını yıkamak için zaman ayırdı. Tahmin etti çünkü bundan ne kadar hoşlandığını söylemişti. Parmakları kafa derisine sihir yaptı ve aslında birkaç kez inledi. Saç yıkamanın bu kadar iyi hissettireceğini kim bilebilirdi?

"İnanılmazsın. Her gün gelip saçımı yıkaman için sana para vermeliyim."

"Duşta çıplak olman bile yeterli bir ödeme." "Çok kolay memnun oluyorsun," diye alay etti.

"Güven bana, değilim. Sadece sana karşı zayıf bir noktam var." Kadının kafa derisine son bir kez sertçe masaj yaptı.

"Pekâlâ. Şimdi durulayın."

Adam şampuanı durularken, kadın şampuanı eline aldı.

tekrar konuştuk. "Her neyse, dediğim gibi, ben sırtınızı yıkarken aklıma geldi: neden diğer şekilde çalıştığını düşünmedim?"

"Diğer taraftan mı?" Adam arkasındaydı, bu yüzden onu göremiyordu ama sesindeki soruyu duyabiliyordu.

"Doğru. Diğer taraftan. Eğer bir ya da iki sahnede itaatkar olmak sizi daha iyi bir Dom yapabiliyorsa, bu mantıklı değil mi?

bir ya da iki sahnede Üst olmanın sizi daha iyi bir ast yapabileceğini düşündünüz mü?"

"Hmm. İlginç." Bir süre başka bir şey söylemedi ve kadın bunu takdir etti. Bu onun sadece ona katıldığını değil, aynı zamanda düşündüğünü de gösteriyordu. "Sanırım bu daha . . . Kelimeden emin değilim. Kolay doğru değil. Pratik olması daha iyi ama tam olarak o da değil. Bir Dom için birkaç sahne boyunca itaatkâr olmak, diğer türlüünden daha basit olabilir. Ve daha basit de doğru kelime değil, ama ne demek istediğimi anladınız mı?"

Kaşlarını çattı. "Sanırım öyle." Sonra Melissa ve Efendi C'yi hatırladı ve onun ne olduğunu çok iyi biliyordu

hakkında konuşuyorduk.

"Değiş tokuş yaptığınız için bunu hayal etmek sizin için daha zor olabilir. Ama ben Abby'nin bir Top olduğunu düşünmeye çalışıyorum." O yüz yüze gelmeleri için onu çevirdi. "Onu göremiyorum."

"Ben de, ama ben çıplakken ve duştayken çalışanım hakkında konuşmayalım."

Sırıttı. "Kıskandın mı?"

"Oh, hayır." Ve düşünmüyordu. Düşünmedi. "Duşa başka kadınlarla girmemeyi tercih ederim."

Onu tekrar fayansa yasladı, ama bu sefer Sol bacağını kaldırdı ve adamın beline doladı. "Şu anda bu duşta ya da düşüncelerimde başka kimse yok. Sadece sen, ben ve sana yapmaya hazırlandığım şey var." Parmakları tembelce kadının ıslaklığını okşadı. "Sen Bana inanıyor musun?"

"Evet, efendim." Adam iki parmağını içine sokarken kadın yanağını ısırdı.

"Oh, lanet olsun." Sesi üzgün geliyordu.

"Ne oldu? Sorun ne?" Etrafına bakındı, adamın hoşnutsuzluğunun kaynağını bulmaya çalıştı ama bir şey bulamadı. Ne de olsa duşta ne yanlış gidebilirdi ki?

İç çekti. "Prezervatif yok."

Neredeyse ona sorun olmadığını söyleyecekti. Temiz olduğunu, hap kullandığını ve ona güvendiğini. Ama güvenmedi. Bunun bir kısmının onun kendisini koruması olduğunu biliyordu ve buna saygı duyuyordu.

"Kahretsin," dedi. "Yatak odasındalar. Komodinin içinde."

Kadının bacağını tuttu ve kendi etrafında sarmaladı. "Bu duştan çıkmayacaksın."

"Ama prezervatif ..."

"Bekleyebilir." Adamın gözlerindeki bakış, kadının daha fazla tartışmasını engelledi. "Seni parmaklarımla boşaltacağım ve sonra duşta diz çökeceksin, böylece ben de içeri girebileceğim."

Ağzını. Kurulanalım ve sonra belki şu prezervatifleri bulmaya bakarız."

Onun onayını beklemedi, ama iki parmağını içine sokarak G noktasına bastırdı. Bu da onun bir şey söyleme yeteneğini etkili bir şekilde durdurdu. Sırtı fayansa dönük olduğu için minnettardı çünkü bacaklarının onu desteklemek için yeterli değildi.

"Evet, oh, oh," diye nefes nefese kaldı adam parmaklarını onun içine ve dışına pompalarken.

"Aynen öyle. Parmaklarıma gel." İçe doğru her itişinde, o hassas noktayı derinlemesine okşadı ve hayatı olsaydı orgazmını geri tutamazdı. buna bağlıydı. Kadın boşalırken, adam başını eğip kulağına fısıldadı: "Boşaldığında çok seksi oluyorsun."

Onu dizlerinin üzerine itmeden önce sadece birkaç dakika nefes almasına izin verdi. "Benim sıram."

Ağzını açtı ve açgözlülükle onu içine çekti. Kadın hızını ayarlamaya çalışsa da, adam ellerini kızın saçlarında dolaştırdı ve başını sabit tuttu. "Ağzında çok iyi hissediyorum. Uzun süre dayanamayacağım."

Onun uzun süre dayanmasını istemiyordu. Onu zevkten çıldırtmak istiyordu, kontrolünü kaybedecek ve kendini tutamayacak hale gelecekti. Ağzına soktuğunda, kadın Dilini adamın uzunluğunun üzerinde gezdirdi ve adam tamamen içine girdiğinde onu daha derine emmeye çalıştı.

"Kahretsın, Meagan," dedi yarım bir iniltiyle, ikinci kez bir kez daha yaptı. Üçüncüsünde, ağzının derinliklerinde hareketsiz kaldı ve serbest bırakılmasını yutmaya çalışırken gözlerine yaş getiren sert bir itme ile geldi.

Kadının ayağa kalkmasına yardım ederken ağır ağır nefes alıyordu. Tamamen bitkin görünüyordu, ama ona seksi bir gülümseme verdi ve döndü suyu kapattı. Duşa girmeden önce yakınlara havlu asmıştı. Adam havlulardan birini ona sararken kadın zevkle mırıldandı ve adamın kurulanmasını izledi.

"Prezervatifleri bulmaya hazır mısınız?" diye sordu.

"Benim ölümüm olacaksın, bunu biliyor muydun?"

Masumca göz kırptı. "Bu senin planındı. Ben sadece tekrar ediyorum. Ama yapmamayı tercih edersen-"

Sözleri, adamın dudaklarını onun dudaklarına götürmesiyle kısa kesildi.

ezici bir öpücük. Prezervatif konusunu onu kızdırmak için açmıştı. Gerçek şu ki, biraz toparlanmaya da ihtiyacı vardı ama öpücüğü onu tekrar kucağına alma arzusunu yeniden alevlendirdi ve onun kucağında eridi.

Sonunda geri çekildi. "Sen benim ölümüm olabilirsin ama ben yüzümde bir gülümsemeyle gideceğim."

Dokuzuncu Bölüm

TDena'nın bebek partisinin olduğu hafta sonu biraz soğuktu. Abby yatak istirahatinde olduğu için, kadınlar duşu Parkses'lerin evinde yapmaya karar verdiler. Sabah erken saatte olacağı ve Delaware'de yaşamadığı için Abby Meagan'ı geceyi geçirmesi için davet etti. Meagan Wests'in Wilmington'daki evine daha önce sadece bir kez gitmişti ve Lynne'i orada görünce şaşırdı. Kadınla tanışmıştı. Luke satın almadan önce kulüpte çalışıyormuş. Lynne'in taşındığını duymuştu ama onun West'lerin yeni dadısı olduğunu bilmiyordu.

Nathaniel çocukları erkenden yatırdı ve kısa bir süre sonra Cole ve Jeff ile dışarı çıktı. O gider gitmez kadınlar Abby'nin mutfağında toplandı. Abby bir şişe şarap ve üç kadeh çıkardı ve hepsi oturma odasına oturdu.

"Bu ne sürpriz, Meagan," dedi Abby. "Lynne'i tanıdığını bilmiyordum."

"Evet, Lynne taşınmadan önce birbirimizi tanıyorduk."

Lynne deri koltuğa yerleşti, ellerini ayaklarının altında. Şarabından bir yudum aldı. "Beni hatırladığına inanamıyorum," dedi. "Simon ve ben kulübe sadece bir kez gitmiştik."

"Seni hatırlıyorum." Meagan kadehindeki lezzetli şarabı döndürdü. "Bu çok güzel Abby."

"Teşekkür ederim," dedi Abby. "Bu benim favorim."

Meagan Lynne'le yüzleşmek için geri döndü. "Peki neden New York'tan taşınmaya karar verdin?"

"Çalıştığım hukuk firması kötü bir yıl geçirdi. Orada çok fazla işten çıkarma vardı ve ben ne yapacağımdan emin değildim. Her zaman öğretmen olmak istemiştim ve Abby ve Nathaniel bir dadı arıyorlardı ..." Omuz silkti. "Abby'yi aradım, onunla ve Nathaniel ile görüştim. Sonraki hafta sonu Elizabeth ve Henry ile tanıştım. Onlar öyle harika çocuklar. Ve gerisi tarih oldu."

"Hâlâ okula dönmek istiyor musun?" Meagan sordu.

"Evet, eninde sonunda, sanırım."

"Ama çocuklar okula gidene kadar olmaz," dedi Abby gülerek.

"Muhtemelen doğru zaman değil," dedi Lynne. "Ama düşünüyordum da, eğer yazları öğretmenlik sertifikam üzerinde çalışabilirsem, çocuklara evde eğitim verebilirim. çocuklar."

"Bu çok iyi bir fikir." Abby parmaklarını kanepeye vurdu. "Nathaniel'e sorayım, bir şeyler ayarlayabilir miyiz? sertifikanızı alabilmeniz için bir şeyler ayarlamalıyım."

"Oh, teşekkür ederim."

"Şimdi daha zor bir soru soracağım," dedi Meagan. "Bu Simon'la mı ilgili?" Lynne sordu.

"Sadece ne olduğunu merak ediyordum. Sizden önce onu nadiren biriyle görüyordum ve son birkaç aydır hiç görmedim."

Lynne cevap vermeden önce tereddüt etti. "Yaşam tarzımla ilgili bir şey yapmak istediğimi düşünmediğini söyledi. Ona yeni olduğumu ve sadece zamana ihtiyacım olduğunu söylemeye çalıştım, ama o bunu yanlış anladı. ve benden ayrıldı. Çok üzülmüştüm. O kadar da üzgün değildim. yaşam tarzını istemedim - sadece çok fazlaydı, çok erkendi ve bir adım geri atmam gerekiyordu." Sustu. "Gerçekten özlüyorum

onunla. Abby, Nathaniel onunla hiç konuşuyor mu?"

"Emin değilim. Nathaniel'in çok fazla kişiyle konuştuğunu sanmıyorum.

New York grubumuzdan insanlar." Abby biraz daha şarap doldurdu.

"Delaware'de çok meşguldü. Ona sormamı ister misin?"

Lynne'in gözleri büyüdü. "Olamaz."

"Emin misiniz?"

"Evet." Ama emin görünmüyordu.

"Lynne?" Abby sordu.

"İnternete bakabilirim diye düşündüm. Bir BDSM sohbet grubuna katılırım." "Bunu neden yapasın ki?" Abby sordu.

"Biraz daha bilgi almanın en iyisi olacağını düşündüm.

Biraz daha öğrenirim. Sonra belki bir noktada Simon'a tekrar yaklaşabilirim."

"Ondan hoşlandın, değil mi?" Meagan fısıltıyla sordu.

Meagan, bir kıza sahip olmanın nasıl bir şey olduğunu çok iyi biliyordu.

ilgilendiğin adam çekip gitti. Lynne'in yüzünde gördüğü ifadenin, on beş yıl önce Luke onu terk ettikten sonra sahip olduğu ifadeyle aynı olduğuna dair bir his vardı içinde. Ve Lynne'in

kimsenin başına gelmesini istemem.

"Evet." Lynne'in sesi o kadar yumuşaktı ki Meagan onu zar zor duydu.

"Biliyor musun" -Abby hınzırca sırtıyordu- "eğer istersen Delaware grubuyla bir araya gelerseniz, Nathaniel ve ben bunu ayarlayabiliriz."

Lynne biraz emin görünmüyordu. "Bilmiyorum. Bir düşüneyim."

Abby tatmin olmuş görünüyordu ve Meagan'a baktı.

"Bana Luke ve senden bahset."

Meagan derin bir iç çekti. "Nereden başlayacağımı bile bilmiyorum. Bu kitap için bu fotoğraflar üzerinde çalışıyoruz ve sadece iş olması gerekiyordu, ama değil. Ve ben korkuyorum, anlıyor musun? Bu yoldan daha önce de geçtik ve sonu iyi bitmedi."

"Ama artık ikiniz de büyüksünüz," dedi Abby. "Ve çok daha fazla deneyiminiz var. Ayrıca ikiniz de ne istediğinizi ve ne istemediğinizi biliyorsunuz."

"Doğru." Meagan onun ne demek istediğini anlıyordu ama bunun o kadar kolay olmadığını da biliyordu. "Luke'un nasıl hissettiğini bilmiyorum."

"Ona sormayı düşündün mü?" Abby bir kaşını kaldırdı.

"O kadar kolay değil."

"Çünkü bunu olması gerekenden daha zor hale getiriyorsun." "Bunu on bin yıldır evli olan kadın söylüyor."

yıl."

Abby güldü. "Diyor ki, bir kadın zor bir yol, onlar hakkında konuştuğunuzda her şey daha kolay oluyor." "Haklı olduğunu biliyorum ama bu çok zor görünüyor. İfşa etmek kendin gibi. Kendinizi ortaya koymak ve bunun nasıl karşılanacağını bilmemek."

"Ama nasıl hissettiği hakkında hiçbir şey bilmemekten iyidir."

"Sanırım öyle." Meagan iç çekti.

Bunu bir sessizlik izledi, herkes az önce söylenenler hakkında kendi düşüncelerini düşünüyordu. Meagan belki de Luke'la konuşması gerektiğini düşündü. Ne de olsa, Luke'la konuşana kadar diye sordu. Belki Luke da karşılıksız bir ilişkiden daha fazlasını istiyordu.

"Bu gece Dena'yla kalan var mı?" Meagan sonunda sessizliği bozarak sordu.

"Sanırım Julie ve Sasha onunla kalıyor," dedi Abby. "Bu iyi bir şey. Tek başına kalmasından nefret ederim."

"Jeff'in buna izin vereceğinden şüpheliyim." "Şu anda kaç haftalık?" Lynne sordu.

"Otuz küsur," diye yanıtladı Abby. "Sanırım doğumu başlatmadan önce en az otuz üç yaşında olmasını istiyorlar."

"Doğum yapmasına izin vermeyecekler mi?" Meagan öyle düşünmüyordu ama kesin bir şey de duymamıştı.

Abby başını salladı. "Hayır, otuz üç yaşını geçmesine izin veremeyecek kadar tehlikeli olduğunu söylediler."

"Şimdiye kadar bebekle ilgili her şey yolunda gitti mi?"

Lynne ayağa kalktı ve biraz daha şarap doldurdu.

"Evet, Dena şu ana kadar her şeyin mükemmel olduğunu söyledi. bebek." Abby'nin gözlerinde hüznü, uzaklara dalan bir bakış vardı. "Ben

İkisi için de çok mutluyum, ikisi de tüm iyi şeyleri hak ediyor."

Meagan, Jeff'in kulüpte Abby'yi kurtaran kişi olduğunu hatırladı. Ayrıca onun Abby ve Nathaniel ile birkaç kez oynadığını da biliyordu. Dena'nın ne düşündüğünü merak etti.

bunu düşündü. Bu onu rahatsız etti mi? Yoksa umursamıyor muydu? Abby'nin Luke'la dolambaçlı yollardan oynadığını biliyordu.

Geçmişte yaşananlar onu rahatsız etmese de, tekrar yaşanması halinde bundan hoşlanacağından emin değildi. Benzer şekilde, Meagan Jeff'in Dena ile evlendiğinden beri kimseyle oynamadığını düşünüyordu.

Meagan bir anlığına, evli olmanın nasıl bir şey olduğunu düşünmek için kendine izin verdi. O arkadaşlığa sahip olmak.

Bu destek. Bu sevgi. O ana kadar hayatının ne kadar yalnız olduğunu fark etmemiştir.

Elbette, iş arkadaşları vardı. Ve erkek kardeşi, Gerçi onu gerçekten sayamazsınız. Ama günün sonunda, onun için önemli biri yoktu. Geleceğe bakmasına izin verdi ve tek gördüğü

Yalnızlık. Boş bir ev. Boş bir yatak. Boş bir hayat. Ve uzun, çok uzun zamandır ilk kez üzgündü.

Meagan gerindi. Birdenbire artık konuşmak istemediğini hissetti. "Yorgunum. Ben yatmaya gidiyorum."

Abby bir kaşını kaldırdı ve Meagan onun içini gördüğünden emindi. "Sen iyi misin?"

"Evet, sadece biraz yorgunum."

"Tamam, sanırım sabah görüşürüz." "İyi geceler," dedi Lynne.

Meagan iyi geceler diledi ve üst kattaki odasına çıktı. Ertesi gün bebek partisi saat onda başladı.

Abby ve Lynne ile ata binecekti.

öğleden sonra geç saatlere kadar kendi evine dönemeyecekti.

Luke'un bu gece ne yaptığını merak ediyordu. Acaba Onu mu düşünüyordu? Onu özleyor muydu? Gitmeyeceklerdi.

Bebek partisi nedeniyle yarın seansım var. Luke.

programın ilerisinde olduklarını söyledi, bu yüzden gerçekten önemli değildi. Birden gelecek Cumartesi çok uzak göründü.

Misafir odasına ulaştı ve daha önce telefonunu kapattı. Luke'tan gelen mesajı gördüğünde yüzüne yayılan sırtışa engel olamadı.

Ne yapıyorsun?

On beş dakika önce göndermişti. Hâlâ uyanık olma ihtimali yüksekti. Hızla cevabını yazdı.

Yatmaya hazırlanıyorum.

Anında cevap yazdı.

Tek başına mı?

Ne demek istediğini biliyordu ama onunla biraz oynamaya karar verdi.

Hayır, Nathaniel ve Abby ile kucaklaşacağım. Sonra da dadıları bize katılacak.

Onun cevabını okurken yüzündeki gülümsemeyi hayal etti.

Ha ha ha çok komik.

Ne?

Odada seninle birlikte kimse var mıydı demek istedim.

Ne demek istediğini anladım.

Birisi çok yaramaz bir kız oluyor.

Peki bu konuda ne yapacaksınız?

Bekleyip görmeniz gerekecek.

Korkutucu.

Bir sonraki mesajı gelmeden önce bir duraklama oldu.

Seni özledim.

Ben de seni özledim.

Ve seni yarın göremeyeceğim için çok üzgünüm.

Ben de aynı şeyi düşünüyordum. Gelecek cumartesi çok uzak görünüyor.

Değil mi? Yedi gün daha dayanabileceğimi sanmıyorum.

Ben de öyle.

Sonraki en iyi şey?

Meagan gülümsedi, nereye gittiği hakkında iyi bir fikri vardı. **Ve bu ne olabilirdi?**

Elbiselerini çıkar.

Sadece mesajlaşıyor olsalar da Meagan yine de şakacı olmak istedi. **İlişkileri olduğunu sana düşündüren ne?**

Komik. Çıkar şunları.

Peki efendim. Sen de seninkini çıkarır mısın?

Sonunda.

Meagan tamamen soyunana kadar cevap vermedi.

Ve sonra, sırf onu kızdırmak için, bir fotoğraf çekip

Onu.

Hepsi tamam.

Güzel. Şimdi sırt üstü yatağa gir.

Meagan'ın karnındaki uyarılma hissi azalmaya başladı ve Luke'un istediğini yaptı.

Hazır.

**Aferin kızıma. Şimdi kendine dokun. Nasıl istersen.
Ama sakın gelme.**

Meagan neredeyse sızlanıyordu. **Göt.**

Bunu unutmayacağım.

Hiç şüphe yok.

Meşgul ol.

Onun gülümsemesini hayal etmek çok kolaydı ve o da gülümsemekten kendini alamadı. Aklında onun yüzü varken, parmaklarının vücudunda gezinmesine izin verdi. Bunlar onun elleriydi ve o çok nazik davranıyordu. Alay ediyordu. Kadın zevkle inledi, Bunun sadece bir başlangıç olduğunu biliyordum.

Başparmaklarını meme uçlarının üzerinde gezdirdi, çimdikledi. hafifçe. Bu çok iyi hissettirdi, tekrar yaptı, daha sert. Luke böyle yapardı. Onu kızdırırdı. daha fazla dayanamayacağını düşündü. Ve sonra duracaktı.

Telefonu gelen bir mesajla çaldı.

Eğleniyor musun?

Gerçekten burada olsaydın daha eğlenceli olurdu.

Anlaştık. Keşke seni görebilseydim. Keşke sana dokunabilseydim.

Sen olsan ne yapardın?

Bekleyip görmeniz gerekecek. Şimdilik, ellerin benimmiş gibi davran ve ne istersen yap, ama gelme.

Bu gelmeme kuralını sevmedim.

Sence neden yaptım?

Çünkü sen bir sadistsin.

Ha Ha Ha. Hiçbir fikrin yok. Meşgul ol.

Evet, efendim.

Gözlerini kapattı ve ellerinin vücudunda gezinmesine izin verdi. Vücudu. Onlar Luke'undu ve yine onunla alay ediyordu. Elleri aşağıya kayd, klitorisine yaklaştı çünkü Luke'un henüz oraya dokunmayacağını biliyordu.

Bir eliyle göğüslerini okşarken diğer eliyle de kalçalarının iç kısımlarını okşadı.

Zihninde Luke'un ona söyleyeceği şeyleri düşündü.

Hissettin mi? Hoşuna gitti mi? Daha fazlasını istiyor musun? Çok açgözlüsün.

O da "Evet, evet, evet" diye cevap verirdi.

Ama henüz ona vermeyecekti. Hayır, onu bekletecekti. Onu tam sınırda tutacak ve hazır olana kadar düşmesine izin vermeyecekti. Ve bu çok, çok uzun sürecekti. hazır olana kadar.

Telefonu tekrar çaldı.

Yaklaştın mı?

Oraya gidiyoruz.

Parmaklarını yarığında gezdir. Kendinle dalga geç.

Göt. Ne yaptığını sanıyordu? **Ben.** Ünlem işareti kullanmaktan kaçındı, bunu yaparsa adamın onun için planladığı şeyi daha da artıracığını biliyordu.

Güzel öz disiplin, diye cevap verdi.

Onu çok iyi tanıyordu, neredeyse fazla iyi. Nasıl oldu da Onun ne düşündüğünü bilmesi mümkün müydü? O kadar şeffaf mıydı? Ya da adam o kadar iyi miydi?

Bunun üzerinde durmamaya karar verdi, daha fazlasını istiyordu. Fantezi. Şimdilik sadece zihninde olsa bile ondan daha fazlasını istiyordu.

Onun istediği şekilde kendisiyle oynadı ve zihninde onunla birlikteydi. Ona dokunan oydu. Onu bu kadar yakınına getiren oydu. Bu kadar yakın olması neredeyse imkânsızdı. Kendisine zar zor dokunmuştu. Yine de Luke'la neredeyse her şey mümkün görünüyordu.

Luke'la ilgili düşünceleri, parmaklarının yarattığı uyarılma hissiyle birleşince, arzudan neredeyse nefes nefese kalmıştı. Telefonuna uzandı.

Şimdi mi?

Hayır. Cevabı neredeyse anında geldi.

Neyi? Neden? diye sordu.

Beni mi sorguluyorsun?

Düşünmeden gelen iğnelemeye engel olamadı. **Sanırım kullandığım noktalama işaretinin anlamı buydu.**

Oh tatlım. Asla öğrenemeyeceksin, değil mi?

Kulağa iyi gelmiyordu ama yine de cevap verdi. **Muhtemelen değildir.**

Şimdi yatma vaktin geldi.

Ama ne hakkında, yazmaya başladı. O cümlesini bitiremeden, adam cevap yazdı.

Gelmeyin. Sorma. Doğruca yatağa git.

Parmakları A'nın üzerinde geziniyordu. Kıç, yazmak istiyordu. Yine de, talimatlara uyarsa belki fikrini değiştireceğini düşünerek yapmamaya karar verdi.

Evet efendim, onun yerine o yazdı.

İyi geceler, Meagan.

İyi geceler.

Luke'la mesajlaşmadan önce yorgun olmasına rağmen, konuşmalarını bitirdikten sonra hiç yorgun olmadığını fark etti. Sadece bu da değil, serbest bırakılmaya da çok ihtiyacı vardı. O

ne yapması gerektiğini düşündü. Uyumak en iyi seçeneği olabilirdi. Ama bu pek mümkün görünmüyordu. O alabilir yapmamasını söylemesine rağmen kendini bıraktı. Evet, diye karar verdi, aslında en iyi seçenek buydu. Ne de olsa o nereden bilecekti ki?

Yatağa sırt üstü uzandı ve dizlerinin iyice açılmasına izin verdi. Parmakları tam olarak istediği yere sürüklendi. Bu Luke'u düşünmediği zamanlar. Onun yapmamasını emrettiği şeyi yaparken nasıl düşünebilirdi ki? Gözlerini sımsıkı kapatarak kendini hızla tamamlamaya çalıştı. Ve rahatlama hissetse de, bu tatmin edici bir orgazm değildi.

Sonrasında, tamamen uyanıktı. Sonunda, koridorda Abby ve Nathaniel'in sesini duydu. Bir kapının açılıp kapanmasıyla yumuşak mırıltılar duyuldu ve sonunda sessizlik oldu.

Uyku kolay gelmiyordu ve uykuya dalması için saatin gece biri geçmesi gerekiyordu.

Ertesi sabah hâlâ kendini suçlu hissediyordu. Bu ona göre değildi. Suçluluk yeni bir duyguydu. Suçlu hissettiğini en son hatırladığı an, kulüpte Abby'yle yaşadığı fiyaskoydu. O zaman

Luke'u bugün görmeyeceği için mutluydu çünkü bir gece önce yaptıklarını saklayabileceğini sanmıyordu.

Nathaniel herkes için kahvaltı hazırladı. Görünüşe göre, bu sık rastlanan bir hafta sonu olayı değildi. Meagan Abby'nin bir keresinde ona normalde hafta sonları tasmaşını takardı. Bunun Abby'nin normalde yemek pişirdiği anlamına geldiğini düşündü. Ama bu sabah Abby'nin boynu çıplaktı.

Abby ve Nathaniel'in iki çocuğu Elizabeth ve Henry de kahvaltıda onlara katıldı. İkisi de çok değerliydi. Meagan onlarla çok fazla vakit geçirmemişti ama etraflarında olmak çok eğlenceliydi. Aslında, onu çocuksuz olma konusundaki duruşunu yeniden düşünmeye başladı. Belki de bir gün çocuk sahibi olmak istiyordu.

Nathaniel Fransız tostunu tabağa koyarken Lynne mutfığa geldi. Ona günaydın diledi ve ona da bir tabak hazırladı. Meagan bir kez daha Abby çok şanslı bir kadındı.

"Nasıl uyudun?" Abby sordu.

Meagan dürüst olmaya karar verdi. "Pek iyi değil ama bunun için Luke'u suçluyorum."

Nathaniel bir kaşını kaldırdı. "Luke mu?"

"Dün gece ileri geri birkaç mesaj gönderdik."

"Ah, mesajlar," dedi Abby. "Bunu daha önce de yapmıştım."

"Ve pek de rahatlatıcı bir son değildi." Meagan çocuklar olduğu için daha fazla konuşmak istemedi.

Umarım yetişkinler onun ne söylemeye çalıştığını anlarlar.

Nathaniel anlayışla kıkırdadı. "Bunu daha önce de yapmıştım," dedi karısını taklit ederek.

"Ne yaptın baba?" Elizabeth sordu.

"Annene sataştım," dedi.

"Hiç hoş değil baba," dedi Henry.

Nathaniel saçlarını karıştırdı. "Biliyorum. Annen de bana aynı şeyi söylemekte gecikmedi."

"Öyleydim," dedi Abby. "Bana yaptığı tüm iyilikler için." Nathaniel ona göz kırptı.

Evet, diye düşündü Meagan. Abby şanslı bir kadındı.

* * *

Birkaç saat sonra Parks'es'lerin evinin önüne geldiklerinde Meagan tanıdık bir araba görünce şaşırdı. Luke'un burada ne işi vardı?

"Luke'un davetli olduğunu bilmiyordum." Abby'ye "Ne zamandan beri erkekler bebek partilerine geliyor?" diye sordu.

Abby, "Nathaniel'in buna davet edildiğini biliyorum," dedi. "Ama Lynne de geleceği için çocuklarla evde kalmaya karar verdi."

"Tamam ama Luke ve Jeff ne zamandan beri birbirlerini tanıyorlar?"

"Sanırım Jeff güvenlik konusunda Luke ile birlikte çalışıyor."

Doğru. Luke kulübün güvenlik sistemini yenilemesi için birini işe almaktan söz etmişti. Jeff'in güvenlikle ilgilendiğini biliyordu ama Luke'u tanıdığından haberi yoktu. Bu sorun olabilirdi.

Ama artık bu konuda yapabileceği hiçbir şey yoktu. Sadece normal davranmaya çalışacaktı, sanki geçen sefer hiçbir şey olmamış gibi. ve kesinlikle onun izni olmadan orgazm olmadığını söyledi.

Kararlılığı kapıyı açmak için gereken süre kadar sürdü, eve girip Luke'a bir kez bakacaktı. Çünkü gerçek şu ki, Luke'a bakamıyordu. Baktı.

Luke dışında her yerde: kanepe, tavandaki ahşap kirişler, masanın üzerindeki paketlenmiş bebek hediyeleri.

"Meagan?" Luke sordu. "Nasılsın? İyi uyudun mu?"

"Hayır, aslında yapmadım," dedi Meagan. "Az önce Nathaniel ve Abby'nin evinde de aynı konuşmayı yaptım."

"Peki genel fikir birliği neydi?"

"Nathaniel'in Abby'yi kızdırmak için kötü niyetli olduğunu."

Luke ona bilmiş bir gülümseme verdi. Yavaş ve ölçülü adımlarla Meagan'a doğru yürürken onu görüş alanında tuttu. Meagan bir kez daha onun gözlerinin içine bakamadığını fark etti.

Sonunda onun önünde durduğunda, başını eğdi Kulağına doğru yaklaştı ve sadece onun duyabileceği şekilde fısıldadı: "Dün gece geldin, değil mi?"

Soruya cevap vermedi; onun yerine "Bunu sana söyleten nedir?" diye sordu.

"Gördüğüm kadarıyla sorudan kaçırıyorsun." "Şart değil."

"Gözlerimin içine bak, Meagan." Luke'un sesi çok ciddiydi. "Ve bana gelmediğini söyle."

Onun gözlerinin içine baktı ama ona yalan söyleyemeyeceğini biliyordu. "Geldim."

"Birisi çok kötü bir kızdı." "Özür dilerim, efendim."

"Her ne olursa olsun, üzgün olmak yeterli değil."

"Bunda büyütülecek ne var anlamıyorum," dedi Meagan. "Yani, aslında sen benim Dom'um değilsin."

"Oh, Meagan, Meagan, Meagan." Luke geri çekildi, çenesini ellerinin arasına aldı ve onu gözlerinin içine bakmaya zorladı. "Bunu söylemeseydin çok daha iyi olurdu."

Bu."

O da bunu anlamıştı ama bu onu söylemekten alıkoymadı. "Gerçek bu."

"Hayır, gerçek şu ki, dün gece sana bir emir verdim. Sen de "Evet efendim" diye cevap verdin."

"Ama bu demek değil ki-"

"Sus. Şu anda yapabileceğin en iyi şey sessiz olmak."

Adamın sertliği onu neden bu kadar tahrik ediyordu? Elleri tenine karşı nazık değildi. Bir gücü vardı.

Dokunuşunda nadiren kendini gösteriyordu ve bu güç kadının ürpermesine neden oluyordu.

Kız daha fazla itiraz etmeyince "Aferin kızıma," dedi. "Şimdi söyle bana, haklı mıyım?"

Dün gece onun Dom'u gibi davrandığını pek inkar edemezdi, özellikle de muhtemelen onda gördüğü şeyle Gözleri, dokunuşuna ve emrine verdiği tepkiler.

"Evet, efendim," diye fısıldadı.

"Yapacağımız şey şu," dedi Luke. "Duştan sonra arabayı almak için West'lerin evine gideceğiz. Sonra da Benim evime gidiyoruz, çünkü seninkinden daha yakın. Fotoğraf çekimi yapmayacağız ama itaatsizlikle o zaman ilgileneceğim. Sorusu olan var mı?"

"Hayır, efendim."

"Aferin kızıma." Ellerini kızın çenesinden indirdi. "Şimdi partiyi başlatalım."

Meagan duş süresi boyunca rahatlayamadı. Neyse ki sadece Luke'un bunun farkında olduğuna inanıyordu. Arada sırada arkasına bakıyor ve Luke'un kendisine baktığını görüyordu. Gözleri her buluştuğunda, sanki onun ne düşündüğünü tam olarak biliyormuş gibi hafifçe gülümsüyordu.

Muhtemelen öyledir.

* * *

Luke bebek partisi boyunca gözünü Meagan'dan ayırmadı. Çok komikti; Jeff ondan ilk kez katılmasını istediğinde neredeyse reddediyordu. Biraz hızlı düşündükten sonra Meagan'ın orada olacağını anlayınca kabul etmişti.

Ve şimdi, bunu yaptığı için mutluydu. Meagan'ı kızdırmak ve ona eziyet etmek çok eğlenceliydi. Bir gece önce ona emir verdiğinde, itaatsizlik etme ihtimalinin yüksek olduğunu biliyordu. Ve Meagan kapıdan içeri girer girmez

kapıyı açtı ve onu gördü. Onu okumanın bu kadar kolay olması çılgıncaydı.

Elbette bu, ona karşı yumuşak davrandığı anlamına gelmiyordu. Ne de olsa itaatsizlik etmişti. Ve bir denizaltı olduğu için, böyle bir hareketin doğuracağı sonuçların farkındaydı. Aslında o kadar farkındaydı ki, tüm duş boyunca başka bir şey düşünmüş gibi görünmüyordu.

Kadının duştan çıkışını uzatmaya çalışıp çalışmayacağını merak etti. Yoksa onun disiplin düşüncesi onu tahrik mi ediyordu? Jeff'in bir oyun odası olduğunu biliyordu ve onu da içine almak istedi. Ama aklındaki şey biraz daha mahremiyet gerektiriyordu.

Dena tüm hediyeleri açtığında, tüm yiyecekler yenildiğinde ve ilk birkaç kişi ayrıldığında Meagan ona doğru baktı. O da başını salladı. Artık gitme vakti gelmişti.

Meagan aceleyle vedalaştı, tüm kadınları kucakladı ve onun duyamayacağı bir şeyler fısıldadı

Abby. Ona hazır olup olmadığını sormayı düşündü, ama o kadar hızlı hareket etti ki, sormasına gerek kalmadı.

Meagan onun ellerinden zevk almayı kabul etmişti. Şimdi onun düzeltmeyi ne kadar iyi idare ettiğini görecekti.

Duşun bitiminden iki saat sonra evinin garaj yoluna girdiler. Kız partiden ayrılmaya hevesli görünse de, adam birazcık endişe duyduğunu hissedebiliyordu arabasından indiğinde.

Eve girmek yerine, kapının önünde durdu. kollarını kavuşturmuş, onu izliyordu. Daha da rahatsız görünüyordu. Güzeldi. Emirlerine itaat edilmesi gerektiğini bilmesi gerekiyordu.

"Artık senin Dom'un olduğumu hissediyor musun?" diye sordu. "Evet, efendim."

"Güzel. Seni yatak odasında, çıplak, odanın ortasında diz çökmüş olarak istiyorum. Beni bekleyeceksin. Sorusu olan var mı?"

Başını iki yana salladı.

"Kelimeler, Meagan."

"Hayır, efendim. Hiçbir sorum yok."

Onaylarcasına başını salladı ve kilidi açtı. Ön kapıyı, geçmesi için açık tuttu. Yatak odasına girmesinin ne kadar süreceğini ona söylemedi. Onun bilmesini istemedi. Bunu tahmin etmesini istiyordu. Bunu bir düşünün. Yapacağı şeyi beklerken bedeninin ve ruhunun uğuldamasını istiyordu.

Koridorda ilerledi ve yatak odasında gözden kayboldu. Onu şimdilik düşünceleriyle baş başa bırakarak mutfığa gitti ve bir bardak su aldı. O sırada İçtikten sonra sesli mesajlarını ve e-postalarını kontrol etti. Şimdilik kıyafetlerini üzerinde bırakmaya karar verdi. Saate baktığında yaklaşık yirmi dakika geçtiğini gördü. Meagan'ın aklının karışması için bolca zaman vardı.

Sessizce yatak odasına girdi ve onu istediği şekilde beklerken bulmaktan memnun oldu. Her ne kadar Onunla karşı karşıya olduğunu, kapıdan girdiği anda anlamıştı. Vücudu hafifçe gerildi ve nefes alış veriş birazcık kesildi.

"Bu öğleden sonra neden buradasın, Meagan?" "Dün gece size itaatsizlik ettim, efendim."

"Nasıl?"

Evet, diye düşündü, kafasındaki soruya cevap vererek. Sana bunu söyleteceğim.

Elleri yumruk oldu. Bu ne alışık olduğu ne de hoşlandığı bir pozisyondu. Şu anda bunların hiçbirisi onun için önemli değildi. Bugün bir dersti. Unutmayacağı bir ders. O da bunu görecekti.

Ama yine de cevap vermedi. "Söyle bana, Meagan. Şimdi söyle. Gecikmen işleri daha da kötüleştirecek."

"Size itaatsizlik ettim, efendim. Bana gelmememi söylediniz ve ben de geldim." "Merak ediyorum," dedi,

"bu durumda siz olsaydınız ne yapardınız? biriyle konuşmak istiyorum. Bununla nasıl başa çıkarsınız?" "Şimdiye kadar, efendim, aynen sizin gibi."

"Emirleri kolay kolay vermem. Çok fazla emir verdiğimi de sanmıyorum. Ancak bir emir verdiğimde buna uyulmasını beklerim. Anlıyor musunuz?"

"Evet, efendim."

"Bana dün gece ne yapman gerektiğini söyle." Bu, normalde bir denizaltıyı disipline etmeden önce yaptığı bir şeydi. için

Yanlış davranışın yanı sıra beklenen davranışı da yineledi.

"Vedalaştıktan sonra" - daha yumuşak konuştu normal, belki de artık onun yatak odasında olduğu için biraz endişeliydi-"Doğruca yatağa gitmeliydim ve kendime dokundum. Ve kesinlikle kendimi boşaltmamalıyım."

"Oyunun bu kısmından zevk almıyorum," dedi Luke, ki bu doğrudu. Bunu yapan Domlar vardı ama o onlardan biri değildi. Bununla birlikte, zaman zaman gerekliydi.

"Ben olsam

zevk için burada olmanı tercih ederim. Eminim sen de aynı şeyi hissediyorsundur."

Adam bunu bir soru olarak sormadı ve kadın da cevap vermedi. Birkaç dakika daha bekledi, sessizliğin ve Durumun ciddiyeti bilincine daha da yerleşsin diye. Ve her ikisine de gereken kafa yapısına girmeleri için zaman tanımak.

"Ayağa kalkmanı ve yatağın üzerine eğilmeni istiyorum."

Hızla hareket etti ve pozisyonunu aldı. Yarım Ukalaca bir yorum bekliyordum ama hiç yorum gelmemesi çok şey ifade ediyordu. İyi bir şeydi. Bu işi ciddiye alıyordu.

Kadın pozisyonunu aldığı anda, adam arkasından yaklaştı. Kızın poposunu hafifçe okşadı ve kızın ürkmedi. "Benim elimle başlayacağız ve oradan devam edeceğiz. Saymaya gerek yok."

Başını hafifçe sallaması onu onayladığını gösteriyordu. Açıkçası, ona bir soru sormadığı için tek beklediği de buydu.

Gergindi; kendini tutma şeklinden, onun dokunuşu altında hareket etmemesinden belliydi. "Rahatlarsan daha kolay olacak," dedi. Kız da bunu biliyordu elbette, bir değişim olmak ve her iki rolü de oynamış olmak.

Derin bir nefes aldı ve kasları hafifçe gevşedi. Daha fazlasını yapmasını beklemeden ona şaplak atmaya başladı. İlk başta hafifçe, sadece tenini ısıtıyordu. Neredeyse

zevk verici olabilirdi, eğer sırada ne olduğunu bilmeseydi. Ama elbette biliyordu ve vücudu bunu bekliyordu.

Elini bacaklarının arasına soktu ve oradaki ıslaklığı hissetti. Yani tamamen korkmamıştı; vücudu ona ihanet etmişti. Bir yanı bundan hoşlanıyordu.

"Ne kadar yaramaz bir kız," diye fısıldadı. Kızın poposuna bir çimdik attı. "Bu seni tahrik ediyor, değil mi?"

"Sanırım bu çok açık, efendim."

Kıkırdadı. "Gördüğüm kadarıyla hâlâ biraz arsızsın."

"Özür dilerim efendim. Elimde değil. Birden ortaya çıkıyor."

"Evet. Seninle oynamayı bu kadar çok sevmemin nedenlerinden biri de bu." Bu doğrudu - onun alıngan doğasını, küstahlığını seviyordu ve cesaret. Bunun değişmesini istemiyordu, onu değiştirmek istemiyordu.

Başka bir şey söylemedi ama tekrar şaplak atmaya başladı. Bu sefer biraz daha sert vuruyor, vuruşlarını değiştiriyordu, böylece aynı noktaya inmiyorlardı. Yavaş yavaş, soluk teni pembeleşti ve devam ettikçe daha da kızardı. O

Vuruşların canını yakmaya başladığını anlayabiliyordu çünkü hafifçe irkilmeye başlamıştı.

"Dün gece ne yaptın?" diye sordu.

"Gelme konusunda sana itaatsizlik ettim." Sesi sıkıydı, sanki dişlerinin arasından konuşuyordu.

"Peki itaatsizlik edersen ne olur?" Sorusunu bir tokatla daha noktaladı.

"Kendimi yatağının üzerinde eğilmiş buluyorum ve bu hiç de iyi bir şey değil." Bir an durakladı. "Efendim."

"Oh evet." Gülmekten kendini alamadı. "Senin cesaretini seviyorum."

Daha önce hazırladığı küreği eline aldı. O yapmamıştı Görmüştü, bu yüzden beklenmedik olacaktı. Onun kışına bir kez vurdu ve kız homurdandı. İki kez vurdu ve kız irkildi. Daha fazlasını ekledi, yeterince yediğini hissettiğinde durdu. Kadın

Küreği bıraktığında ağır ağır nefes alıyordu ama tamamen hareketsiz kaldı. Ta ki adam elini bacaklarının arasında gezdirene kadar.

"Vay, vay, vay," dedi. "Şuna bakar mısın? Birisi ona attığım şaplaktan çok tahrik olmuş. Çok kötü. itaatsiz denizaltılar gelemmez."

Mızımızlandı.

"Yok öyle bir şey," diye azarladı. "Dün gece boşaldın. Bu yaramaz bir amcıktı, değil mi?"

"Evet, efendim."

"Hmm." Derin düşüncelere dalmış gibi davrandı.

"Sanırım bu, amının cezalandırılması gerektiği anlamına geliyor."

"Olamaz," dedi.

"Oh evet. Duruşunu genişlet."

Ayaklarını birkaç santim birbirinden ayırdı.

"Daha geniş." Onları tekmeledi, böylece ona tamamen maruz kaldı ve ıslak girişi boyunca bir parmağını gezdirdi.

"Mmm, şu yaramaz amcığa bak, cezalandırılmak için yalvarıyor."

Ona bir tokat attı ve kız zevkle inledi. Kahretsin, onu böyle görmek ona ne yaptı, teslimiyetinde çok seksi, dokunuşu için çok istekli. Onu tekrar okşadı. "Ne yapacağımı düşününce çok ıslandım. Beni cehennem gibi sertleştiriyor.

Bu yaramaz amcığı kırbaçlamayı bitirdiğimde, seni dizlerinin üstüne çöktüreceğim, ellerimi o muhteşem ve sikimi o ateşli ağzına sokacağım. Sonra ben boşalana kadar sikimi yalayacaksın.

boğaz."

Parmaklarını tekrar bacaklarının arasında gezdirdiğinde kız daha da ıslanmıştı ve adam onu tokatlarken sıırttı. Kızın inlemesi üzerine mini bir kırbaç aldı ve hafifçe fırçaladı kalçalarına karşı.

"Oh, ne, bekle," diye başladı ama adam durmadı. Bunun yerine kolunu kaldırdı ve kırbacı kızın üzerine indirdi hassas et. Bağırıldı.

Tereddüt etmedi, ama vücudu kıpırdamadan durma çabasıyla titreyene kadar tekrar tekrar aşağı doğru fiske vurdu.

İşi bitince kırbacı yere bıraktı, onu omuzlarından tuttu ve kendi etrafında döndürdü. Kadının gözleri arzuyla

parlıyordu ve bu öfke neredeyse onu

fikrini değiştirdi ve onun serbest kalmasına izin verdi, ama kendini onun omuzlarına bastırmaya zorladı.

"şimdi beni alacaksın." Hızlı parmaklarıyla pantolonunu indirdi ve aşağı itti. Aynı hızla saçlarından tuttu ve kendisini onun bekleyen ağzına doğru itti. Kızın onu ne kadar derine aldığını görünce nefesi kesildi.

"Evet, siktir, Meagan." Tekrar itti ve kadının sıcaklığı onu sararken gözlerini kapattı. Kahretsin, ama uzun süre dayanamayacaktı. Kadın kendini çok iyi hissediyordu. Elleri saçlarında sıkılaştı, bu da onu daha sert emmesini sağladı. İnledi ve

Son bir kez daha içine girerken başını sabit tuttu, o kadar sert boşaldı ki yıldızları gördü.

Kendini toparlaması birkaç saniye sürdü ve sonunda gözlerini açtığında Meagan ayaklarının dibinde ağırbaşlı bir şekilde diz çökmüştü.

"Pantolonumu düzelt," diye çıkmayı başardı.

Onu düzelitti, hatta boxer külotunun içine sokmadan önce sikinin ucunu öptü. Aşağı uzandı ve onu yukarı çekti, arka tarafındaki hafif irilmeyi fark etti.

"Seni sırt üstü yatırmak, kalçalarının arasına girmek ve bu iyiliğine karşılık vermekten başka bir şey istemezdim, ama sen

Dün gece geldin, bugün gelmene izin yok," dedi.

"Anlıyorum, efendim."

Elini kızın kıkına götürdü. "Kıçın nasıl?" "O kadar ağrıyor ki yakın zamanda izin almadan orgazm ol."

"Her kelimesinde ciddi dim," dedi ona. "İtaatkârları cezalandırmaktan hoşlanmam."

Kadın homurdandı. "Doğru. Bu ağzıma soktuğun devasa ereksiyonu açıklıyor."

"Dikkat et." Çıplak bir popo yanağını tokatladı. "Bu seni ne kadar ıslattığımı görmekten geldi."

Akıllıca bir şekilde tartışmadı.

Yatağın ayak ucundan bir bornoz aldı ve üzerine yerleştirdi. omuzlarına doladı. "Gel otur," dedi. O aldı

elini tuttu ve onu yakındaki bir aşk koltuğuna götürdü. Oturduktan sonra onu kucağına çekti.

"Ah," dedi hareketin verdiği acıyla yüzünü buruşturarak.

Onu kucağına daha rahat oturacak şekilde ayarladı ama özür dilemedi. Onun da bunu beklemeyeceğini biliyordu. "Biraz su ister misin?"

"Hayır, şimdilik böyle iyiyim." Onun kucağına daha da sokuldu.

Ona seve seve su getirecek olsa da, sarılmak istemesine çok da  z lmedi. Az önce yapmak zorunda kaldığı şeyden hoşlanmamıştı ve sadece oturup ona sarılmaktan başka bir şey istemiyordu.

Kollarında yumuşak ve esnekti. Aslında, nedense normalden daha sevecen görünüyordu. Bir elini onun sırtında gezdirdi, teninden yayılan sıcaklığın tadını çıkardı. Sa ındaki şampuanın kokusunu rahatça alabilmek için başını eğdi. Kokuyu bir türlü çıkaramıyordu; bu bir turun gillerle baharat karışımı bir koku. Daha önce bu kokuyu aldığından emin değildi ama şimdi alsa bile ona hep Meagan'ı hatırlatacaktı.

Onun huzursuzlandığını hissedene kadar ona sarıldı. "şimdi biraz su içmeye hazır mısınız?"

"Evet."

Nazikçe ayağa kalkmasına yardım etti ve elini tuttu. "Benimle gel. Sana bir şeyler getireyim."

Onu mutfak sandalyesine oturtuttuktan ve suyunun yarısını bitirdikten sonra bir soru daha sordu. "Bu gece kalabilir misin? Yoksa geri d nmen mi gerekiyor?"

Hemen cevap vermedi; aslında kararsız görünüyordu. şaşırtıcıydı, çünkü birkaç dakika önce onun kollarında olmaktan çok mutluydu. Nedense çaresizce kalmasını istiyordu ama bunun onun seçimi olduğunu biliyordu. ona öyle ya da böyle baskı yapacaktı. "Evet," dedi sonunda. "Kalacağım."

"Yiyecek bir şeyler ister misin? Çabucak bir şeyler hazırlayabilirim."

"Hayır. Dün gece pek uyuyamadım. Sanırım bir duş alıp yatmaya gideceğim."

Başını salladı. "Benim banyomu kullanabilirsin." "Teşekkür ederim."

Suyunu içmeyi bitirdi, izin istedi ve koridorda gözden kayboldu. Dakikalar sonra, akan suyun sesini duydu. Misafir odasını kullanmaya karar verdi.

kendi duşunu almak için banyoya girdi. Bu şekilde belki aynı anda bitirirler ve uyumadan önce konuşabilirlerdi.

Ama işini bitirip yatak odasına girdiğinde kadın çoktan yorganın altına kıvrılmış, uyuyordu. Yumuşak bir iç çekişle ona katıldı ve arkasına yerleşti. O da

Kısa süre sonra uykunun kolay gelmediğini fark etti ve birkaç saat boyunca düşünerek uyanık kaldı. Kadın inlemeye başladığında uykuya dalmaya başlamıştı.

Kabus görüyor olmasından korkarak onu daha sıkı sardı. Ancak, çok geçmeden

Sıkıntıdan inlemediğinin farkındaydı. Hayır, ona sürtünmeye ve kalçalarını gıcırdatmaya başladığında bir seks rüyası gördüğü belliydi.

Birdenbire artık yorgun değildi. O tam olarak yorgunluğun tam tersi. Tamamen uyanıktı ve çok ama çok sertti. "Meagan, tatlım."

"Mmm."

"Rüya görüyorsun."

"Evet, efendim. Sizin hakkınızda."

Daha önce tahrik olduğunu düşünüyordu ama bunu duyunca Onu hayal ediyordu, özellikle de dudaklarından dökülen baştan çıkarıcı sesler onu daha da sertleştirdi. Elini bacaklarının arasına kaydırды ve onun ne kadar ıslak olduğunu keşfetmekten mutluluk duydu.

"Uyan ve arkanı dön," dedi. "Ve zamanına değmesini sağlayacağım."

"Efendim?"

"Bana efendim demen hoşuma gidiyor," diye fısıldadı. "Bu beni çok sertleştiriyor."

Sarsılarak uyandı ve adam onun bu ifadeden duyduğu şaşkınlığı hissedebiliyordu.

"Nasıl?" diye sordu. "Dediğini sanmıştım..."

"Bugün gelemeyeceğini söyledim. Saate bak."
Baktığında ne bulacağını biliyordu. Bire on beş dakika vardı. "Yarın."

Yalan söyleyip söylemediğini gözlerinden anlamak istercesine arkasını döndü. "Bunun anlamı ?"

Sorusunu bitirmedi ama yine de onun yerine cevapladı. "Evet, bu daha önce yapmak istediğim şeyi yapacağım anlamına geliyor."

"Gidiyorsun... ?"

Kızın bir türlü yapamamasını biraz komik buldu. Cümlelerini tamamla. "Evet. Şimdi o kalçaları aç ki o tatlı amcığın tadına bakabileyim."

* * *

Ertesi Pazartesi Meagan Abby'nin işe gelmesini istedi. Yol nedeniyle her Pazartesi gelmiyordu, muhtemelen ayda bir ya da iki kez geliyordu. Dürüst olmak gerekirse, Meagan Abby'ye her şeyi anlatacağını düşünmüyordu ama belki arkadaşıyla konuşmak zihnini boşaltmasına yardımcı olabilirdi.

"Tak, tak," dedi Abby, kapı aralığında durarak.

Meagan başını kaldırdı ve hayat dolu arkadaşına gülümsemekten kendini alamadı. Abby'nin her zaman böyle bir havası vardı:

arkadaş canlısı, açık, gerçekçi. Sadece konuşabileceğinizi hissettiğiniz biri. "Hey, kızım, içeri gel ve kapıyı kapat. sakıncası yok."

Abby onun tedirginliğini anlamış olmalı çünkü normalde neşeli olan yüzünde kaşları çatılmış gibi bir ifade belirdi.

kapıyı arkasından kapattı. "Ne oldu?" diye sordu otururken.

Meagan başını ellerinin arasına aldı ve tırnaklarıyla kafa derisini ovuşturdu. "Bilmiyorum Abby. Sadece bilmiyorum."

"Kulağa ciddi geliyor. Duştan çıktıktan sonra Luke ile aranızda bir şey mi oldu?"

Luke'la duştan çıktıktan sonra bir şey mi olmuştu? İçinden gelen kıkırdamayı yutmak için kendini zorladı. boğazından dışarı fırlamakla tehdit etti. Evet, o istedi Duştan çıktıktan sonra Luke'la aralarında kesinlikle bir şeyler olmuştu. Ama Meagan Luke'un ona şaplak atarken yatağının üzerinde domaltdığını söyleyecekti. Luke'un gecenin bir yarısı onu iki kez nasıl kaçırdığını da anlatmayacaktı.

"Nathaniel'den hiç bir şey sakladın mı?" Meagan sordu.

Abby başını salladı. "Bu gidişat hiç hoşuma gitmiyor."

"Biliyorum. Ben de bilmiyorum. Sadece kendimi bir karmaşanın içinde buldum." Meagan parmaklarını masasına vurdu. "Gerçi belki de karmaşa biraz hafif kalır."

Luke'un evinden kendi evine döndüğünde, Taskmaster'dan bir e-posta beklediğini fark etti.

Bu işin ne zaman biteceği konusunda neden söz sahibi olduğunu sanıyorsun anlamıyorum. Senin hiçbir konuda söz hakkın yok. Bu yüzden nazik davranıp son e-postanı almamış gibi davranacağım.

Fotoğrafçınız kısa bir süre önce bir aktrisin müstehcen fotoğraflarını çekti. O fotoğrafları istiyorum. Ve onları benim için alacaksın, neden biliyor musun?

Çünkü vücudunuzdaki her kemiği tek tek kırabilirim ve bunu öyle bir şekilde yaparım ki merhamet için yalvarırsınız. Ama sana hiç vermeyeceğim.

İki haftan var.

Şimdi bile, günler sonra, e-postayı hatırlayarak ürperdi.

"Neler olduğunu sormak isteyip istemediğimi bile bilmiyorum," dedi Abby.

"İzin verin bu endişenizi biraz hafifleteyim," dedi Meagan. "Size ayrıntı vermeyeceğim."

Abby sandalyesinde arkasına yaslandı, kollarını kavuşturdu ve Birkaç uzun saniye boyunca Meagan'ı inceledi. "Bunun bana gelen ve içinde senin resminin olduğu e-postayla bir ilgisi var mı?

Çünkü şimdi düşünüyorum da, o olaydan hemen sonra Luke'la aranızdaki şeyler biraz tuhaflaşmaya başladı."

Meagan arkadaşına yalan söylemek istemedi ama Gerçeğin tamamını nasıl söyleyebileceğini de göremiyordu.

"Evet ve hayır." "Luke'un çıplak fotoğrafla bir ilgisi var mıydı?"

Meagan, Abby'nin kafasında dönen çarkları görebiliyordu. Arkadaşını tanıyordu. Abby, Luke'un ona zarar verecek bir şey yaptığını düşünüyorsa, bunu telafi edene kadar durmayacaktı. Ve arkadaşının Luke hakkında kötü düşünmesine izin veremezdi. "Oh hayır. Öyle bir şey değil. Çıplak fotoğrafın gönderilmesiyle Luke'un hiçbir ilgisi yok."

Abby hâlâ tek kaşını kaldırmıştı. Belli ki Meagan verdiği cevapta yeterince samimi olmamıştı. "İnan bana Abby. Luke değil. O bu işte masum."

"Peki 'tüm bunlar' tam olarak nedir?"

"Sana her şeyi anlatamam," diye söze başladı Meagan ve sonra duraksadı. Abby'nin ne kadarını bilmesini istiyordu? Abby onun sırrını saklayacaktı; bunu biliyordu. İçini çekti ve başını tekrar ovuşturdu.

"Bunu yapmaya devam edersen saçlarının dökülmeye başlayacağını biliyor musun?"

"Tamam, işte burada. Kardeşimin başı uzun zaman önce bir belaya girdi ama benden başka kimse bilmiyordu. Ya da en azından ben düşündüm." Başını kaldırıp Abby'ye baktı. "Ve şimdi, sanki birileri biliyor gibi görünüyor. Ve eğer bu duyulursa, kardeşimi ve beni incitebilir ve babamın itibarını zedeleyebilir. I

Ölüm döşegindeyken bunun olmasına izin vermeyeceğime dair ona söz verdim."

Abby birkaç dakika sessiz kaldı. Meagan onun az önce kendisine verilen bilgiyi işlediğini görebiliyordu.

Zeki bir kadındı, parçaları ayırır ve tekrar bir araya getirirdi.

"Çıplak bir resmin. Birisi bilmemesi gereken bir şey biliyor. Ve birisi bunu istemiyor dışarı çıkmak için bilgi." Abby'nin gözlerinde anlayış belirdi ve öne doğru eğildi. "Ciddi ciddi sana şantaj yapıldığını mı söylüyorsun?"

Meagan bu kelimelerin yüksek sesle söylendiğini ilk kez duyuyordu ve ürperdi.

"Onaylamana bile gerek yok," dedi Abby. "Bunu yüzünde görebiliyorum. Polise söylemediğini tahmin ediyorum, yoksa benimle bu konuda konuşmazdın. Benim bilmediğim şey

Luke'un bu işe nasıl dahil olduğunu anlayın."

"Luke'un elinde bilgi var. Ya da bu durumda, resimler."

Meagan'ın bir parçası gerçekten Her şeyi itiraf etmek, özellikle de Abby'ye. Ama birine bir şey söylemesi gerekiyordu, yoksa çıldıracaktı.

"Polise söylemelisin."

Dürüst olmak gerekirse, Meagan Abby'nin başka bir şey söyleyeceğini tahmin edemezdi. Belki de bu yüzden Onunla bu konuda rahatça konuşabilirdim. Tabii ki polise gitmesi için en ufak bir şans bile yoktu. Sadece yükünü biriyle paylaşması gerekiyordu. Bu yükü Abby'ye onun rızası olmadan vermek ne kadar adaletsiz olsa da.

Meagan kalbinin derinliklerinde bencil ve hilekâr bir kadın olduğunu biliyordu. Bir keresinde Abby'yi bir daha asla incitmeyeceğine söz vermişti ve burada ona, onu endişelendirecek bilgiler veriyordu.

"Ben berbat, berbat bir arkadaşım." Meagan, Abby gibi bir arkadaşı hak etmiyordu. Ve kesinlikle Luke'u da hak etmiyordu. "Ne yapacağımı bilmiyorum."

"Kardeşinle konuştun mu?" "Hiç kardeşin var mı?"

"Hayır, ben tekim."

"Öyle de olabilirim. Kardeşim tam bir göt. Olamaz, "O kıcı çizmek onun için fazla güzel bir kelime." Babasına verdiği söze lanet olsun.

"Gerçekten mi?"

"Şöyle anlatayım: Kısa bir süre önce onu gördüm, dairesine gittim. Şimdi anlamalısınız, gerçek bir işte çalışmıyor ve ev arkadaşından otlanıyor. Bu yüzden ben ona para vermeyince, oda arkadaşı borcunu kapatmamı önerdi."

Abby'nin dehşete düşmüş ifadesi anladığını doğruluyordu. "Sen ciddi misin? Ve tüm bu kargaşayı onu korumak için mi yaşıyorsun?"

"Çılgınca, değil mi?" Meagan masasının çekmecesinden bir fotoğraf aldı. Kendisi ve kardeşi çocukken çekilmişti. "Onu hâlâ zihnimde böyle görüyorum. Gençtik. İçinde çok fazla umut vardı."

"Ama o artık bir yetişkin. Sen de öylesin."

"Babam ..." Gözlerindeki yaşları kırptırdı. "Jake'i korurken öldü. Eğer bu Taskmaster denen adamın bildiklerini anlatmasına izin verirsem, bir hiç uğruna ölmüş gibi olur. Ve ben buna dayanamam. Bu."

Abby sadece başını salladı ve onun elini sıktı. "Biliyorum," diye fısıldadı.

Onuncu Bölüm

DAbby ile o konuşmadan aylar sonra, Meagan hala Ne yapacağını bilmiyordu ama bir haftası kalmıştı. Bu yüzden bir an önce karar vermesi gerekiyordu. Polise gitmeli miydi? Önce kardeşiyle mi konuşmalıydı? Ama bu soru aklına gelir gelmez, hemen reddetti. Hayır, kardeşiyle hiçbir şey hakkında konuşmayacaktı.

Belki de bu konuyu Luke'a açmalıydı. Ne de olsa Taskmaster'ın istediği bilgiler onda vardı. Ama kardeşiyle konuşmayı ne kadar çabuk reddettiye, Luke'la konuşmayı da o kadar çabuk reddetti.

Luke'la konuşmayı reddetti. Çünkü Luke'la konuşursa, onunla bir şeyler yapmasının tek nedeninin Taskmaster olduğunu düşüneceğini biliyordu. Ve başlangıçta durum böyle olsa da, artık öyle değildi.

Şimdi gerçeği.

Belki . . . Belki de Taskmaster'a Luke fotoğraflarının yerini değiştirmiş ya da onları silmişti. Ya bunu o yaptıysa? Ona verecek bir şeyi yoksa misilleme de yapamazdı, değil mi?

Cuma gecesi Luke'un evinin önünde durdu. Ne yapacağı konusunda kararsızdı. Kapıyı çaldı ve onun kapıyı açmasını beklerken şöyle bir karar verdi. Önümüzdeki birkaç saat boyunca bunu düşünmemek için. Bu gece sadece o ve Luke vardı. Bu gece sadece o ve Luke olacaktı.

Resimler. Luke hafta başında onu aramış ve akşam yemeğine gelmesini istemişti.

"Sadece sen ve ben," demişti. "Akşam yemeği ve başka ne yapmak istiyorsak. Fotoğrafları sonra düşünürüz."

Meagan zaten kitap için çekimleri bitirmek üzere olduklarını biliyordu. Bir ya da iki tane Daha yapılacak çok seans vardı. Ancak bildiği tek şey, bitirdiklerinde Luke'u görmeyi bırakmak istemediği idi. Luke'un da aynı şeyi hissettiğine dair bir his vardı içinde.

O yüzden bunu berbat etmesine imkan yoktu. onunla ilk temasının Taskmaster yüzünden olduğunu itiraf etti.

Luke kapıyı açarken, "Meagan, tatlım," dedi. Uzanıp onun yanağına yumuşak bir öpücük kondurdu. "İçeri gelsene. Nasılsın?"

"Şimdi daha iyi," dedi. Gerçek olan da buydu. Neden onunla birlikteyken her şey çok daha iyi görünüyordu?

Ona kocaman bir gülümseme verdi ve elini uzattı. "Bu gece muhteşem görünüyorsun."

Kalbi onun sözleriyle çırpındı. Gerçek şu ki, bu gece ne giyeceğine karar vermek için dolabında gereğinden fazla zaman harcamıştı. Sonunda sade, kırık beyaz bir kılıf elbisede karar kılmıştı. Bakmak için bir saniyesini ayırdı. onu aşağı yukarı. Üzerinde haki bir pantolon ve açık mavi bir polo tişört vardı. "Sen de hiç fena görünmüyorsun, yakışıklı."

"En sevdiğinden yaptım," dedi ve onu içeri, mutfağa götürdü.

"Peki sen benim favorimi nereden biliyorsun?" diye takıldı.

"Ne zaman dışarı çıksak hep aynı şeyi sipariş ediyorsun. Somon. Ben de bu akşam size kendi somon versiyonumu pişirmeye karar verdim. Pişirdiğim iki şeyden biri bu."

Hep aynı şeyi sipariş ettiğinden haberi yoktu. Gerçi geriye dönüp baktığında her zaman somon balığı sipariş ediyor gibi görünüyordu. "Balığı severim. Senin için de iyi."

"Anlaştık."

Mutfağa girdiklerinde masanın kurulmamış olduğunu görünce şaşırdı. Luke onun şaşkınlığını fark etti.

"Bu gece biraz değişiklik yaparız diye düşündüm. Yemek odasında yiyelim."

Yemek odası mı? Kulağa resmi geliyordu. Ona yol gösterdi. mutfaktan geçip bağlantı odasına girdi. Bu öğleden sonra kesinlikle meşguldü. Yanan mumlar ve masa kaliteli porselenlerle donatılmıştı.

"Çin mi?" Parmağını bir tabağın altın kenarlarında gezdirdi.

"Annemindi," dedi. "Ve onu hiç kullanmadım, bu yüzden neden bu gece kullanmayayım diye düşündüm."

Gerçekten neden? Bu, öncesinde ya da sonrasında fotoğraf çektirmedikleri birkaç randevularından biri olduğu için miydi? "Seni korkutmak istememiştim."

Luke öyle görünüyordu onun sessizliğini yanlış yorumlamak.

"Korkmadım, sadece şaşırdım." Teklif edilen koltuğa oturdu. "Bir bekârın bu kadar güzel porselenleri olduğunu hiç görmemiştim."

"Doğru. Ama ben sıradan bir bekar değilim."

Bu hafif bir ifadeydi. "Yani somon mu yaptın?" "Evet, iki dakika içinde hazır olacak."

Sözüne sadık kalarak, beş dakika sonra lezzetli bir Önünde somon ve sebze dolu bir tabak vardı. Her şeye göz gezdirdi. "Çok lezzetli görünüyor."

"Teşekkür ederim. Umalım da tadı da görüldüğü kadar güzel olsun."

Başını salladı ama böyle bir şeyi hayal bile edemezdi. çok güzel kokuyordu, tadı güzel değildi. Luke ikisine de biraz şarap koydu ve Abby etikete dikkat edince neredeyse kıkırdayacaktı. Abby'nin sevdiği kırmızı şarabın aynısıydı.

Ancak ilk lokmasını alır almaz tüm kıkırdamaları kayboldu. "Oh, vay canına," dedi yutar yutmaz. "Aradığın şeyi bulamamışsın. Şef olmalıymışsın."

"Hayır, yemek yapmaktan o kadar da hoşlanmıyorum."

"Utanç." Ve tüm söylediği buydu çünkü Luke'un neden hiçbir zaman profesyonel bir şef olamayacağını tartışmaktansa yemek yemekle daha çok ilgileniyordu.

Sohbetleri hafif ve kolay başlamıştı ama yemeğin ortasında Luke ciddileşti.

"İtiraf edeyim," dedi, "bu gece gündeme getirmek istediğim bir konu vardı."

Bekledi. Ona şantaj yapıldığını biliyor olabilir miydi? Abby ona söylemiş miydi?

"O kadar korkmuş görünme," dedi. "Düşündüğüm şeyden hoşlanacağını düşünüyorum, yani umuyorum."

Bu kadar kolay okunabildiği için kendini tekmeleyebilirdi. "Anlat."

"Kısacası, son birkaç haftadır seninle vakit geçirmekten gerçekten keyif aldım. Zamanımızın dolmak üzere olduğunu biliyorum.

kitap üzerinde. Bir çekimde daha bitirebileceğimize inanıyorum. Ama bunun bizim sonumuz olmasını istemiyorum. Devam etmek istiyorum.

görüşmek üzere." Çabuk ama içtenlikle konuşuyordu, sanki onun vereceği yanıttan görüldüğü kadar emin değildi.

Kadın bunu çok sevimli.

Ve en çılgın hayallerinin ötesinde.

Onunla vakit geçirmekten hoşlanıyordu. Onunla daha fazla zaman geçirmek istiyordu. Bu tam da onun istediği ve aynı zamanda korktuğu şeydi. Korkuyordu Çünkü şantaj meselesini ondan nasıl uzak tutacağından emin değildi.

Ama cevap vermeden önce çok uzun süre düşünmesi gerekmedi. "Bunu ben de isterim."

Yüzünde bir sırıtış belirdi. Tanrım, gülümsediğinde çok yakışıklı görünüyordu. Bu onun da gülümsemesine neden oldu. Uzandı

dışarı çıktı ve elini masanın üzerinde durduğu yerden

aldı. "Teşekkür ederim. Bize ikinci bir şans verdiğiniz için teşekkürler."

dedi.

"Nasıl yapamam? Sen her zaman kalbimin istediği kişi oldun." Bunu kendine itiraf etmek zordu ve ona yüksek sesle söylemek daha da zordu. Ama o gerçeği hak ediyordu; ikisi de gerçeği hak ediyordu.

"Meagan." Adını saygılı bir şekilde söylerken hala elini okşuyordu. Birkaç uzun saniye boyunca sadece

sessizliğin, ellerinin birbirine değmesinin, onları çevreleyen sıcaklığın ve önlerinde uzanan olasılıkların tadını çıkardılar.

Sonunda Luke sessizliği bozdu. "Bu gece kalacak mısın?"

Cevabını düşünmesine gerek yoktu. "Evet."

Sandalyesinin arkasına geçip onu çekecek kadar elini bıraktı; sonra tekrar uzandı ve elini tuttu. "Seni istiyorum."

"Evet," diye tekrarladı, o da aynı şeyi istiyordu.

Onu kollarının arasına aldı ve burnunu saçlarına bastırarak kulağına fısıldadı, "Seni bütün gece ayakta tutacağım. Her santimini keşfedeceğim Vücudunu. Bitirdiğimi düşündüğünde, hepsini tekrar yapacağım."

Tırnaklarını adamın sırtında gezdirdi ve adamın zevk içinde inledi. "O zaman vücudunu keşfedeceğim. Her santimini." Ellerini vücudunun ön tarafına kaydırды ve nazikçe avuçladı. "Her. Son. İnç."

"Kahretsin kadın, tüm bunları yapacak gücüm olduğundan emin değilim."

Pantolonunun üzerinden ereksiyonunu hafifçe sıktı. "Eminim bir yolunu bulacaksın."

Kızın tutuşu sıkılaştıkça tısladı. "Eminim yaparım."

"Belki." Pantolonunu çıkarmaya başladı. "Belki buradan başlarım. Söyle bakalım. Daha önce hiç kimse sana oral seks yaptı mı? yemek odası?"

"Hayır. İlk sen mi olacaksın?"

"Bana izin verecek misin? Yoksa bu Dom kurallarına aykırı mı?"

Gözlerinde yaramazlık dans ediyordu. "Tek kural benim koyduğum kurallar ve düşünüyorum da yeni kural şu: Yemek odasında yemek yediğimiz her an bana sakso çekmek zorundasın."

Kendini yere bırakırken ellerinin vücudunda gezinmesine izin verdi. "Bu arkasına sığınabileceğim bir kural."

"Ya da daha doğrusu, uğruna diz çökebileceğiniz bir kural olabilir mi?"

Yavaşça pantolonunu indirdi ve sikini serbest bıraktı.
"Bütün gün. Her gün. Ve Pazar günleri iki kez."

"Yap şunu." Sesi boğuktu, arzuyla gerilmişti. "O dudakları etrafıma sar. Beni ağzına al."

İsteyerek ve mutlulukla itaat etti. Onun tadını seviyordu. Onun için dizlerinin üzerinde olmayı seviyordu. Hoşlanmasına rağmen Beyefendi Luke, onu gerçekten tahrik eden Dom Luke'tu.

Ne yazık ki ona fazla zaman tanımadı. Onu ayağa kaldırmadan önce çok kısa bir süre gibi görünüyordu.

"İşim bitmemişti," dedi.

"Her ne olursa olsun, bu gece serbest bırakılan ilk kişi ben olmayacağım."

"Şanslıyım, şanslıyım."

Yatak odasına doğru gitmeye başladı ama adam onu durdurmak için elini omzuna koydu.

"Ben de daha önce hiç kimseyi yemek odamda cırılçıplak soyundurmamıştım."

Bir kaşını kaldırdı. "Bu bir emir mi?"

"Artık öyle. Çıkar şunları." Kendi pantolonundan dışarı adım attı. "Topuklular hariç tamamen çıplak olmanı istiyorum. Topuklular kalsın."

Elbisesini ve iç çamaşırını çıkardı. "Topukluları sevdin, değil mi?"

"Onları çok seviyorum."

Bu itiraf onu neredeyse sersemletmişti. Ayakkabıları onu düşünerek almıştı. Gülünç derecede pahalıydılar; kırmızı, bantlı ve çok yüksektir. "Onları aldığımda tek düşündüğüm

düşünebildiğim tek şey beni onların içinde becermendi."

"Bu doğru mu?" diye sordu. Onun başını sallaması üzerine devam etti. "O zaman Dom'un olarak bu fanteziyi gerçekleştirmek benim görevim."

Sözleri onu ısıttı, vücudunda lav gibi dolaştı, sahneyi hayal ederken onu daha da ateşli hale getirdi. Ve tabii ki o da bu gerçeği hemen fark etti.

"Bu düşüncenin seni ne kadar tahrik ettiğini anlayabiliyorum. Yatak odasına giderken önümde yürü ki o güzel kışını görebileyim." Sanki demek istediğini vurgulamak istercesine

Sağ kış yanağına bir tokat.

Kıkırdadı ama yatak odasına doğru yürümeye başladı, Bunu yaparken omzunun üzerinden bakıyordu. Adam onun baktığını gördü ve ona göz kırptı. Yürürken kalçalarını salladı,

Gözlerini ondan alamadığı gerçeğinden memnun.

"Gördüklerini beğendin mi?"

"Tatlım, söz konusu sen olunca her şeyi severim."

Tatmin olmuş bir şekilde arkasını döndü ve yatak odasına doğru yürüdü. "Beni nerede istiyorsun?"

"Bu yüklü bir soru." Gömleğinin düğmelerini açtı, Yavaşça, sanki onun kendisini izlediğini ve gördüklerinden hoşlandığını biliyormuş gibi. "Seni nerede istiyorum? Seni istiyorum her yerde."

"Yataktan başlayalım mı?" diye alay etti. "Belki sonra banyoya geçeriz? Ya da duşa? Duşunu henüz denemedik."

"Belki." Şimdi düşünüyordu ve bu onu biraz endişelendirdi. Çünkü şimdi farklı bir şey deneyecekmiş gibi görünüyordu. Tabii ki Luke'la bu eğlenceli olurdu. Ona tamamen güveniyordu, ki bu da geçmişte birlikte oynadığı bazı insanlar hakkında söyleyebilirdi.

"Neye karar verirsen ver, olması gereken ilk şey senin soyunman." Ona doğru bir hamle yaptı. "Şu gömleği çıkarmama yardım et."

"Hayır, bence orada kalmalısın." Döndü ve banyoya doğru yürüdü.

"Nereye gidiyorsun?"

"Banyodan başlamaya karar verdim."

"Ama oradan başlarsak ayakkabılarımı çıkarmam gerekecek." Arkasını döndü ve gözlerini kıstı. "Her şeyden önce,

Yetkili olmadığını unutup duruyorsun. İkincisi, duşa

başlayacağımızı söylemedim. Dedim ki

Banyo. Üçüncüsü, ben aksini söyleyene kadar ayakkabılarını çıkarmayacaksın. Ve son olarak, alttan üste çıkmaya çalışmaya devam edersen, ben de seninkini tokatlarım."

Kahretsin, patronluk taslaması onu çok tahrik ediyordu. Ya da belki de onu banyoda, ayakkabıları ayağındayken becerecek olmasıydı. Tabii, belki de bir şaplak tehdidi. "Evet, efendim."

"Bu daha iyi." Adam banyoya girdi ve başka bir şey söylemedi ama kadın onun hareket ettiğini duydu ve çekmecelerin açılıp kapanması. "Ben burada her şeyi hazırlarken, senin de kendin. Gelmediğin sürece nasıl istersen." "Peki efendim."

"Ve sen de bana ne yaptığını söyleyeceksin."

"Şu anda göğüslerimle oynuyorum." Başparmaklarını göğüs uçlarında gezdirerek onları avuçladı.

"Güzel, başlamak için iyi bir yer. Ama onları sadece fırçalıyor musun?"

"Evet, efendim."

"Şu meme uçlarını çimdikle. Sertçe. Çünkü onları acıtacağımı biliyorsun."

İnledi çünkü bunun doğru olduğunu biliyordu. Ellerini tekrar göğüslerinin üzerinde gezdirdi, bu kez başparmağı ve işaret parmağı arasında meme uçlarını sıkıştırdı.

"Çimdikliyorum."

"Daha sert."

Parmaklarını daha da sıkı, ucunu parmaklarının arasında yuvarladı. "Tamam," dedi ve sesi daha da gerginleşti daha önce olduğundan daha fazla.

"Aferin kızıma. Sesinin titremesinden istediğimi yaptığını anlayabiliyorum." Artık banyonun etrafında hışırdamıyordu. "Şimdi ellerini vücudunda gezdir ve yavaşça sadece amının girişini fırçala. Bana ne kadar ıslak olduğunu söyle."

Çok ıslanacağını düşünmüyordu ama Luke Görünüşe göre daha iyi biliyordu çünkü aşağı uzandığında fazlasıyla hazırды. "Çok ıslak, efendim."

"Güzel," dedi. "Planladığım şey için ıslak olman gerekiyor."

Vay anasını. Bu da ne demek oluyor?

Ama sanki az önce şok edici bir şey söylememiş gibi devam etti. "Klitorisini ovala. Tam sınırda olduğunuz yere kadar ovun ve boşalacak gibi hissettiğinizde banyoya girebilirsiniz."

Acele etmemek, kendini uyarılmaya alıştırmak istiyordu. Yavaş yavaş sürükleyin. Onu beklet. Ama o ve ne planladığını çok merak ediyordu. Bir eliyle klitorisini ovuyor, diğer eliyle de meme uçlarını sıkmaya devam ediyordu. Kendini beklediğinden daha erken orgazmla savaşıırken buldu.

Banyoya girdiğinde Luke odanın ortasında duruyordu. Tanrıya şükürler olsun ki Çünkü adam çıplak olarak çok güzel görünüyordu. Eğer tahrik olmamış olsaydı, onu çıplak, ereksiyon halinde ve beklemek bunu yapardı.

Ona bir kez baktı ve sikini yumrukladı. "Keşke kameram yanımda olsaydı. O topukların içinde çok sikilebilir görünüyorsun."

Neredeyse ona konuşmak için iyi biri olduğunu söyleyecekti, ama bakışları tezgahın üzerine düştü ve içine çekti gördüğü şey karşısında nefesi kesildi. Luke onun görüş alanını takip etti ve sırttı.

"Senin kıcına hiç sahip olmadım."

Hayır, yapmamıştı. Aslında, en son ne zaman anal seks yaptığını hatırlamıyordu.

Ama Luke onun tereddütlerinden etkilenmemiş görünüyordu. "Eğil ve ellerini küvetin kenarına koy."

Küveti büyük, ayaklı bir küvetti ve bol miktarda destek sağlayacaktı. Derin bir nefes aldı ve onun talimatlarını takip etti. Ancak, pozisyonunu aldığı anda, tereddüt etmeye başladı.

Luke onun arkasından yürüdü ve poposunu avuçladı. "Gerginsin."

"Biraz, efendim."

"Sana asla zarar vermeyeceğimi biliyorsun." "Evet, efendim."

"Beynin bunu biliyor ama vücudun farklı bir hikâye." Ellerin kullanarak onu okşamaya devam etti. Bilgili eller, o uyarılma kıvılcımını tekrar alevlendirmek için yavaşça okşadı. "Yani yapmam gereken şey vücudunu o noktaya getirmek. Bana güvendiği yere. Böylece ona vermeyi seçtiğim her şeyi kabul edecek."

Peki bu gece ona ne vereceksin? diye sormak istedi. Bunun yerine gözlerini kapadı ve kendini onun deneyimli ellerine bıraktı, çünkü bunu yaparken onun onunla ilgilenecek, onu memnun edecek ve onun teslimiyetini hissetmek onu mutlu edecekti.

"İşte böyle tatlım," dedi kadın vücudunu gevşetirken. "Teslimiyetin çok tatlı, çok seksi. Teşekkür ederim."

Adamın kaygan parmağını anüsünde hissettiğinde kısa bir süreliğine gerildi.

"Sakin ol." Biraz daha bastırdı. "Güzel ve yavaş. Nazik olacağım."

Onun yapacağını biliyordu, bu yüzden derin bir nefes aldı ve baskıya karşı koyarak parmağının içine kaymasına izin verdi. Bu dolgunluğa alışık değildi. Anal seks hiçbir zaman onun favorisi olmamıştı.

"Bu gece seni burada sikmeyeceğim." Parmağını çıkardı ve yerine küçük bir vibratör koydu. "Ama yakında yapacağım, bu yüzden seni hazırlamam gerekiyor."

Vibratör adamın parmağından daha büyüktü ve kadının tamamı vücudu gelecek olanın beklentisiyle titredi. Adamın vibratörü yakın zamanda çıkarmayacağına dair bir his vardı içinde.

"Çok sıkıydın. Ne kadar oldu?" diye sordu. "Uzun zaman oldu, efendim."

"Gelecekte kesinlikle dört gözle beklenecek bir şey." Adamın bir adım geri çekildiğini hissetti ama vibratörü tutmaya devam etti. "Çok ateşli görünüyorsun. Küvetin üzerine eğilmiş

topuklu ayakkabıların, bana sunulan kıcın ve doldurulmak için can atan açgözlü, ıslak amın."

Evet! Bağırmak istedi. Çünkü doldurulmaya çok ama çok ihtiyacı vardı. Ama o henüz bunu yapmıyordu. Hayır, vibratör içindeyken onunla oynuyordu. Elleri bir kez daha fazlası tüm vücudunu dolaştı. Alay ediyordu. Alay ediyor. Eziyet ediyor.

"Lütfen, efendim."

"Dom'una ne yapacağını mı söylemeye çalışıyorsun?" "Hayır, sadece ihtiyacım var-"

Kızın poposuna sert bir tokat attı. "Bana neye ihtiyacın olduğunu söyleme. Ben senin Dom'unum. Neye ihtiyacın olduğunu biliyorum. Ne istediğini biliyorum. Ama sadece benim teklif ettiğimi alacaksın. Anladın mı?"

Sızlanmamak için derin bir nefes aldı. "Evet, efendim."

Kıkırdadı, belki de onun çırpınışını fark etmişti. Saniyeler sonra bir prezervatif paketinin hışırtısı geldi. Sonunda ona doğru bastırdı ama içine girmede.

"Beni hissedebiliyor musun? İçine girmeme saniyeler kaldı. Kıcındaki vibratörle ne kadar sıkı hissedeceğini biliyor musun? Çok sıkı." Onun içine birazcık itti. "Yap Hissediyor musun? Vücudunun beni kabul etmek için gerildiğini?"

"Lütfen, efendim." Onu içine alma arzusu ve biraz da beklenti arasında sıkışıp kalmıştı çünkü bunun sıkı bir uyum olacağını biliyordu. Muhtemelen canı yanacaktı, Ama birkaç saniye sonra çok ama çok iyi hissedeceğini biliyordu. "Hayal görüyorsun, değil mi?" Kıpırdamadan durdu. "Nasıl olacağını

İçine girdiğimde hissettiklerin. Seni ikiye ayıracağımdan endişelenmene neden olacak ilk yanma. Yavaş yavaş

Seni daha derin ve daha derin becerirken horozumu kabul et. Ve o kadar gergin ve dolusunuz ki, daha fazla dayanamayacağınızı düşünüyorsunuz."

Tekrar içine doğru itmeye başladı, hınzır fısıltıları onu daha fazla arzulamasına neden oldu.

"Sonunda sikimi içine gömdüğümde ne yapacağımı düşünüyorsun?" diye sordu.

"Becer beni, efendim?"

"Ondan önce."

Vücudunda bu kadar çok his varken ondan nasıl düşünmesini bekliyordu ki? O değildi adının ne olduğundan emin değildi. Hangi yıl olduğunu bilmiyordu. Eğer odada yangın çıksaydı, muhtemelen fark etmezdi. Çünkü onun içinde yarattığı ateşle kıyaslandığında önemsiz kalırdı.

Kıçına inen sert bir tokat ona henüz cevaplamadığı bir soru sorduğunu hatırlattı.

"Bilmiyorum, efendim. Lütfen."

Lütfen ne, emin değildi. Lütfen beni becer? Ya da lütfen boşalmama izin ver? Sadece lütfen bir şey.

Sesi ensesinde sıcak bir şekilde yankılanıyordu. Saçlarını avuçladı ve kalçalarının son bir hamlesiyle her şeyi içine kadar girdi. Bağırdı.

"Soruyu hatırlıyor musun?" diye sordu. Bir soru mu vardı? "Hayır, efendim."

"İçine olabildiğince girdiğime göre şimdi ne yapacağımı düşünüyorsun?"

Tanrım, o kadar doluydu ki, o kadar doluydu ki. Hareket ederse milyonlarca parçaya ayrılacağından korksa da onun hareket etmesine ihtiyacı vardı. "Bilmiyorum, efendim."

"Zavallı kız. Sana göstereceğim." Ve bunun ne anlama geldiğini düşünecek zamanı bulamadan vibratör vızıldamaya başladı.

Çılgınca bir şeylere tutunmaya çalıştı ama küvetin kenarları çok kaygandı. Luke onu ciddiyetle sikmeye başladı.

ve bu duygu o kadar baskındı ki, yıldızları gördü. Yıldızlar uğultu onun hareketleriyle birleşti. Lanet olsun, uzun süre dayanamayacaktı.

"Dayanamıyorum," dedi ama sesi neredeyse ciyak ciyak çıkıyordu ve kendisi bile ne söylediğinden emin değildi.

Homurdandı ve neredeyse sonuna kadar dışarı çekti, ancak erteleme yoktu çünkü kalçalarını ayarladı ve tekrar içine itti. Bu sefer dengesini kaybetmekle tehdit ediyordu.

"Lanet olsun." Yarı nefes nefese, yarı inleyerek konuştu. Saniyeler sonra vızıltı kesildi ve vibratörü içinden çıkardı.

Beyni anlayamayacak kadar bulanıktı. Neden durmuştu?

"Efendim?" diye sordu o da çekildiğinde.

"Burada seni istediğim kadar zorlamak için yeterli destek yok."

Ayakta durabileceğinden emin değildi ama endişelenmesine gerek olmadığı ortaya çıktı. Luke onu kollarına aldı, kaldırdı ve yatağa taşıdı. Onu sırt üstü yatırdı ve buna çok sevindi çünkü bu sayede onu izlemek. Şu anda ona o kadar dikkatle bakıyordu ki, bu onu daha da çok istemesine neden oldu.

"Bakalım," dedi. "Bunu nasıl yapmak istiyorum?"

Gözlerini onunkilerden ayırmadan bir bacağını kaldırdı ve omzuna koydu; sonra diğerini aldı ve aynı şeyi yaptı Aynı şey karşı omuzda da var. Vay anasını. Bu pozisyonda çok açıktaydı, onu tamamen dolduracaktı.

"Evet," dedi. "Gözlerindeki o bakışı görüyorum. Ne yapacağımı çok iyi biliyorsun, değil mi? Çok sıkı olacaksın böyle. Çok derine inebileceğim."

Ellerini bacaklarından çekti ama bacaklarını omuzlarında bıraktı. Ellerini indirmeden önce bacaklarını nazikçe okşadı ve ona bacaklarını olduğu yerde bırakması gerektiğini söyleyen bir bakış attı. Belli belirsiz üzülmüştü. vibratör kullanmayacaktı, büyük bir tıkacַ alıp yağladığında.

"O bakışı ben de görüyorum. Bunun nereye gittiğini çok iyi biliyorsun, değil mi?"

"Evet, efendim."

Adam büyük anal tıkacı iterken gözlerini kapattı. onun içinde. Germe rahatsız ediciydi ama sadece bir dakikalığına. Ve hiçbir zaman anal seks hayranı olmamasına rağmen, Luke'un onu bu şekilde götürmesini istemekten kendini alamadı. "İşte böyle," dedi Luke. "Hepsini al."

Fiş yerine oturduğunda homurdandı. Ve sonra adam kışına bir tokat attığında inledi.

"Şimdi, nerede kalmıştık?" Aletini kadının girişine yerleştirdi. "Tam burada."

Ama içine girmedi; onun yerine elinin ucuyla sikini yarığına sokup çıkarıyor, onunla alay ediyordu. Lanet olsun, onu hemen becermeyecek miydi? Soru kafasının içinde bağıırıyordu ama içinde tuttu. Ve yalvarmak da istemiyordu; zaten

Bunu yaptım ve çok az işe yaradı.

"Beklenti baş döndürücü, değil mi?" diye sordu.

Aletinin ucunu kızın içine soktu ve kız, aletini soktuğu zamankinden daha da gerildi.

Vibratör yerinde. Ve hala onu almadı. Sonsuza dek sürecekmış gibi görünen bir süre boyunca sadece ucuyla girip çıktı. Ve fısıltıları ...

"İçine girmek için sabırsızlanıyorum. Beni içine alırken sıcaklığını hissedeceğim."

Yalvarmayacağım. Yalvarmayacağım. Yalvarmayacağım.

Belki bunu tekrarlamaya devam ederse, gerçekten çenesini kapalı tutabilir.

"Birdenbire bu kadar sessiz mi oldun?" diye sordu. "Bana ne istediğini söyle."

"Beni becermeni istiyorum." Gecikmeli olarak ekledi, "Efendim."

Derin bir nefes aldı, kendini bir kez daha hizaladı ve uzun, sert bir hamleyle içine girdi. "Kahretsin, evet," dedi yarım bir iniltiyle. "Çok iyi hissediyorsun."

Ne dediğini zar zor anlayabiliyordu, kendini çok dolu hissediyordu ama neden hareket etmiyordu? Gömülmüştü. tamamen içine. Bunun için bir erkek gerektiğini biliyordu. Hareket etmemek için kendini aşırı derecede kontrol ediyordu. Kızın kendisine alışmasına izin mi veriyordu?

Sonra çok hafifçe hareket etmeye başladı. İlk başta yavaşça, sonra yavaş yavaş vuruşlarını uzattı ve daha derine ve daha sert itti.

"Evet," diye nefes nefese bağırdı adam tekrar tekrar kadının içine girerken. "Al beni."

Bacaklarını omuzlarından çekti ve göğsüne yakın olacak şekilde büktü. Yeni pozisyon onu daha da açıkta hissetti. Çabalarını iki katına çıkararak defalarca içine girdi ve kısa süre sonra içinde tutamayacağı kadar çok şey oldu. İnanılmaz derecede doluydu ve her itişte, horozu tıkaçı titreşen bir şey gönderecek kadar kaydıracaktı.

onun da orada olması gerekiyor.

Doruk noktası ona sinsice yaklaştı ve boşalmamak için kaslarını sıktı. "Lütfen, efendim. Boşalabilir miyim?"

Neredeyse onun kadar yakın olmalıydı, çünkü "evet" diyerek onu şaşırttı. İhtiyacı olan tek şey buydu. Vücudunun gevşemesine izin verdi ve orgazm onu sardı. Daha önceki zamanların aksine, bu sefer kadın gidip gelmeye devam etti ve adam da vurmaya ve vurmaya devam etti. Bunun bir orgazm olup olmadığından emin değildi.

gerçekten uzun orgazm ya da birkaç küçük orgazm, ama asla bitmesini istiyordu. Luke onun içinde sertleşti, ama kendi boşalmasından sonra itmeye devam etti ve onun için bir tane daha başlattı.

Adam çekilip yanına uzandığında kadın bitkin düşmüştü. Luke'un bir bez almak için yataktan kalktığını belli belirsiz fark etti. Ellerini yavaşça kaldırıp ve onu temizliyordu. Güçlü kolları onu kendine çekiyordu. Ancak o zaman uykuya dalmasına izin verdi.

* * *

Meagan yavaşça uyandı ve havanın hâlâ karanlık olduğunu görünce şaşırdı.

Bir dirseğinin üzerinde doğruldu ve Luke'un vücudunun üzerinden komodinin üzerindeki saate baktı. Saat üç buçuktu. Kalkması için çok erken bir saatti. Akli hemen saatler öncesine gitti. Aylar önce bunun mümkün olduğunu düşünmese de, artık Luke'suz bir hayatı hayal edemiyordu.

Bu da Taskmaster hakkında bir şeyler yapması gerektiği anlamına geliyordu. Belki de fotoğrafı ona götürmeliydi. Olmaz.

Bunu Luke'a yapamazdı. Resimdeki aktris

Luke'u ağzı sıkı olduğu için seçmiş olabilir. Bu fotoğrafın ortaya çıkması onun kariyerini bitirebilirdi. Fotoğrafı bulup bulamayacağını görmek istedi mi?

Evet. Evet, biliyordu. Bazı nedenlerden dolayı, resmin var olup olmadığını bilmek zorundaydı. Belki de onu bulamayacaktı ve bu her şeyin sonu olacaktı. Ve küçük bir parçası

Eğer resmi bulursa, belki de Taskmaster ondan başka bir şey istemez diye düşündü.

Haftalar önce ofisinde yaptığı keşiften, resimlerin nerede olacağını biliyordu. Yataktan kalktı ve önce banyoya girdi. Böylece o hâlâ banyodayken uyanırsa Luke'a hiçbir şey şüpheli görünmeyecekti. Aklından bu kadar olduğu düşüncesi geçti. Artık Taskmaster için hiçbir şey elde edemeyecekti. Ağabeyiyle buluşup ona Ona gerçeği söyle. Yaptıklarının fark edilmediğini bilmesini sağlayın.

Bu konuşmadan korkuyordu ama gerçek şuydu ki, o artık bir yetişkindi ve yetişkin olmak geçmişini kabul etmek ve onunla başa çıkmak anlamına geliyordu. Bu konudaki rolüne gelince

Birkaç yıl önce mi? O da bir yetişkindi. Artık büyük kız külotunu giymesinin ve sonuçlarına katlanmasının zamanı gelmişti.

Banyo aynasında kendine baktı. Evet, Luke'la bir ilişki istiyorsa büyüme zamanı gelmişti.

Yansımasına gülümsedi. Yarın yeni bir gün olacaktı. Görev Yöneticisi ya da kardeşi hakkında endişelenmeyecekti.

Kendine, Luke'a ve ne yapacağına odaklanacaktı. birlikte olabilirler.

Yatak odasına geri adım attığında, neredeyse doğruca yatağa gitti. Ama son anda koridora inmeye karar verdi, sadece resmin düşündüğü yerde olup olmadığını görmek için. Hiç vakit kaybetmeden koşarak

Luke'un ofisi. Uyanık olup olmadığını görmek için arkasına bile bakmadı. Uyanmış olamazdı. Yatak odasından çıktığında horluyordu.

Kulüp resimlerinin hangi çekmecelerde olduğunu biliyordu. Hangisi daha özel olanları tutuyordu. Bu kapı, aktrisin kapısı, kesinlikle özel olanlarla birlikte olacaktı. Bu kapıyı kilitli tutmaması onu şaşırtmıştı ama yine de muhtemelen kimsenin araştırmasını beklemiyordu. özellikle de sabahın üç buçuğunda.

Aradığı dosyayı buldu. Dosya düzgünce tarihlendirilmiş ve aktrisin adıyla etiketlenmişti. O açmadım ya da resimlere bakmadım. Ne de olsa, Bakmak ona düşmezdi. Basitçe çekmecedeki yerine geri koydu. Artık Taskmaster'a dürüstçe resimleri aradığını ama göremediğini söyleyebilirdi. Herkes için kazanç.

İlginçtir ki, hala yorgun değildi. Yorulmuş olmalı. saatler önceki muhteşem seks olmuştu. Bu yüzden yatak odasına geri dönmedi; onun yerine mutfağa yöneldi. O Bahçelere bakan pencereden dışarı bakarken kendine bir bardak su doldurdu.

Luke'un evini gerçekten sevmişti. Çok daha fazlasıydı. kendi dairesinden daha rahattı. Sık sık Luke'la her zaman onun evine gitmesi konusunda şakalaşıyordu, onun evi ikisinden daha güzeldi. Birkaç dakika boyunca zihninin daha önce gitmeyi reddettiği yollarda dolaşmasına izin verdi.

Luke ile yaşamak nasıl olurdu?

Her gün onunla bu evde yaşamak. Ve gecedен geceye. İşe gidip gelmesi daha uzun sürecekti ama bununla başa çıkabileceğini düşünüyordu. Birlikte geçirdikleri gecedен sonra her şey mümkün görünüyordu. O Luke'u uyandırıp geleceği konuşmak istiyordu. Saate baktı. Muhtemelen sabahın dördünde onu uyandırmak iyi bir fikir değildi.

Ayrıca, dünya kadar zamanları vardı.

On Birinci Bölüm

L Meagan saat dört buçukta yatağına geri döndüğünde Uke uyanıktı ve öfkeden kuduruyordu. Onun ofisindeydi.

tekrar. İlk seferinde geçiştirmişti; bu sefer öyle yapamazdı. Ama şu anda doğru dürüst düşünemeyecek kadar öfkeliydi.

Lanet olsun, Meagan, diye düşündü. Ne düşünüyorsun ve ne halt ediyorsun?

Meagan'ın uyanık olduğundan elbette haberi yoktu. Onu takip etmedi ama Meagan muhtemelen uyandığı kadar sessiz değildi.

olduğunu düşündü. Ne arıyordu? Ve neden?

Yatakta kaldı, kadının derin ve ritmik sesi duyulana kadar düşündü. Nefes alması ona tekrar uyumaya gittiğini söyledi.

Birdenbire yataktan yeterince hızlı kalkamadı. Hayır, Meagan'a neler olduğunu bilmiyordu. Ve ne yapacağına karar vermeden önce sakinleşmesi gerekiyordu.

Banyoda makyajını tazeledikten sonra ona kısa bir not yazdı ve yastığının üzerine koydu.

Meagan,

Kulüpte acil bir işim çıktı. Ne zaman döneceğimden emin değilim. Bekleme.

Seni sonra ararım,
Luke

Arabayla kulübe gitti. Bu kadar erken bir saatte Sabahları oturup düşünmek için iyi bir yer oluyordu. Bir araba yanaştığında yarım fincan kahveyi bitirmişti. Ön kapıdan.

Kimseyi beklemiyordu, bu yüzden her kimse onu karşılamak için dışarı çıktı. Arabasından inen uzun boylu, kaslı adam tanıdık geliyordu ve yaklaştıkça Luke onu tanıdı. Fritz, Nathaniel'le birlikte yeni kulüp için anlaştıkları beyefendi.

"Fritz, merhaba." Ayağa kalktı ve diğer adamın kendisine doğru gelmesini bekledi. "Korkunç bir şekilde dışarıdasın. erken."

Fritz gülümsedi ve onun elini sıktı. "Aynı şey senin için de söylenebilir."

Fritz Almanya'da doğmuş ve büyümüştü. Şimdi dünyayı dolaşıyor, mirası aksanında kendini belli ediyordu.

Luke, "Sadece iyi bir gece uykusu çekemedim," diye itiraf etti.

"Kadınlarla sorun yaşadığımda normalde başıma gelen budur."

Luke homurdandı. "Her zaman kadın sorunu olmuyor mu?" "Onda dokuzunda."

"İçeri gel. Kahve yaptım."

Fritz kabul etti ve iki adam birer fincan kahve alıp Luke'un ofisine oturdular. Fritz kulübün dışına bakmak için geldiğini söyledi.

Luke, "Nathaniel'in yakın zamanda başlayamayacağını söylediğini sanıyordum," diye sordu.

"O haklı ve hiçbir şey değişmedi. Sadece biraz boş vaktim vardı ve uğrayayım dedim."

"Çok fazla çalışıyorsun."

"Sekizden önce yarım demlik kahveyi bitirmiş olan adam söylüyor bunu."

"Daha önce söylediğin şeye geri dönüyor. Kadın sorunu." Luke neden bu kadar rahat konuştuğundan emin değildi.

Fritz. Adamın Dom olduğunu biliyordu çünkü New York kulübünün açılışına Cole'un davetlisi olarak katılmıştı.

"Özel bir şey var mı?"

"Bana karşı tamamen dürüst olduğunu sanmıyorum. Ben Onu iki kez yataktan kaçarken yakaladım. Belki de yakalanmıştır. doğru kelime değil. Henüz onunla yüzleşmedim. İlk seferinde ofisime gitti ve dosyalarımı baktı. I Dün gece onu takip etmedim ama eminim yine yapmıştır."

"Ve ona nedenini sormak istemiyorsun?"

"Hayır, yaptığı şeyle benimle yüzleşmesini tercih ederim."

Fritz gülümsedi. "Bu sadece benim kişisel görüşüm ama bazen denizaltıların biraz yardıma ihtiyacı oluyor."

"Ne demek istiyorsun?"

"Onunla tekrar oynamak için ayarladığınız bir zaman var mı?"

"Aslına bakarsanız var, önümüzdeki hafta sonu." Bu onların son fotoğraf çekimi olacaktı. O geceyi düşündü. ve yatmadan önce her şey doğru yönde ilerliyor gibi görünüyordu.

Bir an için afallamıştı.

onunla görüşmeye devam etmek istiyordu. Kadının çenesini yerden kaldırıp ona uzatmamasına şaşırılmıştı.

"Normalde saat onda başlarız ve istediğimiz kadar devam ederiz." Bu son seansın ne kadar süreceğini bilmenin bir yolu yoktu. Cumartesi gününden bir süre önce, kitap için gerekenlere sahip olduğundan emin olmak için tüm fotoğrafları bir araya getirmesi gerekiyordu.

Fritz, "Tepkisiz denizaltıları konuşturmak için bir yöntemim var," dedi. "İsterseniz, sizin için özetleyebilirim veya üçüncü bir kişi isterseniz, yardım etmeye hazırım."

"Evet, düşüncelerinizi duymak isterim." Masasına ve takvim dediği dağınıklığa baktı. Meagan'ın adı her cumartesi listede yer alıyordu. Düşünmek istemiyordu Cumartesilerinin onsuz ne kadar yalnız geçeceği hakkında. Boş ver onu. Onsuz tüm günlerinin ne kadar yalnız olacağını.

Ne oluyor, Meagan? Ne oluyor be? diye beş bininci kez sormuştu kendine.

Onun ofisinde ne aradığını bir türlü anlayamıyordu. Zihni onun nedenlerini çözmeye çalışırken çılgına döndü. Onu sabote etmeye mi çalışıyordu?

Bu düşünceyi kavrayamadı. Önceki geceden sonra olmazdı. Eğer son birkaç hafta rol yaptıysa. Oscar'ı hak ediyordu. Onun kollarında çok samimiydi. Bir denizaltının ne zaman rol yaptığını bildiği için kendisiyle gurur duyardı.

Dün gece rol yapmadığına dair her şeyine bahse girerdi.

Küçük bir parçası, geri kalanını, belki de sadece kendi fotoğraflarına bakmak istediğine ikna etmeye çalıştı. Ofisine yaptığı ilk gece yarısı ziyaretinden sonra Onu yanına çekti ve dolambaçlı bir yolla şimdiye kadar çektiği fotoğraflar hakkında fikrini almak istediğini söyledi.

Fritz planını anlatırken onu dinledi. Bu farklıydı daha önce hiç yapmadığı bir şeydi. Düşündüğü her şeyin ötesindeydi. Mükemmeldi.

* * *

Luke, Meagan'ın muhtemelen bir şeyler olduğunu anlayacağını biliyordu. Hiç kimse onun kalbini koluna taktığını söylememiş olsa da, nasıl hissettiğini bilmek zor değildi. Daha önce

Bütün hafta boyunca onu aramış, birkaç kez mesajlaşıp durmuşlardı ama ayrıntılı bir şey konuşmamışlardı.

Birbirlerine olan hisleriyle ilgili hiçbir şey.

Cumartesi günü meraklı gözlerle onu izledi, bir şey, herhangi bir şey arıyordu. Yüz hatlarını düzeltti, böylece hiçbir şey ele vermezdi. Bunun işe yaraması için tamamen hazırlıksız yakalanması gerekiyordu. O da buna uydu. Ondan istediği her şeyi çabucak ve hiç şikâyet etmeden yapıyordu. Başka bir gün olsa, onu ödüllendirmenin yollarını düşünürdü. Ama bugün değil.

Fritz stüdyonun dışındaki odada bekledi. İki yönlü bir ayna vardı, bu yüzden tüm seansı görebiliyordu. Luke Meagan'ın tedirginliğini anlayıp anlayamadığını merak etti. Muhtemelen anlayabilirdi; ne de olsa çok deneyimli bir Dom'du.

Fritz'in planladığı sahneyi düşündü. Yapılacak doğru şey bu muydu?

Emin değildi. Ama Meagan'ın ofisine yaptığı ziyaretler konusunda bir şeyler yapması gerektiğini biliyordu.

Ona sorabilirsin, dedi kendi kendine. Ama Meagan'ı tanıyordu. Dürüst olmayacağından değil ama kendisine tüm gerçeğin söylendiğinden emin olmak istiyordu.

Bir gün önce, önceki seanslarından kalan fotoğraflara bakmıştı. Bugün çekmesi gereken çok fazla fotoğraf yoktu. Bu da iyi bir şeydi. "Her şey harika, her şey yolunda" görüntüsünü daha ne kadar sürdürebileceğinden emin değildi.

Kitap için son çekimleri yaparken, zihinsel olarak kendini gelecek sahne için hazırladı. Bunu yapmak zorundasın, kendi kendine söyledi. Bilmen gerek.

"Sanırım esaret sahneleri bu kadar." Derin bir nefes aldı ve çektiği son birkaç fotoğrafı gözden geçirdi.

"Hepsi bu kadar mı? Giyineyim mi?" Şu anda çıplaktı ve Fritz onun bu şekilde başlamasını istemiyordu.

Uzak duvardaki askıya başıyla işaret etti. "Git bir bornoz giy."

Onun bu tuhaf isteği karşısında kaşlarını kaldırdı. Normalde ya çıplak kalmasını ya da giyinmesini isterdi. Ona bir bornoz giydirmek bir şeyler çağırıyordu. seansı takip ederdi. Eğer akıllı olsaydı, bugün bir şeylerin farklı olduğunu fark ederdi.

Ama yine tereddüt etmedi. Bugünkü Meagan değil. Bugünkü Meagan'ın dengesi o kadar bozulmuştu ki yanlış bir adım atmak istemedi. Çabucak bornozunu giydi ve odanın ortasında diz çökmek için geri döndü.

"Muhtemelen tahmin ettiğiniz gibi," dedi, "biz tam olarak bugünlük bitti. Hatta bir sonraki sahneyi yönetmesi için birini davet ettim."

Kızın keskin nefes alışını ya da vücudunun gerilmesini kaçırmadı.

"Güvenli kelimen nedir, Meagan?"

"Kırmızı."

"Pekâlâ. Yan tarafta bir oda var. Sağ tarafta. Bize katılan beyefendi zaten içeride bekliyor." "Bir soru sorabilir miyim, efendim?"

"Evet."

"Odada olacak mısınız, efendim?"

"Hayır, ama odada iki yönlü cam var, yani görebiliyorum. Ve duyabileceğim."

Meagan kapalı kapıya ihtiyatla baktı ve alt dudağını ısırıldı. Luke bir an için olayı iptal etmeyi düşündü. Ama sadece bir saniyeliğine. Meagan'ın yanına gitmesi gerekiyordu.

Bu işin dibini. Ve bunu yaparken, ona hilekarlığın ilişkilerinde yeri yoktu. Tabii bugünden sonra hâlâ bir ilişkileri olacağını varsayarsak.

Omuzlarını geriye attı, başını dik tuttu ve kapıdan içeri girdi.

* * *

Kalbi göğsüne doğru çarpmak üzereydi.

Meagan o kadar yüksek sesle attığından emindi ki altı metrelik bir yarıçap içinde duyabiliyordu. Kapıdan geçer geçmez durdu.

Ne oluyor be?

Karşısında, bir kalçası masaya yaslanmış bir adam duruyordu. Uzun boylu ve zayıftı ama kendine güvenen ve güçlü bir havası vardı. Kadın onu tanı mıyordu ama belli belirsiz tanıdık geliyordu. Zihni onu tanımaya çalışmak için çabaladı. Açılış gecesi. Luke'un kulübü.

Cole Sasha ile ayrıldıktan sonra Nathaniel ile konuştu. Alman aksanını hatırladı.

"Bayan Bishop," dedi ve kadın doğru hatırlamıştı. Alman'dı. "İçeri gelin ve oturun. Benim adım Herr Brose."

Neden bu kadar korktuğunu bilmiyordu. Dürüst olmak gerekirse, oldukça yakışıklı bir adamdı. Aslında, iyi görünümlü olabilir yetersiz bir ifade. Özel dikim koyu renk takım elbisesinin içinde düpedüz gösteriliyordu. Ama tavırlarında bir şey vardı, yüz ifadesindeki bir ipucu ona takım elbisenin sadece koyun kostümü olduğunu ve altında çok tehlikeli bir kurt olduğunu söylüyordu.

"Tam olarak ne yapıyoruz, Herr Brose?" Ağzı çok kuru olduğu için kelimeleri çıkarmakta zorlanıyordu.

"Soru soracak kişi sen değilsin. Bu benim işim. İşleri olurlarına bırakacak biri değilim; ancak, daha önce hiç tanıştım ve endişeli olduğunu söyleyebilirim. Bu yüzden bu benim bu ayki iyiliğim olarak sayılacak. Bir daha olmayacak." O

sandalyeye doğru başını salladı. "Git otur."

Bacakları o kadar kötü titriyordu ki, onu taşımalarına şaşırdı ama sandalyeye doğru yürüdü ve oturdu. O da Boyuyla kesinlikle çelişen bir zarafetle ona doğru ilerledi.

"Kollar kolçakların üzerinde" dedi. "Avuçlar yukarı."

Adam onu kollarından bağlarken parmakları titredi.

"Bacaklarını aç."

Anında itaat etti ve bacaklarını sandalyenin ayaklarına bağladığında şok olmadı. İş bittiğinde ayağa kalktı ve ona baktı. "Ne kadar güzel bir bornoz." Parmakları yakasında gezindi ve kadın ürperdi. Adamın elleri sıcak; onları soğuk hayal etmişti. "Şimdilik sende kalmasına izin vereceğim."

Luke'un izlediğini bildiği pencereye baktı ama hiçbir şey göremedi. İzliyordu, değil miydi?

Fritz arkasını döndü. "Başlayalım mı?"

Başını salladı.

"Kelimeler, Bayan Bishop. Bir soru sorduğumda, bana kelimelerle cevap vereceksiniz."

"Evet, Herr Brose."

"Çok güzel," dedi ve ışıkları kapattı.

Sonsuzluk gibi görünen bir süre boyunca karanlığa baktı, hiçbir şey göremedi. Kapının altından bir ışık bile gelmiyordu. Bağlarını çekiştirdi ama çok sıkı bağlanmıştı ve kıpırdayamıyordu.

Başının üzerinde bir ışık yandı ve bir anlığına kör oldu. Ama başlamadan önce gözlerinin ışığa alışmasını beklemedi.

"Kolay başlayacağız," dedi. "Adın ne senin?" "Meagan Bishop."

"Peki ya mesleğiniz?"

"NNN'de yöneticiyim." "İşinizi seviyor musunuz?"

"Çoğu gün." Derin bir nefes aldı. Bu o kadar da kötü değildi. İlk başta biraz korkutucu görünüyordu ama üstesinden gelemeyeceği bir şey değildi.

"En son ne zaman seks yaptınız?"

"Geçen hafta sonu."

"Kaç kere geldin?" "Ne?"

"Yanlış cevap." Masadan ışığa doğru ilerledi ve takım elbisesinin ceketini çıkardı, bir yandan da gözlerini kızdan ayırmıyordu. "Her yanlış cevap bir ceza kazandırır."

Adamın kollarını sıvayışını hayretle izledi. Onu bu kadar korkutucu yapan şeyin aksanı olduğuna karar verdi. Kahretsin, kol kasları çok büyüktü. Elleri cübbesinin kumaşını tuttu ve bir sarsıntıyla giysi iki parçaya ayrılarak boynundan beline kadar onu ortaya çıkardı.

"Geçen hafta sonu kaç kez geldin?" "Umm, iki kez." Hatırlayamadı.

"Dört." Dudağının kenarı yukarı doğru kıvrıldı. "Ceza zamanı."

Masaya gitti ve bir kırbaçla geri döndü. "Her göğse dört kırbaç."

Kahretsin, hayır, diye neredeyse bağıracaktı ama sözlerini geri aldı. Derin bir nefes aldı ve onun saldırmasını bekledi. Adam

Bunun yerine diz çöküp boştaki eliyle sağ göğsünü avuçlayarak onu şaşırttı. Dokunuşu sert ama nazikti ve kızın tutamadığı küçük nefesi karşısında ağzı bir gülümsemeye dönüştü.

"Ne kadar güzel bir ten." Parmakları göğsünün üstünde hafifçe dans etti.

Yutkundu.

Dokunuşu daha da sertleşti ve başparmağı ile işaret parmağı arasında meme ucunu yuvarladı. Sıkıştırdı ve bir elektrik şoku, ellerinin olduğu yerden bacaklarının arasındaki doldurulmak için can atan boşluğa kadar vücudundan aşağı indi. O hareketlerini diğer göğsünde de tekrarladı. İnlemesini tuttu; bu düzeneikle ilgili hiçbir şeyin onu tahrik edeceğini düşünmemişti ama olmuştu.

Kadın neredeyse koltuğunda daha fazla dokunması için kıvranırken, adam hiç beklemeden ayağa kalktı, kırbacı önce bir göğsüne, sonra diğerine indirdi.

Kahretsin, bu acıttı.

Başparmağını her iki meme ucunun üzerinde tekrar ovuşturdu ve sonra hızla tekrar kırbaçladı. Zevk ve acının birleşimi onu düşündüğünden daha fazla tahrik etti

bu odaya ilk girdiğinde mümkündü.

Luke izliyor muydu? Fritz'e verdiği tepki onu tahrik etmiş miydi? Alman Dom hareketlerini tekrarladı ama Dördüncü ve son kez ayağa kalktığı anda, parmaklarının kırbacın sapında sıkıştığını gördü.

Beklendiği gibi, son vuruş zevk vermedi, sadece acı verdi ve diğerlerinin aksine, sonrasında onu okşamadı. Onun yerine bir adım geri çekildi.

"Size şunu söylediğimde bana inanmanızı öneririm.

"Kukuna bu cezanın verilmesini istemezsin."

Başını salladı.

"Kelimeler, Bayan

Bishop." "Evet, Herr

Brose."

Tatmin olmuş bir şekilde arkasını döndü ve masaya doğru yürüdü, kırbacı yere bıraktı ve kalçasını masaya yaslayarak onunla yüzleşti.

Masanın kenarına. "Söyleyin bana, Bayan Bishop, neden buradasınız?" "Özür dilerim, efendim. Ne demek istediğinizi biraz daha açabilir misiniz?

Burada, bu odada mı yoksa bu evde mi?" "Özür dilerim. Neden bu evdesiniz?"

"Bugün Luke ve benim fotoğraf çekimini bitirmemiz gerekiyordu, efendim." "Peki ya geçen hafta sonu buradayken?"

Meagan'ın vücuduna hafif bir huzursuzluk hissi yayılmaya başladı. Nedenini tam olarak kestiremiyordu ama bir şeyler ters gidiyordu. Bir kez daha çift yönlü camdan bakmayı denedi. Hiçbir şey yoktu. Tek bildiği Luke'un artık onu izlemediği idi.

"Gözler üzerimde."

"Evet, Herr Brose. Geçen hafta sonu geldim."

"Neden?"

"Çünkü Luke beni yemeğe davet etti." "Ve bütün gece burada mı kaldın?" diye sordu. "Evet, efendim."

"Bu geceyi ilk kez mi geçirdiniz?" "Hayır, Herr Brose."

Daha önce hissettiği tedirginlik biraz azalmaya başlamıştı. Kulağa geldiği kadarıyla Luke sadece onun kendisine karşı hissettikleriyle ilgileniyordu. Başka bir şeyle değil. Bu sahneyi bitireceklerdi ve sonra Luke onun kışını tekmeleyecekti. Dürüst olmak gerekirse. Bir Sorgulama sahnesi mi? Duygularının temeline inmek için mi? Neredeyse acınacak haldeydi.

Beyninin küçük bir kısmı Luke'un zavallı ya da ona yakın biri olmadığını söylüyordu. Sorgulama sahnesinin muhtemelen başka bir nedeni vardı. Ellerini esneterek onu zihinsel olarak acele etmeye çağırdı.

"Sana önceki geceyi kaç kez geçirdiğini sormayacağım."

Meagan rahatlayarak iç çekti. İçinde bulunduğu koşullar nedeniyle kafasının yeterince net olmadığından korkuyordu. numarayı doğru bir şekilde belirler. Fritz masanın yanındaki yerinden dikkatle onu izliyordu. Bakışları onu neredeyse suçlu hissettiriyordu. Ama suçluluk duymasını gerektirecek ne vardı ki?

Olamaz.

Olamaz. Oh hayır. Oh hayır.

"İlginç bir ifade, Bayan Bishop." Gözleri bir an için zaferle parladı. Bu da neydi böyle?

Yanına bir cetvel alarak masadan uzaklaştı. Yavaşça ona doğru yürüdü ve bunu yaparken cetveli avucuna vurdu. Sessiz odada bu ses yankılandı. Her ne kadar bunu beklese de, her tokat onu hafifçe zıplattı.

"Çok ürkek." Cetvel tekrar avucuna çarptı. "Neden burada olduğunu anlamaya mı başladın? Burada, yani bu odada."

"Pek sayılmaz, efendim."

Onun cevabını kabul etmedi. "Bu pozisyonda çok savunmasızsın. Her santimin açıkta ve Bana." Yanında durdu ve bir parmağını kolundan avucuna doğru gezdirerek işaret parmağını başparmağının dibinde nazikçe döndürdü. "Yaramaz bir kız oldunuz Bayan Bishop. Bana ne yaptığınızı söyleyin. İtiraf et ve ben de sana yumuşak davranayım.

Bir şey inkar edersen seni iyice cezalandırırım."

Kalbi çarpmaya başladı. Luke biliyor muydu? Eğer öyleyse, ne kadarını? Şantajın farkında mıydı? Belki de kız yatağından çıktığında uyumuyordu. İtiraf etmesi için bu ayrıntılı sahneyi o mu kurgulamıştı?

Hayır. Bilmesine imkan yoktu. Mümkün değil.

Ama Fritz yüzünde bilmiş bir ifadeyle orada duruyordu. Hay sikeyim. Bir şey biliyordu.

"Gelin bakalım, Bayan Bishop." Sesi daha yumuşaktı ama nedense bu onu daha tehlikeli gösteriyordu. "Makul olalım. Bunu zorlaştırmaya gerek yok. kendin."

"Ben, uh, ben, kahretsin."

Masanın üstünden siyah bir çift eldiven aldı ve yavaşça taktı. Bir yandan da onu izliyordu. Omuz silkti ve eldivenli parmaklarını oynattı. "Elbette, benim için öyle ya da böyle fark etmez. Aslında, inatçı bir şüpheliden sık sık hoşlandığımı fark ediyorum."

Şüpheli. O biliyordu. İkisi de biliyordu.

"Ne kadarını biliyorsun?" diye sordu.

"Sanırım bana soru sormanız konusunda sizi daha önce uyarmıştım, Bayan Bishop. Bu hatanızı birkaç dakika içinde telafi edeceksiniz."

"Eğer zaten biliyorsan, bunu neden yapıyorsun?"

"Başka bir soru mu? Vay, vay, vay, sen çok yaramazsın, değil mi?"

Söylememek için ağzını kapattı.

başka bir şey. Hiç kıpırdamadan oturuyor, gözlerini ondan ayırmıyordu. Sonunda ayağa kalktı.

"Güvenli bir kelime ya da bir itiraf duymadım." Ayağa kalktı ve tekrar önünde durmak için zemini geçti. Eğildi Aşağıdaydı ve nefesi kulağına sıcak geliyordu. Ama konuştuğunda Almanca konuşuyordu ve sesi çok korkutucuydu.

"Anlamıyorum efendim."

"Yapmaman gerekiyordu." Cebinden bir bıçak çıkardı. Nefes almayı bıraktı, ayak bilekleri ve el bileklerinin etrafındaki ipleri keserken gözleri bıçaktan hiç ayrılmadı. "Git masanın üzerine eğil."

Adamın bundan sonra ne yapacağını merak ediyordu. Hâlâ ondan bilgi almaya mı çalışıyordu? Yoksa sadece Onu cezalandırmak mı? Masaya ulaştı ve elleri masanın üstünden kayarken nasıl titrediklerini fark etti.

Arkasından kapıların açılıp kapanma sesleri, büyük bir gümbürtü, su şırlıtısı ve sessizliği alçak bir dönme sesiyle dolduran elektronik bir şeyin çalıştırılma sesi geldi. Nefes alış verişi arttı ve sanki kusacaktı. Bunu yapamazdı. O

bu odada olamazdı. Ne o adamla ne de bu şekilde.

Adamın eldivenli eli ensesine dokunduğunda sıçradı. Soğuk deri onu uçurumun kenarına getirdi. "Kırmızı."

Ellerini indirdi ve hemen Luke odaya girdi. Ona ters ters baktı. "Bu gerçekten gerekli miydi?"

Kollarını göğsünde kavuşturdu. "Evet, bunu senden duymak istiyorum."

Derin bir nefes aldı. "Bana şantaj yapıyorlar. Elinizde istedikleri bazı resimler olduğunu söylediler. Eğer resimleri verirsem, bana zarar vermeyecekler ya da bir şey yapmayacaklar.

benimle ilgili bilgileri var."

Luke'un düşük ağzı ve geniş gözleri, sandığı kadar çok şey bilmediğini gösteriyordu. "Sen benimlesin çünkü size şantaj yapılıyor?"

"Bu ayrıntılı sahneyi kurdunuz ve neler olup bittiğini bilmiyor muydunuz?"

"Kahretsin Meagan, önce soruma cevap ver." Sesinde şoktan daha fazlası vardı. Öfke vardı, evet, ama aynı zamanda üzüntü de vardı.

"Sadece başlangıçta."

Adam onun sözleri karşısında irkildi ama karnına yumruk yemiş gibi hisseden oydu. Yüz ifadesi... Ona bakmaya dayanamıyordu.

"Stüdyomdan defol."

Ona dokunmak istercesine elini uzattı. "Luke?"

Bir adım geri çekildi. "Dokunma bana. Defol git." "Bırak da açıklayayım." Eğer onun bunu görmesini sağlayabilirse

Başlangıçta şantaj yüzünden onunla birlikte olsa da, artık durum böyle değildi. Onunla birlikte olmak istiyordu. Ve sadece onunla.

"Senin açıklamana ihtiyacım yok ya da açıklamanı istemiyorum." Şimdi ona baktığında ne bir şaşkınlık, ne bir şok, ne de

üzüntü. Sadece öfke. "Yıllar önce yaptığım şey için benden intikam almak istemeni anlıyorum. Seni anlayabiliyorum Buna kızgınım. Ama senin mahremiyetimi ihlal etmen, gizlice

ve fotoğraflarımı çekmek için." Başını iki yana salladı.

"Düşünebilmem için gitmen gerekiyor."

Gözleri sıcak yaşlarla doldu ama Luke'u ikna etmenin zamanı olmadığını biliyordu. Onu daha sonra, sakinleştğinde arayacaktı. Başını salladı. "Ben eşyalarımı alayım."

Cevap vermedi.

On İkinci Bölüm

Tİki gün sonra Abby, Meagan'ı New York'taki çatı katına davet etti. Nathaniel ile birlikte şehirde kalmayı, biraz alışveriş yapmayı ve takılmayı planlıyordu ama öğleden sonra bir toplantısı vardı ve gelmek ister misin? Nathaniel'in teyzesinin iki çocuğu vardı. Görünüşe göre Lynne kısa bir tatile çıkacakmış.

Meagan çatı katına sadece bir kez çıkmıştı. O da Birkaç ay önce, gece kulübü olayı için Abby'den özür dilemek zorunda kaldığında. Şu anda Luke'un olan kulüp.

Kahretsin, adını düşünmek bile acıtıyordu.

Son iki gün boyunca onunla temas kurmaya çalışmamıştı. Kadın da onunla temas kurmamıştı. Ona anlatmaya çalıştı. kendisi için sorun değildi ama gerçek şu ki onu özliyordu. Tembel gülümsemesini, rahat tavrını ve hatta bir emir verdiğiindeki sesini bile özlemişti. Artık hayatında olmadığı için ne kadar yalnız olduğunu fark etti.

Onu takılmak için davet eden Abby gibi arkadaşlara şükürler olsun. Abby'ye ayrılıktan henüz bahsetmemişti ama belki bugün ona anlatırdı. Belki arkadaşının ne yapması gerektiği konusunda bir tavsiyesi olabilirdi. Ne yapması gerektiğini biliyordu.

Taskmaster'a siktir olup gitmesini ve onu rahat bırakmasını söylemek istiyordu. Bunu her düşündüğünde kulağa daha iyi geliyordu. Onu bunu yapmaktan alıkoyan tek şey kardeşıydi. Onun hayatını mahvetmek istemiyordu. zaten kendi başına berbat ettiğinden daha fazla.

Ve sonra neden endişelenmesi gerektiğini düşünürdü. O yetişkin bir adamdı; kendi başının çaresine bakabilirdi.

Çünkü babasına söz vermişti. Bu sözü verdiği için kendine lanet etti.

Zihni dönüp durdu ve ne yapacağına karar veremediği için hiçbir şey yapmadı. Bu da onu daha da huzursuz ediyordu. Bir şeylerin olması gerekiyordu. Ve yakında.

Abby çatı katının kapısını açarken gülümsüyordu. "Hey, içeri gel."

İçeri adımını attığında erkek sesleri duydu ve arkadaşına kaşlarını kaldırdı.

Abby elini sinek kovar gibi salladı. "Nathaniel toplantısını oturma odasında yapmaya karar verdi. Buradaki ofisin herkes için yeterince büyük olmadığını söyledi."

"Şehirde bir ofisi olduğunu sanıyordum?" Bu onun umurunda değildi. Burası Nathaniel'in eviydi; istediği her şeyi yapabilirdi.

"Biliyor ama bu özel, kişisel bir mesele. Yeni kulüp hakkında. Luke burada."

Konuşurlarken koridorda yürüyorlardı ve Abby'nin "burada" dediği an tam da o andı.

Oturma odasına vardıklarında Meagan Luke'la yüz yüze geldi. Dürüst olmak gerekirse, Fritz ve Cole da Luke ve Nathaniel'le birlikte oturuyordu ama Meagan Luke'tan başka bir yere bakamıyordu. Luke da onu gördüğüne en az onun kadar şaşırmıştı.

Fritz'den başka kimsenin aralarında ne olduğunu bildiğini sanmıyordu. Tek umudu onun şimdi bir şey söylemezdi.

"İzninizle, beyler," dedi Abby, ne olduğunu tamamen unutmuş bir şekilde.

girişlerinin yarattığı şoku fark etti. Luke'a başını salladı. "Sadece buradan geçiyorduk."

Lanet olsun. Abby'ye ayrılıktan bahsetmeliydi.

Ama tabii ki Nathaniel, Nathaniel olduğu için, Abby geçerken uzanıp onu yakaladı ve kucağına çekti.

"Uğrayabildiğine sevindim," dedi sırtarak.

Abby kayıtsız bir ses çıkardı.

Cole, "Nathaniel'in sana yol vermesine sevindim," dedi ve Meagan'a baktı. "Sen de öyle. Birkaç sorumuz var ve Hiçbirimiz kadın ya da itaatkâr olmadığımız için yardımınıza ihtiyacımız var."

Meagan, Luke'a hızlıca bakma riskini göze aldı. Dudakları birbirine sıkıca bastırılmıştı ve görünüşe bakılırsa Aklından geçenleri söylememek için tüm gücünü kullanıyordu.

Abby, Nathaniel'in kucağındaki yerinden, "Yardım etmeyi çok isteriz," dedi. "Değil mi Meagan? Bak, Luke'un yanında bir koltuk var, birkaç dakikalığına oraya oturabilirsin."

Ve buna karşılık olarak, şu anda kendisinden nefret eden adamın yanına oturmaktan başka yapabileceği hiçbir şey yoktu. Kadın

yüz hatlarını elinden geldiğince düzeltti.

Bu konuda bir sorunum yok ama lütfen Tanrım, yerde bir delik olsun ve ben de oradan düşeyim havasını vermemesini umuyorum.

ya da. Ama oturur oturmaz ve Abby onlara doğru bakar bakmaz, yüzündeki gülümseme kayboldu ve bunu biliyordu işe yaramamıştı. Ya Luke'un yüzündeki ifade ya da kendisinin Abby'ye bilmesi gereken her şeyi anlatıyordu.

Meagan boğazını temizledi. "Sizin için ne yapabiliriz? Ben bir kadınıam ama kendimi itaatkâr olarak tanımlamıyorum. Ben bir anahtar."

Luke'tan hiçbir şey gelmedi. Hiçbir kelime. Hareket yoktu. Nefes aldığından emin değildi.

Elbette şimdiye kadar herkes Luke'la aralarındaki gerginliği fark etmişti.

Cole boğazını temizledi. "Anahtar çalışıyor."

Odanın diğer ucunda, Abby sanki Meagan'ın nesi olduğunu sormak için patladı. Onun yerine Cole'a döndü. "Sorularınız nedir?"

"Yeni kulübü tartışıyorduk. Soyunma odaları için cinsiyete göre mi yoksa role göre mi ayırmalıyız?"

Meagan, "Eğer bunu role göre yaparsan," diye düşündü, "bu durumda anahtarlar nerede kalır?"

Nathaniel Cole'a bir kaşını kaldırdı. "İyi bir noktaya değindi."

"Yani cinsiyete göre gidiyoruz," dedi Cole. "Sizce herkes itaatkârların ve Dominantların aynı odayı paylaşarak üstlerini değiştirmelerinde bir sakınca görmez mi?"

"Benim için sorun değil," dedi Abby. "Bir erkek yerine bir Domme ile paylaşmayı tercih ederim."

"Aynı cinsiyetten oyuncular nasıl hisseder?" Meagan sordu.

Adamlar başlarını salladı ve Nathaniel, "Bunu dikkate almamız gerekecek," diye cevap verdi.

Meagan adamların tek bilmek istediğinin bu olduğunu umuyordu. Normalde yeni bir kulüp hakkında konuşmayı umursamazdı ama Luke yanı başındayken hâlâ hareket etmiyor ve konuşmuyorken tek istediği mümkün olduğunca çabuk kaçmaktı.

"New York'taki kulübün nasıl Luke?" Cole sordu.

"Soyunma odaları cinsiyete göre ayarlanmıştır." Luke'un sesi gergindi. "Ama rollere özel ayrı odalar da var. iyi."

Meagan orada hiç oda olmadığını biliyordu. değişimler için belirlenmiş. Başka zaman olsa bu konuyu açmak için Luke'un üzerine atlardı. Ama bugün değil.

"Anahtarlar için bir odanız var mı?" Nathaniel sordu. Yanındaki Luke daha da gerildi ve Abby kocasının kulağına bir şeyler fısıldadı. Meagan bahse girerdi ki ama Nathaniel sadece başını salladı ve karısının onunla ne hakkında konuştuğuna dair herhangi bir işaret vermedi.

Luke "Hayır." diye cevap verdi.

"Bu nasıl oluyor?" Cole Meagan'a baktı. "Anahtarlar için ayrılmış bir oda yoksa hangisini kullanıyorsunuz?"

Meagan ellerini öyle sıkı yumruk yaptı ki avuçlarında tırnak izleri olurdu. Abby'ye hadi gidelim buradan der gibi bir bakış attı. Ancak Cole ona bir soru sormuştu.

Soru. "Kulübe gitmeden önce o gece hangi rolde olacağımı bilirim. Evde de uygun şekilde giyinirim, ve kulübe vardığımda ilgili odayı kullanabilirim." "Teşekkür ederim," dedi Cole.

"Sanırım benzer bir şey ayarlayabiliriz," dedi Nathaniel. "Luke mu?"

"Neden olmasın anlamıyorum."

Bunu rahatsız edici bir sessizlik izledi ve sanki durumun böyle olmadığını bilmesine rağmen herkes onu izliyordu.

Abby kocasının yanağına bir öpücük kondurdu. "Bize soracak başka sorunuz yoksa biz yola çıkıyoruz."

"Teşekkür ederim," dedi Nathaniel.

Meagan ayağa kalktı ve Abby'yi odadan çıkarken takip etti. Kulak mesafesinin dışına çıkar çıkmaz Abby ona döndü. "Ee, Luke'la aranızda ne oldu?"

* * *

Bayanlar odadan çıkar çıkmaz Luke kendini sorulara hazırladı ve Nathaniel'in önce konuştu.

"Luke? Her şey yolunda mı?"

Hayır, bağırarak istedi. Her şey yolunda değildi. Her şey yolunda olmaktan çok uzaktı. Yine de şu anda, toplanan adamlara her şeyi açıklamak istediğinden emin değildi. Özellikle de Nathaniel'e.

Meagan ve Abby onun için çalıştıkları ve ondan gerçekten hoşlandıkları için ona katlandılar.

Bu bir fark yaratmamalıydı. İnsanların Meagan hakkında ne düşündüğünü umursamamalıydı. Yine de bir şekilde umursadı. O

boğazını temizledi. "Meagan ve ben bir proje üzerinde çalışıyorduk ve artık bitti. Hem de birden fazla şekilde."

Nathaniel'in yanındaki sandalyede oturan Fritz sessiz kaldı. Meagan birkaç gün önce gittikten sonra

onu kovdu-Fritz onun ne kadar üzgün olduğunu görmüştü ve konuyu zorlamadı. Luke'a eğer bir şey olursa onu aramasını söyleyip gitti.

konuşmak istedi. O sırada konuşmak Luke'un aklındaki son şeydi. Ama belki şimdi konuşmak faydalı olabilirdi.

"Muhtemelen bildiğiniz gibi, Meagan ve ben birkaç yıl önce kısa bir süre birlikte olduk." Durdu, ne kadarını paylaşmak istediğine karar vermeye çalışıyor ve Meagan duyma mesafesinde değildi. "BDSM temalı, erotik bir fotoğraf kitabı olan bir projem üzerinde birlikte çalışıyorduk ve sonunda orijinal anlaşmanın ötesine geçtik."

Onlara şantajdan bahsetmeyecekti. O

Fritz'e baktı ve adam başıyla onayladı.

bu konuşmayı Luke nasıl isterse öyle oynayacağını söyledi.

"Kısacası, yıllar önce haklı olduğumuzu bitir. Birlikte iyi değiliz."

"Bana sorarsanız" -Cole onu dikkatle izledi- "ikiniz de az önce perişan görünüyordunuz. Aslında, sizi tanıyorum. ikinizin de sahip olduğu ifade."

"Peki neydi o?" Luke sordu.

"Sasha'ma ihtiyacım olmadığına kendimi ikna etmeye çalışırkenki bakışımın aynısı." Cole hatırlayarak başını salladı. "Sadece ikimizi de perişan ettim."

"Hatırlıyorum," diye ekledi Nathaniel. "New York kulübündeki o gece, ikiniz için de çok erken olduğunu ve onun eğitiminin ötesinde bir şeyin planda olmadığını söylemiştin."

Fritz güldü. "Cole da bana aynı şeyi söyledi. Ben de ona 'Planın canı cehenneme' dedim."

Cole diğer Dominant'ı işaret etti. "Orada durabilirsin, Fritz. Konuşmak için iyi birisin."

"Neden bahsettiğinizi bilmiyorum."

"Gerçekten mi?" Cole sanki arkadaşıyla dalga geçerken çok eğleniyormuş gibi görünüyordu. "Eski sevgilime karşı bir şeyler hissettiğinin bir şekilde dikkatimden kaçtığını mı düşünüyorsun?"

Fritz hiçbir şeyi inkâr etmedi. "Kölenizi sizden almak için asla bir şey yapmayacağımı biliyorsunuz."

"Tabii ki biliyorum. Ama o artık benim kölem değil ve sen burada oturmuş hiçbir şey yapmıyorsun."

"Doğru zaman değil."

"Zaman asla doğru olmayacak." Cole'un gözleri büyüdü ve parmaklarını şıklattı. "Biliyorum. Sasha başka bir çay partisi düzenlemekten bahsetti. Seni ve Kate'i davet edebilirim."

"Ciddi misin?" Nathaniel araya girdi. "Senin tasmalı Eski kölene çay servisi yapan itaatkâr mı? Bu cesaret ister, dostum."

Cole bir dakika düşündü. "Evet, Sasha muhtemelen taşaklarımı alırdı. Ama merak etme. Bir şeyler düşüneceğim."

Luke, Cole ve Luke arasındaki konuşmaya minnettardı. Fritz herkesin dikkatini kendisinden uzak tuttu ama Cole konuşmayı bırakır bırakmaz hepsi ona baktı.

"Hayır. Asla," dedi. "Meagan ve ben bittik. Bu sefer sonsuza kadar."

* * *

Neyse ki Abby'nin Meagan'ı götürdüğü ofis, adamların konuşmalarını duyamayacakları kadar uzaktaydı. Neden Abby'yi her ziyaret ettiğinde, o da oradaymış gibi görünüyordu?

"Çok özür dilerim," dedi Abby içeri girer girmez.

ve kapı kapandı. "Luke'la ayrıldınız mı? Bilmiyordum."

"Bundan çok daha kötü." Meagan o sözleri söylemesi gerektiğini biliyordu ama bir türlü söyleyemiyordu.

"Öğrendi." Abby bunları onun yerine söyledi.

"Daha da kötüsü, sadece bir şeyler döndüğüne dair bir fikri vardı ve Brose ile birlikte bir sorgulama sahnesi kurdu."

Abby titredi. "Lanet olsun. Bunu düşünmek bile istemiyorum."

"İnanın bana, bunu yapmak pek eğlenceli değildi." "Öğrendiğinde ne dedi?"

Meagan dökölmek üzere olan gözyaşlarına karşı gözlerini kapattı. "Bana stüdyosundan defolup gitmemi söyledi ve Evinden dışarı. Beni dinlemedi ya da açıklama yapmama izin vermedi."

Abby öne doğru eğildi ve onun elini tuttu. "Ona söylemediğinde işlerin bu noktaya gelmesinden korkuyordum. Çok özür dilerim."

"Onu geri getirmenin de bir yolu yok, değil mi?"

"Bir kez kaybedilen güvenin geri kazanılması zordur." Elini hafifçe sıktı. "Ama bu mümkün. Mümkün olduğunu biliyorum. Ama sana boş yere umut vermek istemiyorum. Bence bu hiç umut vermemekten daha kötü. umut."

"Keşke ne yapacağımı bilseydim."

"Size şantaj yapan kişiyle irtibata geçtiniz mi?"

"Hayır, henüz değil. Bu konuda bana daha fazla zaman verdi. Hafta sonuna kadar vaktim var."

"Ne yapacaksın?"

Meagan ne yapmak istediğini düşündü: bir topun içine kıvrılıp ağlamak, kendini eve kilitlemek ve asla dışarı çıkmamak. Ama bunlar seçenek değildi. Bir hayatı vardı ve onu yaşamak zorundaydı. Bu hayat şimdi önünde uzanıyor olsa bile,

Her geçen gün daha da yalnız görünüyordu. "Belki bir köpek alırım," diye şaka yapmaya çalıştı. "Elbette, bunu berbat edemem."

"Ciddiyim ama." Abby'nin sesi yumuşak ve yatıştırıcıydı. Luke'un tiradından sonra bir merhem gibiydi.

"Polise gidip her şeyi anlatmayı düşünüyorum. Sonra şantajcıyla irtibata geçip ona siktir olup gitmesini söyleyebilirim."

"Ya da polise giderseniz, onlara ayrıntıları verebilir ve peşinden gitmelerine izin verebilirsiniz."

Meagan iki olası seçeneği de düşündü. Taskmaster'a ne yapacağını söylemek tatmin edici olsa da Kendisiyle ne yapabileceğini bilmese de, bu işi polise bırakmasının en iyisi olacağını içten içe biliyordu. Onlar daha çok ve bunu yaparak tüm durumdan ellerini temizleyebilirdi.

"Evet," dedi Abby ile aynı fikirde olarak. "Muhtemelen Polise git. Yine de tek büyük endişem, elinde daha fazla çıplak resmimin olup olmadığı. Kendimi tecavüze uğramış hissediyorum.

Bunlardan birinin dışarı çıkmasını hiç istemem."

"Polise gider ve elinizdeki tüm bilgileri verirseniz, belki sizin için bu işi halledebilirler."

Meagan bunu yapmaya hazır olduğundan emin değildi.

Eve döndüğünde bilgisayarını açtı ve uzun dakikalar boyunca boş ekrana baktı. Görev Ustası'nı ikna etmenin mümkün olmayacağını biliyordu ve o da zaten pazarlık yapmak istemediğini kanıtlamıştı. Bu da seçeneklerini büyük ölçüde kısıtlıyordu. Ayrıca, elinde Muhtemelen Luke'u sonsuza dek kaybetmişti, o yüzden ne yaparsa yapsın, kendisi için yapmalıydı. Onu geri almak için artık çok geçti.

Derin bir nefes aldı ve bir e-posta göndermeye başladı.

Taskmaster,

Hayatım boyunca pişmanlık duyduğum birçok şey yaptım. Bunların çoğu küçük şeylerdi ve hayatım ya da geleceğim üzerinde çok az etkisi vardı ya da hiç yoktu. Ancak bir tanesi var ki çok pişmanım. O da taleplerinize boyun eğmek.

Hakkını vereyim, hangi düğmelerime basacağınızı çok iyi biliyordunuz. Hangi korkularıyla oynayacağını. Ve beni en zayıf anımda nereden vuracağını. Ama bu kadar kızgın olmamın asıl sebebi bunlar değil. Asıl sebep Luke'u karıştırmış olman.

Bir yanımda mutlu olmam gerektiğini düşünüyor. Ne de olsa senin küçük planın beni onunla tekrar temasa geçirdi. Ve o zamanları sonsuza dek değerli tutacağım. Ama sen değerli olanı aldın ve onu utandırdım bir şey haline getirdin. Suçluluk hissetmeden tadını çıkaramayacağım bir şey. Ama en önemlisi, Luke'u inciten bir şey. Ve bu affedemeyeceğim bir şey.

Artık senin oyununu oynamıyorum. Ne istersen yap, umurumda değil. Yapacağın hiçbir şey beni şu ana kadar incittiğinden daha fazla incitemez.

Saygıları
mla, Bıktım
Senin Bokundan

E-postayı yazdıktan sonra parmaklarını masaya vurdu. E-postayı gönderme konusunda emin olmadığı için değil, gönderip göndermemeye karar vermeye çalıştığı için Luke'u kopyaladı. Onunla iletişim kurmak için son şansı olabileceğini fark ettiğinde, onu kör karbon kopyaya koydu, gözlerini kapattı ve GÖNDER düğmesine bastı.

Onun geçmişte hep yaptığı gibi hemen cevap vermesini bekliyordu. Oturup dizüstü bilgisayara baktıktan sonra beş dakika boyunca ekrana baktığında, yapmayacağı belli oldu. Bunun iyi bir şey mi yoksa kötü bir şey mi olduğuna karar veremedi.

Sonunda dizüstü bilgisayarını kapattı ve bir kenara koydu. Artık, The Crawford'la olan ilişkisini bitirdiğine göre

Taskmaster, bir sonraki adımına karar vermek zorundaydı. Polise gideceğini sanmıyordu. Hayır, bu çok fazla olurdu.

kolaydı ve bir açıklama yapması gerekiyordu. O istedi Sadece Taskmaster'a değil, Luke'a da yüksek ve net bir mesaj gönderdi. Gerçi Luke'a karşı herhangi bir tekrar bir araya gelme şansları yoktu.

yardım edemedi ama onu hâlâ istediğine dair bir umut besledi.

Ona karşı olan hisleri gerçektir; bunu biliyordu. Elbette bu duyguların bir gecede yok olmasına imkân yoktu. Onun basit bir şekilde

Kızgındı ve belki bir gün onu affedebilirdi.

Öğleden sonrasının geri kalanında huzursuzdu ama Bir sonraki adımına karar verdi ve bunu sıraya koymak için birkaç telefon görüşmesi yaptı. Zihnini temizlemeye yardımcı olacağını düşünerek

Taskmaster'dan haber alana kadar vakit geçirmek için Luke'un piknikten önce uğradığı pizzacıya gitmeye karar verdi.

Central Park'ta paket servis alıp yemek niyetiyle dışarı çıktı. Ama restorana giden yolun yarısında bunu yapamayacağını anladı. Çok fazla Luke'un anıları. Bunun yerine, restoranda tek başına yemek yiyecekti.

O içeri girdiğinde hostes standında bir bayan çalışıyordu. Memnundu; bu şekilde tanınmayacaktı. Luke hakkındaki sorulara cevap verecek havada değildi.

Garson kız siparişini henüz almıştı ki tanıdık bir ses duyuldu.

"Teresa," dedi sesi Luke'a çok benzeyen bir adam. "Angeleno seni mutfaktan mı kovdu?"

Ev sahibesi güldü. "O daha iyi bilir."

"Sadece sana takılıyorum. İki kişilik bir masaya ne dersin?"

İki kişilik bir masa mı? Yanında biri vardı. Randevu muydu? Görmek için omzunun üzerinden bakmaya cesaret edemedi. Kabinin içine gömülmek istiyordu ve keşke hâlâ arkasına saklanabileceği bir menüsü olsaydı diye düşündü.

Hostes, Luke ve sevgilisini odanın diğer tarafına götürdü. Neyse ki bir bitki Meagan'ı görüş alanının dışında tutuyordu. Ancak, Meagan yaprakların arasına bakarsa, masasını seçebiliyordu. Adamın yanında bir kadın olduğunu görünce kalbi sıkıştı.

Ve sıradan bir kadın değildi. Güzel bir kadındı. Kesinlikle bir modeldi.

Garson ona yemek getirdi ama canı yemek istemiyordu. Kendini birkaç ısırık almaya zorladı, ancak bunlar karton da olabilirdi. Kahkahalar ona doğru sürüklendi. Luke'un masasından gelen sesi duyamasa da mesaj açıktı.

Onun yeri değiştirilmişti.

Olabildiğince çabuk ayrıldı, kalan yemeklerini eve bile götürmedi. Bir kutu beklemek istemiyordu; sadece çıkıp eve gitmek istiyordu. Pijamalarını giyip kanepeye kıvrılmak ve Luke'un başka bir kadının kollarında ne kadar çabuk rahatladığından başka bir şey düşünmek.

Ve cezaya aç olduğu için yatmadan önce son bir kez e-postasını kontrol etti. İki yeni mesaj vardı. Önce Luke'unkini okudu.

Başka mesajlarda beni kopyalamaya zahmet etmeyin. Okunmadan silinecekler.

Yanaklarından süzülen gözyaşlarına engel olamadı. Eğer Bu sonsuza dek vedalaşma değildi, ama ne olduğunu bilmiyordu.

Görev Yöneticisi'nden gelen e-posta okunmamıştı. Ne yazarsa yazsın, Luke'unkinin yarısı kadar bile acı verici olamayacağını bilerek e-postayı açtı.

Sen sadece kazandığını sanıyorsun, seni kibirli kaltak. Sadece bekle. Hiç ummadığın bir anda, sana bunu ödeteceğim. Ve Luke'tan yediğin o kış şaplakları çocuk oyuncağı gibi gelecek.

E-postayı okumak onu korkutmalıydı. Orada siyah-beyaz cesur bir tehdit vardı. Ama gözleri İlk cümleyi zar zor geçebildim.

Kibirli kaltak mı?

Ona böyle seslenen sadece bir kişi vardı. Erkek kardeşi.

Notu tekrar okudu. Ve şaplakları biliyordu.

Kulüpten biri miydi? Kardeşi onun sapıklık yaptığını biliyor muydu? Ve yine, Luke nasıl ve neden dahil mi? Bildiği kadarıyla, Luke'la birbirlerini tanıdıklarını sadece kink camiasındaki insanlar biliyordu.

Ne kadar çok düşünürse o kadar mantıklı geliyordu. O yılın ayrıntılarını ağabeyinden başka kimsenin bilmesine imkân yoktu. Ve Jake her zaman paraya ihtiyacı vardı. Muhtemelen şantajı, ortaya çıkıp ondan para istemeden ödeme yapmasını sağlamanın bir yolu olarak gördü.

Ayrıca, her ne kadar bunu kabul etmekten nefret etse de, o korkunç bir şekilde

bilgisayarlar söz konusu olduğunda zekiydi. İşyerindeki sistemi hacklemek onun için zor olmazdı.

Yine de doğru gelmiyordu. Jake'i görebiliyorken Ona şantaj yaparken, çıplak fotoğraflarını çektiğini hayal edemiyordu. Bu iğrenç bir şeydi. Ve sonra fark etti ki-

Jake hastaydı. Parayı ya da sadakayı unutun. Yardıma ihtiyacı vardı. Terapiye ihtiyacı vardı.

Ama tekrar soruyorum, Luke'u nereden biliyordu? Ve onun BDSM ile olan ilişkisini?

Telefonunu aldı ve onu aradı. İkinci çalışta cevap verdi.

"Alo?"

"Benim," dedi kadın ve adam homurdanarak cevap verdi. "Ne oldu? Ne yaptığını sanıyorsun sen? Anlayamayacağımı mı sanıyorsun?"

Sessizlik onun tek cevabıydı ve onu köşeye sıkıştırdığını biliyordu.

"Neyi?" diye sordu sonunda.

"Luke'u nasıl öğrendin bilmiyorum ama buna bir son verebilirsin. Ben ciddiydim. Artık senin oyununu oynamayacağım."

"Hangi oyun ve Luke kim?"

Gözlerini devirdi. Rakamlar. "Bir kez olsun erkek ol ve bunu kabul et."

Sanki ağızlığı kapatmış ve bozuk konuşuyormuş gibi muffled bir ses vardı.

"Jake!" Sesini yükseltti. "Kahretsin, daha bitirmedim."

Ancak duyduğu tek şey daha fazla muffled konuşması ve ardından çağrı kesilirken duyulan bip, bip, bip sesiydi.

Telefonu çantasına soktu. "Benden kurtulmanın bu kadar kolay olduğunu mu sanıyorsun?"

On Üçüncü Bölüm

TErtesi gün Guy sabahın köründe ofisine uğrayarak onu şaşırttı.

"Guy." Adam içeri girdiğinde ayağa kalktı. "Nasılsın? Sizi binanın bu bölümüne getiren nedir?"

Kendisini şehir sakinlerinin kalplerine ve oturma odalarına sokan sırtışını parlattı. "Neden, sen Elbette."

"Oturun." Masasının karşısındaki sandalyeye doğru el salladı.

"Hayır, sorun değil. Uzun süre kalamam. Sadece öğle yemeği için müsait olup olmadığınızı görmek istedim."

Koltuğuna otururken yarı yolda dondu kaldı. "Bunun için arayabilirdin," dedi sonunda otururken.

"Evet, ama şahsen gelirsem beni geri çevirme ihtimalinin çok daha düşük olacağını düşündüm." Gülümsemesi biraz soldu. "Ve sizinle görüşmek istediğim bir pozisyon var."

Bir pozisyon mu? Kaşlarını çattı.

"Bilmiyorum." "Hadi ama," dedi adam.

"Sadece öğle yemeği."

Ama tabii ki sorun da buydu. Sadece öğle yemeği idi. ve oradan da sadece akşam yemeğine dönüşecekti. Guy'ı yıllardır tanıyordu. Onun nasıl çalıştığını biliyordu. Ve hepsine lanet olsun, bir parçası evet demek istiyordu. Elbette, Guy bir oyuncuydu, ama nerede durduğunu biliyordu.

Ve adam vanilyaydı. Bundan emindi. Belki de vanilya bir adamla çıkmasının zamanı gelmişti. Bir vanilyada güvenlik olabilirdi.

ilişki. Yaşlanıyordu. Belki de sapıkça şeyleri alt çekmeceye koymanın zamanı gelmişti.

Onun karşısında Guy bekledi.

Onunla bir ilişki hakkında her şey kolay olurdu. Çok baştan çıkarılmıştı. Adam iyiydi ve eğer görmezden gelirse ya da Kişiliğinin oyuncu yönünü kabul edersek, çok eğlenceli biri olduğu söyleniyordu.

"Evet" demek için ağzını açtı ama ağzından "Hayır" çıktı. Hayır, vanilya istemiyordu. Hayır, kolay olanı istemiyordu. Ve hayırın canı cehenneme, Guy'ı istemedi.

* * *

Luke, Nathaniel ile Delaware'deki yeni kulüp hakkında konuşmak istemiyordu. Ama Abby'yle birlikte bir haftalığına New York'a gitmişlerdi, o yüzden ancak aynı şehirdeyken bir toplantı yapmak mantıklı olabilirdi.

Abby kapıyı açtı ve onu gördüğünde gülümsedi. Ama Abby onun neşeli ifadesinin ardında, görmesini istemediği bir şeylerin saklı olduğunu anlayabiliyordu. Uzun yıllardır fotoğrafçılık ve Domluk yapıyordu.

böyle şeyleri fark ederdi. Çoğu gün bunu sorun etmiyordu ama Bugün biraz daha az gözlemci olmanın gerçekten iyi olacağını düşündü.

"Merhaba, Abby." Sesini mutlu çıkarmaya bile çalışmadı. Abby, Meagan'ın arkadaşı ve çalışanıydı ve ikisinin yakın olduğunu biliyordu.

"Luke." Kenara çekildi. "İçeri gelsene. Nathaniel bir dakika içinde burada olacak."

"Teşekkür ederim."

Onu oturma odasına götürdü ve sessizlik sağır ediciydi. Kesinlikle bir şeyler biliyordu ve Meagan'ın nasıl olduğunu sormamak için tüm gücünü kullanması gerekti.

"Size içecek bir şey getireyim mi?" diye sordu.

"Hayır, ben iyiyim."

Nathaniel'in ortaya çıkmasıyla daha fazla konuşma girişiminde bulunmaktan kurtuldular. İçeri girdi ve oturan ikisine baktı. "Bir sorun mu var?"

Luke, Abby'nin bir şey söylemesini bekledi. Abby bir şey söylemeyince, "Asıl soru şu: Doğru olan ne?" diye sordu.

Nathaniel karısına baktı. "Abby?"

Abby omuz silkti. "Sadece Meagan'dan bahsettiğini varsayabilirim."

"Ahh." Luke, Abby'nin ifadesini doğrulamayınca ya da yalanlamayınca başını salladı.

Luke'un elinde değildi, bilmek zorundaydı. Abby'ye baktı ve "Ne kadarını biliyorsun?" diye sordu.

"Muhtemelen senden daha fazla." Kocasına baktı. "Kalıp kulüp hakkında konuşmamı istediğini biliyorum ama bunu önce onunla konuşmam gerekiyor."

Nathaniel başını salladı. "Kalayım mı?"

"Lütfen," dedi. "Birkaç konuda fikrinizi almak istiyorum."

"Farkındaysanız," dedi Nathaniel, "en sevdiğim kişiyi tartışmıyoruz."

"Kimsenin bu kadar uzun süre kin tuttuğunu görmemiştim."

"Neredeyse saldırıya uğruyordun."

"O aylar önceydi ve ben değildim."

Konuşmanın gidişatından, bu tartışmayı ilk kez yapmadıkları anlaşıyordu.

"Ona katlanıyorum çünkü o senin patronun ve ondan hoşlanıyorsun, bilmediğim bir nedenle."

Luke, Abby'nin kapıyı açarken yüzünde beliren gülümsemenin çoktan kaybolduğunu fark etmekten kendini alamadı. "Sen ve ben," dedi kocasına, "bu konuşmaya daha sonra devam edeceğiz." Dönüp Luke'a baktı. "Meagan sana ne söyledi?"

Luke derin bir nefes aldı. Meagan hakkında konuşmayı yeni kulüp hakkında konuşmaktan daha az istiyordu. Bu

Belli ki Abby'nin aklında bir şey vardı ve söyleyeceğini söyleyene kadar yoluna devam etmeyecekti.

"Ona şantaj yapıldığını biliyorum. Benimle fotoğraf çekimi yapmayı kabul etmesinin ana nedeni de buydu." Başını kaldırdı ve sessizce Abby'nin ona yanıldığını söylemesini diledi. Yanlış anladığını ve Meagan'ın en başından beri onunla birlikte olmak istediğini.

Ama Abby sadece başını salladı. "Bu doğru," dedi. "Başlangıçta."

Luke homurdandı. "Sanırım şimdi bana, onun birkaç fotoğrafını çektikten sonra bana deliler gibi aşık olduğunu ve bensiz bir hayat düşünemediğini söyleyeceksin. O kadar ki

kendisine şantaj yapıldığı gerçeğini bir sır olarak sakladı."

Nathaniel'e baktı. Diğer adamın karısının neden bahsettiği hakkında hiçbir fikri olmadığı açıktı. Ve bu konuda mutlu görünmüyordu.

Abby de aynı şeyi hissetmiş olmalıydı. Ona döndü. "Sana söylemek bana düşmezdi. Beni gerçekten ilgilendirmiyordu."

"Her iki şekilde de." Nathaniel başını salladı. "Polisi aramalıydın. Bir şeyler yapmalıydın."

"Arkadaşım için en iyi olduğunu düşündüğüm şeyi yaptım. Ve bunu hiç değiştirmedim."

Nathaniel konuşmak için ağzını açtı ama sonra kapattı. Belli ki konuşma bitmemişti. Sadece şu anda devam etmeyecekti.

Abby dikkatini tekrar Luke'a çevirdi. "Evet, öyle başladı. Ama zaman geçtikçe daha da büyüdü.

senden etkilendi. Ve sana şantajdan bahsetmeye korkuyordu çünkü aynen şu anda olduğun gibi davranacağını düşünüyordu."

"Elbette," dedi Luke. "Başka nasıl davranmamı bekleyebilirdi ki?"

"Onun ne demek istediğini anlayabiliyor musun?" Abby sordu. "Cidden, ne yapmasını isterdin?"

"Biraz riske gireceğim ve doğruyu söyle mi diyeceğim?"

"Kardeşini ve babasını koruyordu."

Luke güldü. "Kardeşi tam bir pislik. Neden onu korumak istesin ki?"

"Bundan daha fazlasıydı. Her kimse onu tehdit de etmiş."

Luke'un olası bir tehditten ilk haberi buydu. Birinin Meagan'a zarar verebileceği düşüncesi kanını kaynattı ve yumruğunu sıktı. "Kahretsin, Meagan'ın bana söyledi. Onu koruyabilirdim."

Abby'nin sağ kaşı havaya kalktı. "Gerçekten mi? Belki de sen Eğer onu evinizden kovmak yerine açıklamasına izin verseydiniz bunu bilirdiniz."

Bağırsağa bir yumruk daha iyi hissettirebilirdi. Lanet olsun. Egosu o gün onu dinleyemeyecek kadar kırılgan mıydı? Güvenliği için o kadar korkmuş muydu ki onunla konuşamayacağını hissetmişti?

Nasıl göründüğünü biliyordu. Sanki pastasını almak istiyormuş gibi. ve onu da yiyin. İçindeki Dom, kalbi kırılmış olan bu adamla anlaşmazlığa düştüğünde onu korumak zorundaydı.

Ellerini saçlarının arasından geçirdi ve sonunda itiraf etti kendi kendine gerçeği söyledi. "Ben bir pisliktim. Ona değer veriyorum. Değer veriyorum. Olanlar bunu değiştirmede." İç çekti. "Sadece ona güvenebilir miyim bilmiyorum."

"Hiç hata yapmadın mı?" Abby sordu.

"Abby," dedi Nathaniel, ses tonunda hafif bir uyarı vardı.

Elini kaldırdı. "Hayır, aşık olduğumuzda hepimizin aptalca şeyler yaptığını anlaması gerekiyor."

Luke sanki biri ona yumruk atmış gibi hissetti. Aşk mı? Meagan'ın onu sevmesi mümkün müydü? Mümkün görünmüyordu. Sevdğin insanlardan bir şeyler saklamazdın.

Ama bu düşünce aklına gelir gelmez onu reddetti. Tabii ki yaptın. İnsanlar bazı şeyleri kendilerini her zaman. Evet, Meagan

Şantajı ondan uzak tutmak, ama olaya onun bakış açısından bakarsa ...

Yıllar önce onun kalbini kırmıştı. O zamanki ayrılıklarının onu ne kadar etkilediğini daha yeni görmüştü. Eğer ona göre aralarında her şey yolunda gidiyorsa -ki öyleydi- bunu ona söylemekten korkması mantıklıydı şantajın onu tekrar uzaklaştırabileceğini söyledi.

Kahretsin, öyleydi. Şimdi buradaydı, değil mi? Ondan uzakta. Ve bir daha onunla iletişime geçmemesini söyleyen e-postaya cevap vermişti. Lanet olsun. Tam bir pislikti.

Kabul edildi. Bu onu kancadan kurtarmadı. Sıçıp batırmıştı, hem de büyük bir sıçıp batırmıştı. Ama o bir insandı ve eğer onu sevme ihtimali varsa, bunu ona borçlu değil miydi? onu affetmek için?

Ona ikinci bir şans vermişti. O da ona aynı şeyi borçlu değil miydi?

Karşısındaki sandalyeden Abby'nin gülümsemesini gördü. geri dönmeye başladı. Yüz ifadesi ne düşündüğünü gösteriyor olmalıydı.

"Kendine geleceğini biliyordum," dedi.

"Henüz bunu söyleyebilir miyim bilmiyorum," diye itiraf etti. "Hâlâ tartışmamız ve çözmemiz gereken pek çok konu var. Ama ben onlar üzerinde çalışmaya hazırım. Dinlemeye istekliyim."

"Lanet olsun." Nathaniel ona tuhaf bir ifadeyle baktı.

"Ne?" Luke sordu.

"Ona gerçekten aşıksın."

Yıllar sonra ilk kez kendini hafiflemiş hissetti. "Evet, sanırım öyleyim. O kadar belli mi?"

Nathaniel başını salladı. "Buraya ilk geldiğimde, biri yavru köpeğini tekmelemiş gibi görünüyordun. Şimdi, aniden,

"Gidip ejderhalarla savaşacakmış gibi görünüyorsun."

"Mutluluk içinde aşık görünüyor," diye onayladı Abby. Telefonu gelen bir mesajla titredi ve ona uzandı.

Luke ellerini kalçalarına vurdu. "Nathaniel. Abby. Yeni kulüp hakkında konuşmamız gerektiğini biliyorum ama eğer

İzninizle-"

"Görünüşe göre o ejderhalarla savaşmaya bir an önce başlaman gerekebilir," dedi Abby. Yukarı baktığında kaşlarını çatıyordu. "Neden? Sorun ne?"

Telefonunu kaldırdı. "Meagan az önce bir mesaj gönderdi. Ona kimin şantaj yaptığını bulmuş."

Kalbi o kadar çok çarpıyordu ki, sesini kafasının içinde duyabiliyordu. "Kim?" Söyle bana. Onu öldüreceğim.

"Bu onun kardeşi." Başını iki yana salladı. "Kulağa hoş gelmiyor. Onunla yüzleşmek için evine gideceğini söyledi."

Mükemmel bir dünyada Luke'un Meagan'ın kardeşiyle konuşması konusunda endişelenmesine gerek kalmazdı. Ne de olsa o ailedendi.

Ama gerçek hâlâ ortadaydı. Onu ve ailesini tehdit etmişti. Tehdidini gerçekleştirme ihtimali vardı. "Kahretsin," dedi

Luke. "Nerede yaşadığını bilmiyorum."

Nathaniel ayağa kalktı. "Bana onun adını ver. Onu senin için bulacağım."

* * *

Meagan kardeşinin dairesinin önüne geldi ve kamyonetinin ön kapının yanına park edilmiş olduğunu fark etti.

Neredeyse gelmeden önce aramayı düşünmüştü, belki çalışıyordur diye.

Sonra da onun için daha iyi olacağına karar verdi.

kitabını yayınlamasını istemedi, bu yüzden aramadı. Ayrıca, hiçbir şeyi ele vermek istemiyordu.

Ne söyleyeceğini zihninde prova etti.

Ve bunu söyledikten sonra, yardım alması için ısrar edecekti. Reddetmesi bir seçenek değildi.

Adamın kapı ziline cevap vermesini beklerken ayağını yere vurdu. Eğer her şey planladığı gibi giderse, bu ziyaret Çok uzun sürmezdi, sonra da Luke'u geri getirmeye çalışırdı.

"Öyle mi?"

Kapıyı açan Jake değildi. Oda arkadaşı Ray de değildi. Bu adamı tanımıyordu ama

Onda tanıdık gelen bir şeyler vardı.

"Jake'i görmeye geldim," dedi sonunda.

Kenara çekildi ve ona içeri girmesi için el salladı. "Yatak odasında sızmış durumda, ama sen onun yatmasını bekleyebilirsin.

İstersen uyan. Çok uzun süre baygın kalmamalı."

Bir yabancıyla birlikte Jake'in uyanmasını beklemek, birkaç saat geçirmenin eğlenceli yolları listesinde pek üst sıralarda değildi. Ama o

Yapacak başka bir şeyi yoktu ve şimdi onun dairesinde olduğuna göre, gerçekten tekrar yolculuk yapmak istemiyordu.

Daha önceki ziyaretinde olduğu gibi, pis mobilyaların üzerine oturmak istemiyordu. Çantasını diğer koluna geçirdi.

ve olabildiğince rahat etmeye çalıştı.

Tuhaf adam kanepede oturmuş, onu izliyordu. Yüzünde belli belirsiz eğlenmiş bir ifade vardı. Sinir bozucuydu. Sanki bilmediği bir şakanın içindeymiş gibiydi.

Neden bu kadar tanıdık geliyordu?

Sonunda daha fazla görmezden gelemedi. "Ne?" diye sordu ona.

"Sen," dedi. "Oturamayacak kadar iyiymişsin gibi orada dikiliyorsun."

"Özür dilerim," dedi. "Adınızı duyduğumu sanmıyorum. Ben Meagan, Jake'in kız kardeşiyim."

Gülümsemeye devam etti. "Kim olduğumu biliyorum, Meagan Bishop."

Ensesindeki tüyler diken diken oldu. Bir şey bu adamla ilgili bir şeyler vardı. Kapıya bir adım daha yaklaştı. "Komik. Kim olduğun hakkında en ufak bir fikrim yok."

"Ben kardeşinin bir arkadaşıyım." Başıyla kanepeyi işaret etti. "Otur da sana daha fazlasını anlatayım."

"O kanepede çok pis. Üzerine oturarak kıyafetlerimi kirletecek değilim." Söz konusu kanepede birkaç koyu leke

vardı. Taze görünmüyorlardı, ama kuru olsalar bile,
O şeyin üzerinde başka ne olduğunu söylemek mümkün değildi. "Bazı
çocuklar

muhtemelen üzerinde ne yetiştğine dair bir bilim deneyi yapabilir."

Eğlenen ifade adamın yüzünü hızla terk etti. yerini buz gibi bir bakışa bıraktı. "Seni küçük sürtük. Benden daha iyi olduğunu düşünüyorsun, değil mi?"

"Hayır, sadece daha temiz olduğumu düşünüyorum." Başını öne eğdi. "Boşver onu. Daha temiz olduğumu biliyorum."

Orada gülümseyerek oturdu ve bu, eller aşağı, en iyisiydi. Şimdiye kadar yaşadığı en ürkütücü şeydi. Derin bir iç çekti ve sonra yıkanmamış erkek kokusuyla pişman oldu. burnuna saldırdı. Ve hâlâ onu izliyordu. Bu kadarı yeterliydi. Dışarı çıkmak zorundaydı. Daha sonra geri dönmek zorunda kalacak olması önemli değildi. Her şey kalmaktan daha iyiydi.

O ürkütücü adamla pis dairede.

"Ben gidiyorum." Kapıya doğru bir adım daha attı. "Jake'e uğradığımı ve onu sonra arayacağımı söyle." Ve bir dahaki sefere o ürkütücü adamın yanına geldiğinde burada olmazdı.

"DeVaani görmeye mi gidiyorsun?"

Eli kapı kolunun yarısında durdu ve içinde hissettiği huzursuzluk daha da arttı.

"Çok komik," dedi. "Görüyorsunuz, bir e-posta aldım. biriyle yazışıyordum ve bana siktir olup gitmemi söyledi. Son birkaç günümü

Bu konuda ne yapacağıma karar verecektim. Onu nasıl cezalandıracağıma. Ve şimdi buna gerek yok. Çünkü o sadece ellerime doğru yürüdü."

Dondu kaldı, onun sözlerini anlamaya çalışıyordu. Mantıklı gelmiyordu. Hiçbiri mantıklı değildi. Döndü ve Taskmaster olması gereken adamla yüzleşti. "Kimsin sen?"

Adam ayağa kalktı ve kadın kapıya yaklaştı, gitmek istiyordu ama aynı nefeste nedenini ve şimdi daha da fazla kim olduğunu bilmek istiyordu.

"Beni tanımazsın. O gece beni hiç görmedin. V ile çok meşguldün."

Ayağa kalktığında, olduğundan çok daha büyük görünüyordu. oturuyordu. Kokuyordu; yaklaştıkça daha da kötüleşiyordu.

"Seninle gelen esmerden bir parça istedim ama Parklar adamı her şeyi berbat etti ve sonra senin değerli DeVaan beni kulüpten attı. İtibarım mahvoldu ve hiçbir yerde istenmiyorum."

Ona bakakaldı. Bu adam neredeyse Abby'ye saldırdı mı? Ve sonra onu nerede gördüğünü biliyordu. Gittiği kulüpte. Efendi C ile o gece.

"Böylece," diye devam etti. "Ünlülerin fotoğraflarını en yüksek teklifi verene satarak onu mahvetmeye karar verdim. Ve kim

dikkatini dağıtmak için, asla unutamadığı kadından daha iyi bir yardımcı olabilir miydi? Ve bonus olarak, esmer kadını ilk getiren kadın da o oldu. Asıl hedefim sen değildin ama kim olduğunu öğrendiğimde senin de hayatının mahvolması gerektiğine karar verdi. Kolay oldu, biliyorsun. İkinizi de bir süre takip ettim, Jake ile arkadaş oldum ve sizi ele geçirdim."

Yapbozun parçaları yerine oturmaya başladı ve Meagan geriye doğru bir adım attı. "Jake?"

Kısa bir kahkaha attı. "Jake olduğunu düşündüğüne inanamadım. Sen aradığında buradaydım. Neden bahsettiğini bile bilmiyordu. Tabii ki kafayı bulmaktan başka bir şey yapacak beyin gücüne sahip değil."

"Jake'e ne yaptın?"

Elini salladı. "O iyi. Ya da sanırım öyle. Son vuruşundan sonra uyuyor. Sorman gereken soru şu. sana ne yapacağım?"

Kalbi hızla çarparak döndü ve kapıya yöneldi ama adam şaşırtıcı derecede hızlıydı ve ondan önce davrandı. Bir dakika içinde

Yumuşak bir hareketle kollarını ona doladı ve onu itti. duvara karşı. "Cidden seni bu kadar kolay bırakacağımı mı sandın?"

Kadın mücadele etti ama adam çok güçlüydü. Adam ona doğru bastırdı ve kadın tiksintiyle gözlerini kapattı.

"Bırak beni."

"Asla olmaz. Sonunda seni buraya getirdim ve bana olan borcunu ödeyeceksin, çünkü o resmi beni." Dudakları kızın boynunu sıyırdı ve kız titredi. "Senin gibi bir fahişenin bununla bir sorunu olmamalı."

"Jake!" diye bağırdı. "Jake! Uyan!"

Ona bir tokat attı. "Kes şunu. Zaten işe yaramayacak. Saatlerce dışarıda kalacak."

"Yardım edin!"

Ona bir tokat daha attı. "Kapa çeneni."

Omuzlarını silkti, kaçmak için mücadele etti, onu tekmelemeye çalıştı. Ama faydasızdı. Onu daha sert itti kafasını kapıya çarptı ve yıldızlar gördü. Adam bir yerden kirli bir bez parçası aldı ve ağzına sokmaya çalıştı. Kadın ona tükürdü ve suratına bir tokat daha yedi.

Kapıya keskin bir vuruş sesi geldi. İkisi de aynı anda bağırdı.

"Yardım edin!"

"Git başımdan."

Bir sessizlik oldu ve sonra o güne kadar duyduğu en tatlı ses geldi.

"Meagan?"

"Luke!" diye seslendi, Taskmaster'dan saniyeler önce karnına yumruk attı ve yere düştü.

Bir topun içine kıvrıldı ve gözlerini sıkıca kapatarak acıyı dindirmeye çalıştı ama başarılı olamadı. Nefes almak bile acı veriyordu. Kaburgasını kırmamıştı, değil mi?

Denediği derin nefes bir hırıltı olarak çıktı. ve kendini başka bir darbe için hazırladı. Ama ardından, yan tarafındaki kapı yerinden çıkarken büyük bir gürültü koptu.

ve onun yanında parçalandı.

"Aklını mı kaçırdın sen?" Taskmaster onun üzerinde bir yerden sordu.

"Nerede? Neden yerde?" Luke'un sesi kızgın geliyordu. "Ona sen mi vurdun?"

Bir şey -ya da biri- duvara çarptığında bir gümbürtü duyuldu ve ardından bir inilti geldi.

Luke, "Ona bir daha dokunursan seni lime lime ederim," dedi.

Meagan neler olduğunu görmek için arkasını döndü. Luke bir eliyle şantajcısını boğazından tutarken diğer elinin başparmağıyla telefonuna bir şeyler yazdı.

"İyi misin tatlım?" diye sordu onu izlediğini görünce.

"Yaşayacağım."

"Polisi arıyorum. Bu senin kardeşin mi?"

Başını iki yana salladı. Ciğerleri hâlâ ağrıyordu ama "Hayır, arkadaşı" diye cevap vermeyi başardı.

"O mu? Kardeşin değil mi?"

"Doğru. Aslında onu kulübünüzden kovmuştunuz. Uzun hikaye ama Abby'ye saldıran adam o."

Luke adamı duvara çarptı. "Bu doğru mu, pislik?"

Jake. Nefesini içine çekti. Jake yatak odasında sızmıştı. Gidip onu kontrol etmeliydi. Dizlerini vücudunun altına çekti ve doğrulup oturdu.

"Nereye gidiyorsun?" Luke sordu.

"Got. To. Kontrol. On. Jake," dedi, yavaşça ayağa kalkarken her kelimeyi noktalayarak.

Jake'i bulmalı ve iyi olduğundan emin olmalıydı. Ne aldığını bilemezdi. Jake'i bulana kadar koridorun yarısına geldiğinde fark etti.

Luke'un burada ne işi vardı?

Neredeyse dönüp sormak için oturma odasına gidecekti ama Jake'in odası daha yakındı. Ve eğer kendine karşı dürüst olursa, Jake aksini söyleyene kadar Luke onu affetmiş gibi davranabilirdi.

Jake'i yatağında horlarken bulmuş. Ugh. Kokuyordu. En son ne zaman banyo yaptığı belli değildi. En azından odası nispeten temizdi. Bununla yere saçılmış fast-food paketleri olmamasını kastediyordu.

"Jake." Yatağın kenarına kadar geldi ve onu sarstı.

"Uyan."

Bir şeyler mırıldandı ve yuvarlandı. "Şimdi.

Polis yolda."

Bir gözü açıldı. "Ne?"

Adamın uyanık ve akli başında olmasıyla rahat bir nefes aldı. "Polis. Her an burada olabilirler. Pislik arkadaşın bana şantaj yapıyordu."

Hareket etmedi.

"Haydi. Kalk ve giyin. Polis gittikten sonra seni temizleyeceğiz. Erkek olma zamanı."

Dairenin dışında iki araba kapısı kapandı. Pencereden dışarı baktı. "Geldiler."

Önce Jake'in kalkıp giyindiğinden emin oldu.

Luke'a katılmak için oturma odasına gitti. Duyduğu seslere bakılırsa polisler içerideydi. Sadece Jake'in büyüme zamanı gelmemiştir. Onun için de büyüme zamanıydı.

"Meagan?" Luke seslendi.

"Geliyorum," diye cevap verdi ve koridorda geleceğine doğru yürüdü.

* * *

Her şeyin yoluna girmesi Luke'un beklediğinden çok daha uzun sürdü. Taskmaster ya da Ted polise karşı kavgacı davrandı. Polis onu götürdükten sonra, Jake düş alırken o ve Meagan daireyi toparladı. Sonra Meagan ve Jake'i yakınlardaki bir rehabilitasyon merkezine götürdü ve Jake orada tedavi için kaydını yaptırdı. Luke onlar tedavi olurken arabada bekledi. ve arabasına geri döndüğünde yüzündeki tuhaf ifadeyi fark etmekten kendini alamadı. Ona bunun nedenini sormak istedi ama konuşacakları o kadar çok şey vardı ki bunun için uygun bir zaman gibi görünmüyordu.

Sormadan onun evine gitti. Tarafsız denebilecek bir yer değildi ama daha iyi bir seçenek olduğunu düşündü. onun yerinden daha fazla. Meagan ise sadece sessizdi.

Adam onu kapıya kadar takip edene kadar endişesini dile getirmedi. "İçeri geliyor musun?" diye sordu kaşlarını kaldırarak.

Başını salladı. "Konuşmamız gerek."

Dudakları gerildi ama kapıyı açtı ve onu içeri buyur etti. Oturma odasında durmadı ama mutfığa doğru ilerlemeye devam etti. "Seni bilmem ama," diye seslendi omzunun üzerinden, "bir içkiye ihtiyacım var. Şarap?"

"Biraz daha sert bir şey isterdim," diye itiraf etti.

"Ama şimdilik şarap yeterli."

Mutfaktan döndüğünde ona bir bardak uzattı ve ondan mümkün olduğunca uzağa oturdu.

"Ne hakkında konuşmak istiyordun?"

"Şantajı öğrendiğimde nasıl davrandığımı için özür dilerim."

Başını iki yana salladı. "Özür dilemene gerek yok. Hepsi benim yüzümden oldu. Sana söylemeliydim."

"Belki de. Ama benim nasıl tepki vereceğimi kim söyleyebilir? Her şey çok daha farklı olabilirdi ve sonra biz bunlar olmazdı." Yanında getirdiği postacı çantasına uzandı ve resimleri çıkardı.

Onunla konuşmakta tereddüt etmiş olabilir ama fotoğraflarını delicesine merak ediyordu. Ona biraz daha yaklaştı. "Bunlar ?"

"Kitap için seçtiğim resimler. Evet. Gel de bir bak."

Kızın görebilmesi için onları sehpanın üzerine yaydı. kolayca. Teker teker eline aldı ve her birini inceledi. İki tip model olduğunu bilecek kadar modellerin etrafında bulunmuştu: her şeyde hata bulanlar vücutları ve kendilerini kusursuz sananlar hakkında. Yıllar önce Meagan'ın yanında değildi.

çekimlerindeki fotoğraflarını görmüştü. Onun hangi kampa girdiğini merak ediyordu.

Sonuncuyu da yere bıraktı. "Fena değil."

"Tüm söyleyebileceğin bu mu?" Resmi elbiseyi giydiği gecedan bir fotoğraf aldı. Ay ışığı ve onun hüzünlü bir ifade, çarpıcı bir portreydi. "Bu harika bir şey."

"Harika bir iş çıkardın."

"Teşekkür ederim, ama çalışacak çok şeyim vardı."

Narin gülümsemesi, ona, kızının onun övgüsünden, bir sonraki sözlerinin düşündürdüğü kadar etkilenmemiştir. "Mesele şu ki, bu resimlere baktığımda sır saklayan bir kadın görüyorum."

Kadının cevabı onu bir anlığına afallattı. Ama tabii ki gördüğü şey bu olacaktı. "Meagan ..." diye başladı.

"Hayır." Başını iki yana salladı. "Mazeret uydurma. Ben hatalıydım. Ben sadece ..." Gözyaşlarını kırptırdı. "Ben sadece

sahip olduğumuz şeyi mahvetmek istemedim ve bunun yerine daha da berbat ettim."

"Her şey berbat olmuş olabilir ama düzeltilemez değil." Şaşkınlıkla başını kaldırdı. "Düzeltilmek mi istiyorsun?"

"Denemek isterim." Ayağa kalktı ve onun oturduğu yere doğru yürüyüp yanına oturdu. "Bence sahip olduğumuz şey ikinci bir şansa değer. Bununla yüzleşelim. Bu işte bir aziz gibi davranmadım. tüm çile."

"Evet, ama en azından senin hatan yıllar önceydi. Benimki gibi değil."

"Tehdit ediliyordunuz ve kardeşinizi korumak istediniz. Her ikisi için de seni suçlayamam."

"Komik bir şey bu." Şarabından uzun bir yudum aldı. "Jake'i korumak istemek."

"Bunda komik olan ne?"

"Bugün kabul edilmesini beklerken ona şantajdan bahsettim. Sen de arabadaydın."

Ve neredeyse sonsuza kadar sürmüştü. Arabaya asla geri dönemeyeceğini düşündü. Bir an için, belki de bir şey için kendini itiraf etmeye karar verdiğini düşündü. "Doğru. Hatırladım."

Kadehindeki şarabı bitirdi ve ona yangınları anlattı. Adam sessizce oturdu, sadece dinledi.

"Ted bir gece onu sarhoş etti," dedi ona neredeyse her şeyi anlattıktan sonra. "Babamın ölüm yıldönümüydü ama Ted bilmiyordu. Jake perişan haldeydi ve kendini suçlu hissediyordu ve ona her şeyi anlattı. Ruhunu temizlediğini söyledi. Şerefsiz herif ertesi gün bana ilk kez e-posta gönderdi."

Luke, Jake'in bundan bu kadar rahatsız olmasının tuhaf olduğunu düşündü, ama Jake'in bu işi ayarladığını bilen tek kişiyle hiç konuşmadı.

yangınlar. Bildiği kadarıyla iki kardeş bu konuyu hiç konuşmamıştı. "Neden ruhunu seninle birlikte arındırmadı?"

"Oh, bilirsin. Ben mükemmel biriydim. Harika bir işim ve harika bir evim vardı. Her şeyim vardı. İhtiyacım yoktu Böyle bir şey." Yüzünü buruşturdu.

"Başka bir şey daha var, değil mi?" diye sordu nazikçe.

Kadın başını salladı ve adam onun söylemesini bekledi. Sonunda derin bir nefes aldı.

"Babam Jake'in başlattığı son yangın yüzünden öldü." Durup ona bakmadan önce sadece bu kelimeleri söyleyebildi. Adam şaşkınlıktan dili tutulmuştu ve devam etmesi için başını salladı. "Onunla konuşabildim. hastane . . . daha önce."

Uzandı ve onun elini tuttu. Kadın sessiz bir teşekkürle onun elini sıktı.

"Bana Jake'in ne yaptığını bildiğini söyledi. "Jake'in ne yaptığını bildiğini söyledi.

örtbas etti çünkü insanların onun

Yangınları başlatan oğlumdu. Sonra bana ona göz kulak olmam için söz verdirdi. Ve ben de denedim. Tanrı biliyor ya, denedim. Ben sadece ..."

Başparmağıyla elini okşadı, bir şey söylerse duracağından korkuyordu ve sesine bakılırsa

Bunca yıldır içinde tuttuğu şeyi birilerine anlatması gerekiyordu.

"Başka ne yapabilirdim ki?" diye sordu. "Sessiz kalmak zorundaydım.

Babam bir kahraman olarak öldü ve eğer insanlara gerçekte neler olduğunu anlatsaydım, öyle görülmeyecekti."

"Ve Ted senin suçluluğunu, sana ulaşmanın bir yolu olarak kullanmaya karar verdi.

beni." Adamdan daha da nefret ediyordu. "Özür dilerim Meagan. Sadece daha önce dinlemediğim için değil, babanın sana yaptıkları için de. Bu genç bir kız için çok ağır bir yük."

Sustu. "Annemin haberi bile yoktu. Sonunda birine söylemek çok iyi hissettiriyor."

Onu kollarına çekti ve fısıldadı, "Söz veriyorum, bundan sonra bana her şeyi anlatabilirsin ve seni yargılamayacağım ya da sana karşı kullanmayacağım."

Başını salladı. "Teşekkür ederim."

Birkaç dakika boyunca ona sarıldı, onu tekrar kollarına almanın basit mutluluğunun ve onu kaybetmediği için ne kadar minnettar olduğunu tadını çıkardı. Kız geri çekildiğinde, adam isteksizce gitmesine izin verdi.

Dudağını ısırdı ve pencereden dışarı baktı. "Kötü mü Hala halka açık olmasını istemediğimi mi söylüyorsun? Onu lekelemek istemiyorum.

İstasyondaki hafıza. Çok uzun zaman önce olan bir şey için değil."

Her zaman doğru sözlü olmakla övünürdü. Dürüstlük en iyi politikaydı falan. Ancak Meagan'ın yanında otururken, bu konuda tamamen dürüst olmanın faydasını sorguladı.

Şimdiye kadar pek çok hayat

Jake'in hareketlerinden etkilendi ve işler sanki

sonunda yerleşeceklerdi. Yeniden diriltmenin ne anlamı olabilir ki?

"Hayır," dedi sonunda. "Bunun yanlış olduğunu düşünmüyorum."

Derin bir nefes aldı. "Eğer peşinden gitmem gerektiğini düşünüyorsanız, giderim."

"Bence bunu olurlarına bırakmalısın. Tek pişmanlığım Jake'in Ted'e itiraf ettiğini sana söylememiş olması. Eğer

söyleseydi, belki
bu kadar ileri gitmezdi. En azından

kiminle uğraştığınızı biliyordunuz. Belki daha önce durdurabilirdiniz."

"Doğru. Ama daha önce de söylediğin gibi"

"Sadece bu resme, bu kitaba sahip olamayacaktık, aynı zamanda bunun çekildiği geceye dair anılarımız da olmayacaktı."

Kendi kendine gülümsemesine izin verdi. "Harika bir geceydi."

"Değil mi? Central Park'taki pizza harikaydı." Bunu düz bir yüz ifadesiyle söylemişti ama gözleriyle ona gülüyordu.

"Kadın, eğer o geceyle ilgili hatırladığın şey pizzaysa, seni bir daha asla pikniğe götüremeyebilirim."

Şimdi gerçekten güldü. "Ah, erkek egosu. Çok kırılgan."

"Bana kırılgan dediğin için kışına şaplak atmalıyım," dedi kızgın bir sesle.

"Kırılgan mı dedim ben? Güçlü ve vahşi demek istedim."

Ona doğru yaklaştı. "Güçlü ve vahşi, hmm?" O dudaklarının onun köprücük kemiğinde gezinmesine izin verdi. "Bu daha iyi." "Kanıtlanmış bir nokta."

Geri çekildi. "Bana bunu söylemediğini söyle." Ama inkar etmek yerine güldü.

"Şimdi onu alacaksın," dedi.

"Titriyorum."

"Henüz değilsin. Ama seninle işim bittiğinde olacaksın."

Bir iniltiyle geri çekildi. "Bunu yapmamalıyız Bugün hiçbir şey. Fiziksel ve duygusal olarak çok şey yaşadınız."

Kızın itiraz etmek istediğini anlayabiliyordu ama onun haklı olduğunu da bilmesi gerekiyordu.

"Haklı olduğunu biliyorum ve fiziksel bir şeyi yeniden başlatacak durumda ya da zihin yapısında olmadığımı fark etmene sevindim."

dedi. "Ama keşke olmasaydın."

Eğildi ve dudakları onunkilere dokunmadan önce bir söz fısıldadı: "Yakında."

Neredeyse bir hafta sonra ortaya çıktı. Önceki yılların aksine, bu sefer sessiz değildi. Her gün telefonda konuşuyorlardı ve her gece uyumadan önce ona müstehcen fanteziler içeren mesajlar atıyordu. Tekrar birlikte olacakları zamanı özlüyorlardı.

Ted'le yaşadığı fiyaskodan sonraki Cumartesi günü Meagan, Luke'un evinin önünde bir araba görünce şaşırıldı.

Araba yolu. Birini mi ağırlıyordu? Kapıyı açmasını beklerken ayağını yere vurdu.

sadece yağmurlukla gelme konusunda fikrini değiştirmişti.

"Meagan." Luke ona hızlıca bir bakış atmak için başını eğdi.

Öpücük. "Nasılsın?" "İyiyim.

Misafirin var mı?"

"Nathaniel ve Abby yeni kulüple ilgili birkaç şey konuşmak için geldiler."

Sesini alçaltarak fısıldadı: "Yakında ayrılacaklar mı?"

Adam güldü ve alçak, baştan çıkarıcı ses kadının omurgasından aşağı ürperiti gönderdi. "Bunu yapmalarını sağlayacağım."

"Mükemmel."

Elini tuttu ve onu oturma odasına götürdü; orada Nathaniel'i ayakta, Abby'yi de heyecanlı bir halde buldular. Telefonu.

"Yakın zamanda oraya gidemem. Nathaniel'le birlikte Luke'un evindeyim. Çocukları teyzelerinden almak için şehre gidiyoruz ve yarın hep birlikte bir oyun izleyeceğiz." Abby

Kapıya doğru baktı ve Meagan'ı gördüğünde yüzünde bir gülümseme belirdi. "Meagan şimdi geldi. Beni getirmesi için ona yalvaracağım."

Meagan, Abby'nin nereye gitmek istediğinden emin değildi ama ölüm kalım meselesi olmadığı sürece bunun gerçekleşeceğini sanmıyordu. Luke'a bir kaşını kaldırdı ama o elini salladı.

kafasını. Anlaşılan o da neler olup bittiğinden emin değildi.

"Meagan," dedi Abby, telefonu cebine koyarken. "Buraya yeni geldiğini biliyorum ama senden büyük bir iyilik isteyeceğim."

Meagan şirret görünmek istemedi, bu yüzden istediği gibi "Cehenneme kadar hayır" demek yerine gülümsedi ve "Neye ihtiyacınız var?" diye sordu.

"Arayan Julie'ydi." Abby'nin tüm tavırları heyecanla titreşiyordu. Meagan onu hayal kırıklığına uğrattığı için kendini kötü hissedecekti. Ama Luke'la birlikte olmayı düşünmek bile o kadar da kötü hissetmeyeceğini anlamasına yetmişti. "Jeff onu aradı. Dena'nın doğumu başlamış!"

"Ne?" Nathaniel, "Çok erken değil mi?" diye sorarken Luke da aynı anda "Ne?" diye sordu.

Abby başını salladı. "Her şeyi izliyorlar ve şu ana kadar hem Dena'nın hem de bebeğin durumu iyi." O Meagan'a baktı. "Beni hastaneye götürür müsün? Nathaniel'in şehirde olması gerekiyor."

"Her şeyi yeniden düzenleyebilirim, aşkım," dedi Nathaniel.

"Sorun değil," dedi Meagan. "Ben seni götürürüm." Dena'nın bebek sahibi olması bir ölüm kalım meselesi değildi ama

Luke'la seks yapmaktan kesinlikle daha öncelikliydi.

"Benim daha iyi bir fikrim var," dedi söz konusu adam. "Nasıl

"İkinizi de götüreyim mi?"

"Sen yapar mıydın?" Abby sordu ve sonra Meagan'a baktı. "Senin için sakıncası yok mu?"

"Hiç de değil," diye güvence verdi Meagan.

Karar verildikten sonra herkes hızla harekete geçti. Abby Nathaniel'e veda öpücüğü verdi ve sabah ilk iş şehre gidip oyuna katılacaklarına dair söz verdi.

Luke birkaç telefon görüşmesi yaptı ve sarılmak için Meagan'ı kendine çekti.

"Sen inanılmaz bir kadınsın," dedi alçak bir sesle.

Ona bir öpücük verdi. "Bu gece buraya döndüğümüzde sana ne kadar harika olduğunu göstereceğim."

Julie'nin Dena'nın nasıl olduğunu bildiren düzenli mesajlar göndermesiyle hastaneye gidiş hareketli geçti.

"Bu çok heyecan verici," dedi Abby, son haberleri okurken Julie'den. "Neredeyse tamamen genişledi." Gülümsemesi yerini kaş çatmaya bıraktı. "Oh, kahretsin. Annesi geldi."

"Peki bu kötü bir şey mi, neden?" Meagan sordu.

"Dena'nın babası tam bir pislik ve Jeff'le evlenmesini onaylamadı. Nişanlandıklarından beri onunla konuşmadı ve annesi de aynı şekilde davrandı. Neden ortaya çıkmaya karar verdi?"

Dena'nın doğumda olduğunu nasıl öğrendiği bir yana, hastanede olduğunu nasıl öğrendiği bile beni aşıyor."

"Eminim yaklaşan torununun gelişinin bununla bir ilgisi vardır."

"Doğru, ama bunu şimdi mi fark etti? Son dokuz aydır neredeydi?"

"En azından ortaya çıkıyor."

Ama Abby ikna olmuş görünmüyordu. "Umarım onunla karşılaşmam."

Hastaneye vardıklarında Julie'den Dena'nın annesinin aslında az önce ayrılmış olduğunu öğrendiler.

Julie, "Jeff personele güvenliği aramalarını söyledi," dedikten sonra Son birkaç dakikadır ondan haber alamadığını açıkladı. "O kadın şimdiye kadar gitmiş olsa iyi olur dedi. geri döndüğünde."

Abby, "Umarım haber gelmemesi bebeğin burada olduğu anlamına geliyor," dedi.

"Ben de," diye onayladı Julie.

Meagan Luke'un yanına oturdu ve elini onun kalçasına koydu. O da elini üstüne koyup biraz sıktı. "Öğleden sonrayı böyle geçirmeyi planlamamıştım," dedi.

"Ben de, ama 'Beklenti kalbi daha da güçlendirir' diye bir söz var."

Adam ona deliymiş gibi baktı. "Bu yokluk ve fonder."

"Aslında." Elini adamın kalçasında gezdirdi. "Kalp kısmı dışında her konuda haklıydım."

"Bu doğru mu?" Elini durdurdu.

"Evet, bir şeyleri sertleştiriyor ama bu kalp değil."

"Dikkat etsen iyi olur," dedi. "Düşünüyordum da Bütün hafta seni düşündüm. Kendimi daha fazla tutabileceğime söz veremem."

"Komik." Onunla alay etmeyi bırakmaya henüz hazır değildi. "Eğer ikimizden biri kısıtlanacak olsaydı, paramı bana yatırırdım."

"Meagan," diye uyardı.

Cevap veremedi, çünkü o anda bekleme odası açıldı ve Jeff odaya girdi. Kimse bir şey söylemedi ve kocaman gülümsemesi onlara güven verse de, hava sessizleşmiş gibiydi.

"O bir kız. Bir kızımız oldu." Jeff'in yanaklarından aşağı gözyaşları süzüldü ve "Ve o mükemmel." dedi.

Oda herkesle birlikte neşeli bir kaosa dönüştü aynı anda sorular soruyorlardı. Jeff elini kaldırdı. "Altı kilo, sekiz ons. Yirmi santim uzunluğunda. Ona Mireille Kennedy Parks adını verdik. Dena harika gidiyor ve Herkes yerleşir yerleşmez geri dönmene izin verecekler." Bir adım geri çekildi, haberlerini paylaştığı için mutlu olduğu belliydi ama Sanki görünmez bir güç onu çekiyormuş gibi koridordan aşağı bakıyordu. "Şimdi izin verirsiniz..."

* * *

Meagan yaklaşık bir saat sonra, "Çok güzel, Dena," dedi. Uyuyan bebek annesinin kollarındaydı ve babası yakınında durmuş sessizce ailesini izliyordu öylesine şiddetli bir sevgiyle bakıyordu ki, neredeyse Meagan'ın nefesini kesecekti.

"Teşekkür ederim." Dena kızının başını öptü ve sonra parmaklarını bebeğin tüylü siyah saçlarında gezdirdi.

babasından miras kalmış.

Meagan, "Ve onun adını çok seviyorum," dedi.

Dena gülerek ve kocasına yukarıdan bir bakış atarak, "Bu konuda bazı tartışmalarımız oldu," dedi. "Sonunda mucize için Mireille'i, Jeff'i yıllar önce sokaklardan kurtaran kadının adı için de Kennedy'yi seçtik."

Meagan bunun çok tatlı olduğunu düşündü. "İsimlerin anlamları olması hoşuma gidiyor."

"Mireille Ophelia Parks ile gitmek istedim. Ophelia hanımefendinin ön adıydı. Kennedy ise soyadıydı."

Jeff, "Ben de bunun baş harflerinin MOP olacağı anlamına geleceğini ve bunu ona yapmayacağımı söyledim," dedi.

"Sonunda onun ne demek istediğini anladım ve Kennedy konusunda anlaştık." Dena içini çekti. "Ama Ophelia ismini seviyorum."

Açıkçası, Meagan bunun kulağa çok eski moda geldiğini düşünüyordu, trajik olduğundan bahsetmeye bile gerek yoktu. Kennedy'nin çok daha iyi bir isim olduğunu düşünüyordu.

Luke kapının yanından, "İyi, sağlam bir isim," dedi. "Bu isimle büyüyecek."

"Abby'yi getirdiğin için teşekkür ederim," dedi Dena. "Ve gelebildiğine çok sevindim Meagan."

Meagan içgüdüleriyle hareket ettiği için mutluydu. Hastanede. "Julie aradığında Nathaniel ve Abby'nin Luke'un evinde olmalarına sevindim. Julie aradığında Nathaniel ve Abby'nin Orada."

"Lafı açılmışken," dedi Luke duvardaki yerinden kalkarak. "Muhtemelen yakında yola çıkmalıyız."

Ona, ayak parmaklarına kadar hissettiği bilmiş bir bakış attı. Bu bakış ona o gece için hâlâ planları olduğunu ve bunları gerçekleştirmeye hazır olduğunu söylüyordu. Ve gerçekten de buna itiraz edecek değildi.

Özellikle de o da istediği için.

"Abby'yi bir yere götürmemiz gerekiyor mu?" diye sordu.

"Hayır." Meagan başını salladı ve ayağa kalktı. "Daniel ve Julie onu bırakmaya gidiyorlar."

Vedalaştılar ve otoparka doğru gittiler. Luke onun elini tuttu ve birkaç dakika boyunca sessizce yürüdüler. Bu Meagan için sorun değildi. O kadar çok Olaylı günün ardından kafasından birçok düşünce geçiyordu.

Artık beş yıl içinde nerede olmak istediğini biliyordu. Yerleşik hayata geçmek istiyordu. Evlenmek. Hâlâ çocuk sahibi olup olmayacağından emin değildi ama yeterince zaman vardı ve şimdi karar vermek zorunda değildim.

Birkaç gün önce Guy'la yaptığı konuşmayı düşündü. Aslında onu pozisyon için aramıştı. öğle yemeği yeme isteğini geri çevirdiğinde bahsetmişti. Meagan bilerek her şeyi konuşmayı aklından çıkardı ve kendi kendine bunu daha sonra düşüneneğini söyledi.

Şimdi düşündü ve birdenbire onu alması gerektiğini anladı.

Luke onun için arabanın kapısını açtı. Arabaya binmeden önce tereddüt etti.

"Her şey yolunda mı?" diye sordu.

"Evet. Sadece seninkine dönmek yerine benim evime gidebilir miyiz?"

Ona arabaya binmesini işaret etti ve arabaya bindiğinde kemerini bağladıktan sonra sordu, "Oraya varmak daha uzun sürecek ama elbette. Özel bir nedeni var mı?"

"Guy'ı aramam gerekiyor ve bunu yaptıktan sonra muhtemelen ona bazı şeyleri e-posta ile göndermem gerekecek."

Hastanenin otoparkından çıktı ve otoyola yöneldi. "Şunu açıklığa kavuşturalım. Sadece başka bir adamı arayabilmen için değil, aynı zamanda çalışabilmen için de benim evim yerine senin evine gitmeyi kabul etmemi mi istiyorsun?

Tabii ki hayır."

"Öyle bir şey değil."

Gözlerini yoldan ayırmadı ama kaşını kaldırdı. "O zaman bana nasıl olduğunu anlat."

"Bugün birkaç şeyin farkına vardım ve bunlar üzerinde ilerlemek istiyorum."

"Ne gibi şeyler?" diye sordu.

Ona baktı. Adam gerçekten ilgileniyor gibi görünüyordu. Ya da en azından dinlemeye istekliydi.

"Artık razı olduğum bir işe değil, istediğim bir işe bakmamın zamanı geldi gibi şeyler. Adam bana bir iş hakkında bilgi verdi.

Muhabirlik pozisyonu ve bunun için gitmeye karar verdim."

"Guy'la birlikte mi çalışacaksın?" diye sordu. "Kıskandın mı?"

"Hayır."

Birden birkaç hafta önceki pizza restoranına geri döndü. "Evet, kıskanıyorsun. Kıskanıyorsun. İlginç, çünkü sana Guy'la hiç ilgilenmediğimi söylemiştim. Ayrıca, sen konuşmayı seven birisin."

"Bunu nasıl anladın?"

"Birkaç hafta önce sen bir randevuyla geldiğinde Central Park yakınlarındaki bir pizzacıdaydım." O da Aslında bu konuyu daha önce açmak istemişti ama Jake ve Ted'le olanlardan sonra zamanlama doğru gelmemiştir.

"Ne dedin? Hayır. Daha önce hiç çıkmadım..." İtiraz etmeye başladı ve sonra hatırlamış olmalıydı. "Ah, o."

"Evet, o. Ve eğer Guy'ı kıskanacaksan, en azından bana onun adını söylemelisin ki seni kızdırabileyim. düzgün bir şekilde."

"Adı Louisa."

Louisa mı? Ophelia'dan daha kötüydü.

"Louisa mı? Gerçekten mi?"

"Evet, ama ben ona Lu diyorum."

Onun için bir evcil hayvan ismi olabilirdi. Meagan birbirlerini ne kadar zamandır tanıdıklarını merak ediyordu. Ve nedense bu konuşmayı komik buluyordu. Dümdüz önüne bakıyordu ama gülmemek için kendini zor tuttuğunu anlayabiliyordu.

"Lu'nun bir soyadı var mı?" diye sordu.

"Evet."

"Ve bu ne?"

Artık eğlencesini bastırmaya bile çalışmıyordu. "DeVaam."
Onu tam olarak duyduğundan emin değildi. "Ne?"

"Lu DeVaam. Kız kardeşim. New Orleans'ta yaşıyor ve hafta sonu için şehirdeydi. Dürüst olmak gerekirse, yemek için ilk tercih ettiğim yer orası değildi, ama onu New York'a gelip de orada yemek yemeden duramayacağını söyledi."

"Ah," demekten başka bir şey gelmedi aklına. Şimdi kendini beğenmişti. Piç kurusu.

"Sanırım seni kıskandım," dedi ve sonra uzanıp dizini sıktı. "Bu seni kötü hissettirdiyse özür dilerim. Lu'yu görmek ve hayatıma devam ettiğimi düşünmek. Güven bana. I yoktu."

Elini onun elinin üzerine koydu, onun sıcaklığı ve gücü için şükretti. Ama en çok da affediciliği için ve artık birlikte oldukları ve karanlık günlerin arkalarında.

"Kıskanç olman hoşuma gidiyor," dedi. "Bu seni mağara adamı yapıyor."

"Mağara adamı,
ha?" Başını
salladı.

"Bunu aklımda tutacağım," dedi, ama eve doğru giderken bundan hiç söz etmedi.

Adam onu bir hamlede kaldırıp üzerinden atmasaydı bunu tamamen unutacaktı.

Evine girdiklerinde ve kapıyı kilitlediğinde omzunu silkti.

Sırtına vurdu. "Beni yere bırak. Ne yapıyorsun?"

"Sana ne kadar mağara adamı olduğumu göstereceğim. ben." Ne demek istediğini kanıtlamak için kızın kışına sert bir tokat attı. "Ve sen de bunu alacaksın."

Bölüm On Dört

"Uh-oh." Sesi çok endişeli gelmiyordu ama elleri hareketsizdi.

"Uh-oh doğru." Luke onu koridordan yatak odasına taşırken kendi kendine gülümsedi. "Senin bir Top olduğunu sanıyordum. Oyuncakların nerede?"

"Asla söylemeyeceğim."

Onu yatağın ortasına yatırdı, böylece sırtüstü yatıyordu ve kollarını vücudunun iki yanına koyarak onun üzerinde durdu. "Arayıp Fritz'in gelmesini sağlayabilirim."

"Salon dolabı. Üst raf."

"İşte böyle." Dudaklarıyla onun yanağını okşadı. "Hemen döneceğim. Odaya döndüğümde seni çıplak istiyorum."

Yataktan kalktı ve tıpkı söylediği gibi dolabın içinde oyuncak kutusunu buldu. Koleksiyonuna baktı ve ardından yatak odasına götürmek üzere birkaç parça eşya seçti.

Adamın istediği gibi çıplaktı ve yatağın kenarına oturmuştu. "Ne buldun?" Adamın ne taşıdığını görmek için başını iki yana salladı.

"Meagan, Meagan, Meagan. Bunu defalarca konuştuk." Sanki bıkmış gibi bir iç geçirdi. "Şu anda en iyi kim?"

Kaşlarını çattı. "Öylesin."

"Peki. Peki soruları kim soracak?" "Sen, Ey Yüce ve Kudretli Olan."

"Görüyorum ki küstahlığını geri kazanmışsın." "Hiç kaybetmedim efendim."

"Senden hoşlanıyorum ve bana saygıyla hitap etmeni seviyorum, ama sanırım cevabında biraz alaycılık duydum."

"Hayır, efendim." Başını iki yana salladı. "Hayır mı?"

"Biraz alaycılık duymadınız, çok fazla alaycılık duydunuz. Ve eğer burada oturup oyuncaklarımı üzerimde kullanmana izin vereceğimi düşünüyorsan, hayal görüyorsun demektir." Kollarını kavuşturup başını sallayarak sözlerini bitirdi.

"Öyle mi?" Kızın şımarıklık yapmasını seviyordu; bu her şeyi çok daha eğlenceli kılıyordu. "Bu beni durdurmaya çalışacağın anlamına mı geliyor?"

Düşünceli bir şekilde başını eğdi.

"Bunu hayır olarak kabul ediyorum." Sonra, kadın itiraz edemedi, meme uçlarından birini sıkıştırdı ve dolabından aldığı bir kısıkaçı taktı.

"Siktir! Bu acıttı!" Kadın adamın elini uzaklaştırmaya çalıştı ama adam çoktan diğer göğsüyle ilgilenmeye başlamıştı.

"O zaman buna hazırlanmanı öneririm," dedi ikincisini takarken.

Nefesini içine çekti. "Lanet olsun."

"Şimdi kibar ol, ben de geri dönüp klitoris kısıkaçını almayayım."

Görünüşe göre, ihtiyacı olan tek uyarı buydu çünkü başka bir şey söylemedi; sadece başını salladı. Klitoris kısıkaçından nefret ediyordu. Bunu bilmek güzeldi. "Şimdi de hayal mi görüyorum?" diye sordu.

"Hayır, efendim."

"Sikimi çıkar." Kollarını kavuşturdu ve onun itaat etmesini bekledi.

Uzun süre beklemek zorunda kalmadı. Çabucak pantolonunu indirdi ve sikini şortundan çıkardı.

"Bu size hayal ürünü gibi geliyor mu?" diye sordu. "Hayır, efendim."

"Em onu."

Başını eğdi ve onu ağzına aldı. Adamın dudaklarının arasından kayboluşunu izledi ve sonra kapandı. Zevk onu ele geçirirken gözleri doldu. Bu pozisyonun tek dezavantajı kıskaçlarla oynayamamasıydı. Bir dahaki sefere zincir almayı unutmamalıydı.

Bir dahaki sefere olacağını bilerek gülümsedi. "Bu gece ne yapacağımı biliyor musun?" diye sordu. yavaş ve amaçlı vuruşlarla ağzını çalıştırdı.

Onun yanında bir şeyler mırıldandı.

"Doğru, ağzın doluyken konuşamazsın. Bu kötü bir davranış olur ve kötü davranışlar cezalandırılmana neden olur. Sen

"Ben sana planlarımı anlatırken sen o siki emmeye devam et."

Elini kızın başına koydu ve saçlarını okşadı. Kadın birkaç kez adamın şaftının üzerinde aşağı yukarı sallandı. onu sabit tutmadan önce.

"Yeter. Beni sonuna kadar içine al. Boğazının arkasını hissetmek istiyorum."

Derin bir nefes aldı ve sonra adam onun içine tamamen girerken başını sabit tuttu.

"Evet. Kahretsin. Bu çok iyi." Birkaç kez itti, sonunda ona biraz hava aldirmek için geri çekti. "Ve bu sadece başlıyor." Tekrar kızın ağzına girdi. "Bu gece vücudunun her parçasını benim kullanımına sunacaksın ve ben de her bir deliğini iyice sikeceğim."

Zevkle inledi ve onun horozu üzerindeki çabalarını iki katına çıkardı. Planlarının onu tahrik ettiğini bilmek onu daha da sertleştirdi.

"Şu anda senin o arsız ağzını kullanıyorum ve birkaç dakika içinde o ıslak amını dolduracağım. Islak, değil mi?"

Aletin etrafında başını salladı.

"Sonra, çok zorlandığımda doğru düşünemiyorum ve Bir saniye daha dayan, kıcını alacağım ve seni tamamlayana kadar süreceğim." Dudakları sıkılaştığında bir iniltiyi ısırdı. onun etrafında. "Ve ancak o zaman boşalmana izin vereceğim. Ancak o zaman, kıcının derinliklerine gömüldüğümde, sana izin vereceğim gel."

Kızın ağzından çekilmek zorundaydı, yoksa hemen orada kendini kaybedecekti. Adam soyunmayı bitirirken kadın dizlerinin üzerine çöktü. Çırılçıplak kaldığında, ona sırt üstü yatmasını işaret etti ve vücudunu onun üzerine bastırdı.

Kendini hafifçe yukarı kaldırarak tüm ağırlığını onun üzerine vermedi ama onu hissedebilmesine yetti.

Başını eğdi ve ona bir öpücük verdi, geri çekildiğinde gözlerinde yaşlar olduğunu fark etti. "Meagan?" Onu incitmiş miydi? Ya da çok mu sert davranmıştı? "İyi misin?"

Ona kalbini eriten bir gülümseme verdi. "Mükemmel, efendim."

Başparmağıyla bir damla gözyaşını sildi. "Neden ağlıyorsun?"

"Tüm hayatımı bir şeylerin yanlış olduğunu hissederek geçirdim. ve ait olmadığımı düşündüm. Ve bu gece tüm yanlış yerlere baktığımı fark ettim." Elini onun yüzüne götürdü. "Başından beri buradaymış. Ben onu Sen."

"Meagan," diye fısıldadı. "Bir daha asla kaybolmuş hissetmeyeceksin. Bedenimde nefes varken olmaz." Ve sonra onu, kadıninkini alıp götürecek kadar tutkuyla öptü.

Sonsöz

ABBY

Altı ay sonra

Luke'nin New Jersey'deki kulübü tıklım tıklımdı. Katılanların çoğunu tanımıyor olmam şaşırtıcı değildi. Şok edici olan şey, kink kulübünde düzenlenen parti için toplanan vanilya kökenli insanların sayısıydı. Luke'un kitabının yayınlanması. Elbette Meagan'ın da kitabıydı ama kimliğinin açıklanmamasını istemişti. Onu tanısanız bile, size söylemediği sürece model olduğunu asla bilemezsiniz.

Tıpkı artık kendisini öncelikle itaatkâr olarak gördüğünü asla bilemeyeceğiniz gibi.

Bu gece göz alıcı soluk pembe elbisesi içinde göz kamaştırıcı görünüyordu ve The Muse'un kopyalarını imzalayan Dom'un yanında duruyordu. Arada sırada Luke ona doğru bakıyor ve ikisi birlikte gülümseyerek gözlerindeki ışıltıyı artırıyor.

Odanın sıcaklığı birkaç derece artar.

"Ona bir oda tutmasını söyledim ama buranın sahibi olduğu için ..." Nathaniel yanıma geldi ve kolunu belime doladı.

"Değil mi?" Ona doğru eğildim. "Çok güzel görünüyor, değil mi?"

"Eğer uzun boylu sarışın bir tip seçersen." Güldüm. "Akıllı adam."

"Bu sorunun doğru cevabını bilecek kadar uzun süredir evliyim."

"Mutluluktan uçuyor," dedim, son birkaç ayda nasıl değiştiğini düşünerek. Luke'la birlikte olmak onu sakinleştirmişti. Daha yumuşak başlıydı ve o kadar gergin değildi. Ayrıca artık benim patronum da değildi. terfi etti. Artık ona rapor vermemekten nefret etsem de, sabah haberleri sunucusu olarak yeni işinden heyecan duyduğunu biliyordum.

"Onun adına mutluyum," dedi Nathaniel ve doğruyu söylediğini biliyordum. "Yanındaki kim?"

Sağında, hakkında çok şey duymuş olmama rağmen hiç tanımadığım bir adam vardı. "Bu onun kardeşi."

Nathaniel bir kaşını kaldırdı. Jake'in rehabilitasyondan yeni çıktığı bir sır değildi. Onunla tanıştığımda Meagan bana geleceğini söylemişti ama terapide bir seksen yaptığını söylemişti.

"Luke'un şehir merkezindeki galerisine iş başvurusunda bulunuyor."

Meagan saatler önce, o geldikten kısa bir süre sonra onu bana gösterdiğinde söylemişti.

"Burada değil mi?" Nathaniel sordu.

"Meagan'ın kardeşinin onu burada Luke'la birlikte görmesini istediğinden şüpheliyim."

"Bir araya getirmek mi?" diye fısıldadı kulağıma. "Tersine Çenesi düşük bir velet olduğu için onu çırılçıplak soyup bağladığında ve bir ya da iki kırbaçla kışına çalıştığında?"

"Evet," diye boğuk bir ses çıkardım. "Aynen öyle."

Aslında, bir gece önce kulüpteydik ve o da tam olarak bunu yapıyordu.

"Ne demek istediğini anlıyorum." Kulübün etrafına bakındı. "Lynne'i gördün mü?"

Lynne birkaç hafta önce bize başvurmuş ve BDSM grubumuza katılmak için bir tavsiye istemişti. Biz de Luke ve diğer bazı üyelerle tanışmak için önce bu akşamki partiye katılması şartıyla kabul etti. Biz

önce oyun partisi olmayan bir ortamda herkesle tanışması gerektiğini açıkladı.

Parmak uçlarımda ayağa kalktım. "Barın oradaydı. Onu en son gördüğümde. Hâlâ orada olup olmadığını bilmiyorum." "Hâlâ orada." Nathaniel barı daha iyi görebiliyordu.

Benden çok daha uzun. "Yalnız mı?"

"Öyle görünüyor."

İçimi çektim. "Gerçekten birileriyle tanışmasını umuyordum. I onun için endişeleniyorum. Özellikle de Henry ve Elizabeth'le çok vakit geçirdiği için. Demek istediğim, onun bir

sosyal hayat oluyor."

"Umarım onu işe alarak ona kötülük yapmamışsızdır." Nathaniel benim dile getirmekte tereddüt ettiğim korkuyu dile getirdi.

"Ben de." Ama çocuklarla arası çok iyiydi. Onu kaybetmek istemedim. Ve o çoktan planlarını yapmıştı. Öğretmenlik diplomasını almak için internet üzerinden bazı dersler almış. "Belki de onu dışarı çıkarmak için daha fazla çaba göstermeliyiz."

"Onun kendi başının çaresine bakabilecek ve kendi kararlarını verebilecek yetişkin bir kadın olduğunu aklımızdan çıkarmadığımız sürece."

Uyarısı karşısında gözlerimi devirdim. "Onun annesi olmaya hiç niyetim yok."

"Endişelendiğim şey senin annelik içgüdülerin değil." Tanıdığı birini görmüş olmalı ki başıyla selam verdi.

"Değil mi?"

"Merhaba, Nathaniel. Abby."

Döndüğümde kendimi Simon'a bakarken buldum, Lynne'in eski sevgilisi ve aynı zamanda tek D/s ilişki denemesi.

"Merhaba Simon Usta," dedim, zihnim olasılıklarla dönüyordu.

"Hayır, kesinlikle annelik içgüdülerin değil." Yanımdaki Nathaniel iç çekti. "Beni endişelendiren senin çöpçatanlık içgüdülerin."

İlk bakış için sayfayı çevirin

Usta Profesör,

New York Times'ın yeni dizisi Raftan

Dersler'in ilk kitabı

çok satan yazar Tara Sue Me

Nisan 2017'de Berkley'den çıkacak.

I Andie Lincoln, aptal ve aptalca fikirlerin tarihinde
şu anki çabasının
hepsinden daha aptalca ve aptalca bir fikirdi.
Oregon'daki otelinin büyük cam penceresinin yanında
durdu ve

Aklını tam olarak ne zaman kaybettiğini merak ediyordu.

Oregon'da bile olmamalıydı. Yazını Seattle'da bir
restoranda stajyer şef olarak çalışarak geçirmeli.
Ailesine söylediği gibi bir restoran. Hala
Onlara yalan söylemiş olması onu rahatsız ediyordu. Ama
cidden, başka ne yapabilirdi ki? Onlara, bir evliliğe
girdiğini söylemek.

Terrance'a onu okula sokması için yalvardığı için mi?

Hatta çoğu zaman buna kendisi de inanmıyordu.

Ve bunun onun fikri olduğuna asla inanmayacaklardı.
Hayır, gitmesi için bir şekilde beynini yıkadığını
düşüneceklerdi.

Bunu istediğini asla anlamayacaklardı. BDSM dünyasında
itaatkâr olarak eğitilmek istiyordu.

Telefonu çaldı ve onu pencereden ve ailesinin
düşüncelerinden uzaklaştırdı. Telefonu gördüğünde
gülümsedi.

Göster.

"Hey, Terrance," dedi. "Kızım
nasıl?" diye sordu.

Arka plandaki sesler onun hâlâ telefonda olduğunu doğruluyordu.
Film setinde. Ara vermiş ve onu aramak için kullanmış
olmalı.

"Burada Batı Yakası'nda olduğuma inanamıyorum -
sonunda, ekleyebilirim- ve siz Pittsburgh'da çekim
yapıyorsunuz."

Güldü. Sinemaseverleri bayıltmayı asla başaramayan o
yumuşak, baştan çıkarıcı ses. Kız, onun gülüşünü

parmaklarını sarı saçlarının arasından geçirdi ve kalbi hızlandı.

"Yemin ederim, prodüksiyon programını altüst etmeyecek ve her şeyi geride bırakmayacak olsaydı, şu anda seninle birlikte olurum." Sesi derin ve kararlıydı ve doğruyu söylediğinden hiç şüphesi yoktu.

"Anlıyorum," dedi, çünkü anlıyordu. "Ayrıca, zaten burada uzun süre kalacak değilim. Yarın Sabah akademiye gidiyorum."

"Ve senin için orada olmamam ne kadar kötü?" İcini çekti. "Kahretsin, Andie. Bu doğru değil."

Onun koruyucu tarafının ortaya çıkmasına bayılıyordu. Onu her zaman ilk sıraya koyacağını bildiği taraf. Onun için eğitilmeyi istemesinin büyük bir nedeni de buydu.

Onlar ezelden beri arkadaşlıklar. Terrance'ın ayrılıp ünlü biri olması bile dostluklarını bozmamıştı. Zaman geçtikçe dostlukları daha da gelişti. Terrance'ın onu olduğu gibi değil, kendisi için istemesini sevdiğini söyledi. Kız da onu nazik ve sabırlı olduğu ve onu güldürdüğü için seviyordu.

Sonra o gece oldu. O gece ikisi de Aralarında arkadaşlıktan daha fazlası olduğunu fark etmiş ve onu oturtup ona söyleyecekleri olduğunu söylemişti. Daha ileri gitmeden önce ona söylemesi gereken şeyler.

Dominant olduğunu ve bu yönünden vazgeçmeyeceğini itiraf etmişti. Bu terimi duymuştu ama ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikri yoktu, bu yüzden daha sonra yalnız kaldığında kendi araştırmasını yaptı ve ... Vay anasını. Vibratörü müthiş bir egzersiz yapmıştı.

"Elinde değil," diye güvence verdi ona. "Yapabilseydin burada olacağını biliyorum ve neden burada olmadığını tamamen anlıyorum."

"Hâlâ içime sinmiyor."

"Bu durumda," diye alay etti. "Beni bir daha gördüğünde bunu telafi etmene izin vereceğim."

"Bunu yapacağım." Güldü. "Yarın yerleştğinde beni ara."

"Yapacağım."

"Nasıl hissediyorsun? Gergin misin?"

Bu başka bir şeydi - konuyu açtığından beri Bir Dom olarak, her zaman onun nasıl hissettiğini ve ne düşündüğünü soruyordu. Buna alışmak biraz zaman aldı. İlk başta sadece nazik olmak için ya da yapması gereken şey bu olduğu için sorduğunu düşündü. Sonunda, yine de, o gerçekten önemsediyini fark etti.

Derin bir nefes aldı. "Gerginliğin ötesine geçtim ama korkudan altıma sıçma aşamasına da gelmedim. Sadece önümüzdeki birkaç ayı kafamda toparlamak zor. Yani, ben iffetli biri değilim ama bakireyim. Ve akademiye kaydolmanın ne anlama geleceğini düşündüğümde ..."

"Ne yapıyorum lan ben?" düşüncelerinden biri daha aklına geldi ama silkindi. Zaman ayırdığında akademiye kaydolmayı gerçekten düşünüyordu, her şeyden çok heyecanlıydı. Terrance'a boyun eğme düşünceleri fantezilerini körükledi. Tüm benliğini ona verebileceği günün hayalini kuruyordu.

"Tereddütlerin mi var?" diye sordu, sesinde endişe vardı. "Sen-"

"Biliyorum. Ben de istiyorum." Kaç kere daha Onu temin etmek mi? "Endişeli hissetmenin tamamen normal olduğunu düşünüyorum, ancak tereddüt etmiyorum."

"Lennox'u yıllardır tanıyorum," dedi akademi sahibi ve müdüründen bahsederken. "Harika bir adam ve ona ve ekibine tamamen güveniyorum. Güvenmek zorundayım, yoksa senin orada olman aklımın ucundan bile geçmezdi."

Pencereyi örten perdeyi çevirdi. "Biliyorum. Bunu söylediğinizde kendimi güvende ve korunmuş hissediyorum."

"Bu benim işim," dedi. "Ayrı olsak da senin güvende olmanı ve korunmanı istiyorum."

Telefonda hafif bir mırıltı vardı ve o konuşmadan önce mola süresinin bittiğini anladı.

"Sete geri dönmem gerekiyor," diye onayladı. "Çok geç olmadan seni bu gece ararım."

"Tamam. Yürüyüşe çıkacağım ve bir şeyler alacağım. akşam yemeği için ışık." Belki ailesini de arardı. İyi olduğuna ve her şeyin yolunda gittiğine dair onları temin ederdi. Bu şekilde belki birkaç gün bir daha aramayabilirdi. Hiçbir şeyden şüphelenmelerini istemiyordu.

Vedalaştılar ve Andie telefonunu çantasına attı, sinirlerinin bozulmasına izin vermemeye kararlıydı. onun en iyisi.

* * *

Fulton Matthews, bir an önce Patronu Lennox McLure ile dikkatli bir şekilde. Ne de olsa adam onu daha bir ay önce terfi ettirmişti. O zamanlar, Fulton yeni sorumluluklar onu çok heyecanlandırmıştı ama bunların kendi sorunlarını da beraberinde getirdiğini görmeye başlamıştı.

Lennox'un ofisinin kapısı açıldı ve patronu onu içeri buyur etti. "Gelin oturun, Efendi Matthews."

Lennox onun dinleyip dinlemeyeceğini beklemeden masasına doğru yürüdü, oturdu ve parmaklarını ıslattı. Fulton

odayı geçti ve patronunun karşısındaki deri koltuğa oturdu.

"Neden burada olduğunu biliyorum." Lennox, Fulton'ın getirdiği kâğıtlara doğru başını salladı. "Bunlar sana dün verdiğim kâğıtlar, değil mi? Andie Lincoln'ün başvuru paketi."

"Evet." Sorduğu sorulardan biri de buydu. Yeni gelen kayıtlardan o sorumluydu.

Yarın ve görevlerinden biri de kişiye özel bir müfredat oluşturmaktı. Lennox ona bilgi vermek için neden son dakikaya kadar beklemişti?

"Devam et," dedi Lennox.

Kendini beğenmiş bir piçti-Fulton ona bunu verdi. Elbette böyle olmak için bir nedeni vardı. O tek başına

Akademi bugünkü haline geldi: kink dünyasında bilinen ve saygı duyulan seçkin bir BDSM öğrenme merkezi. Fulton onu hiçbir sahneye katılırken görmemiş olsa da Lennox'un kendisi de aynı derecede saygı görüyordu. Bir keresinde başka bir personele bunun nedenini sormuş, o kişi de başını sallayarak onu rahat bırakmasını söylemişti.

Fulton, "İlk endişem, bunun bana neden sadece dün verildiği" dedi. "Diğer katılımcıların müfredatları aylardır hazırды."

"Kendimce sebeplerim var. Ve biliyorum ki ona sahip olacaksın. Yarın geldiğinde müfredat hazır olur."

Elimde olsa yapmazdım. Ama bu düşüncesini kendine sakladı. "Seni rahatsız eden başka ne var?"

"Dürüst olmak gerekirse, onun neden burada olduğunu merak ediyorum."

Tipik bir öğrencimiz değil ve dosyasını okurken iki kez aklıma bazı tehlike işaretleri geldi."

"Terrance Knight'ı duydun mu?"

Fulton kaşlarını çattı. "Aktör olan mı?"

"Evet. Terrance ve ben çok eskiden tanışıyoruz. Bayan Lincoln onun itaatkarı olmak için eğitilecek."

Durum Fulton'ın düşündüğünden daha kötüydü. Lennox'a gizlice bir hastası olduğunu söylemenin bir yolunu bulmaya çalıştı.

Elinde potansiyel olarak berbat bir karmaşa vardı, ama bir tane bulamadı. Kovulmasına neden olmayacak bir tane, Her neyse.

"Gerçekten kötü bir fikir gibi görünüyor," diye karar verdi. "Hangi kısmı?"

"Hepsini." Derin bir nefes aldı. Lennox neden istiyorsa, ona nedenlerini söyleyecek ve sonuçlarını lanetleyecekti.

"Bayan Lincoln sıfır BDSM deneyimi olan bir bakire. Ve görünüşe göre sadece

"Hollywood'daki erkek arkadaşı Dominant olduğu için boyun eğiyor."

"Hepsi bu mu?"

Hepsi bu muydu? Kahretsin, ciddiydi. "Bu yeterli değil mi?"

"Hayır, ne yazık ki değil." Lennox masasından kalktı.
"Bayan Lincoln yarın geliyor. Onunla ilk görüşmeyi ve değerlendirmeyi yapmanızı istiyorum. Ve onun için tasarladığınız müfredatı bugün saat beşe kadar görmek istiyorum."

Ve böylece Fulton'a kapı gösterilmiş oldu.
Kendi ofisine doğru ilerlerken, hâlâ elinde tuttuğu kâğıtları buruşturup atma dürtüsüne direndi.

Fotoğraf: Glen McCurtayne, Coleman/Rayner © 2013

Tara Sue Me ilk romanını on iki yaşındayken yazdı. Yirmi yıl sonra, birkaç geleneksel romanı kaleme aldıktan sonra, elini denemeye karar verdi. Daha baharatlı bir şey arıyordu ve İtaatkâr üzerinde çalışmaya başladı ve kısa süre sonra onu Baskın, Eğitim, Ateşle Baştan Çıkarma, Baştan Çıkarma, Teşhirci ve Efendi takip etti. Seri, dünyanın dört bir yanındaki okuyucular arasında büyük bir hit haline geldi ve milyonlarca kez okundu ve tekrar okundu.

Tara kimliğini ve yazı hayatını sır gibi sakladı. Kocasına ne üzerinde çalıştığını. Bugüne kadar sadece bir avuç insan gerçeği biliyor (gerçi kocasına anlatmış). Birlikte bir evde yaşıyorlar. İki çocuğuyla birlikte Amerika Birleşik Devletleri'nin güneydoğusunda yaşıyor.

ONLINE BAĞLAN

tarasueme.com

Daha fazlasını mı arıyorsunuz?

Bu yazar hakkında daha fazla bilgi ve kitaplarının tam listesi için Penguin.com adresini ziyaret edin.

[Bir sonraki harika okumanızı keşfedin!](#)

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.